

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



BİR
GECE EVİ
ROMANI

VAHŞİ

P. C. CAST + KRISTIN CAST



PEGASUS

© 2012 Pegasus. All Rights Reserved. <https://rantey.org>

Vahşı

1. Bölüm

Gak! Gak! Diye gaklayan bir karga beni tüm gece boyunca uyutmadı.(Şey, daha doğrusu tüm sabah – Bilirsiniz işte, ben bir vampir çaylağım ve bizim için gece-gündüz olayımız sizinkinin tamamen tersi.)Her neyse, dün gece/sabah sıfır uyku uyudum. Ama benim bu acayip uykusuzluğum, arkadaşlarının hepsinin benden nefret etmeye başlamalarıyla berbatlaşmış olan hayatımın içindeki en kolay meselemdi. Bunu bilmeliydim. Ben, Zoey Kızılkuş, geçerliliğine kimsenin karşı koyamadığı, Arkadaşlarının Nefretini Kazanma Diyarının Kraliçesi!

Persephone, geve Evinde yaşadığım süre boyunca benim diye sayabileceğim büyük (sorrel) kısırak, boynunu uzattı ve benim yanağıma sürttü. Onun o yumuşacık burnunu öptüm ve parlak boynunu fırçalamaya devam ettim.

Persephone'yi tımar etmek her zaman düşünmeme ve kendimi daha iyi hissetmeme neden olur. Ve kesinlikle ikisine de ihtiyacım vardı.

'Tamam, Büyük Karşılaşmayı iki gün için ertelemeyi başardım. Ama bu böyle devam edemez.' diye söyledim kısırağa.'Evet, şuan kafeteryada olduklarını biliyorum. Beni kendilerinden tamamen ayırırken, yemek yiyip arkadaş-arkadaş takılıyorlardır.

Persephone homurdandıktan sonra samanı ktır ktır yemeye devam etti.

'Evet, Bende onların aptalca davranmaya başladıklarını düşünüyorum. Tabi onlara yalan söylemiştim, ama bu daha çok ihmal etmeydi. Ve evet, bazı şeyleri onlardan sakladım. Ama çoğu kendi iyilikleri içindi.' İçimi çektim.

Tamam, Stevie Rei'nin ölmemiş olması meselesi kendi iyilikleri içindi. Benim ile ilgili mesele Loren Blake ile ilgiliydi. –Şair Vampir Loren ve Gece Evinde bir profesördü – Tamam, kabul etmeliyim bu daha çok benim iyiliğim için.'Ama hala'. Persephone beni dinlemek için bir kulağını geriye doğru hafifçe döndürdü. 'Onlar gerçektende yargılayıcı olmaya başladılar.'

Persephone tekrar homurdandı. Bende tekrar iç geçirdim. Lanet olsun!

Onlardan daha fazla saklanamazdım.

Tatlı kısırağa elimle son bir kez vurup yavaşça onun bölmesinden malzeme odasına doğru yavaşça yürüyüp son 1–2 saattir kullandığım kaşağıyı ve kuyruk fırçasını yerlerine koydum. Derin bir nefes alıp o at kokusunu içime çektim, sınırlarımı yatıştırmasına ve rahatlıkla yer değiştirmesine izin verdim.

Malzeme odasının camında kendi yansıma yakaladım. Otomatik olarak parmaklarım saçlarımdaki yataktan yeni kalkma imajını düzeltmek üzere kalktı.

Ben bir çaylak olarak işaretlenmişim ve 2 ay kadar önce Gece Evi'ne taşınmışım. Saçlarım bariz bir biçimde kalınlaşmış ve uzamıştı. Ve süper iyi saçlarım bende değişikliği uğrayan şeylerden sadece bir tanesiydi.

Değişimlerden bazıları sadece tek bende olma özelliğini taşıyordu – 5 elementin hepsine de yakınlık duymam gibi. Bazıları ise daha görünebilirdi – Benzeri olmayan dövmeler egzotik anaförlerle yüzümü çevreliyor ve diğer çaylak ve yetişkin vampirlerin aksine safir simgeler boynumdan aşağısı ve omuzlarımdan devam ediyor, bel kemiğim boyunca ve son olarak belimin

etrafına doğru taşınıyor- Ki bunu Nala, bizim tanrımız Nyx ve benim dışımda kimse bilmiyor-

Zaten kime göstermeliyim ki?

'Daha dün bir değil, üç tane erkek arkadaşla sahiptin.' Diye aynadaki yansımama yarım bir gülümseme eşliğinde söyledim. 'Ama sen bunu düzelttin, değil mi? Bugün sadece hiçbir erkek arkadaşla sahip olmamakla kalmadın, sana bir daha güvenecek birini de bırakmadın. En azından bir katrilyon yıl için. Tabi iki gün önce tekrar insana döndüğü için çıldırmış Aphrodite dışında. Stevie Rei ise, ben çember kurup onu Korkunç Ölümsüz Çocuk'tan Tuhaf-Kırmızı-Dövmeli-Ama-Tekrar-Kendi-Olan çocuğa çevirdiğimde Aphrodite'in çaylaktan insana dönüşmesinin nedeni olduğunu söyleyip onun peşinden gitmek üzere ayrılmıştı.

'Her iki yollada !' Kendime sesli bir şekilde söyledim 'Hayatınla alakası olan her şeyi batırmayı başardın. İyi iş dostum!'

Dudaklarım titremeye başlamıştı ve gözlerimdeki gözyaşlarının yakıcılığını hissetmeye başlamıştım. Hayır. Gözlerimin kırmızılıktan bağırması hiç iyi olmayacaktı. Cidden, demek istediğim eğer bu işe yarasaydı, arkadaşlarımla ben günler önce öpüşüp(mecazi olarak elbette) barışabilirdik. Ben sadece onlarla yüzleşmeye gidip doğru olan şeyi yapmaya çalışıyordum.

Geçen Aralık gecesi soğuk ve biraz sisliydi. Gaz lambaları ahırdan kır evlerinin içinde bulunduğu okulun ana binasına kadar küçük sarı haleler eşliğinde titrek bir biçimde yanıyordu. Güzel ve eski dünyevi bir görüntü yaratıyordu. Aslında tüm Gece Evi kampüsü görkemliydi ve bana 21. yüzyıldan çok Arthur efsanesine ait bir şeymiş gibi düşündürürdü. Ben burayı seviyorum, diye hatırlattım kendime. Burası ait olduğum yer, Arkadaşlarımla doğru şeyi yapacağım ve bundan sonra her şey güzel olacak.

Ben dudaklarımı çiğneyip arkadaşlarımla her şeyi nasıl yoluna koyacağımı düşünürken, benim zihinsel stresim garip bir uçuş sesiyle beraber etrafımdaki havaya karışmasıyla yarıda kesildi. Sanki bir şey omurgama doğru bir soğukluk gönderiyordu. Yukarı doğru baktım. Yukarıda karanlık, gökyüzü ve çıplak kış dallarıyla beraber yaya kaldırımı boyunca dizilmiş kocaman meşe ağaçları dışında hiçbir şey yoktu. Titredim ve Mezarıma-Doğru-Gidiyorum modundayken gece yumuşak ve sisli halinden koyu ve kötü niyetli haline dönüştü.

Bir dakika dur bakalım! – koyu ve kötü niyetli mi? Bu çok aptalca. Büyük ihtimal demin duyduğum ses rüzgârdan dolayı hışırdayan bir ağaçtan başka bir şey değildi. Üff, kendimi kaybediyorum.

Kendime kafa sallayıp birkaç adım yürüdükten sonra yine aynı şey oldu. Üstümdeki tuhaf kanat çırpma sonucu 10 derece daha soğuyan hava, derime şiddetle çarptı. Otomatik olarak ellerimi kaldırdım ve yarasa, örümcekler ve diğer benzeri bende iğreti yaratan yaratıkları hayal ettim.

Parmaklarım hiçliğin arasında geçti ama bu hiçlik soğuktu ve bir buzlu acı elimi kesti. Tamamen korkmuş bir vaziyette arkama doğru sendeledim ve elimi göğsümde kucakladım. Biran için ne yapacağımı bilemedim, vücudum korkudan dolayı hissizleşmişti. Çırpma sesi gitgide yükseldi ve en sonunda hareket etmeyi başardığımda soğuk daha da şiddetlendi. Başımı eğdim ve

düşünebildiğim tek şeyi yaptım. En yakındaki okul kapısına koştum. İçeri kaydıldıktan sonra, kalın kapıyı arkamdan kapattım ve nefes almak için eş zamanda küçük kemerin merkezindeki pencereye gittim. Gece, koyu bir sayfada karanlık bir portre gibiydi. Hala o korkunç buzlu korku yanımdan ayrılmamıştı. Neler oluyordu? Ne yaptığının farkında olmadan, 'Ateş bana gel, senin sıcaklığına ihtiyacım var.' diye fısıldadım. Elementler hemen cevap verdi ve bir şöminenin ateşi etrafımdaki havayı ısıttı. Küçük pencereden dışarı doğru bakarken avuç içlerimi kapıya doğru uzattım ve 'Orayada.' diye fısıldadım. 'Isını orayada götür.' Ani bir sıcaklıkla element benden kapıya doğru hareket etti ve geceye aktı. Kuru bir buzdan buhar çıkarmışçasına bir tıslama sesi geldi. Sis kalınlaştı ve bana baş döndürücü bir his verdi. Bu biraz midemi bulandırdı ve tuhaf karanlık buharlaşmaya başladı. Sonra ısı soğukluğu uzağa gönderdi ve tekrar her şey bu olay başlamadan önceki haline döndü. Gece bir kez daha sessiz ve bilindik haline dönmüştü.

Demin ne olmuştu?

Elimi yakan acı dikkatimi pencereden elime yönlendirdi. Aşağı doğru baktım. Elimin arkasında kırmızı kesikler vardı. Bir hayvan pençesi sanki etimi çizmişti.

Kızgın görünüşlü izleri elimle ovdum. Bit ütü yakmışçasına acıyorlardı.

Aniden bir his beni adeta vurdu. Güçlü, zorlayıcı ve bunaltıcı. – Bunun Tanrıçamın verdiği altıncı his olduğunu biliyordum. Burada olmamalıydım. Geceyi lekeleyen o soğukluk – Hayaletimsi bir şey beni takip etmiş ve elimi yaralamıştı – Beni korkunç bir önseziyle doldurmuş ve uzun zamandan beri ilk defa ben gerçekten anlatamayacağım kadar korkmuştum. Arkadaşlarım için değil. Büyükanнем, eski erkek arkadaşım ya da benden uzaklaşmış annem içinde değil. Ben kendim için korkuyordum. Ben sadece arkadaş grubumu istemiyordum. Onlara ihtiyacım vardı.

Elimi ovmaya devam ederken, bacaklarımı ileri doğru hareket ettirdim ve hiç kuşku duymadan karanlıkta gizlenmiş herhangi bir şeyin arkadaşlarımda yarattığım acı ve hayal kırıklığına yeğleyeceğimi biliyordum.

Bir saniyeliğine meşgul yemek salonuna (okul kafeteryasına) açılan kapının arkasında durdum ve kolayca ve neşeli bir şekilde konuşan çocukları izledim.

Bunalmış bir şekilde ani bir istekle beraber sadece diğer çaylaklardan biri olmak istedim. – Ekstra bir gücüm olmadığı ve bu güçlerle beraber gelen sorumluluğun sahibi olmayacağım bir çaylak. Bir saniyeliğine o kadar çok normal olmak istedim ki biran nefes alamadım.

Cildimde bir sürtme hissettim ve bir alevin ısısı bedenimi kapladı. Sonra bir okyanus esintisi yakaladım (Her ne kadar Tulsa, Oklahamo'nun yanında bir okyanus olmasa da.). Kuş sesleri duydum ve yeni kesilmiş çimen kokusunu soludum. Ve ruhum Tanrıçamın verdiği 5 element gücünden dolayı sessiz bir neşe ile çevrelendi; Hava, Ateş, Su, Toprak ve Ruh.

Ben normal değildim. Ben hiç kimseye benzemiyordum. Ne bir çaylağa nede bir yetişkin vampire. Başka bir şey olmayı dilemem yanılttı. Ve benim normal-olmayan parçam içeri girip arkadaşlarımla barış yapmayı denemem gerektiğini söylüyordu. Belimi eğip, kafeteryada gözü gezdirdim ve özel grubumu bizim kulübemizde buldum.

Derin bir nefes çektim ve kafeteryanın karşısına doğru yol alırken bana selam

veren çocuklara küçük bir baş sallama veya bir gülümseme verdim. Herkesin beni görünce hala aynı saygıyı gösterdiğini fark ettim. Bu arkadaşlarımın benim hakkında konuşmadığı anlamına geliyordu. Ayrıca Neferet'in bana hala açık bir saldırıda bulunmadığını da kanıtlıydı. En azından şimdilik. Küçük bir salata ve kakaolu bir kek aldım. Tepsimi parmaklarımı beyazlatacak kadar anormal bir sertlikle tuttum. Ve aynı masaya ve her zamanki yerim olan Damien'in yanına oturdum.

Oturduğumda kimse bana bakmadı. Ama çene çalışları aniden öldü. Ki bu benim en nefret ettiğim şeydi. Demek istediğim, arkadaşların olması gereken kişilerin yanına doğru yürürken onların seni görünce çeneleri kapatmasından ve senin hakkında konuştuklarından emin olmandan daha ne kötü olabilir ki? Püff.

Gözlerimdeki gözyaşlarının ıslaklığından ve yakıcılığından kaçmak için 'Selam' dedim.

Hiç kimse bir şey söylemedi.

'Ee, ne haber?' sorusunu direkt Damien'a yönelttim. Gay arkadaşımın Zoey'le Konuşmama-Çemberi'nin en zayıf halkası olduğunu biliyordum. Ama üzücü bir şekilde bana daha duygusal ve kibar olan Damien değil, ikizler cevap verdi.

'Hiçbir halt yok değil mi ikiz?' dedi Shanuee. (sh*t dedi ama ben çeviri yapıyım derken ban almak istemiyorum J)

'Doğru ikiz hiçbir halt yok.' 'Çünkü bize güvenecek bir halt tanımıyoruz.' Dedi Erin. 'İkiz, bizim ne kadar güvenilmez olduğumuzu biliyor muydun?

'Şu son günlere kadar haberim yoktu İkiz. Ya sen?' dedi Shanuee.

'Bende öyle.' Diyerek konuşmayı Erin bitirdi.

Doğrusu ikizler gerçekte ikiz değillerdi. Shanuee Cole doğu sahillerinde yetişmiş karamel renkli yarı Jamaikalı yarı Amerikan bir kızdı. Erin Bates ise Tulsa'da yetişmişti ve mükemmel sarı saçlara sahipti. İkisi işaretlenip Geve Evi'ne taşındıkları gün tanışmışlardı. Onlar genetiğin ve coğrafyanın hiçbir şeyi etkileyemeyeceğinin kanıtlarıydılar. Onlar ruh ikiziydiler. Her zaman birbirlerinin cümlelerini tamamlarlardı. Ve şuan ikisi de çiftte ikiz sinirleriyle bana düşmanca bakış atıyorlardı.

Ah Tanrım, beni gerçekte yoruyorlardı.

Ayrıca delirtiyorlardı da. Evet, onlardan sır sakladım. Ve evet, onlara yalanda söyledim. Ama bunu yapmaya mecburdum.

Onların şu son Senden-Daha-Kutsal ikiz saçmalığı son sabrımı da yitirmeme neden olmuştu.

'Sevgi dolu yorumlarınız için teşekkür ederim. Bu soruyu Dedikoducu Kız Blair'in nefret dolu versiyonu olmayan başka birine sormayı deneyeceğim.' Dikkatimi onlardan Damien'a yönelttim. Bir yandan da ikizlerin cevap vermek için içlerine nefes çektiklerini duyabiliyordum. Bir gün bu yaptıklarına pişman olacaklarını umuyordum.

'Sana 'Naber?' derken hiç korkunç, hayaletimsi tuhaf bir çırpma sesi duyup duymadığını kastetmiştim. Hiç öyle bir şey fark ettin mi?'

Damien; uzun, mükemmel elmacık kemiklerine sahip, kahverengi gözleri her zaman samimi olan çok tatlı bir çocuktu.

‘Hayaletimsi bir çırpma sesi mi?’ dedi, ‘Söylediğin şeyle ilgili hiçbir fikrim yok.’ Onun sesindeki yabancı ton adeta kalbimi sıkıştırdı, ama kendime en azından soruma cevap verdiğini hatırlattım. ‘Bugün ahırdan dönerken bir şey kısmen bana saldırdı. Gerçekten bir şey göremedim ama çok soğuktu ve elimin üstünde büyük bir yara izi bıraktı.’ Dedim ve ona göstermek için elimi kaldırdım. – Ki orda artık hiçbir yara izi yoktu.

Harika.

Shanuee ve Erin birlikte homurdandı. Damien ise çok çok üzgün göründü. Jack aceleyle bizim masaya koşmadan önce elimde önceden yara olduğunu açıklamak için ağzımı açtım.

‘Ah, selam. Geç kaldığım için üzgünüm. Üstüme bir t-shirt geçirmiştım ama sonra sağ önündeki anormal büyüklükteki bir leke gördüm. Buna inanabiliyor musun?’ diyip Damien’in yanındaki yerine oturdu.

‘Bir leke mi? Şu Noel için aldığım mavi kaşmir kazak mı yoksa?’ dedi Damien erkek arkadaşına.

‘Aman Tanrım, tabî ki hayır! Onun üstünde hiçbir leke bırakmadım, onu çok sevdim ve – Bakışları bana kayınca bocalamaya başladı. Yutkundü.

‘Ah, öhö. Selam, Zoey.’

‘Selam Jack’ dedim ve gülümsedim. Damien ve Jack birliktelerdi. Alo? Onlar gay. Arkadaşlarım ve ben dar görüşlü ve yargılayıcı olmayıp bunu normal karşılamıştık.

‘Seni görmeyi beklemiyordum.’ Diye ağzından kaçırdı. ‘Senin hala... ömm... Doğrusu...’ yanakları tatlı bir pembe renk alacak kadar kızardı ve rahatsız bir şekilde cümlesini tamamlamaya çalıştı.

‘Hala odamda saklanıyor olacağımı mı düşünüyordun?’ diye cümlesini tamamlamasına yardımcı oldum. Başıyla onayladı.

Kararlı bir şekilde ‘Hayır.’ Dedim. ‘Bunu yapmayı bitirdim.’

‘Ve Ta-daa.’ Diye Erin başladı ancak kapıdan gelen seksi bir kahkaha Shanuee’nın ikizinin cümlesini tamamlamasından alıkoydu.

Herkes hızlıca arkasına döndü.

Aphrodite, okulu korumak için gelen Erebus’un Oğulları’ndan genç ve çok seksi bir çocukla gülüşüp saçını havalı bir şekilde atarken kafeterya’ya girmişti. Aphrodite her zaman güzel ve göz alıcı olmuştu. Ama onun ne kadar havalı ve özgüvenli olduğunu görünce şoka uğradım. Daha iki gün önce neredeyse ölüyordu ve alnındaki safir renkli hilal – her çaylakta bulunurdu. İşaretlenmeyle birlikte çaylaklar zamanla ya yetişkin vampirlere dönüşüyor ya da değişimi reddedip ölüyorlardı. – kaybolmuştu.

Buda onun bir şekilde tekrar insana dönüştüğü anlamına geliyordu.

2. Bölüm

Tamam, daha doğrusu ben onun insana dönüştüğünü sanıyordum. Ama ben bile oturduğum yerden Aphrodite’in işaretinin geri geldiğini görebiliyordum. Elini büyük savaşçının göğsünden ayırmadan alaylı bir şekilde güldükten sonra soğuk mavi gözleriyle kafeteryayı taradı.

‘Benimle yemek salonuna kadar eşlik etmen çok tatlıydı. Haklısın. Tatilimi iki gün gibi kısa bir süre içinde kesmemeliydim. Burada o kadar delice şey

olurken, kampüs gibi korunan bir yerde kalmak en iyisi. Sen bizim yurdumuzu korumak için görevlendirildiğin sürece burası en güvenli ve dikkat çekici yer.’ Aphrodite pratik bir şekilde kedi gibi mırıldandı. Off, gerçektende iğrençti. Söylediklerini ağzına tıkacak sesler çıkarmak hoşuma giderdi doğrusu. Yüksek sesli olanlarından...

‘Ve atamamı oraya geri döndürmeliyim. İyi geceler, Leydim.’ Dedi Darius. Ve Aphrodite’e çok keskin bir reverans verdi. Bu onu eski zamanlardaki o romantik, yakışıklı ve parıldayan zırh giyen şövalyelerden biri gibi göstermişti. ‘Sana hizmet etmek benim için bir zevkti.’ Deyip, topuğu üzerinde başarılı bir şekilde döndü ve Aphrodite’e son bir kez gülümseyip kafeteryadan ayrıldı. Aphrodite en yaramaz ses tonuyla, Darius hala duyabilecek mesafedeyken ‘Bahse girerim sana hizmet etmekte çok zevklidir’ dedikten sonra kendisine hala bön bön bakan kafeteryadaki topluluğa döndü. Mükemmel biçimli kahverengi bir kaşını kaldırdı ve patentli alınmış o alaylı gülümsemesiyle konuşmaya başladı. ‘Ne? Daha önce hiç muhteşem biri görmediniz mi?’ ‘Felaket, sadece birkaç günlüğüne gitmiştim. Kısa süreli hafızanız bundan daha iyi olmalı. Beni hatırladınız mı? Hepinizin nefret etmeyi sevdiği o göz alıcı cadıyım(Bit*chJ). Dedi ve salata barına doğru gitti ve tabağını doldurmaya başladı. Diğer çocuklar kaba sesler çıkararak kendi tabaklarına doğru döndüler.

Aphrodite her zamanki cadı benliğine dönmüştü. Ama onun aslında ne kadar sinirli ve gergin olduğunu görebiliyordum. Maalesef onun nasıl hissettiğini anlayabiliyordum. –Bende sanki düello için meydan okumuşum gibi hissediyordum. Bende onun gibi bu durum içinde sıkışıp kalmıştım. ‘Onun tekrar insan olduğunu sanıyordum.’ Dedi Damien bir nefesle. ‘Ama işareti geri gelmiş.

‘Nyx’in yolları çok gizemlidir.’ Dedim Yüksek Rahibe tarzı(Sonuçta gelecekte bir ihtimal ben olacaktım) ses tonumla.

‘Bence Nyx’in yolları farklı bir G-dünya (boyutta), İkiz’ dedi Erin. ‘Tahmin edebiliyor musun?’

‘Her şeyi batırmada uzman mı?’ dedi Shanuee.

‘Kesinlikle’ diye cevap verdi Erin.

‘Bu üç kelime oldu’ dedi Damien.

‘Oh, hadi ama lanet bir okul öğretmeni gibi olma.’ Dedi Shanuee ona. ‘Artı, önemli nokta Aphrodite’in bir cadı olması ve işareti kaybolduğunda Nyx’in onu terk ettiğini düşünüp umutlanmamız.’

‘Umut etmekten daha fazla İkiz’ dedi Erin.

Herkes gözünü Aphrodite’e dikti. Bense kendimi salatama bakmaya zorladım. Bakın açıkçası olay şu; Aphrodite eskiden Gece Evi’ndeki en güzel, güçlü ve sürtük çaylaaktı. Ama Yüksek Rahibe, Neferet’le karşı karşıya geldiğinden beri açıkçası sadece okulun en sürtük çaylağıydı.

Ama tabii ki tuhaf bir biçimde (Benim için yeterince tipik) o ve ben kazayla bir çeşit arkadaş haline gelmiştik – en azından müttefiktik. Bunu istemiş veya bunun için çalışmış değildik. Yine de her ne kadar Stevie Rei onun peşinden gitse de endişelenmiştim. Demek istediğim, iki gün boyunca onlardan hiç haber alamamıştım.

Doğal olarak diğer arkadaşlarım – isimleriyle Damien, Jack ve İkizler – ondan nefret ediyorlardı. Bu yüzden Aphrodite direk bizim masaya gelip yanıma oturunca şok olmuşlardı. Ve hiç memnun değildiler. Bu durum Indiana Jones filmindeki kötü adamın yanlış kadehi seçip içince vücudu parçalara ayrılınca şövalyenin ‘Çok sefilce bir seçimdi’ dediği anla benzerdi.

‘Biri her ne kadar bir peri kadar çekici olsa da göz dikmek hiç kibar değil.’ Dedi Aphrodite salatasından bir ısırık almadan önce.

‘Burada ne halt ediyorsun Aphrodite?’ diye sordu Erin?

Aphrodite ağzındakini yuttu ve sahte bir masumlukla ‘Yemek yıyorum moron.’ Dedi tatlı bir ses tonuyla.

Shanuee konuşma yeteneğini geri kazanabildikten sonra ‘Burası Cadılar-Giremez bölgesi.’ Dedi.

‘Evet, seninki arkaya taşındı ‘ dedi ve cümlesine nokta koyarmışçasına arkadaki sırayı gösterdi.

Önceden söylediğim hislerimi tekrarlamaktan nefret ediyorum, ama konu buysa bir istisna gösteriyorum. Tekrar ediyorum; Geberin Dorkamese İkizler.’ ‘İşte bu.’ Dedi Erin açıkca sesini azaltarak. ‘İkizim ve ben gelip o senin lanet olası işaretinin canını okuyacağız.’

‘Evet, belki bu defa kalıcı olarak gider.’ Dedi Shanuee.

‘Kesin şunu!’ dedim. Ve ikizlerin nefret dolu gözlerini bana çevirdiklerini gördüm. Biran karnımı sıktığımı hissettim. Benden bu kadar mı nefret ediyorlardı? Böyle düşünmek kalbimi acıttı ve çenemi kaldırıp onlara geri bir bakış attım. Eğer değişimimi tamamlayıp bir yetişkin vampire dönüşürsem, onların Yüksek Rahibesi olacaktım. Yani beni dinleseler iyi ederlerdi.

‘Biz bunu çoktan aştık. Aphrodite artık Karanlık Kızların bir üyesi. Ayrıca Toprak elementine olan yakınlığından dolayı. Çemberimizin bir parçası da.’ Dedim tereddüt ederek. Onun bir çaylakken insana dönüşmesi, sonra tekrar çaylağa dönüşmesi aşamasında yeteneğinin kaybolmamış olmasını umut ediyordum. Bu çok karışık bir meseleydi. Bu yüzden hızlıca ‘ Çocuklar biliyorsunuz ki birbirimizin konumunu kabullendik ve artık isimlerimizle çağrılıp birbirimize nefret-dolu yorumlarda bulunmayacağız.’ Diye ekledim.

İkizler bir şey söylemedi ama Damien karakteristik olmayan düz bir sesle ‘Biz bunu kabul ettik ama onun arkadaşları olmak istemiyoruz.’ Dedi.

‘Ben sizin arkadaşınız olmak istediğimle ilgili bir şey söylemedim’ diye cevap verdi.

‘Aynen, sürtük’ dedi ikizler aynı anda.

Aphrodite ‘Her neyse’ diyip tepsiyle birlikte hemen kalkıp gidecek gibi göründü. Aphrodite’e masaya oturmasını ve ikizlere çenelerini kapamasını söylemek için ağzımı açıyordum ki aşağıdaki salondan yemek salonuna doğru bir kükreme sesi geldi.

Tam ‘Ne olu-’ derken en azından bir düzine kedi çıldırmış bir şekilde tıslayıp tükürürken ışık hızıyla kafeteryaya daldı.

Tamam, Gece Evi’nde kediler her yerdeydi. Harfi harfine. Bizi her yerde takip ederler, bizimle birlikte uyurlar ve Nala gibi her kedi –sık sık bu konuda söylesem de – sahibini kendi seçerdi.

Vampir sınıflarında öğrendiğimiz ilk harika şeyde kedilerin uzun zamandır

vampirlerin dostu olduğuydu. Bu yüzden kedileri her hangi bir yerde görmeye alıştık. Ama onları daha önce hiç bu kadar çıldırmış görmemiştim. İkizlerin tombul gri kedisi Beelzebub ikisinin arasına zıpladı. O büyük cüssesinden dolayı nefes nefese kalmıştı ama hemen kehribar rengi gözleriyle yemek salonun kapısına sinirle bakmıştı.

‘Beelzebub, bebeğim, neyin var?’ Erin kediye sakinleştirmeyi denedi. Nala kucağıma atladı. Beyaz çizgili patilerini omuzlarıma koydu ve o korkunç, psikopat-kedi bakışıyla hırlayıp kapıya doğru baktı. Salondan hala karmakarışık sesler geliyordu.

‘Hey!’ dedi Jack. ‘Bunun ne sesini olduğunu biliyorum.’

Aniden bende ne olduğunu anladım. ‘Bu bir köpek havlaması.’ Dedim.

Birden köpekten çok büyük sarı bir ayıya benzettiğim şey kafeteryadan içeri atıldı. Bir çocuk, yorgun görünümlü profesörler – içinde bizim eskrim hocamız Dragon Lankford ve binicilik hocamız Lenobia’da vardı. – ve birkaç Erebus’un Oğlu

eşliğinde ayı-köpeği takip ediyordu.

Çocuk ‘Yakaladım seni!’ diye bağırdı ve köpeklerle birlikte yana savruldu ve bizden çokta uzak olmayan bir yere düştüler. Çocuk hemen havlayan hayvanın tasmağını sıkıca tuttu.(Gördüğüm kadarıyla tasma derisi pembeydi ve etrafında gümüşten çiviler vardı.) Tasmayı çekince köpek havlamayı kesti ve zemine çöktü. Gözlerini çocuğa dikti ve hızlı hızlı solumaya başladı. ‘Evet, harika. Şimdi doğru hareket etmek istiyorsun.’ Diye çocuğun besbelli sırtan köpeğe fısıldadığını duydum.

Her ne kadar köpeğin havlaması dursa da, kafeteryadaki kediler hala çıldırmış gibi davranıyordu. Çevremizde çok fazla tıslama vardı. Delici bir tüp hava kaçırmışçasına sesler çıkıyordu.

‘Gördüğün gibi Jack. Bu sana daha önceden anlatmaya çalıştığım şeydi.’

Dragon Lankford bunu söyledikten sonra kaşlarını çatarak köpeğe düşmanca bir bakış attı. ‘Bu hayvanın Gece Evi’nden yaşması mümkün değil.’ Dedi.

‘James değil, Stark.’ Dedi çocuk. ‘Ve bunu size daha öncede anlatmaya çalıştım – Köpek benimle kalıyor. Tek yolu bu. Eğer beni istiyorsanız oda gelmek zorunda.’

Yeni köpek-çocuğun kendine özgü bir yöntemi olduğunu fark ettim. Çocuk Dragon Lankford’a açıkça kaba ve saygısız değildi. Yeni işaretlenmiş çaylaklar kendilerinden üst konumdaki vampirlere korkularından dolayı saygı duyarlardı. Ama çocuk kesinlikle böylede davranmıyordu. Onun kaçınca sınıfta olduğunu öğrenmek için Pink Floyd T-shirt’ünün önüne baktım. Ama hiçbir sınıf nişanı yoktu. Bu yüzden onun kaçınıcı sınıf olduğunu ve ne kadar süredir işaretlenmiş olduğunu öğrenemedim.

‘Stark’ dedi Lenobia ve orta bir yol bulmak için konuşmasına devam etti. ‘Bir köpeği bu kampüse alıştırmak mümkün değil. Kedilerin ne kadar sinirli olduğunu görebiliyorsunuzdur.’

‘Ona alışacaklardır. Chicago’da ki Gece Evi’ndekiler alışmıştı. Aslında diğerlerini takip etmemekte gayet iyidir. Ama şu kedi bütün o tıslamaları ve tırmalamalarıyla bunu kendi istedi.’

Damien ‘Ah-oww’ diye fısıldadı.

O tarafa doğru bakmama gerek yoktu. İkizlerin kirpi balıkları gibi şiştiklerini hissedebiliyordum.

‘Tanrıça aşkına, tüm bu gürültüde ne?’ dedi odaya gelen Neferet. Her zamanki gibi çok güzel, güçlü ve kontrollü görünüyordu.

Onun mükemmelliğini gören çocuğun gözlerinin kocaman açtığını gördüm. Bizim Yüksek Rahibemiz ve benim düşmanım olan Neferit’i gören herkesin otomatik olarak aptalca tepki vermeleri çok sinir bozucuydu.

Yumruğunu kalbine koyduktan sonra diz çöküp reverans yapan Dragon Lonford ‘Neferet, karışıklık için özür dilerim’ dedi. ‘Bu benim yeni çaylağım. Yalnız birkaç dakika önce geldi.’ Dedi.

‘Bu çaylağın neden burada olduğunu açıklıyor. Şuradakinin neden burada olduğuna açıklık getirmiyor’ dedi Neferet hızlı hızlı soluklanan köpeği işaret ederek.

Çocuk ‘O benimle birlikte’ dedi. Neferet yosun renkli gözleriyle ona bakınca çocuk Dragon Lonford’un hareketi taklit edip reverans yaptı. Onun doğrulup Neferet’e kendine beğenmiş bir şekilde aksakça gülümsediğini görünce çok şaşırdım. ‘O benim kedi versiyonum.’

Neferet kumral kaşlarından birini kaldırıp ‘Gerçekten mi?’ dedi. ‘O tuhaf bir şekilde bir aya benzerken bile mi?’ dedi.

Ha! Demek ki bu aşırı benzerliği fark eden bir ben değilmişim.

‘Sayın Rahibe, doğrusu o bir Labrador. Ama onun bir ayı gibi gözüktüğünü söyleyen ilk kişi değilsiniz. Patileri kesinlikle bir ayının olmak için yeterince büyük. Bakın, kontrol edin.’ Çocuğun inanılmaz bir şekilde Neferet’e arkasına dönmesini ve köpeğe ‘Bana bir beşlik ver, Duch.’ demesini izledim. Köpek hemen itaat ederek bir patisini kaldırdı ve Stark’ın eline vurdu. Bunun üzerine ‘İyi kız’ diyip köpeğin sarkık kulaklarını kaşıdı.

Tamam. Kabul ediyorum. Bu tatlı bir numaraydı.

Stark tekrar dikkatini Neferet’e verip ‘Ayı veya köpek, o ve ben 4 yıl önce işaretlendiğimden beri birlikteyiz. Buda onu benim için yeterince kedi yapıyor.’ Dedi.

‘Bir labrador av köpeği mi? Dedi Neferet ve köpeği test edercesine onun etrafında döndü. ‘O çok büyük.’

‘Doğrusu evet ama Duch her zaman iyi bir kızdır, Yüksek Rahibe’

‘Duch? Bu onun ismi mi?’

Çocuk başıyla onayladı ve sıırttı. Her ne kadar altıncı sınıfta olsa da onu yetişkin vampirlerle özellikle en güçlülerinden biri olan Yüksek Rahibe ile bu kadar rahat konuştuğunu görünce kendimi şaşırmaktan alıkoyamadım.

‘Bu Duchess’ın kısaltılmış hali.’ Dedi. (Duchess= Düşes J)

Neferet dikkatini köpekten çocuğa verdi ve gözlerini kısarak ‘Senin ismin ne çocuk?’ diye sordu.

‘Stark’ dedi.

Neferet’in çenesini sıktığını benden başka birinin görüp görmediğini merak ettim.

‘James Stark?’ diye sordu Neferet.

‘Birkaç ay önce ilk ismimi attım. Artık sadece Stark’ dedi. Ama Neferet onu duymazlıktan gelip Dragon’a döndü. ‘O Chicago Gece Evi’nden beklediğimiz

transfer öğrencimi?’ diye sordu.

‘Evet, Yüksek Rahibe.’ Dedi Dragon.

Neferet Stark’a tekrar baktığında, dudakları ölçülü gülümsemesi eşliğinde hafifçe yukarı doğru kıvrıldı.

‘Senin hakkında birkaç şey duydum Stark. Sen ve ben bir süre sonra uzun bir konuşma yapacağız’ dedi. Çaylağı test edencesine Dragon’a ‘ Stark’a okçuluk ekipmanları için 24 saatlik giriş izni verildiğinden emin olun.’ Dedi.

Stark’ın vücudunun azda olsa sarsıldığını gördüm. Tabii ki bunu Neferet’te fark etti ve gülümsemesi genişledi. ‘Tabi ki yeteneklerin burada da önce gelecek.

Çalışmalarını sırf okul değiştirdin diye aksatmamalısın’ diye ekledi Neferet.

İlk defa Stark rahatsız göründü. Aslında rahatsızlıktan daha da fazlasıydı.

Okçuluk lafı geçtiği anda Stark’ın tatlı ve alaylı ifadesinin yerini soğuk ve neredeyse kötü bakışlar aldı.

‘Transfer olurken onlara da söylemiştim. Yarışmalara artık katılmıyorum.’ Dedi Stark düz bir sesle. ‘Okul değiştirmek bunu değiştirmeyecek.’

‘Yarışma mı? Gece evleri arasında yapılan şu sıradan okçuluk yarışmalarını mı kastettin?’ Neferet’in gülüşü cildimin karıncalanmasına neden oldu. ‘Senin yarışmalara katılıp katılmaman benim için çok küçük bir sorun. Unutma, Ben Nyx’in buradaki sözcüyüm ve Tanrıça’nın sana verdiği bu yeteneği boşuna harcamamanı söylüyorum. Nyx’in seni ne zaman çağıracağını bilemezsin. – Ve bu aptalca bir yarışma için olmayacak.

Midem ters düz olmuş gibi hissettim. Neferet insanlara karşı açacağı savaştan bahsediyordu.

Ama Stark, bunun hakkında hiçbir bilgisi olmadığı için yarışmalara katılmak zorunda olmadığını duyar duymaz rahatladı ve yine o kendine güvenen umursamaz bakışını takındı.

‘Sorun değil. Pratik yapmaya aldırman, Yüksek Rahibe.’ Dedi.

‘Neferet, imm. Köpek hakkında ne yapmamızı istersin? Dedi Dragon.

Neferet bir an için durdu. Sonra önünde oturan sarı labradora doğru eğildi.

Köpek kulaklarını iğne batmışçasına dikti ve ıslak burnunu Neferet’in uzattığı ele yapıştırıp, koklamaya başladı.

Masada karşımda duran Beelzebub tehditkâr bir şekilde tısladı. Nala ise alçak bir sesle hırıldanmakla yetindi. Neferet gözlerini kaldırdığında benimkilerle karşılaştı.

Yüzümü ifadesiz tutmaya çalıştım ama bunda ne kadar başarılı olduğumu bilmiyordum. Neferet’i son kez 2 gün önce görmüştüm. Konferans salonunda insan-vampir savaşını ilan ettikten sonra beni takip etmişti. Sonrada beni Loren’in ölümünden sorumlu tutmuştu. Doğal olarak birbirimize bir sürü söz sarf etmiştik. Oda Loren’in sevgilisiydi. Ama ben onun aksine Loren’in için bir şey ifade etmiyordum. Loren beni hiç sevmemişti. Onunla birlikte olmam tamamen Neferet’in planının bir parçasıydı. Neferet bunu bildiğimi ve Nyx’in onu onaylamadığını biliyordu.

Sonuç olarak kalbimi ciddi bir biçimde yaralamayı başarmıştı. Ve artık ondan korktuğum kadar nefrette ediyordum. Yüksek Rahibe masamızın etrafında gezinirken yüzümden hiçbir şey belli etmediğimi umut ettim. Neferet zayıf bir el jestiyle Stark ve köpeğini yanına çağırırdı. İkizlerin kedisi son bir kez daha

tısladı. Nala'nın köpek gelince tekrar çıldırmaması için dua ettim. Neferet masamıza varınca durdu. Gözleri benden, Aphrodite'e hareket ettikten sonra Damien'de durdu.

'Burada olduğuna sevindim Damien. Stark'a odasını gösterirsen memnun olurum. Ve lütfen kampüste yolunu bulmasına yardımcı ol'

Damien hızlıca 'Memnuniyetle Neferet.' Dedi ve onun yüz watt gücünde parlayan teşekkür-ederim gülümsemesine parıldayan gözleriyle baktı.

'Dragon detaylar hakkında yardımcı olacaktır.' Dedi ve yeşil gözlerini bana döndürdü. Kendimi cesaretlendirmeye çalıştım. 'Zoey, bu Stark. Stark, Zoey Kızılkuş Karanlık Kızların lideridir.'

Birbirimizi başlarımızla onayladık.

'Zoey, Yüksek Rahibe olmak için eğitim aldığına göre Stark'ın köpeği hakkındaki meseleyi sana bırakıyorum. Eminim Nyx'in sana verdiği tüm bu yetenekler sayesinde Duchess'in buraya uyum sağlamasını kolaylaştırıcaksın.' Dedi. Soğuk bakışlarını üstümden hiç ayırmıyordu. Gözleri, şeker sosuna bulanmışçasına tatlı olan ses tonunda farklı bir hikâye anlatıyordu. Onlar, Burada yetkili kişi benim, sen ise sadece bir çocuksun diyordu.

Onunla göz kontağımızı bozdum ve Stark'a sıkı bir gülümseme verdim.

'Köpeğine yardımcı olmaktan mutluluk duyarım'

'Mükemmel.' Diye karşılık verdi Neferet. 'Ah ve birde Zoey, Damien, Shanuee ve Erin.' Diyerek arkadaşlarıma gülümsedi. Onlarda buna fazlasıyla aptalca gözüken gülümsemeleriyle karşılık verdiler. Neferet, Aphrodite ve Jack'i tamamen görmemezlikten geliyordu. 'Sizi bu gece on buçukta konsey toplantısı için bekliyorum.' Diyip içine mücevherler işlenmiş olan platin saatine baktı. 'Saat neredeyse on olmuş. Yani yemeğinizi çabuk yemeniz gerekiyor. Siz temsilcilerin orada tam zamanında olmanız gerekiyor'

Arkadaşlarım kuş seslerine benzeyen sesleriyle aynı anda cıvıldadılar.

'Ah, Neferet. Bu bana bir şey hatırlattı.' Dedim. Sesimi odanın karşısına da gitmesi için yükseltmişim. 'Aphrodite'te artık bizimle. Nyx tarafından toprak gücüyle ödüllendirildi. Biz de onun konseye temsilci olarak katılmasına izin verdik.' Dedikten sonra nefesimi tuttum ve arkadaşlarımdan buna karşı çıkmayacaklarını umdum.

Çok şükür ki, Nala'nın Dutchess'in yakınlığına protesto olarak çıkardığı hırıldama sesinden başka kimse konuşmadı.

'Aphrodite nasıl bir temsilci olabilir ki? O artık Karanlık Kızların bir üyesi değil.' Neferet'in sesi soğuklaşmıştı.

Ben adeta masumluktan parlayarak 'Size söylemeyi unuttum mu? Çok üzgünüm Neferet! Şu son günlerde başıma gelen korkunç olaylardan olsa gerek. Aphrodite, Karanlık Kızlara tekrar katıldı. Bana ve Nyx'e yemin etti. Artık davranışlarına dikkat edecek. Buna seninde sevineceğini düşünmüştüm – Sonuçta Tanrıçamız Nyx'e geri döndü.

'Bu doğru.' Diye onayladı Aphrodite soluk bir sesle. 'Yeni kuralları kabul ettim. Sadece önceden yaptığım yanlışları telafi etmek istiyorum.'

Neferet eğer bunu herkesin önünde reddetseydi kötü ve kindar gözükürdü.

Sonuçta o sadece bir görünüşten ibaretti.

Yüksek Rahibe odaya Aphrodite ve bana bakmadan göz gezdirdi. 'Zoey'miz ne kadarda cömert. Aphrodite'i Karanlık Kızlarda almakla kalmadı birde onun davranışlarının sorumluluğunu üstlendi. Zoey büyük sorumluluklarla gayet iyi bir şekilde baş ediyor gibi gözüküyor.' Diyerek gözlerini bana dikti. Orda ki nefreti görünce bir an için nefesim kesildi. ' Çok fazla baskı altında kalmamaya çalış, Sevgili Zoey.' Sonra düğmesine basılmışçasına, yüzü tatlılıkla parıldadı ve yeni çocuğa döndü. 'Gece Evi'ne hoş geldin, Stark.'

3. Bölüm

'Şey sen aç mısın?'Neferet ve vampirlerin kalanı kafeteryanın dışına süzöldükten sonra Stark'a sordum.

'Evet, galiba ' dedi.

'Eğer açsan bizimle yiyebilirsin. Sonra Konsey Toplantısı'na katılmak zorunda olmadan önce Damien sana odanı gösterebilir' dedim.

'Bence köpeğin sevimli'Jack dedi, Dushess'a daha iyi bakmaya çalışırken.'Büyük ama yine de sevimli. Isırmaz, değil mi?'

' İlk sen onu ısırmazsan yapmaz' Stark dedi.

'Oh, eew' Jack dedi.'Onun kıllarını ağızıma almam iğrenç olur'

'Stark, bu Jack, Damien'in erkek arkadaşı.'dedim.

'Merhaba' Jack gerçekten tatlı bir gülümsemeyle dedi.

'Evet, merhaba' Stark dedi. Kocaman sıcak bir merhaba değildi, fakat gaylerden nefret ediyormuş gibi de görünmüyordu.

'Ve bunlar Erin ve Shaunee, onlara ikizler deriz bunun neden olduğunu yaklaşık beş dakikada anlayacaksın.'

'Merhaba, oraya,' Shaunee ona apaçık bir bakış verirken dedi.

'Aynen' Erin ona aynı bakışı verirken söyledi.

'Bu Afrodit' dedim.

Stark'ın küçük alaycı gülümsemesi geri geldi.'Yani sen aşk tanrıçasısın. Senin hakkında çok şey duydum.'

Afrodit Stark'a tuhaf, özellikle cilveli görünmeyen bir şekilde bakıyordu. Fakat, Stark konuştuğunda ona, Afrodit otomatik bir şekilde saçını kaydırmayı sürdürdü ve 'Merhaba, ben fark edilmeyi severim.'dedi.

Küçük bir gülücük verirken, Stark'ın gülümsemesi enginleşti ve daha alaycı bir hal aldı 'Seni fark etmemek zor, isim oldukça açık.'

Afrodit'in şiddetli bakışı anice yok oldu ve yerine onun çok daha tanıdık züppe küçük gören ifadesi geldi. Fakat o yeni çocuğu sözle dövmeden önce Damien konuştu. 'Stark, sana tepsilerin ve yemeklerin olduğu yeri göstereyim.' Ayağa kalktı ve Dushess'ın önünde kafası karışmış bir şekilde durdu.

'Kaygılanma' Stark dedi. 'Burada kalacak. Kediler aptalca bir şey yapmadıkça.' Stark'ın bakışı Nala'ya-Dushess'a yakın olan tek kedi- döndü. Nala kucağıma tünedi. Gözünü kırpmadan köpeğe bakarken, onun tansiyonunu hissedebildim.

'Nala iyi olacak' dedim, öyle olmasını umarken. Gerçekten kedim üzerinde bir kontrole sahip değildim. Cehennem!, kim aslında kediler üzerinde kontrol

sahibiydi ki?

'Pekala, o zaman.'Başını bana salladı ve 'Dushess kal burada' dedi. Tabi Stark Damien'i takip ettiğinde Dushess kaldı.

'Bilirsiniz, köpekler kedilere göre daha gürültülü.'Jack dedi, Dushess'ı bir bilim deneyiymiş gibi incelerken.

'Onların yaptığı tüm şey sık sık solumak.'Erin dedi.

'Ve onlar kedilerden daha fazla midelerinde gaz yapar, İkiz.' Shaunee dedi.

'Benim annem fino köpeklerle sahip ve onlar biraz gazlı yaratıklar.'

'Tamam, pekala, bu gerçekten eğlenceli değildi.'Afrodit dedi. 'Ben çıkıyorum buradan.'

'Etrafta kalıp yeni çocuğa göz atmak istemiyor musun?' Shaunee aşırı nazikçe sordu.

'Evet, ve O seni çok Seviyor gibi görünüyor.' Erin tatlıca söyledi.

'Yeni çocuğu ikinize bırakıyorum, ki tek doğru O köpekleri çok seviyor. Zoey, aptal sürünle işin bittiğinde odama gel. Konsey Toplantısından önce seninle bir şey hakkında konuşmak istiyorum.' Dedi ve ikizler için bir küçümsemeyen bakışla kafeteryadan ayrıldı.

'O görüldüğü gibi kötü değil aslında.'İkizlere söyledim. Onlar bana inanmayan bakışlar verdiler ve ben de omuz silktim.'Afrodit sadece kötü görünmeye çalışıyor, çok.'

'Biz sadece -lütfen- söyleriz onun berbat davranışına .' Erin dedi.

'Afrodit bizim kadınların niçin bebeklerini boğduklarını anlamamızı sağlıyor.' Shaunee dedi.

'Sadece Afrodit'e bir şans vermeyi deneyin.' Dedim. 'O geçmişte bana nefretli yanını geçmeme izin vermeye başlamıştı. Siz göreceksiniz. O bazen nazik olabiliyor.'

Birkaç saniye bir şey demediler, sonra birbirlerine baktılar ve aynı zamanda başlarını salladılar ve gözlerini itirazla yuvarladılar. Tekrar iç çektim.

'Fakat çok daha önemli bir konu var.'Erin dedi.

'Evet, yeni çocuk,' Shaunee dedi.

'Kontrol et onu' Erin dedi.

'Keşke eğilse biraz, dolayısıyla daha iyi bakabiliriz.' Shaunee dedi.

'İkiz, eğilme ciddi olarak açık bir şey değil. O çok basmakalıplaştı tahminen 90larda.Çekici kişiler ona sadece hayır demeli.'Erin dedi.

' Yine de onun butt(ne olduğunu çıkaramadım)unu görmek iyi olacak, İkiz.'

Shaunee dedi. Sonra benim üzerime bakıp gülümsedi. Bu onun eski arkadaşça gülümsemesinin yedek versiyonuydu, fakat en azından son iki gündür yaptığı gibi alaycı değildi.'Pekala, sen ne düşünüyorsun? O Christian Bale ateşimi, yoksa Tobey Maguire?'

Ben mutluluktan ağlamayı ve oley! Benimle tekrar konuşmaya başlıyorsunuz diye bağırmayı istedim. Bunun yerine yeni çocuğu inceliyormuş gibi davrandım.

Tamam. Onlar doğruydı. Stark hoştu. Orta boylardaydı, benim eski insan erkek arkadaşım Heath veya Süpermen görünümlü eski sevgilim Erik gibi uzun değildi. Ama kısa da değildi. Aslında aşağı yukarı Damien'in uzunluğundaydı. Biraz inceydi ama eski tişörtünün içinden kaslarını görebiliyordum. Ve kolları

kesinlikle lezzetli. Sevimli dağınık kahverengi ve sarı arasında kum rengi saçlara sahipti. Yüzü de iyiydi. Güçlü bir çeneye, düz bir burna, büyük kahverengi gözlere ve hoş dudaklara sahipti. Dolayısıyla ayrı parçaları dikkatle incelediğinde Stark iyi görünümlü bir çocuktur. İzlerken onu, çekici olmasının nedeninin kendine güven olduğunu fark ettim. Her şeyi kasıtlı yapıyormuş gibi hareket ediyordu, ama bu kasıtlılık alayla renkleniyordu. Sanki O dünyanın bir parçasıydı ve aynı zamanda dünyayı döndürüyordu.

Ve, evet, onun hakkında çok çabukça bunu anlamam tuhaftı.

'Bence kesinlikle hoş' dedim.

'Aman Tanrım! Şimdi onun kim olduğunu fark ettim.' Jack güçlkle soludu.

'Söyle,'Shaunee dedi.

'O, James Stark!' Jack dedi.

'Sorun yok,'Erin dedi. 'Jacky, çoktan biliyoruz bunu.'

'Hayır, hayır. Anlamıyorsunuz. O tüm dünyanın en iyi okçusu. Onun hakkında internette hiç okumadınız mı? O geçen Yaz Oyunlarını kazandı. Yetişkin vampirlere, asıl Erebus'un oğullarına, karşı yarıştı ve hepsini yendi. O bir yıldız...' Jack hayalci bir iç çekişle sona erdirdi.

'İyi, tokat at bana İkiz. Jack haklı!' Erin dedi.

'Çekiciliğinin daha büyük bir oranda olduğunu biliyordum.' Shaunee dedi.

'Wow' dedim.

'İkiz, ben köpeğini sevmeyi deneyeceğim.' Erin dedi.

'Tabi ki seveceğiz, İkiz.' Shaunee dedi.

Stark ve Damien geri dönerken, doğal olarak dördümüz moron gibi Stark 'a bakıyorduk.

'Ne?' dedi, ağzı doluyken. Bizden aşağı Dushess'a baktı. 'Ben yokken bir şey yaptı mı? Ayak parmaklarını yalamayı biraz sever.'

'İğrenç, bu...', Erin başladı, fakat Shaunee masanın altından ona vurunca sustu.

'Hayır, Dushess mükemmel bir hanımefendiydi sen gittiğinde.' Shaunee dedi, ve Stark'a çok çok arkadaşça bir sırıtma verdi.

'İyi' Stark dedi. Herkes ona bakamaya devam edince rahatsızca sandalyesine döndü. Ve bu sanki başlama işaretiymiş gibi Dushess onun bacağına karşı uzandı ve Stark'a sevgiyle baktı. Stark onu okşarken rahatladı.

'Senin okçulukta tüm vampirleri yendiğini duyduğumu hatırlıyorum.' Jack dedi ve sonra kızardı.

Stark tabağından yukarıya bakmadı. Sadece omuz silkti. 'Evet, okçulukta iyiyim.'

'Sen O'sun?' Damien dedi, yeni anlarken onu. 'Okçulukta iyi? Sen okçulukta büyüleyicisin!'

Stark yukarı baktı. 'Her neyse. O sadece ben işaretlendikten sonra iyi olduğum bir şey.' Gözleri Damien'den bana gitti. Ünlü öğrencilerden konuşmuşken, senin ekstra dövmelerin hakkındaki söylentinin doğru olduğunu görüyorum.'

'Doğru' Gerçekten nefret ettim bu ilk tanışmadan. Bundan hep rahatsızlık duydum.

O zaman anladım. Ben Stark'ın hissettiği şeyi hissediyordum belki de.

Düşündüğüm ilk şeyi sordum- nasıl o ve ben özeliz- konusunu değiştirmeye

alışarak.'Atları sever misin?'

'Atlar?' alaycı gülümseme geri geldi.

'Evet, şey, Sen bir hayvan sever gibi görünüyorsun.'dedim, köpeğine bakış atarken.

'Evet, galiba atları severim. Çoğu hayvanı severim. Kediler hariç.'

'Kediler hariç!'Jack dedi.

Stark tekrar omuz silkti.'Gerçekten hiç sevmedim onları. Onlar aşırı bitch(kadınlara edilen bir küfür yazmak istemedim)gibi benim zevkime göre.' İkiizler sinirlice soluk aldılar.

'Kediler bağımsız yaratıklar' Damien başladı. Okul ğretmeninin ders verme tonunu duydum ve konuyu değiştirme girişiminin başarılı olduğunu anladım.

'Biz biliriz bunu ,tabi ki, antik yıllarda dünyanın çoğunda onlara tapılmıştı,ama siz biliyor musunuz bunu...?'

'Ah, ocuklar, bldğm için zgnm,'dedim, ayağa kalkıp kedimi kaparken, bu yüzden Dushess'in üzerine düşmeyecekti.'Ama ben Konsey Toplantısından nce Afroditi'i göreceğim. Sizinle orada görüşürüz, tamam mı?'

'Evet, tamam.'

'Galiba'

'Her neyse'

En azından biraz hoşça kal almıştım onlardan.

Stark'a arkadaşça bir gülümseme verdim.'Seninle tanıştığıma memnun oldum. Dushess için bir şeye ihtiyaç duyarsan, bilmeme izin ver.İyi bir Güneyli Ag(ne olduğunu bende anlamadım.) buradan çok uzak değil.Onlar kediler için bir çok şey taşır.Ama bahse girerim köpekler için de bir şeylere sahiptirler.

'Bilmene izin vereceğim.'dedi.

Ve o zaman Damien ders vermeye tekrar başlarken, Stark bana göz kıptı ve başını salladı. Açıkça benim g algılanan konu değiştirmemi takdir ediyordu. Ben de ona geri göz kııptım ve dışarı çıkarken son kez dışarıda bana ne olduğunu düşünmek yerine hala aptal gibi sıırttığımı fark ettim.

Ben zel ihtiyaçlar/zel Servisler ğrencisi gibi büyük meşe kapının önünde duruyordum bir grup Erebus savaşçısının oğulları ortaya çıktığında.

'Priestess(dinsel tören yöneten kimse)'bir kaçı beni gördüğünde söyledi ve girişteki grup bana ellerini yumruk yapıp kaslı göğüslerine götürerek selam vermek için ara verdi.

Ben de sıkılğan bir şekilde geri selamladım onları.

'Priestess, kapıyı sizin için açmama izin verin.'daha büyük olanlardan biri dedi.

'Oh, ah, teşekkürler,'dedim ve ani bir ilhamla ekledim.' Sizden biri benimle yurda kadar yürüyüp bana kızların yurduna atanacak savaşçıların listesini verebilir mi? Eğer isimlerini bilirlerse kızların daha çok evlerinde gibi hissedeceklerini düşünüyorum.'

'Bu oldukça dşncelice leydim' dedi ve hala kapıyı benim için tutuyordu.'Size bir isim listesi vermek beni mutlu eder.'

Gülümsedim ve teşekkür ettim. Yurda giderken nazikçe bizi koruyacak savaşçılar hakkında konuştu. Ben başımı salladım ve arada sessiz gökyüzüne bakmaya çalıştım.

Hiçbir şey kanat çırpmadı ve havayı serinletmedi, fakat birisinin veya bir şeyin beni izlediği korkutucu histen kurtulamadım.

4. Bölüm

Kapı açılıp Afrodite beni içeri çektiğinde ben kapı koluna ancak dokunmuştum. 'Sen şişman bir çocuk kadar yavaşsın, Zoey.' kapıyı arkamızdan çarptı.

'Yavaş değilim ve sen bana birçok açıklama yapmak zorundasın.' dedim. 'Nasıl buraya girdin? Stevie Ray nerede? , Dövmen ne zaman geri geldi? , Ne...?' soru yağmurum pencereadaki gürültülü ve ısrarlı bir vuruşla kesildi.

'İlk olarak sen bir moronsun. Burası Gece Evi, Tulsa halk okulu değil. Kimse kapısını kilitlemez, dolayısıyla odana girebildim. İkincisi Stevie Ray oranın üzerinde.' Afrodite pencereye doğru acele etti. O kalın perdeyi çekip pencereyi açmaya çalışırken ayakta durup onu izledim. Omzunun üzerinden bana kızgın bir bakış verdi. 'Merhaba! Küçük bir yardım iyi olacaktı.'

Kafam tamamen karışık bir şekilde yanına gittim. İkimiz pencereyi açtık. Dışarıya, kale gibi yurda baktım. Dışarıya hala soğuktu ve biraz yağmur yağıyordu. Sadece doğu duvarını ve ağaçları görebildim. Titredim ama soğuktan değil. Doğu duvarı-gücün yeri- gözüme ilişti. Afrodite yanımda iç çekti ve öteye uzandı, dolayısıyla aşağı duvara bakabiliyordu. 'Etrafı berbat etmeyi durdur ve buraya gel. Yakalanacaksın ve daha önemlisi rutubet saçımı kıştırarak.'

Stevie Ray'in başı yukarı sallandığında, neredeyse altına yaptım.

'merhaba, Z!' neşelice söyledi. 'yeni ultra cool tırmanma yeteneklerimi kontrol et.'

'Aman Tanrım. Gel. Buraya.' Afrodite Stevie Ray'in kolunu tutup içeri çekti.

Stevie Ray balonmuş gibi odaya düştü. Afrodite hemen pencereyi kapattı.

Düşen açık ağzımı kapattım, fakat o üstünü düzeltirken ona bakmaya devam ettim.

'Stevie Ray' sonunda diyebildim. 'Sen şimdi emekleyerek duvardan yukarıya çıktın?'

'Evet!' Sırıttı bana, başını sallarken kısa sarı bukleleri sallandı. 'Cool, değil mi? , o sanki ben taşın bir parçasıyım gibi ve tamamen ağırlığım yok oluyor ve buradayım.' Ellerini dışarı tuttu.

'Dracula gibi' dedim ve Stevie Ray kaşlarını çatarken hemen sesli düşündüğümü anladım. 'Ne Dracula gibi?'

Yatağıma oturdum. 'Kitapta, Dracula, Bram Stoker yazdı.' açıkladım. 'Jonathan Harker Dracula'yı kalesine tırmanırken gördüğünü söyler.'

'Oh, evet, bunu yapabilirim. Sen Dracula dediğinde ben Dracula gibi göründüğümü kastettiğini sandım-bir çeşit solgun kirli saçlar ve kirli uzun tırnaklar. Senin kastettiğin şey bu değil, değil mi?'

'Hayır, aslında iyi görünüyorsun.' Kesinlikle ona doğruyu anlatıyordum. Stevie Ray iyi görünüyordu, özellikle geçen bir aya göre kıyaslarsak. Tekrar Stevie Ray gibi göründü, tüm bu olanlardan önceki gibi.

Stevie Ray artık yetişkin bir vampirdi ancak diğerlerinden farklı olarak dövmesi ne kan renginde kırmızıydı.

'Ah, merhaba, Dünyadan Zoey'e. Afrodit'in sesi benim düşüncelerimi kesti.'En iyi arkadaşını kontrol etsen iyi olur.'

Ben göz kırptım. Stevie Ray'e bakmış olmama rağmen, onu görmüyordum. O odanın ortasında duruyordu ve etrafına gözleri dolarken bakıyordu._bir ay öncesine kadar beraber kullandığımız odada, onun ölümü her şeyi sonsuza dek değiştirmişti_.

'Oh, tatlım, Üzgünüm.'Onu hemen kucakladım.'Tekrar burada olmak senin için çok zor olmalı.'O kollarımda katı ve tuhaftı. Ona bakabilmek için biraz uzağa çekildim.

İfadesi kanımı dondurdu. Kızgınlık gözyaşının yerini almıştı. Bir an için niye kızgınlığının benzer olduğunu merak ettim. Ve o zaman fark ettim. Stevie Ray onun insanlığını kaybettiği zamanki gibi göründü. Ondan bir adım uzaklaştım.

'Stevie Ray? Yanlış olan ne?'

'Eşyalarım nerede?'Sesi yüzü gibi düzdü.

'Tatlım,'yavaşça dedim.'Öğrencilerden biri. . . öldüğünde onun eşyalarını vampirler alır.'

Stevie Ray daralmış gözlerle bana baktı.'Ben ölü değilim.'

Afrodit yanıma geldi.'Hey, aklımızı alma bizim, vampirler senin öldüğünü düşünüyorlar, hatırlıyor musun?'

'Ama, üzülme,'Dedim çabukça.'Senin bazı şeylerini onlardan geri aldım. Ve diğerlerinin yerini biliyorum. İstersen onları geri alabilirim.'

Ve tekrar eski en iyi arkadaşıma bakıyordum.'Kovboy botlarım bile mi?'

'Bu bile' dedim, ona gülümserken. Cehennem! Benimde eşyalarımı alsalardı bende çok kızardım.

'Birisi öldüğünde en azından modası geçmiş zevklerinin değiştiğine inanırsın. Fakat hayır. Senin kötü zevkin sonsuzluğa uzanıyor.' Afrodit dedi

'Afrodit,'Stive Ray dedi.'Sen gerçekten daha iyi olmalısın.'

'Ve ben de sana ve senin kırsal Mary Poppins görünümlü hayatına her neyse diyorum.'Afrodit dedi.

'Mary Poppins Britanyalıydı ve bu onun kırsaldan olmadığını gösterir.' Stevie Ray kendini beğenen bir tavırla söyledi.

Stevie Ray tekrar kendi gibi seslendi ve ben mutlu bir şekilde küçük bir çığlık atıp tekrar kollarımı onun etrafına doladım.'Seni tekrar gördüğüm için çok memnunum. Gerçekten iyisin şimdi, değil mi?'

'Biraz farklı ama yine de iyi' Stevie ray dedi ve o da beni kucakladı.

Ben bunu söylediğinde rahatlardım. Ben çok memnundum onu tekrar eski halinde gördüğüm için, ki bu biraz farklı parçasını bir süre içiniçimde gizli tuttu ve Stevie Ray ile ilgili kalan bir problem olduğunu dikkate almadım. Artı, başka bir şey hatırladım.'Siz nasıl savaşçıları deli etmeden kampüse girdiniz.'

'Zoey, Gerçekten etrafında devam eden şeylere dikkat vermeye

başladın,'Afrodit dedi.'Ben vanadan yürüdüm. Alarm kapalıydı. Ben aynı telefon bildirisini aldım kış tatilinin bitmesi hakkında, ki o zaman bahse girerim herkes kampüsün dışındaydı. Neferet alarmı kapatmak zorundaydı, yoksa geri dönen öğrenciler ve buraya inen bir sürü tatlı Erebus'un oğulları yüzünden alarm onu çılgına çevirecekti.

'Alarmların Neferet'i çoktan olduğundan daha çılgına çevirebileceğini

kastetmiyor musun?’

‘Evet, Neferet kesinlikle lanet deli.’Afrodit dedi,bir an için Stevie Ray’le tartışarak.’Her neyse, alarm insanlar için bile gitti.’

‘Ne, insanlar için bile? Bunu nasıl biliyorsun?’ diye sordum.

Afrodit iç çekti ve yavaşça bir hareketle elini alına götürüp küçük hilal dövmeyi çıkardı.

Güçlkle soludum.’Aman Tanrım, Afrodit! Sen. . .’Kelimeleri ancak kekeledim.

‘İnsanım’ Afrodit soğuk ve düz bir sesle benim için tamamladı.

‘Nasıl? Yani, emin misin?’

‘Eminim. Lanet eminim,’dedi.

‘Afrodit, eğer insansan, kesinlikle normal bir insan değilsin,’Stevie Ray dedi.

‘Ne demek istiyorsun?’dedim

Afrodit omuz silkti.’Anlatma bana.’

Stevie Ray iç çekti.’İnsana dönüp tahtadan bir çocuğa dönmediğin için şanslı olduğunu biliyorsun, çünkü tüm bu yalanlarla burnunu bir mil daha uzatacaktın.’

Afrodit iğrenmeyle başını salladı.’Tekrar Kötü G-rated film benzerliği. Neden ölüp cehenneme gidemediğimi bilmiyorum. En azından orada Disney bombardımanına maruz kalmayacaktım.’

‘Bana ne cehennem devam ettiğini anlatacak mısınız?’dedim.

‘Açıkla ona. Neredeyse küfredecek.’Afrodit kabaca söyledi.

‘Çok nefret vericisin. Ölü olduğumda seni yemeliydim.’ Stevie Ray dedi.

Öldüğünde köylü anneni yemeliydi.’Siyah olduğunu düşünüyormuş gibi yukarı selam verdi.

‘Zoey’nin yeni bir en-iyi-arkadaşa ihtiyacı olmasına şaşırmamak gerek. Sen tamamen bir poliyana ağrısısın.’

‘Zoey’nin yeni bir en-iyi-arkadaşa ihtiyacı yok.’Stevie Ray Afroдите doğru bir adım alarak bağırdı. Bir an için mavi gözlerinin ölümsüz olduğu zamanki gibi çirkin bir kırmızıyla parıldadığını düşündüm.

Başım patlayacak gibi hissederken, onların arasına adımladım. ‘Afrodit Stevie Ray’le uğraşmayı bırak.’

‘O zaman arkadaşını kontrol etsen daha iyi olur.’Afrodit aynaya doğru yürüyüp hilalin kalıntılarını da sildi. Hiçbir şey olmamış gibi gelen tonuna rağmen ellerinin titrediğini gördüm.

Stevie Ray’e döndüm, artık gözleri tekrar benzer maviydi.

‘Üzgünüm, Z’ dedi, suçlu bir çocuk gibi gülümserken.’Galiba Afrodit’le iki gün sinirlerimi bozdu.’

‘Afrodit sinirle soludu ve ona baktım.’Başlama tekrar.’dedim.

‘İyi, her neyse.’Aynada gözlerimiz buluştuğunda Afrodit’in bakışındaki korkuyu görebildim.

Tamamen kafam karışmışken, sohbetin geldiği yere döndüm.’Dolayısıyla Afrodit normal değil derken ne demek istiyordun? Ve onun şu anki anormal davranışını kastetmiyorum.’ Aceleyle ekledim.

‘Kolay,’ Stevie Ray dedi.’Afrodit hala vizyonlara sahip ve bu vizyonlar insanlar için normal değil.’Afrodit’e baktı.’Haydi, anlat Zoey’e.’

Afrodit aynadan dönüp oturdu. Stevie Ray’i görmezden gelip dedi,’Evet, hala

vizyonlara sahibim. İnsan değilken tek sevmediğim şey, şimdi aptal bir insanken de benle kalmaya devam ediyor.'

Ona daha yakından baktım, solgundu, ve gözlerinin altında karanlık daireler vardı. Evet, o kesinlikle hayatları değiştirebilen vizyonlara sahip kız gibi duruyordu. Onun böyle sinir olmasına şaşırmamak gerek. Bunu daha önce fark etmediğim için aptal olmalıydım.

'Ne gördün bu vizyonda?' ona sordum.

Afrodit bana baktı ve bir an için her zaman kalkan gibi etrafında duran kibirlilik duvarının aşağı inmesine izin verdi. Korkunç bir gölge güzel yüzüne yerleşti ve o saçını kulağının arkasına atarken eli titredi.

'Vampirlerin insanlara katliam yaptığını ve insanların da vampirleri öldürdüğünü gördüm. Şiddet, nefret ve karanlıkla dolan bir dünya gördüm. Ve bu karanlıkta çok korkunç yaratıklar gördüm, onların ne olduğunu anlatamam bakamadım onlara. her şeyin sonunu gördüm.' Afrodit'in sesi yüzü kadar korkunçtu.

'Kalanını da anlat ona,' Afrodit ara verdiğinde Stevie Ray dedi ve onun sesindeki ani kibarlık beni şaşırttı. 'Tüm bunların neden olduğunu da anlat ona.' Afrodit tekrar konuştuğunda kalbimde sanki camlar parçalandı.

'Sen öldüğün için bunların olduğunu gördüm, Zoey. Senin ölümün meydana getirdi bunları.'

5. Bölüm

Dizlerim boşalınca yatağıma oturmak zorunda kaldıktan sonra 'Ah, lanet olsun!' dedim. Kulağımda tuhaf bir uğuldaması vardı. Ve nefes almakta zorlanıyordum. Stevie Rei sırtıma vurup 'Biliyorsun bu, bunun gerçekten gerçekleşeceği anlamına gelmez.' 'Demek istediğim Aphrodite büyükannenin, Heath'in ve hatta benim ölümümü gördü.' 'Daha doğrusu benim ikinci kez ölümümü. Ve bunlardan hiçbiri gerçekleşmedi. Buda bunu durdurabileceğimiz anlamına geliyor.' Dedi ve Aphrodite'e baktı. 'Değil mi?'

Aphrodite huzursuzca kıpırdandı.

Bir saniye sonra 'Ah. Lanet olsun!' dedim. Ve boğazıma oturan korku yumağına karşı konuşmaya çalıştım. 'Benim hakkında ki görüşünde bir farklılık var, değil mi?' diye sordum.

'Bu insan olmamdan kaynaklanıyor olabilir' dedi Aphrodite yavaşça. 'Bu insan olduğumdan beri gördüğüm ilk görüş. Ve evet. Bu çaylakken gördüğüm görüşler kadar yanlış hissettirmiyor.'

'Ama?' diyerek onu konuşmaya teşvik ettim.

Omuzlarını silkip bana baktı. 'Ama farklı hissettirdi.'

'Neye benziyordu?'

'Hmm, bu daha karışık hissettirdi – daha duyguluydu – karmakarışık.

Gördüğüm bazı şeyleri hiç anlamadım. Demek istediğim, karanlıkla saklanan korkunç şeyleri göremedim.

Titreyerek 'Gizlenen mi?' dedim. 'Bu kulağa hiç hoş gelmiyor.'

'Değillerdi. Gölgelelerin içinde gölgeleri ve karanlığı görüyordum. Sanki hayaletler yaşayan şeylere dönüşüyorlardı. Ama dönüştükleri şey bakmam için çok korkunçtular.'

‘Demek istediğin, onların vampir ya da çaylak olmadıkları mı?’

‘Evet, anlatmak istediğim buydu.’

Otomatik olarak elimi ovdu ve birden sıçrayan korku bedenime doğru süzüldü.

‘Ah! Lanet olsun!’

‘Ne’ dedi Stevie Rei.

‘Bu akşam dışarıda böyle bir şey vardı. Imm. Ahırdan, kafeteryaya doğru yürürken bana saldırdı. Karanlıktan gelen soğuk bir gölge gibiydi.’

‘Bu iyi bir şey olamaz.’ Dedi Stevie Rei.

‘Yalnız mıydın?’ dedi Aphrodite taş gibi kaskatı bir ses tonuyla.

‘Evet’ diye yanıt verdim.

‘Tamam, işte sorun bu.’ Dedi Aphrodite.

‘Niçin? Görüşünde başka ne gördün?’

‘Doğrusu, daha önce hiç görmediğim birkaç yolla öldün.’

‘Bi- Birkaç yolla mı?’ Bu iş git gide daha da kötüleşiyordu.

Stevie Rei yatağa, yanıma oturdu ve ‘Belki bir süreliğine Aphrodite’in başka bir görüş görmesini beklemeliyiz. Böylece görüşler daha anlaşılır hal olabilir.’

Dedi.

Gözlerimi Aphrodite’in gözlerinden ayırmadım ve orda ki yansımanın ne anlama geldiğini biliyordum. En sonunda ‘Görüşleri ne zaman görmemezlikten gelsem, gerçekleşir. Her zaman.’ Dedi Aphrodite.

‘Sanırım onlardan bazıları gerçekleşmeye başladı bile.’ Dedim. Dudaklarım soğuk ve gerginleşmiş olduğunu hissettim. Midemde ağrımaya başlamıştı. Stevie Rei ‘Sen ölmeyeceksin!’ diyerek ağlamaya başladı. Bu üzgün haliyle yine eski en iyi arkadaşım gibi görünüyordu.

Kollarımı Stevie Rei’nin omuzlarından çektim ve Aphrodite’e ‘Devam et, Aphrodite. Söyle bana.’

‘Bu güçlü bir görüştü. Birçok güçlü imgeler vardı. Ama tamamen karışık. Bu beklide olayı senin gözünden gördüğüm içindi.’ Aphrodite bir an için durdu ve konuşmasına zorda olsa devam etti. ‘Senin iki yolla öldüğünü gördüm. Birinde boğuluyordun. Su soğuk ve koyuydu. Ah ve kötü kokuyordu.’

‘Kötü kokmak mı? Şu iğrenç Oklahoma göletler gibi mi?’ dedim, korkunç ölümünden bahsederken.

Aphrodite olumsuz anlamda kafasını salladı. ‘Oranın Oklahoma’da olmadığından yüzde yüz eminim. Bunun için çok fazla su vardı. Nasıl bu kadar emin olduğumu açıklamak zor, ama oranın bir göl için çok büyük ve derin olduğunu hissettim. Aphrodite tekrar durdu ve düşündü. Aniden gözlerini kocaman açtı. ‘Görüş hakkında başka bir şey daha hatırladım. Suyu yansıyan görüntüde gerçek bir saray vardı. Ve adayı kaplıyordu. Buda zevkli bir para harcanımı olduğunu gösteriyor. Büyük ihtimal Avrupalı. Orta sınıf bir ailenin ahh-param-var-hadi-gidip-bir-villa-satın-alalım demesiyle aldığı pejmürde bir yer değildi.’

‘Aphrodite sen kesinlikle bir züppesin.’ Dedi Stevie Rei.

‘Teşekkür ederim.’ diye cevap verdi Aphrodite.

‘Tamam, beni büyük bir ihtimal Avrupa’da bulunan gerçek bir adada, gerçek bir sarayın yanında boğulurken gördün. Peki, en azından bunun kadar yardımcı

olabilecek bir şey gördün mü?’ dedim.

‘Kendini soyutlanmış hissettin. – Demek istediğim her iki görüşte de yapayalnızdın. Ve bir adamın yüzünü gördüm. Senin ölmenden biraz önceye kadar oradaydı. Daha önce hiç görmediğim biriydi. En azından bugüne kadar.’

‘Ne? Kim?’

‘Şu Stark denen çocuğu gördüm.’

‘O mu beni öldürdü?’ Bir an kusacakmış gibi oldum.

Stevie Rei elimi tutarken ‘Stark’ta kim?’ diye sordu.

‘Bugün Chicago Gece Evi’nden bize transfer olan yeni çocuk.’ Dedim. ‘O beni mi öldürdü? Diyerek aynı sorumu tekrarladım.

‘Sanmıyorum. Ona iyice bir bakamadım. Karanlıktı. Onu son kez görünce onun yanında kendine güvende hissettin.’ Diyerek bir kaşını kaldırdı.

Erik/Heath/Loren karışıklığını çözecekmişsin gibi gözüküyor.’

‘Olanlar için çok üzgünüm. Aphrodite bana her şeyi anlattı.’ Dedi Stevie Rei.

Tam ağzımı açıp Stevie Rei’ye teşekkür ediyordum ki onların son olaylardan haberi olmadıklarını fark ettim. İkisi de okulda uzaktaydılar. Ve insan medyasına Loren Blake’in ölümü haber verilmemişti. Derin bir nefes aldım. Bunun hakkında konuşmaktansa kendi ölümüm hakkında konuşmayı tercih ederdim.

‘Loren öldü.’ Diye söyleyiverdim.

‘Ne? ‘

‘Nasıl?’

Aphrodite’e baktım. İki gün önceydi. Profesör Nolan’a olduğu gibiydi. Okul kapısının önünde kafası kesilip çarmıha gerilmiş ve çivilenmiş. Kalbine çakılan tahtaya asılan kâğıtta Kutsal Kitap’tan bazı dizeler yazılıydı.

Aphrodite, ‘Ah, olamaz!’ dedi ve bembeyaz yüzüyle beraber Stevie Rei’nin eski yatağına çöktü.

‘Zoey, bu korkunç.’ Dedi Stevie Rei. Ses tonunda gözünde birikmiş gözyaşlarını tahmin edebiliyordum. ‘Siz Romeo&Julieth gibiydiniz.’

‘Hayır!’ dedim. Ses tonum düşündüğümünden de keskin çıkmıştı. Ve Stevie Rei’ye gülümseyip tekrar daha normal bir şekilde ‘Hayır.’ Dedim. ‘O beni hiç sevmedi. Beni sadece kullandı.’

‘Seks için mi? Zoey bu korkunç bir şey.’ Dedi Stevie Rei.

‘ Üzgünüm, ama her ne kadar onunla seks yapsam da bu sadece Neferet’in planın bir parçasıydı. Bunu yapmasını Loren’dan Neferet istemişti. Neferet onun gerçek sevgilisiydi. O kalbimi adeta söken görüntü gözümün önüne gelince yüzümü buruşturdum. Ben ona kalbimi, vücudumu ve damgalanmamızla ruhumu vermiştim. O ise sadece bana gülmüştü.

‘Dur bakalım. Konuya geri dön. Neferet ve Loren’ın sana tuzak kurduklarını mı söyledin?’ dedi Aphrodite. ‘Eğer sevgililerse, Loren’a neden böyle bir şey yaptırdı?’

‘ Neferet yalnız kalmamı istiyordu.’ . Her şeyin yerli yerine oturduğunu fark edince kalbim donmuş gibi hissettim.

‘Hah? Bu bir anlam ifade etmiyor. Loren seni yalnız bırakmak için neden erkek arkadaş rolü oynasın ki?’ dedi Stevie Rei.

‘Basit.’ Dedi Aphrodite. ‘ Zoey, Loren’la bulaşma işini gizlice yapmalıydı.

Okulda da ona bir profesör gibi davranması gerekiyordu. Ayrıca bize Loren Blake'le küçük-kötü-öğrenci rolünü oynadığını söylememiştii. Ve sanırım Bizim oğlan Eric'in, Zoey'nin kendisinden başka birisiyle edepsizce şeyler yaparken iş üstünde yakalamasında Neferet'in de bir parmağı var.'

'Hmm. Ben hala buradayım, Aphrodite. Odadan ayrılmışım gibi konuşmana gerek yok.'

Aphrodite homurdandı. 'Eğer tahminlerim doğruysa, dikkatin bu odadan ayrılmış.'

'Doğru tahmin.' İsteksizce doğruladım.'Neferet kesinlikle Ben Loren'layken Eric'in gelmesini sağladı.'

'Lanet olsun. Bu kadar delirmişçesine davranmasına şaşmamalı.' Dedi Aphrodite.

'Ne? Ne zaman?' dedi Stevie Rei.

İç çektim. 'Eric beni Loren'la birlikte yakaladı ve çıldırdı. Sonradan Loren'ın Neferet'le birlikte olduğu ve her ne kadar damgalansakta beni takmadığını öğrendim.

'Damgalanmak! Lanet olsun!' dedi Aphrodite.

Onu duymamazlıktan gelerek konuşmama devam ettim. 'Sonrada çıldırdım.' Olay zaten yeterince berbattı. Detaya inmek istemiyordum.' Aphrodite, İkizler ve Damien geldiğinde haykırıyordum ve-...'

Aphrodite sözümü keserek 'Ah. Lanet. Ve Erik. Bu seni ağacın altında ağlarken bulduğumuz zamandı.' Dedi.

Aphrodite'i daha fazla boşlamamam gerektiğini anladım ve tekrar bir iç geçirdim.

'Evet. Sonrada Eric gelip herkese Loren hakkındaki haberi yumurtladı.'

'Hem de çok kötü bir yolla' diye ekledi Aphrodite.

'Ah.' Dedi Stevie Rei. 'Aphrodite bile böyle diyorsa, gerçekten korkunç olmalı.'

'Öyleydi. Sanki Zoey sürekli Loren'la yatıyormuş gibi anlaşıldı ve bu bilgi Zoey onların yüzüne bir tokat atmışçasına çarptı. Sonrada Eric'in 'Zoey bir sürtük!' bombasını 'Zoey Stevie Rei'nin yaşadığı sırrını da bizden sakladı!' takip etti ve Zoey artık-sana-güvenilmez konulu nefret dolu sözlerle maruz kaldı.'

'Buda Neferet'in planında da oldu gibi Zoey'in yalnız kaldığı anlamına geliyor.'diyerek onun cümlesini tamamladım ve kendi ölümümden bu kadar kolay bahsedebildiğim için rahatsız oldum.

'Buda gördüğüm ikinci ölümün.' Dedi Aphrodite. 'Sen tamamen yalnızdın. Bundan son bir bakışla rahatlayabileceğin tatlı bir çocukta yoktu. Bu görüş yüzünden senin soyutlandığını gördüm.'

'Beni ne öldürdü?'

'Şey, burası biraz karışıktı. Neferet'in seni tehdit ettiğini gördüm. Ama sen saldırıya uğradığında görüşteki her şey karmakarışık bir hal aldı. Bunun kulağa biraz garip geldiğini biliyorum ama ölmeden önceki son anında etrafında siyah bir şey süzülüyordu.'

Kendimi zorlayarak 'Hayalet veya onun gibi bir şey miydi?' dedim.

'Hayır. Pek sayılmaz. Neferet'in saçları siyah olsaydı, rüzgârdan dolayı arkada dururken saçının senin etrafında dalgalandığını söyleyebilirdim. Yalnızdın. Ve gerçekten ciddi bir biçimde korkmuştun. Yardım için birini çağırmaya

çalışıyordun ama kimse senin için gelmedi. Korkudan donduğun geri savaşamadın. O kişi, ya da her neyse, sana yaklaşıp koyu ve baltaya benzeyen bir aletle gırtlığını kesti. Çok sivriydi ve kafanı boynundan ayırdı.' Aphrodite ürperdi ve 'Etrafın kanla bulanmıştı. Hem de çok fazla kanla.' Diye ekledi.

Stevie Rei 'Aphrodite, bu iğrenç. Bu kadar detaya girmek zorunda mıydın?' diyip kollarını tekrar etrafıma sardı.

'Hayır. Bu normal' dedim hızlıca. 'Aphrodite hatırladığı her şeyi söylemedi. – Büyükanнем ve Heath'de olduğu gibi. Bu görüşlerin gerçekleşmesini engellemek için yapabileceğimiz tek şey. Aphrodite Benim ölümüm hakkında başka ne gördün?' diye sordum Aphrodite'e.

'Sadece senin yardım çağırdığı ama hiçbir şeyin olmadığını gördüm. Kimse sana aldırmadı.' Dedi Aphrodite.

'Bu gece o şey çıktığında çok korkmuştum. Korkudan dolayı dondum ve bir an için ne yapacağımı bilemedim.' O gece hatırlayınca titredim.

'Bunda da Neferet'in bir parmağı olabilir mi?' dedi Stevie Rei.

Omzumu silktilim. 'Bilmiyorum. O ürpertici karanlıktan başka hiçbir şey göremedim.'

'Benim gördüğümde ürpertici karanlıktı. BU söylemekten nefret ediyorum ama etrafında korkunç şeylerin olmadığından emin ol. Şuan ki arkadaşsızlık durumun hiçte iyi bir şey değil.' Dedi Aphrodite.

'Söylemek, yapmaktan daha kolay.' Dedim.

'Neden böyle olduğunu anlamıyorum.' Dedi Stevie Rei. 'Onlara Loren ve senin olayının arkasında olduğunu ve benim ölümden dönmemide Neferet öğrenebilir diye söyleye- .' Stevie Rei birden ne dediğinin farkına varmış gibi kesildi.

'Evet! Bu çok zekice. Onlara Neferet'in kötü bir sürtük olduğunu ve bir avuç ölümden dönen çocuğu kendi ordusunu kurmak için kullandığı söyle ve her şey yerli yerine otursun. Ki buda bizim Yüksek Rahibemiz olan korkunç sürtüğün bizim bildiklerimizi bilmekle kalmayıp sizin o küçük dostlarınıza da kötü bir şeyler yapacağı anlamına geliyor.' Aphrodite durdu ve sözlerini ağzında yayararak 'İkince plan için bazı senaryolar hiçte fena gözüküyor.' Dedi.

'Hey!' dedi Stevie Rei. 'Damien, İkizler ve Jack benim sayemde Neferet'le ilgili bir sorun olduğunu biliyorlar zaten. Onlar beni biliyor.'

'Ah! Lanet olsun.' Dedim.

'Ah, şey. 'Stevie Rei ölmedi' detayını tamamen unutmuştum. Neferet'in neden arkadaşlarından birini alıp küçük hafızalarını silmediğini merak ettim doğrusu.'

'Savaş açmak konusunda çok meşguldü.' Dedim. Stevie Rei ve Aphrodite kafaları karışmış bir şekilde bana baktıklarında kaçırdıkları tek şeyin Loren'in ölümü olmadığını anladım. 'Loren cinayeti işlendikten sonra, Neferet insanlara karşı savaş ilan etti. Tam olarak bir savaş değil. O kötü, terörist-tarzı bir gerilla savaşı istiyor. Tanrım, o çok ikiyezli. Neden kimsenin bunu göremediğini merak ediyorum.'

'İnsanlarla kanlı ve ateşli bir savaş mı? Hah. Bu çok ilginç. Özellikle silahımız olarak yanımızda yığınla Erebus'un Oğlu varken.' Dedi Aphrodite. 'Rezil bir

durumdayken astar bulmak gibi.'

'Nasıl bu kadar umursamaz olabilirsin?' dedi Stevie Rei oturduğu yataktan sinirden patlayarak.

Aphrodite elini Stevie Rei'nin konuşmasını kesercesine kaldırıp 'İlk olarak insanlardan çok hoşlanmam.' Dedi. 'Ve evet. Biliyorum. Şuan bir insanım. Buda benim öğğ dememe neden oluyor. İkince olarak Zoey hala hayatta ve iyi. Bu yüzden o korkutucu küçük savaş hakkında tam olarak endişelenmiyorum.'

'Sen neden bahsediyorsun, Aphrodite?' dedim.

Aphrodite gözlerini devirdi. 'Lütfen söylediklerimi takip eder misin? Alo? Artık her şey bir anlama kavuştu. Görüşüm insanlar ve vampirler arasındaki savaş ve bazı ürkücü yaratıklar hakkındaydı. Aslında hepsinin sana saldırmasının nedeni Neferet'In bizim bilmediğimiz planın bir parçasıydı.' Bir süre için kafası karışmış göründü. Sonra omzunu silip, konuşmasına kaldığı yerden devam etti. 'Ama her neyse. Umut verici bir şekilde planın ne olduğu bilmiyoruz ama Zoey ölmediğine göre bulmamızda gerekmiyor. Trajik bir biçimde buna bende katılıyorum. Eğer senin ölmemeni sağlarsak, savaşta gerçekleşmeyecek.'

Stevie Rei uzun ve derin bir nefes aldı. 'Bu konuda haklısın, Aphrodite.' Dedi ve bana doğru döndü. 'Seni hayatta tutmalıyız Zoey. Çünkü seni beyaz ekmekten daha çok seviyoruz ve senin dünyayı kurtarman gerekiyor.'

'Ah! Harika! Dünyayı kurtarmak mı?' Tek düşünebildiğim geometri hakkındaki stresimi tercih ettiğimdi.

Ah, Lanet Olsun!

6. Bölüm

Stevie Rae 'Evet, Dünyayı kurtarmalısın Zoey. Ama bizde senin yanında olacağız.' Dedikten sonra tekrar yatağıma, yanıma oturdu.

'Hayır, ahmak. Ben onun yanında olacağım. Sen ise sizin beyinsizlere sen ve hijyene meydan okuyan arkadaşlarının durumu nasıl açıklayacağını düşüneceksin.' Dedi Aphrodite.

Stevie Rae, Aphrodite'e hiddetle baktı.

'Aphrodite öldüğünde artık banyo yapmanın ve süsün pekte öneminin kalmadığını sana hatırlatacağım.' Dedi Stevie Rae. 'Artı, onlara eşya aldığından beri daha iyi durumdalar.'

'Tamam, çocuklar durun bakalım. Biraz geri sarın. Sen hangi arkadaşlardan bahse-...' diye konuşurken kimden bahsettiğini anladığımda konuşmayı bıraktım.

'Stevie Rae sakın bana hala o tüneldaki kaçık çocuklarla dolaştığını söyleme.'

'Anlamıyorsun, Zoey.'

Aphrodite Stevie Rae'nin Okie aksanını taklit ederek 'Çeviri: Evet Zoey, hala o kaçık tünel atıklarıyla dolaşıyorum.' Dedi.

Stevie Rae'ye dönmeden önce Aphrodite'e otomatik olarak 'Kes şunu!' dedim.

'Hayır, hala anlamıyorum. Anlamamı sağla.'

Stevie Rae derin bir nefes aldı. 'Düşündüm ki şu şey-' diyip alnındaki kırmızı dövmeyle gösterdi ve konuşmasına devam etti. 'sayesinde değiştim. Ve diğer çocukların etrafında olursam onlarda Değişim yaşayabilir.'

‘Diğer ölümsüz çocuklarında senin gibi kırmızı dövmeleeri olması için mi?’ Omuz silkti ve biraz huzursuz gözüktü. ‘Şey, bir çeşit. Aralarından dövmesi tamamlanan bir benim. Buda benim Değişim geçirdiğim anlamına geliyor sanırım. Diğerlerinin alnındaki mavi hilalleri kırmızıya dönüştü. Onlar çaylaklar. Imm, farklı bir tür çaylaklar.’

Wow. Dilim tutulmuş bir halde tekrar oturdum ve Stevie Rae’nin söyledikleriyle elimizde bilgi arasında bağlantı kurmaya çalıştım. Stevie Rae’nin anlattığı yeni çaylak türü yeterince inanılmazdı ki bu yeni bir yetişkin vampir türü olduğu anlamına geliyordu. Bir an için heyecanlandım. Ama ya İşaretlenen daha fazla çaylaklarda farklı bir değişim geçirip ölürsen? Ya kalıcı bir şekilde diğer kırmızı vampirler gibi olurlarsa? Ya da isimleri her neyse ondan.

Sonra, diğer çocukların başta ne kadar kötü olduklarını hatırladım. Gençleri öldürüyorlardı. Korkunçtu. Onlar Heath’ide öldürmeye çalışmışlardı. Kahrolsun! Beş elementin gücünü kullanmasaydım her ikimizi de öldüreceklerdi.

Ayrıca Stevie Rae’nin kırmızı parlak gözlerini ve onların bakışındaki nefreti de hatırladım. Ama onu şimdi tekrar kendi gibi davrandığını görünce, gördüklerimin yanlış olduğuna ikna oldum.

Kendime kafamı salladım ve ‘Ama Stevie Rae onlar korkunçlar.’ Dedim.

Aphrodite homurdandı. ‘Onlar hala korkunç ve korkunç iğrenç bir yerde yaşıyorlar. Ve evet, hala korkunç kabalar.’

‘Onlar artık eskisi gibi kontrol dışında değiller. Ama senin normal standardından da farklılar.’ Dedi Stevie Rae.

‘Onlar bir kenara atılan iğrenç çocuklar. İşte oldukları şey bu.’ Dedi Aphrodite.

‘Kırmızı başlıkla üvey çocuklara benziyorlar.’

‘Evet, çocuklardan bazılarının problemleri, popüler çocuklarıinki gibi değil. Ne olmuş?’

‘Sadece eğer sadece senle ilgili düşünürsek ne yapacağımıza daha çabuk karar verebiliriz.’

‘Yapmamız gereken iş her zaman en kolayı değildir. Sizin ve benim ne yapmam gerektiği umurumda değil. Neferet’in o çocukları kullanmasına izin vermeyeceğim.’ Dedi Stevie Rae kesin bir ses tonuyla.

Aniden Stevie Rae’nin dediğiyle olayların bağlantısı kurdum. Korkudan titremem, içgüdümlük korkunç düşünceleri doğru tahmin ettiğini kanıtladı. ‘Ah, Aman Tanrım! Neferet bu yüzden ölen çocukları ölümsüz olarak geri getiriyordu. Onları insanlara karşı açtığı savaşta kullanmak istiyor.’

‘Ama Z. Ölümsüz çocuklar Profesör Nolan ve Loren öldürölmeden öncede böyleydiler. Neferet yalnızca insanlara karşı gerilla savaşı şeyini açtı.’ Dedi Stevie Rae.

Hiç bir şey söyleyemedim. Yapamadım. Düşündüğüm şey dışarıya sesli bir şekilde söylenmek için çok korkunçtu. Telaffuz edeceğim kelimelerin küçük silahlara dönüşeceklerinden ve onları birlikte söylersem hepimizi yok edeceğinden korkuyordum.

Beni yakından izleyen Aphrodite ‘Ne oldu?’ diye sordu.

‘Hiç bir şey’ dedim ve zihnimdeki düşünceleri değiştirip, daha dayanılabilir bir şey bulmaya çalıştım. ‘Bu beni sadece Neferet’in insanlara savaş açmak için bir bahane aradığı hakkında bir şeyler düşündürdü. Eğer gerçekten ölümsüz

çocukları kendi özel ordusu için dönüştürdüyse, hiç şaşırmam. Elliott ve Neferet'i ölümünden az bir süre önce birlikte görmüştüm. Neferet'in onun üstündeki kontrolünü görmek iğrençti.' Neferet'in ona ilk olarak nasıl önünde diz çökmesi gerektiğini öğretmesi ve sonrada kendi kanını iğrenç ve nasıl bir seksüel biçimde içirttiğini hatırlayınca titredim. İzlemek bile yeterince kötüydü. 'Bu yüzden onlara geri dönmem gerekiyor.' Dedi Stevie Rae. 'Onlara bakmama ve nasıl değişim geçireceklerini öğretmeme ihtiyaçları var. Neferet onları değişen işaretlerini görünce, tekrar kontrol kurmak isteyecektir –ki bu hiçte hoş bir şey gibi gözüküyor. Bence onlarda benim gibi tekrar iyi olabilir.' 'Hiçbir zaman iyi olmayanlar ne olacak? Zoey'in Elliott hakkında ne dediğini hatırla. O yaşarken de, ölümsüzken de bir kaybedendi. Eğer kırmızı değişimi ya da artık- her- neyse dönüşümünü geçirirse yine kötü olacaktır.' Stevie Rae ona kötü kötü bakınca Aphrodite'de abartılı şekilde uzun süren bir iç çekti. 'Demek istediğim onların başında beri iyi olmaması. Belki de onlarda kurtaracağın bir şey yoktur.'

'Aphrodite, kimin değerli kimin değersiz olduğu anlamıyorsun. Ben ölmeden önce gayet normal bir çocuk olmuş olabilirim ama artık tam olarak eskisi gibi değilim.' Dedi Stevie Rae. 'Eskiden değerliydim.'

'Nyx' dememle soru soran yüzleriyle bana döndüler. 'Nyx kimin değerli olup olmadığını kendi belirler. Ben, Stevie Rae ve hatta sen bile seçemezsin, Aphrodite.'

'Farz et ki Nyx'i unuttum.' Dedi Aphrodite ve gözlerindeki acıyı bizden saklamak için başka tarafa döndü. 'Bu, Tanrıçanın insan çocukla pek bir şey yapmak istediği anlamına gelmiyor.'

'Bu doğru değil.' Dedim. 'Nyx'in elleri hala üstünde Aphrodite. Tanrıça kesinlikle burada iş başında. Seni umursamasaydı işaretini alırken görüşlerini de götürürdü.' Dedim. Yine o doğru söylediğim zaman bunu hissettiğim anlardandı. Aphrodite k*çına kadar acı içindeydi ama hala Tanrıçamız için önemliydi.

Aphrodite'in gözleri benimkilerle karşılaştı. ' Bu bir tahmin değil, değil mi? Bunu biliyor musun?'

Gözünün içine bakmayı sürdürürken 'Biliyorum.' Dedim.

'Söz mü?' dedi.

'Söz.'

'Bu iyi bir şey Aphrodite. Ama sende normal olmadığını unutmamalısın.'

'Ama ben çekiciyim, banyoluyum. Ve eski, rezil tünellerde bir kaçık gibi dolanıp gelen ziyaretçileri hırlayıp , onlara dişlerimi geçirmiyorum.'

'Buda bizi başka bir noktaya getiriyor. Senin tünellerde ne işin vardı?' diye Aphrodite'e sordum.

Gözlerini devirdi. ' Çünkü Bayan K 95.5 Fm oradaydı. Kovboyculuk oynayıp beni takip etti.'

'Şey doğrusu işaretini kaybedince adeta delirdin. Ve bazılarının aksine büyük S harfli bir cadı değilim (Sü*tük'ün S'si J). Artı olarak, işaretinin kaybolmasında benimde bir payım olabilir ve senin iyi olduğundan emin olarak doğru şeyi yaptım.' Dedi Stevie Rae.

'Beni ısırдын, Ahmak!' dedi Aphrodite. 'Tabi ki bu senin suçundu.'

‘ –Bunun için- çoktan özür diledim.’

‘Oh, çocuklar. Konuyu değiştirmemeye çalışır mısınız?’

‘ Tamam. O aptal tünellere gittim çünkü o senin aptal BFF’ en(En iyi arkadaş) güneşe yakalansaydık yanarak cehennemi boylayacaktı.’

‘Ama nasıl odluda 2 gün uzakta kalabildiniz?’

Aphrodite huzursuz gözüktü. ‘Gelip gelmemeli olmam hakkında düşündüğüm için 2 gün sürdü. Bunun yanında, Stevie Rae’ye tünel için eşya almakta yardımcı oldum. Sadece bırakıp gidemedim ve hepsi – Biran ürperdi ve ince bir efekle devam etti-hepsi ewww moduna girmişti.

‘Ziyaretçilere hala alışamadık.’ Dedi Stevie Rae.

‘Onları yemek dışında mı dedin?’ dedi Aphrodite.

‘Stevie Rae onların insanları yemesine izin vermemelisin. Sokak insanlarını bile.’ Diye ekledim.

‘Biliyorum. Buda gitmek istememin başka bir nedeni.’

‘Yanında giderken Mutlu Hizmetçileri iyi bir iç dekor grubu da götürmeyi unutma.’ Diye mırıldandı Aphrodite. ‘Bizim servistekileri önerirdim ama sizinkiler bizimkileri yiyebilir. Ayrıca annem hep iyi çalışanları bulmak çok zordur der.’

‘Çocukların artık diğerlerini yemesine izin vermiyorum. Tünele bir düzen getirmeye çalışıyorum.’ Dedi Stevie Rae savunmacı bir şekilde.

O tünellerin ne kadar karanlık ve pis olduğunu hatırladım. ‘Stevie Rae, sen ve senin, imm, kırmızı çaylaklarına farklı bir yer bulsak olmaz mı?’

Hızlıca ‘Hayır!’ dedi. Sonra özür dilercesine gülümseyip ‘Yeraltında yaşamak beni ve onları iyi hissettiriyor. Toprak altında olmaya ihtiyacımız var.’ Diye ekledi. Ona burnunu kırıştırıp yüzüne bir eww ifadesini takınan Aphrodite’den gözlerini kaçırdı. ‘Evet, bu normal değil. Ama sana normal olmadığımı söylemiştim!’

‘Imm. Stevie Rei. Senin normal olmamanın kötü bir şey olmadığı hakkında söylediklerine katılıyorum. Demek istediğim, bana bir bak.’ Elimi kaldırıp benim hiçte normal olmayan çok sayıdaki dövmelemlerimi gösterim. ‘Ben Normal-Olmayanlar-Ülkesinin-Kraliçesiyim. Ama belki de normal değil derken neyi kastettiğini açıklamalısın.’

‘Bu iyi olmalı’ dedi Aphrodite.

‘Tamam, şey. Kendim hakkındaki her şeyi henüz bilmiyorum. Ölümsüz olup değişim geçirmem yalnız birkaç gün önce gerçekleşti. Ama Vampir yetişkinlerin sahip olmadığı çok sayıda yeteneğe sahibim.’

Stevie Rae dudaklarını ısırmaya başlayıp oturunca onu konuşmaya teşvik etmeye çalıştım. ‘Ne gibi?’

‘ Taşın kendi haline gelip, yurdun kapılarından geçebilmem gibi. Ama bunu toprağa olan yakınlığımdan dolayı yapmıyorum.’

Onu kafamla onayladım. ‘Bu bir anlam ifade ediyor. Bende element yeteneklerim sayesinde daha az görünüp sis ve rüzgâr ya da her neyseye dönüşebildiğimi öğrendim.’

Stevie Rai parıldadı. ‘Ah evet! Bu bir kere pratik bir şekilde yaptığını görmüştüm.’

‘Evet, ama bu o kadarda anormal bir yetenek değil. Diğer benim gibi element

yeteneklerine sahip yetişkin vampirlerde bu güce sahip olabilirler.’
‘Kahretsin! Bunu şimdi fark ettim. Siz ikiniz en havalı yeteneklere sahipsiniz. Ben ise sadece kı*ına-kadar-acı-veren-görüşlere sahibim.’ Dedi Aphrodite.
‘Bu senin kı*ına –kadar-olan-acının-ta kendisi olduğundan kaynaklanabilir.’
Dedi Stevie Rae.

‘Ya başka ne biliyorsun’ diyip ikisinin tekrar tartışmaya başlamasını engelledim.

‘Güneşe çıkarsam yanarım.’

‘Hala mı? Bundan kesinlikle emin misin?’ Onun ölümsüz çocuk olduğundan beri güneşle ilgili sorunları olduğunu biliyordum.

‘Emin.’ Dedi Aphrodite. ‘Hatırla, Bu nedenle ilk gittiğimiz yer o iğrenç tünellerdi. Güneş doğuyordu. Biz ise şehir merkezindeydik. Stevie Rae resmen çıldırmıştı.’

‘Eğer toprak üstünde kalırsam, başıma kötü bir şeyler geleceğini biliyordum.’ dedi Stevie Rae. ‘Ayrıca gerçekte çıldırmadım –Sadece çok endişeliydim.’

‘Evet, iyi, senle ben sürekli değişen ruh halin hakkında hem fikiriz. Koluna güneş ışığı geldikten sonra çıldırmaya başladın. Kontrol et, Z.’ Aphrodite Stevie Rae’nin sağ kolunu işaret etti.

Stevie Rae isteksizce kolunu kaldırdı ve bluzunun kolunu sıvadı. Elinin üstündeki ve dirseğinde kırmızı cildin üstündeki lekeleri görebiliyordum. Kötü bir güneş yanığı gibiydi.

‘Bu çokta kötü gözüküyor. Biraz güneş kremi, koyu renkli bir güneş gözlüğü ve kamyoncu kasketiyle gayet iyi durumda olursun.’ Dedim.

‘Ah, hayır.’ Aphrodite tekrar konuşmaya başladı. Birde kolunu kan içmeden önce görmeliydin. Çok itici ve çıtır çıtır yanmış gibiydi. Kan içmek yarasını 3. dereceden kötü, hafif bir güneş yanığına döndürdü. Ama tüm vücudu yanarsa, bu işe ne kadar yarar bilemeyiz.’

‘Stevie Rae, tatlım. Seni yargılamak istemiyorum ama açık olalım. Güneşe maruz kaldıktan sonra bir sokak insanı ya da onun gibi bir şeyi yemedin, değil mi?’

Stevie Rae kafasını öyle bir hızlı salladı ki, kıvrıkcık saçları iki yana doğru dağıldı. ‘İh-ih. Tünel yollarında küçük bir delik açtım ve Cross Kan Bankası’ndan biraz kan ödünç aldım.’

‘Ödünç almaktan kastı ‘işin bitince geri vermek’. Dedi Aphrodite. ‘Senin gibi iştahlı bir vampirinde o kanı geri vereceğini sanmıyorum’ dedi ve Stevie Rae’ye kendini beğenmiş bir bakış attı. ‘Buda onu çaldığın anlamına geliyor. Ki buda onun yeni yeteneklerinden biri. Bu sefer bende şahidim. Ve evet bu çok şüphe uyandırıcıydı. İnsanları kontrol etmekte korkunç bir şekilde başarılıydı. Lütfen bu dediğimi de listeye ekle, kaçık.’

Stevie Rae ‘Bitirdin mi?’ diye sordu.

‘Büyük olasılıkla hayır. Ama beni dava edebilirsin.’ Dedi Aphrodite.

Stevie Rae ona sinirle kaş çatıp, bana açıklama yapmaya devam etti.

‘Aphrodite haklı. İnsanların zihnine girip, istediğim şeyleri yaptırabiliyorum.’

‘Şeyler mi?’ diye sordum.

Stevie Rai omuz silkti. ‘Onları kendime çağırabiliyor ya da beni gördüklerini unutturabiliyorum. Başka ne yapabileceğimi bilmiyorum. Bu yeteneğe değişim

geçirmeden öncede sahiptim. Ama şimdi zihin girme olayını yaparken huzursuz hissediyorum.'

Aphrodite homurdandı.

Başka bir şey var mı? Hala başkaların evine girerken içeri davet edilmen gerekiyor mu?' dedikten sonra kendi soruma kendim cevap verdim. 'Bu değişmiş olmadı. Seni davet etmedim ama sen buradasın. Seni davet etmeyeceğimden değil. Kesinlikle davetlisin.'

Diyerek hızlıca ekledim. 'İşte bundan eminim. Red Cross denen yere de direk girebilmişim.'

'Demek istediğin, zihin-kontrol ettikten sonra içeri girip kadına kapıyı arkandan kilitlemesini mi söyledin?' dedi Aphrodite.

Stevie Rae kızardı. 'Onu ya da başka birini incitmedim. Ve olanlar hakkında hiçbir şey hatırlamıyor.'

'Ama o seni içeri çağırmadı, değil mi?' diye sordum.

'Hayır, ama Red Cross halka açık bir yer ve bana farklı hissettiriyor. Ve senin beni içeri davet etmene gerek yok Z. Unuttun mu, bende burada yaşıyordum.'

'Unutmadım.' Dedim ve ona gülümsedim.

'Eğer siz ikiniz el ele tutuşup 'Lean On Me'(Yaslan bana) şarkısını söyleyeceksiniz izin isteyip gideyim ki buraya kusmayayım.' Dedi Aphrodite.

'Zihin-okuma yeteneklerinden birini kullanıp onu sadece bir kereliğine durduramaz mısınız?' diye sordum.

'Hayır. Bunu önceden de denemiştik. Onun beyninde bir şey var, bu yüzdende içine giremiyorum.'

'O benim üstün zekâm.' Dedi Aphrodite.

'Bu daha çok sinir bozucu olmandan kaynaklanıyor .' dedim.'Devam et, Stevie Rae.'

'Bir bakalım, başka...' Birkaç saniyeliğine düşündü ve 'Öncekinden çok daha güçlüyüm.' Dedi.

'Normal yetişkin vampirlerde güçlüdür.' Dedim. Sonra aklıma kan içmesi gerektiği geldi. 'Yani, hala kan içmen gerekiyor, değil mi?'

'Evet. Ama içmezsem eskisi gibi çılgına döneceğimi sanmıyorum. Bunu denemekten hoşlanmam ama tekrar kan-emici bir yaratığa dönüşeceğimi de düşünmüyorum.'

'Ama kesin olarak bilmiyor.' Dedi Aphrodite.

'Haklı olmasından nefret ediyorum ama bu sefer haklı. ' Ne tür bir vampire Dönüştüğümü tam olarak bilmiyorum ve bu beni biraz korkutuyor.'

'Endişelenme. Bunu öğrenmek için bol bol vaktimiz var.'

Stevie Rae gülümseyip omuz silkti. 'Şey, bunu kendiniz bulmalısınız çünkü şimdi gitmem gerekiyor.' Dedi ve beni şaşırtarak pencereye doğru ilerlemeye başladı.

'Dur bir dakika. Daha konuşacak çok konumuz var. Ve en büyük sorunda kış tatilinin bitiyor olması. Buda bir sürü vampir ve çaylağın kampüs etrafında olacağı anlamına geliyor. Erebus'un Oğulları'da insanlara-karşı-savaş-şeyinden dolayı etrafta nöbet tutuyorlar. Bu yüzden bir daha kampüsten kaçıp seni görmeye gelebilir miyim bilmiyorum.' Uğraşacağımız sorunları düşününce nefesim kesilir gibi oluyordu.

'Endişelenme, Z. Hala senin şu verdiği telefona sahibim. Sadece ara.

İstediğin zaman buraya gizlice gelebilirim.'

'Güneş olmadığında demek istedin herhalde.' Dedi Aphrodite, Stevie Rae için camı açmama yardım ederken.

'Evet, demek istediğim buydu.' Stevie Rai, Aphrodite'e baktı. 'Biliyorsun, eğer burada kalıp rol yapmak istemiyorsan benimle gelebilirsin.'

Şaşırarak BFF'me baktım. Onun Aphrodite'e pek dayanabildiği söylenemezdi. Ama işte. Onu kendi yerine davet ediyordu. Hem de bunu yaparken eski, sevdiğim Stevie Rai'nin tatlı ses tonunu kullanıyordu. – ve zihnimin gerilerinde onun tekrar ölümsüz ve insanlık dışı davrandığını düşündüm.

'Gerçekten, benimle gelebilirsin.' Diye tekrarladı Stevie Rae, Aphrodite'in cevap vermemesi üzerine. Ve bana garip gözüken başka bir şey daha ekledi. 'Rol yapmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Tünellerde bunu yapmak zorunda değilsin.'

Aphrodite'in sinirle gülüp, kırmızı çaylaklar ve hijyenleri hakkında bir espri yapmasını bekledim. Ama söylediği şey beni Stevie Rei'nin davetinden daha çok şaşırttı.

'Burada kalıp, çaylak rolü oynamalıyım. Zoey'i yalnız bırakmayacağım. Ve ayrıca gay çocuk ve Dorkamese İkizlerinin şu aralar dostça şeyler yapacaklarına inanmıyorum. Ama teşekkürler, Stevie Rai.'

Aphrodite'e gülümsedim. 'Gördün mü? Deneyince sende iyi olabiliyorsun.'

'İyi filan olmuyorum. Pratik olmaya çalışıyorum. Tüm dünyayı etkileyecek bir savaş hiçte çekici değil. Bilirsin işte, o terli koşturmalar, dövüş ve birbirini öldürme... Bunlar iyi saçlar ve bakımlı tırnaklar hakkında hiçte yardımcı olmuyor.'

'Aphrodite.' Dedim yorgun bir biçimde. 'İyi olmak kötü bir şey değildir.'

Aphrodite 'Normal-Olmayanlar-Ülkesinin-Kraliçesi demek öyle diyor.' Diyerek espri yaptı.

'Bu onun senin kraliçen olduğunu anlamına geliyor, Görüş-Kızı' dedi Stevie Rae. Sonrada bana hızlıca sarıldı. 'Hoşça kal, Z. Seni kısa bir süre sonra tekrar göreceğim. Söz.'

Ona geri sarıldım. Tekrar eskisi gibi hissetmesini, kokmasını ve konuşmasını seviyordum. 'Tamam. Ama gitmemeni dilerdim.'

Stevie Rae 'Her şey iyi olacak. Göreceksin. Her şey tekrar yoluna girecek.'

Dedikten sonra pencereden dışarı emekledi. Onun dik yurt duvarından aşağı doğru inişini izledim. Vücudu dalgalanıp, kaybolana kadar tuhaf bir böcek gibi gözüktü. Aslında onun orada olduğunu biliyordum. Ama hiçbir şey göremiyordum.

'Çevresindeki renklere göre, kendi renklerini değiştiren şu kertenkelelere benziyor.' Dedi Aphrodite.

'Bukalemun.' Dedim. 'İsimleri bu.'

'Emin misin? Gecko* ismi bana daha çok Stevie Rae'lik gibi geliyor.'

Ona kaş çattım. 'Eminim. Zeki bir ukalagibi davranmayı kesip, pencereyi kapamama yardım et.'

Pencereyi kapatıp, kalın perdeyi de çektikten sonra derin bir iç çektim.

Ondan çok kendime 'Ee, bundan sonra ne yapacağız?' dedim.

Aphrodite, omuzlarında bir dekor taşıyormuşçasına taktığı son moda spor

çantasını tırmalamaya başladı. 'Seni bilmem ama ben şu aptal göz kalemiyle işaretimi çizmeye devam edeceğim. Bunu Target'ın karanlık bir köşesinde bulduğuma inana biliyor musun?' Ürperdi. 'Hangi moda-meydan-okuyan kişi bunu kullandı ki? Her neyse. Şu şeyi yapıp, Neferet'in bizi çağırdığı o aptal toplantıya gidiyorum.'

"Demek istediğim şey, 'Tüm bu yaşam-ve-ölüm meselelerini nasıl çözeceğimizdi.'"

'Kahrolası bilmiyorum. Bunu da istemiyorum.' Diyerek sahte işaretini gösterdi. Bunlardan hiçbirini istemiyorum. Senin buraya gelmeden önce ki gibi rahat ve serbest bir yaşam sürmek istiyorum. Popüler ve güçlü olmak ve okuldaki en seksi çocukla çıkmak istiyorum. Şimdi ise bunlardan hiçbirine sahip değilim. Ve artık korkunç görüşlere sahip olan bir insanım. Bunlar hakkında ne yapmam gerektiği hakkında en ufak bir fikrim bile yok.'

Bir saniyeliğine sustum ve Aphrodite'in tüm popülerliğini, gücünü ve erkek arkadaşını kaybetmesine neden olduğumu fark ettim.

Konuşmaya başladığımda düşündüğüm şeyleri direk söyledime şaşırdım. 'Benden nefret ediyor olmalısın.'

Bana uzun bir süre baktı. 'Etmıştim.' Dedi yavaşça. 'Ama artık daha çok kendimden nefret ediyorum.'

'Etme.' Dedim.

'Niye şu lanet şeyi söylememeliymişim? Herkes benden nefret ediyor.' Sözleri kulağa keskin ve kötü gibi geliyordu ama gözlerinde biriken gözyaşlarını görebiliyordum.

'Benim çok önceden mükemmel olduğumu düşündüğün ve bana nefret dolu sözler söylediğini hatırlıyor musun?'

Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. 'Bunu bana hatırlatman lazım. Sana birçok kez kötü şeyler söyledim.'

'Bana özel bir zamanda bir kez güçlerin insanları değiştirdiğini ve maffettiğini söylemiştin.'

'Ah, evet. Bu da konuyu tekrar bana döndürüyor. Güçlerin insanları değiştirdiğini söyledim ama etrafında ki insanlar hakkında konuşuyordum.'

'Şey, onlar ve benim hakkımda doğrusunu söylüyordun. Senin birçok aptalca şey yaptığını da biliyorum.' Gülümseyerek ekledim. 'Yaptıklarının hepsi aptalca değildi. Ama yinede büyük bir çoğunluğunu kaplıyor. Ama şimdi benim aptalca sorunlarımı paylaşıyorsun ve artık aptalca şeylerin düşündüğümde daha çok depresip olduğu biliyorum.'

'Depresip, bu doğru.' Dedi. 'Ah, güç değişimlerinde bahsederken, Stevie Rae'yle ne zaman uğraşacağına karar verdin mi?'

'Ne demek istiyorsun?'

'Kesinlikle demin demek istediğimi. O Değişti.'

Midemden dolayı kötü hissederek 'Bundan daha iyisini denemelisin.' Dedim.

'Onun hakkında tuhaf bir şey fark etmemiş gibi davranma' dedi Aphrodite.

'Başın birçok şey geldi.' Diyerek gerekçe sunmaya çalıştım.

'Demek istediğimde buydu zaten. Bir sürü şey yaşadı ve Değişti.'

'Stevie Rae'den hiçbir zaman hoşlanmadın. Bu yüzden de onla hemen iyi anlaşmanı beklemiyorum. Ama onun hakkında konuştuğun bu saçmalığı

dinlemeyeceğim. – Özellikle de rol yapman gerekmeyecek bir yere çağırdığını duyduktan sonra.’ Kendimi sinirlenmekten alıkoymaya ve Aphrodite’in dediğinin gerçek olduğu ortaya çıkarsa bununla yüzleşemeyeceğim gerçeğinden kaçmaya çalıştım.

‘Stevie Rae’nin bunu senle vakit geçirmemem için yaptığını hiç düşünmedin mi?’

‘Bu çok aptalca. Niye bunu umursasın ki? O benim en iyi arkadaşım, erkek arkadaşım değil.’

‘Çünkü onun hakkında tuhaf bir şeyler olduğunu sezdiğimi ve sana söyleyeceğimi biliyordu. Gerçek olan onun artık eskisi gibi olmadığı. Bunu kendisinin de bildiğinden emin değilim. Ama kesinlikle artık o beyaz ekmek kadar iyi olan Stevie Rae değil.’

‘Onun eski Stevie Rae gibi olmadığını biliyorum!’ diye aksi bir cevap verdim.

‘Nasıl eskisi gibi olabilir ki? O öldü Aphrodite! Benim kollarımda’ Hatırladın mı? Ve sırf hayatı değiştiği için ona sırtımı dönmeyecek kadar iyi bir arkadaşım.’

Aphrodite uzun bir süre olduğu yerde durdu ve gözlerini benim üstüme dikti. Bu nedenle midem tekrar ağrımaya başladı. En sonunda bir omzunu kaldırıp konuşmaya devam etti. ‘İyi. İstediğin şeye inan. Umarım haklısındır.’

‘Haklıyım ve bunun hakkında bir daha konuşmak istemiyorum.’ Dedim kendimi sarsılmış hissederek.

‘İyi.’ Diye tekrar etti. ‘Bunun hakkında konuşmayı bıraktım.’

‘İyi. Tamam, o zaman. İşaretini çizmeyi bitirdi toplantıya gidelim.’

‘Birlikte mi?’

‘Evet.’

‘İnsanların birbirimizden nefret etmediğimizi öğrenmesini umursamıyor musun?’ dedi.

‘Şey, işe birde şöyle bir bak: İnsanlar, özellikle arkadaşlarım, uzun bir süre senin ve benim aniden nasıl arkadaş olduğumuz hakkında pekte iyi şeyler düşünmeyecek.’

Aphrodite gözlerini iyi açtı. ‘Bu da onların küçük beynini Stevie Rae hakkındaki meseleden uzak tutacak.’

‘Arkadaşlarımdan beyni küçücük değil.’

‘Her neyse.’

‘Ve evet. Bu da Damien ve İkizleri sinirlendirecek ve Neferet onları dinlerken onlar sadece bizimle ilgili nefret dolu şeyler düşünecek.’ Dedim.

‘Kulağa bir planın başlangıcı gibi geliyor. ‘

‘Maalesef sahip olduğum tek plan bu.’

‘İyi. En azından sen ne yapacağını bilmemek konusunda tutarlısın.’

‘Olayın iyi tarafından bakman ne kadar güzel.’

‘Yardım edebilmek için her şeyi yaparım’ dedi Aphrodite.

Sahte işaretinin son rötuşlarını yaptıktan sonra kapıya doğru ilerledik. Kapıyı açmadan önce yanımdaki Aphrodite’e dönüp ‘Ah, ayrıca senden nefrette etmiyorum.’ dedim. ‘Aslında bir tür olgunlaşmamı sağladın.’

Aphrodite en iyi dudak bükmelerinden birini yapıp ‘Gördün mü? Ne yapacağını bilmemen konusundaki tutarsızlığını kastederken bunu demek istemiştin.’

Kapıyı açıp gülerken pat diye Damien, İkizler ve Jack’e çarptım.

7. Bölüm

'Z,Seninle konuşmak istiyoruz.' Damien dedi.

'Ve onun ayrıldığını gördüğümüze memnunuz,'Shaunee Afrodit'e bakarak dedi.

'Evet, kapının cılız kılıcını dışarı atmasına izin verme.'Erin dedi.

Afrodit'in yüzünde alevlenen acıyı görebildim. 'İyi, ben çıkıyorum.'dedi.

'Afrodit, hiçbir yere gitmiyorsun.'devam etmeden önce ikizlerin

inanamadıklarını gösteren kekelemelerinin ve seslerinin üstesinden gelmelerini beklemek zorunda kaldım.'Nyx güçlü bir şekilde Afrodit vasıtasıyla çalışıyor.

Nyx'in yargısına güveniyor musunuz?'diye sordum, hepsine bakarken.

'Evet, tabii ki güveniyoruz.'Damien hepsi adına söyledi.

'O zaman Afrodit'i bizden biri olarak kabul edeceksiniz.'

Uzun bir zaman birbirleriyle bakiştılar ve Damien sonunda konuştu.'Afrodit'in Nyx için özel olduğunu itiraf etmek zorundayız. Fakat dürüst olmak gerekirse hiçbirimiz ona güvenmiyoruz.'

'Ben güveniyorum.'dedim. Tamam belki %100 güvenmiyordum, ama Nyx onun vasıtasıyla çalışıyordu.

'Bu ironik, çünkü bizim sizinle güven problemlerimiz var.' Shaunee dedi.

'Aptal sürüsü, hiç mantıklı değilsiniz,' Afrodit dedi.'Bir nefeste oh, evet! Nyx'e güveniyoruz! Diyorsunuz ve sonra Zoey'le güven sorunu yaşadığınızı söylüyorsunuz. Zoey bir çaylak. Nyx tarafından hiç kimse-Ne bir vampir ne de bir çaylak -Zoey gibi hediyeleştirilmedi. Şimdi bir ipucuna sahip misiniz?'

'Afrodit doğru olabilir,'Damien sessizliği içinde söyledi.

Afrodit alaylıbir tavırda ekledi.'Aptal sürüsü için diğer bir flash haber var. Son vizyonum Zoey'nin ölmesi ve bu nedenle dünyanın tamamen kaos içine düşmesi hakkında. Ve sözde arkadaşınızın cinayetinden kim sorumlu oluyordu tahmin edin?'Kendi sorusuna cevap vermeden öne Damien'e ve ikizlere bakarak kaşını kaldırdı.'Siz. Sizin Zoey'e sırt çevirmeniz neden oldu.'

'Senin ölümünü hakkında vizyon mu gördü?'Damien sordu. Yüzü aniden beyaza dönmüştü.

'Evet, aslında iki. Fakat vizyonlar çok karışık. Onları benim görüş açımdan gördü ve biraz kötüydü. Her neyse, sadece sudan uzak kalmak zorundayım ve. . .'Neredeyse Neferet diyecekken sustum. Neyse ki Afrodit devam etti.

'Sudan uzak kalmak zorunda ve o dışlanmamalı,'dedi.'Ve bu şimdi sizin öpüşüp sarılmanız gerektiği anlamına gelir. Fakat ben çıkana kadar bekleyin, çünkü bunu izlemek beni kesinlikle hasta eder.'

'Sen bizi kızdırdın, Z' Shaunee dedi, neredeyse Damien kadar solgun görünüyordu.

'Fakat, biz ölmeni istemeyiz.' Erin bitirdi, o da diğerleri gibi üzgün görünüyordu. 'eğer sen ölürsen ben de ölürüm.'Jack burnunu çekerek dedi. Sonra Damien'in eline ulaştı.

'Şey, o zaman, bunun üstesinden gelip ve tekrar aptal ahbap grubu olmak zorundasınız.'Afrodit dedi.

'Ne zamandan beri Zoey'nin canlı veya ölü olmasını önemsiyorsun?'Damien dedi.

'Kendim için değil Nyx için çalıştığımndan beri. Ve Nyx Zoey için bir sorun veriyor. Ve benim yaptığım iyi bir şey. Onun en iyi arkadaşları olduğunuzu sanıyorsunuz ama bir veya iki sır ve yanlış anlamalarından dolayı ondan soğuyorsunuz.'Afrodit bana baktı ve sinirlice soludu. 'Lanet olsun! Zoey, onlar gibi arkadaşların varken düşman olmamamız iyi bir şey.'

Damien başını sallarken ve sinirlenmekten çok kırılmış görünürken Afrodit'ten döndü.'Aklımı karıştıran tüm şey bize anlatmadığın şeyleri açıkça ona anlatıyorsun.'

'Oh, lütfen, gay çocuk, Zoey'nin yanındaki aptal yerini aldığımı zannetme.Bana neden anlattığı çok basit.Vampirler aklımı okuyamaz.'

Damien şaşırdı. Sonra gözleri anladığını göstererek enginleştirdi ve bana baktı.'Senin aklını da okuyamazlar değil mi?'

'Hayır, yapamazlar.'dedim

'Oh! Bize bir şey anlatmanın herkese anlatmak olduğunu düşünüyorsun?'

'Vampirlerin aklımızı okuması bu kadar kolay olamaz, Z,' Erin dedi.'Eğer öyleyse çoğu çocuk sürekli dertte olur.'

'Bekle, onlar birinin okuldan kaçması gibi şeyleri gözden geçiriyorlar,'Damien yavaşça dedi.'Vampirler gerçekten kuralların kırılmasını önemsemez sıradan gençlik şeyleri olması şartıyla.'

'Fakat ya eğer onlar küçük kuralları kırmanın yanında bir şeylerin devam ettiğini düşünürlerse ve bir grup öğrencinin bir şeyler bildiği hakkından bir fikre sahip olurlarsa.'dedim.

'Onlar bu grubun düşüncelerine odaklanır.'Damien benim için bitirdi.'Sen gerçekten bize bu şeyleri anlatamazsın.'

'Lanet olsun.'Shaunee dedi.

'Çok iyi anlaşılır.'Erin dedi.

'Bu Stevie Ray hakkında bir şey değil mi?'

Başımı saldırdım.

'Hey konuşmuşken,'Shaune ededi.

'Ne oldu ona?' Erin sordu.

'Bir şey olmadı ona.'Afrodit dedi.'Beni buldu. Sonunda işaretimi geri aldığımda sakinleştim ve sonra geri döndüm.'

'Ve o nereye gitti?'Damien sordu.

'Ben lanet bir bebek bakıcısı gibi mi görünüyorum? Senin hödük arkadaşının nereye gittiğini nasıl bilebilirim? Sadece gitmek zorunda olduğunu çünkü sorunları olduğunu söyledi. Büyük bir şokmuş gibi.'

'Eğer Stevie Ray hakkında böyle konuşmaya başlarsan, senin benim yumruğumla yüzünde sorunların olacak.'

Sana yardım edeceğim, İki.'Erin dedi.

'Siz ikiniz bir beyni mi paylaşıyorsunuz?'Afrodit dedi.

'Aman. Tanrım! Yeter!'diye bağırırdım.'Ölebilirim. İki kere. Bugün bazı tuhaf hayaletimsi şeyler beni berbat etti ve şimdi onun hakkında lanet korkuyorum. Stevie Ray'le ne cehennem devam ettiğini bilmiyorum ve Neferet belki savaş planlarını kontrol etmek için bir konsey toplantısı ayarladı. Doğru olmayan bir savaş. Ve siz atışmayı durduramıyorsunuz! Başımı ağrıyorsunuz ve kızdırıyorsunuz beni.'

'Onu dinleseniz daha iyi olur. Bu küçük konuşmada iki küfür ve bir neredeyse küfür saydım. O ciddi,'Afrodit dedi.

İkizlerin aslında gülümsemelerini zapt etmeye çalıştıklarını gördüm. Öff. Niçin benim küfretmem büyük olay oluyordu?

'Tamam, bırakmayı deneyeceğiz.

'Zoey için.' Jack bana gülümserken dedi.

'Zoey için.' İkizler beraber dediler.

Arkadaşlarımın her birine bakarken kalbim sıkıştı. Benim arkamdaydılar. Ne olduğunun önemi yok. Onlar hala benim yanımda duracaklardı.

'Teşekkürler, çocuklar.' Dedim, gözyaşlarımı tutarken.

'Grup kucaklaması!' Jack dedi.

'Ah, lanet olsun, hayır.' Afrodit dedi.

'Bu Afrodit'e katılabileceğimiz tek şey,' Erin dedi.

'Evet, gitme zamanı.' Shaunee dedi.

'Ah, Damien, biz de gideceğiz. Stark'a toplantıdan önce yerleştiğine emin olmak için kontrol edeceğimizi söyledin.' Jack dedi.

'Aa, bu doğru.' Damien dedi.' Hoşça kal Z, görüşürüz.'

O ve Jack İkizleri takip etti. Bana hoşça kal söylerlerken, koridora çıktılar ve Stark hakkında sohbete devam ettiler.

'Dolayısıyla, arkadaşlarım çok kötü değiller, hah?' dedim.

Afrodit mavi gözlerini bana çevirdi.'Arkadaşların aptal.' dedi.

Sırıttım ve omzumu ona vurdum.'Bu seni de aptal yapar.'

'Bu da benim korktuğum şey.' dedi. Cehennemde olmaktan konuşmuşken, odama gel. Konsey Toplantısına gitmeden önce bir şey öğrenmemize yardım etmek zorundasın.'

Omuz silktim. 'Benim için tamam.' Aslında, oldukça iyi hissediyordum.

Arkadaşlarım tekrar benimle konuşuyordu ve öyle görünüyor ki herkes bir şansı daha hak eder. 'Hey,'Afrodit'in odasına yürürken dedim.'İkizlerin ayrılmadan önce sana iyi bir şey dediklerini fark ettin mi?'

'İkizler ortak yaşayanlardan ve umuyorum birisi yakında onları tıp deneyi icra etmek için buradan alacak.'

'Bu tavrın yardım etmiyor.' dedim.

'Gerçekten önemli olan şeye odaklanabilir miyiz?'

'Ne gibi?'

'Ben, tabi ki ve yardımına ihtiyaç duyduğum şey.' Afrodit odasının kapısını açtı ve onun sarayı diyebileceğim odasına girdik. Gossip Girl Dizaynına Kılavuz dergilerinde bile olmayan türde dekore etmişti, ki eğer geriye bir şey kalıyorsa. Ama belki kalıyordu.(Bu Gossip Girl hayranı olmadığım anlamına gelmiyor.)

'Afrodit, kimse sana kişilik karışıklığına sahip olabileceğini söyledi mi?'

'Birkaç fazla para isteyen psikiyatrist. Önemsiyormuşum gibi.' Afrodit gölgeliği olan yatağına oturdu(eminim antika ya da çok pahalı bir şeydi.)Etrafının altını üstüne getirirken dedi,'Aa bu arada, sana konseyin dışarı izni verebilmesi için bir yol bulmalısın, ne yazık ki bana ve –bunu söylemekten nefret ediyorum- Aptal sürüne de.'

'Hah?'

Afrodit iç çekip bana döndü. 'Benimle aynı seviyeye gelmekten mutlu olacak

mısın? Stevie Ray ve kötü arkadaşları hakkında ne devam ettiğini bilmek için girip çıkabilmeliyiz buradan.'

'Stevie Ray hakkında kötü konuşmamamı çoktan anlattım sana. Onunla hiçbir şey devam etmiyor.'

'Bu tartışılır, fakat bunun hakkında tartışmayı reddettiğin için ben takıldığı üşütüklerden bahsediyorum. Ya Neferet'in onları insanlara karşı kullanmayı istediği konusunda haklıysan? Bu benim özellikle insanları sevdiğimi değil ama kesinlikle savaşı sevmediğimi gösterir. Dolayısıyla bunu kontrol etmen gerektiğini düşünüyorum.'

'Ben? Niçin ben? Ve niçin ben okuldan çıkabilmek için bir yol öğrenmek zorundayım?'

'Çünkü sen süper kahraman çaylaksın. Ben sadece senin daha çekici olanınım ve aptal sürüsü senin aptal minyonların.'

'Mükemmel.' dedim.

'Hey, sıkılma bunun hakkında. Bunu düşüneceksin. Daima yaparsın.'

Şaşıarak baktım ona. 'Senin bana güvenin beni şok ediyor.' Ve şaka yapmıyordum. O gerçekten bu meseleyi çözeceğimi düşünüyor gibiydi.

'Etmemeli.' O karışıkta bir şey aramaya devam etti. Nyx'in sena nasıl güçler verdiğini herkesten daha iyi biliyorum. Bu şey; sen güçlüsün, vs. her neyse. Dolayısıyla bunu çözeceksin. Eninde sonunda. Tanrım, keşke bizim hizmetçi tutmamıza izin verseler. Burayı temizlemeye zorlandıktan sonra hiçbir şey bulamıyorum.' Afrodite hoş yeşil kristal camda yeşil bir kandil ve hoş bir çakmak buldu.

'Bu kandil hakkında bir şey öğrenmen için mi yardımına ihtiyacın var?'

'Hayır, dahi! Bazen gerçekten Nyx'in seçimlerinin neden böyle olduğunu merak ediyorum.' Küçük altın çakmağı bana uzattı. 'Toprak elementi için yeteneğimi kaybedip etmediğimi öğrenmek için yardımına ihtiyacım var.'

8. Bölüm

Yeşil mumu tutan Aphrodite'e baktım. Yüzük çok solgundu ve dudaklarını sert bir biçimde birbirine bastırdı için hafifçe kanatmıştı. 'İşaretini kaybettiğinden beri toprağı uyandırmayı denemedin mi?' dedim nazik bir sesle.

Kafasını olumsuz bir şekilde salladı ve midesi ağrıyormuş gibi gözüken pozisyonuna geri döndü.

'Tamam, o zaman. Bunu öğrenmene yardım edebilirim. Aslında bir çember kurmalıydım.'

'Bende böyle düşünüyordum.' Dedi Aphrodite ve titrek, derin bir nefes aldı.

'Hadi şu işi bitirelim.' dedi ve odanın karşı tarafına doğru yürüdü. 'Burası kuzey.'

'Tamam.' dedim ve Aphrodite'in karşısına kararlı bir biçimde geçtim. Doğuya dönüp, gözlerimi kapattım ve kendime odaklandım. 'Bizim ciğerlerimizi doldurur ve bize hayat verir. Hava! Seni çemberime çağırıyorum.' Element mumları olmadan – ve Damien'in hava yeteneği olmadan bile – onun vücuduma yumuşak bir nefes gibi pürüzsüz bir şekilde değdiğini hissettim. Gözümü açtım ve sağ tarafa, saat yönüne – ya da her neyse – dönüp

durdum. 'Bizi ısıtır, bizi güvende tutar ve sıcaktır. Ateşi çembere çağırıyorum.' Ateşin ikinci element olarak havayı ısıtmasıyla gülümsedim.

Tekrar sağıma döndüm ve batıda durdum. 'O bizi temizler ve arındırır. Suyu çembere çağırıyorum.' Hemen görünmez dalgaların bacaklarıma çarptığı hissettim.

Gülümsedim ve Aphrodite'in önünde durdum.

'Hazır mısın?' diye sordum.

Başını sallayıp, yeşil mumu kaldırıp elementini betimledi.

'Bizi ayakta tutar ve çevremizi sarar. Toprağı çembere çağırıyorum.' Hızlı bir hareketle çakmağı yaktım ve çıkan küçük ateşi muma doğru tuttum.

'Ah, Lanet olsun!' Aphrodite ağıladı. Mumu onu ısırmışçasına elinden düşürdü.

Mum ayaklarının dibindeki tahta zeminde tuzla buz oldu. Gözlerini cam ve

mum parçalarından ayırıp yukarı doğru baktığında gözlerinde birikmiş

gözyaşlarını gördüm. Gözyaşları yanağına doğru akarken 'Onu kaybettim.'

Dedi fısıltıdan farksız bir ses tonuyla. 'Nyx, onu benden geri aldı. Böyle

yapacağını biliyordum. Toprak kadar önemli bir yetenek için yeterli olmadığımı biliyordum.'

'Bunun bu yüzden olduğuna inanmıyorum.' Dedim.

'Ama sende gördün. Artık toprak değilim. Nyx toprağı tasvir etmeme izin vermeyecek' Aphrodite hıçkırığa hıçkırığa ağılıyordu.

'Toprak gücünün hala sende olduğunu demek istememiştim. Nyx'in bu yeteneğı değersiz olduğun için aldığına inanmıyorum.'

'Ama değilim.' Dedi Aphrodite kırılmış bir şekilde.

'Sadece buna inanmıyorum. Sana göstermeme izin ver.'

Küçük bir adımla geri gittim. Aphrodite'in mumunu kullanmadan ' Bizi ayakta tutar ve çevremizi sarar. Toprağı çembere çağırıyorum.' Dedim.

Bir bahar çayırın sesi ve kokusu etrafımı sardı. Aphrodite'i daha da fazla ağılattığım gerçeğini görmemezlikten gelerek çemberime yürüdüm ve beş elementten sonuncusu çağırdım. ' O biz doğmadan öncede vardı, dönerkende olacak. Ruhu çembere çağırıyorum.' Ruhum şarkı söyledi ve son elementte çembere katıldı.

Her zamanki gibi güçlerimi sıkıca tuttum ve ellerimi başımın üstüne doğru kaldırdım. Başımı da kaldırıp tavanı görmemezlik gelerek, o gökyüzünün kadife karanlığını hayal ettim. Ve dua ettim. – Bu annem ve onun kocası, üvey-zavallımın sahte tevazu ve bir sürü âminlerle yaptığı o şey gibi değildi. Dua ettiğimde kendimi değiştirmiyordum. Tanrıçamla büyükannem ve en iyi arkadaşım ile konuştuğum gibi konuşuyordum. Nyx'in dürüstlüğümü beğendiğini düşünmeyi seviyordum.

Nyx, buradan bana verdiğinde güçle, duamı duymanı istiyorum. Aphrodite birçok şey kaybetti. Ama bunu onu umursamadığından kaynaklandığını düşünmüyorum. Bence ortada başka bir şey var. Ve gerçekten ne olursa olsun onunla birlikte olduğunu bilmesini sağlamanı dilerdim. '

Hiçbir şey olmadı. Derin bir nefes alıp tekrar kendime odaklandım. Nyx'in sesini daha öncede duymuştum. Demek istediğim Demek istediğim benimle önceden de konuşmuş olduğu. Bazense bunu sadece hissederdim. İki yolla da her şey yoluna girecek gibi. Gözlerimi kapadım ve nefessimi tutarken dikkatle

dinledim. Her ne kadar dikkatimi dinlemeye verdiysem de, Aphrodite'in şoktan dolayı kesilen nefesini duyamamıştım.

Gözlerimi açmamla ağzımın da hayretten açılması bir oldu.

Aphrodite ve aramdaki havada yüzen titrek ışıkta gümüş gibi parıldayan güzel bir kadın vardı. Sonradan Aphrodite ve ben onun görünüşü tarif etmeye çalışmıştık ama ikimizde onun ruh gibi aniden görüldüğü hakkındaki ayrıntıdan başka bir şey hatırlayamadığımızı fark etmiştik. – ki buda pek bir tanımlama sayılmazdı.

'Nyx!' dedim.

Tanrıça bana gülümsediğinde, kalbimin göğsümden dışarı fırlayacağını düşündüm. 'Selamlar, u-we-tsi-a-ge-yam.' Dedi. Büyükannemin sık sık yaptığı gibi oda bana Cherokee dilinde 'Kızım' anlamına gelen kelimeyi kullanmıştı.

'Beni çağırmakla doğru şeyi yaptın. İçgüdülerini daha çok takip etmelisin, Zoey. Sana asla yanlış yolu göstermezler. '

Sonra bir hıçkırıkla dizleri üstüne düşen Aphrodite'e doğru döndü.

'Ağlama, kıymetli çocuğum.' Dedi ve o göksel elini kaldırıp, iyi bir rüyanın gerçeğe dönüşmesi gibi, Aphrodite'in yanağını okşadı.

'Beni affet, Nyx!' diye ağladı. 'Aptalca hatalar yaptım. Çok üzgünüm.

Gerçekten. İşaretimi ve toprak gücümü aldığın için suçlamıyorum. Onlardan ikisini de hak etmediğimi biliyorum.'

'Kızım. Beni yanlış anlıyorsun. Senin işaretini ben geri almadım. Onu yok eden insanlığının gücüydü ki o aynı güç Stevie Rae'yi de kurtarmanı sağladı. Ne olursa olsun hep sevdiğim o yüce insanlığını koruyacaksın. Ama şu an sadece bir insan olduğunu düşünme, çocuğum. Bundan daha da fazlasısın. Ama bunu kendi keşfetmek ve seçmek zorundasın.' Tanrıça, Aphrodite'in elini tuttu ve onu ayağa kaldırdı. 'Kızım, toprak gücünün asla senin olmadığını bilmeni istiyorum. Sen basitçe Stevie Rae'nin gücünün koruyuculuğunu üstlenmiştin. Gördüğün gibi, toprak o insanlığını bulmaya çalışırken onunla birlikte kalamadı. Sen, bu gücün koruyuculuğunu Stevie Rae iyileşene kadar üstlenebileceğine inandığım özel kişiydin. '

'Yani sen beni cezalandırmıyordun?' dedi Aphrodite.

'Hayır, kızım. Sen zaten kendi kendini ben dahil olmadan yeterince cezalandırdın.' Dedi yumuşak bir sesle Tanrıça.

'Ve benden nefret etmiyorsun?' diye fısıldadı Aphrodite.

Nyx'in gülümsemesi parlak ve üzgündü. 'Bunu öncedende söylemiştim. Seni seviyorum, Aphrodite. Ve hepte seveceğim.'

Bu sefer Aphrodite'in gözlerinden boşanan gözyaşlarının mutluluktan olduğunu biliyordum.

'Siz ikinizin daha gidecek çok yolu var. Çoğunu birlikte aşacaksınız. Birbirinize güvenin. İçgüdüünüzü dinleyin. İçinizdeki o küçük sese güvenin.

Tanrıça bana doğru döndü. 'U-we-tsi-a-ge-ya, sizi bekleyen büyük bir tehlike var.'

'Biliyorum. Bu savaşı istiyor olamazsın.'

'İstemiyorum, kızım. Ama bahsettiğim tehlike bu değildi.'

'Eğer savaş istemiyorsan, neden onları durduruyorsun? Neferet seni dinler!

Senin emirlerini yerine getirmek zorunda!' dedim. Tanrıça bana sakince

bakarken neden çılgına döndüğümü anlayamamıştım.

Nyx, soruma başka bir soruyla cevap vermişti. 'Çocuklarıma verdiğim en güzel hediye ne olduğunu biliyor musun?'

İyice düşündüm. Ama kafamdaki düşünceler, bir yapbozun parçaları gibi parça parçaydı.

Aphrodite güçlü ve temiz bir sesle 'Özgür irade.' Dedi.

Nyx gülümsedi. 'Kesinlikle doğru, kızım. Ve ben bir kere verdiğim yeteneği asla geri almam. Eğer bunun aksini yapsaydım, insanları harap etmiş olurum.'

'Ama belki Neferet'le bizimle konuştuğun gibi konuşursan seni dinler. Sonuçta o senin Yüksek Rahiben.' Dedim. 'Seni dinlemek zorunda.'

'Bu bana büyük bir üzüntü veriyor, ama Neferet beni dinlememeyi seçti. Bu sizi hakkında uyarmak istediğim konuydu. Neferet uzun zamandır ona fısıldayan başka bir ezgiyi dinlemeye başladı. Bana olan sevgisinin diğerlerini boğacağını düşünmüştüm ama olmadı. Zoey, Aphrodite bazı şeylerde çok zekice davranıyor. Güçlerin insanları değiştirdiğini söylediğinde haklıydı. Güç her zaman kendisini elinde bulunduran kişiyi değiştirir. Bu insanlar ahlaksızca düşünür.'

O konuşurken parlak dalgaların titreyerek, bir ay-öpücüğünün çayırdaki sisleri kaldırması gibi Nyx'i görmemizi iyice zorlaştırdı.

'Bekle! Şimdi gitme.' Diyerek ağlamaya başladım. 'Soracak daha çok sorum var.'

'Hayat cevap vermen için her zaman seçenekler sunar.' Dedi.

'Ama demin Neferet'in başkasını dinlediğini söyledin. Bu Neferet'in artık senin Yüksek Rahiben olmadığı anlamına mı geliyor?'

'Nefert benim yolum yerine kaosu seçti.' Tanrıça'nın görüntüsü dalgalanmaya başladı. 'Ama verdiğim şeyleri asla geri almadığımı hatırla. Neferet'in gücünü küçümseme. O karanlık bir gücü uyandırmaya çalışıyor.'

'Bu beni korkutuyor, Nyx. Be- Ben her şeyi batırıyorum.' Diye kekeledim.

'Özellikle son zamanlarda.'

Tanrıça tekrar gülümsedi. 'Kusurların gücünün bir parçası. Cevapları bulmak için toprağın gücüne ve büyükannenin insanların hikâyelerine bak.'

'Bunları halletmem için ne yapmam gerektiğini söyleseydin daha güvenli olurdu.' Dedim.

'Sende tüm diğer çocuklarım gibi, kendi yolunu kendin bulmalısın. En sonunda her toprak çocuğu kendi kararını verecek- Kaos ya da sevgi.'

'Bazen sevgi ve kaos aynı şeymiş gibi gözüküyor.' Dedi Aphrodite. Saygılı olmaya çalışıyordu ama ses tonunda az da olsa kızgınlık olduğunu görebiliyordum.

Nyx bunu umursamış gibi gözüküyordu. Tanrıça sade bir şekilde onayladı ve 'Gerçekte, dikkatle baktığınızda Kaos ve Sevginin ikisinin de güçlü ve çekici olduğunu görebilirsiniz. İkisi ayrıca birbirinden ay ışığı ve güneş ışığı kadar da farklıdır. 'Hatırlayın... Asla kalplerinizden uzakta olmayacağım, benim kıymetli çocuklarım.'

Gümüşü ışık son bir kez parladı. Tanrıça gözden kaybolmuştu...

9. Bölüm :

'Tamamıyla berbat. Kaos ve sevgi aynı şey. Ama değıllerde. Neferet hala güçlerine sahip. Ama artık Nyx'i dinlemiyor. Ah. Ve evet, tehlikeli bir şeyleri 'uyandırmaya' çalışıyor. Bu da ne anlama geliyor? Bu bir soyut uyanma mı yoksa bu tehlikeli şey insanlarla savaşın başka bir formumu? Ya da gerçekten dehşet verici, korkunç bir yaratığı hepimizi yemesi için mi uyandırıyor? Bana daha önceden saldıran şu şey gibi mi? Ah, ona bunu sorma fırsatını bile bulamadım. Lanet olsun!' Aphrodite aceleyle kızlar yatakhanesinden çıkarken anlaşılmaz şeyler mırıldandım. Maalesef Konsey Toplantısına geç kalmışız gibi görünüyordu.

'Hiç bana bakma. Kendim hakkımda çözmem gereken yeterince gizem var zaten. Ben insanım ama değıl miyim? Bu da ne demek oluyor? Benim insanlığım hem bu kadar büyükken hem de nasıl kötü olabiliyor- Ben insanlardan bile hoşlanmıyorum ki.' Aphrodite iç çekti ve saçını karıştırdı. 'Kahretsin. Saçlarım maffolmuş.' Yüzünü bana döndürdü. 'Yüzüme baktığımda ağladığımı söyleyebilir misin?'

'Katrilyonca kez hayır. İyi gözüküyorsun.'

'Kahretsin! Biliyordum. Korkunç gözüküyorum.'

'Aphrodite! Demin sana iyi görüldüğünü söyledim.'

'Evet, şey. İyi terimi birçok insan için yeterli olabilir. Ama benim için korkunç demek.'

'Tamam. Tanrıçamız, ölümsüz Nyx, az önce açıkça kendini bize gösterdi ve bizle konuştu. Ama senin tek düşündüğün korkunç görüldüğün. Öyle mi?' Kafamı salladım. Bu Aphrodite için bile fazla sığ bir davranıştı.

'Evet, bu harikaydı. Nyx muhteşemdi. Zaten öyle olmadığını söylemedim. Burada ki önemli noktan nedir?'

'Önemli nokta senin Tanrıça'nın ziyaretini tecrübe etmen. Ve bir an için harika saçlarını düşünmemen gerekmesi.' Dedim tamamen çileden çıkmış bir halde. Bu çocukla mı dünyayı-sallayacak bir savaş açan kötü cadıyı yenecektim? Hah. Nyx kesinlikle, tamamen esrarengizdi. Bunları söylemek yapmaktan çok daha kolaydı.

'Nyx benim nasıl olduğumu biliyor ve beni bu yolla seviyor. Herneyse, ben, benim işte.' Aphrodite elini yukarı kaldırıp tekrar aşağı indirdi. 'Yani saçlarımın mükemmel olduğunu düşünüyorsun.'

'Senin sığılığın ve kı*ına-kadar-berbat-olan tavırların kadar mükemmeller.' Dedim.

'Ah, tamam. Şimdi kendimi daha iyi hissediyorum.'

'Ona kaş çattım. Ama kütüphanenin karşı tarafında olan Konsey Odasının merdiveninden aceleyle çıkarken başka bir şey söylemedim. Daha önce bu odaya hiç girmemiştim ama yeterli bir sıklıkla gözetlemiştim. Oda boş olduğunda nadiren kapı açık bırakılırdı. Bende kütüphaneye gidip gelirken odanın o güzel ve yuvarlak masasına göz atmaktan alıkoyamıyordum. Odanın güzelliğı karşısında kala kalıyordum. Cidden, gidip Damien'e bu masanın Kral Arthur ve Camelot zamanlarındaki o 'Yuvarlak Masa' olup olmadığını sormuştum. Oda öyle olduğunu sanmadığını ama eminde olmadığını

söylemişti.

Bugün tuhaf bir şekilde Konsey Odası boş değildi. Oda vampirler, Erebus'un Oğulları ve tabi ki temsilcileri oluşturan birkaç çaylak tarafından doldurulmuştu. Minnetle, tabi ki Darius kapıyı kapatıp yerine geçmesiyle- uzun boyu ve kaslarıyla- içeri süzüldük. Aphrodite ona büyük flörtöz bir gülümseme verince onunda gözleri parlayarak cevabını gönderdiğini görünce boğulurcasına iç çektim. Aphrodite onunla konuşabilmek için arkadan arkadan yürümeye başladı. Hemen kolunu tutup, Damien'in yanındaki iki boş sandalyeye doğru çektim.

'Bize koltuk ayırdığın için teşekkürler.' Dedim fısıldayarak ona.

'Problem değil.' Diyip, geri fısıldadı ve o tanıdık gülümsemesini verdi. Onu görünce sinirlerim az da olsa yatıştı.

Masanın etrafına göz attım. Aphrodite'le ben Damien'in sağında oturuyorduk. Aphrodite'in yanında binicilik profesörü olan Lenobia vardı. Dragon ile konuşuyordu ve Anastasia Lank-ford'un yanında oturuyordu. Damien'in solunda ikizler oturuyordu. Beni görünce umursamaz bir şekilde kafa salladılar ama onların benim gibi heyecanlı olduklarını görebiliyordum. Konsey'in güçlü okul yetenekleri tarafından kurulduğunu biliyordum. Birçok profesör vardı. Aralarında tanıdık gözükenler de olsa, çoğunun sınıfında hiç bulunmamıştım ve kimin nesi olduklarını da bilmiyordum. Erebus'un Oğulları çok kuvvetli gözüküyordu. Onlar arasındaki en kocaman adam kapıya yakın bir sandalyeye oturdu. İnsanlar ve vampirler arasındaki şu ana kadar gördüğüm en büyük kişi oydu. Gözümü ona dikmemeye çalışıyordum. Biran Kuralların Bay-Kral'ı hakkında Damien'a soru sormayı bile düşündüm. Çok geçmeden Aphrodite bana doğru eğildi ve 'Bu Ate. Erebus'un oğullarının lideri. Darius onun bugün geleceğini bana söylemişti. Şu kocaman çocuklardan biri, değil mi?'

Ben daha cevap veremeden, birçok büyük çocuğun arasından kapı açıldı ve Neferet odaya girdi.

Odaya giren kadını daha net bir şekilde göremeden bir şeylerin yanlış olduğunu anlamıştım. Neferet'in yüz ifadesi umumi yerlerde hep taklit edilemez bir mükemmellik içinde olurdu. Soğukkanlılığın somut bir örneğiydi. Ama bu Neferet sarsılıyordu. O güzel siması kendisin kontrol etmeye çalışmış gibi gerginleşmişti. Odada birkaç adım ilerlemesiyle arkasındaki vampiri görebilmemiz bir oldu.

Onu görmeleriyle tüm vampirler adeta şoktan dondu. Ayağa kalkan ilk Erebus'un Oğulları oldu. Diğerleride onları takip ettiler. Herkesle birlikte Damien, İkizler, Aphrodite ve bende ayağa kalktım. Ve saygılı bir biçimde diğer vampirleri taklit ederek yumruklarımızı elimize koyup başımızı eğdik.

Tamam. Kabul ediyorum. Başımı eğmişken çaktırmadan yeni gelen vampiri gözetlemiştim. Uzun ve inceydi. Teni çok renkliydi. Koyu bir oldun ve maun ağacı kadar pürüzsüzdü ve büyük bir mükemmeliyette buluşuyorlardı. Safir İşareti etrafında karışık kavisler çizen dövmeleri vardı. Bu dövme, tüm profesörlerin göğüslerine taktığı armadaki Tanrıça'nın şekliydi. Kadın figürleri birbirlerini yansıtıyor, onun elmacık kemiğine doğru, yüzünün yanına doğru iniyordu. Ellerini, alnındaki hilali avuçlarcasına kaldırdı. Saçları inanılmaz bir

biçimde uzundu. Ağır bir biçimde beline kadar uzanıyor, siyah ipek gibi parıldıyorlardı. Badem şeklinde büyük koyu renkli gözleri, düz bir burnu ve dolgun dudakları vardı. Bir kraliçe gibi durup, çenesini yukarı kaldırdı ve gözleri odayı tararcasına sağlam bir şekilde baktı. Gözleri kısaca benim üstümde kaldığında, onun daha önce gördüğüm hiçbir vampirde olmayan bir güce sahip olduğunu gördüm. – O yaşlıydı. Yani yüzünün tamamı kırışıklıklardan oluşmuyordu. Yaşlı bir insan gibiydi. Kırklı yaşlarında gibi gözüküyordu ki bu bir vampirin çok yaşlı olduğunu gösterirdi. Ama onu yaşlı gösteren ne kırışıklıklarda ne de çökmelerdi. Onun yaşını algılamamızın nedeni, bunun onu iyi bir parça mücevher giyiyormuş gibi bedenini süslüyor olmasıydı.

‘Keyifli buluşmalar.’ Dedi nereye ait olduğunu çıkaramadığım bir ses tonuyla. Doğunun ortası mı? Yok hayır. İngiliz değil. Sesi cildi gibi zengin bir ses tonuna sahipti. Tüm odayı dolduruyordu.

Bizde otomatik olarak cevap verdik. ‘Keyifli buluşmalar.’

Gülümsedi. Gülümsemesi bana az önce gülümseyen Nyx’le benzerliklerini düşündürdü. Bu durum dizlerim rahatsız edici bir şekilde jöle gibi hissetmesine neden oldu. Bu yüzden bize yerlerimize oturmamızı teklif ettiğinde içim rahatladı.

‘Bana Nyx’i hatırlatıyor’ dedi Aphrodite bana fısıldayarak.

Hayal etmediğimi öğrenince içim rahatladı. Başımınla onayladım. Neferet konuşmak için soğukkanlılığına yeniden büründüğü için hiçbir şey yapmaya vakit kalmamıştı.

‘Benim gibi sizinde Shekinah’ın Gece Evimiz’e nadir ve habersiz gelişine çok şaşırdığınızı ve onur duyduğunuzu görebiliyorum.’

Damien’in keskin nefesini duyunca soru sora gözlerle ona baktım. Her zamanki gibi Bay Çalışkan iki numara iyice sivriltilmiş kalemi ve kâğıtlarıyla not almak için uygun pozisyon almıştı. Bakışın üzere birkaç şey yazdı ve kâğıdı çaktırmadan görebileceğim şekilde hafifçe döndürdü: SHEKINAH= TÜM VAMPİRLERİN YÜKSEK RAHİBESİ yazıyordu.

Aman Tanrım. Neferet’in neden bu kadar korkmuş görüldüğüne şaşmamalı. Shekinah, Neferet’e oturmasını teklif ederken sakın bir şekilde gülümsemeye devam ediyordu. Neferet’in saygılı bir şekilde bir baş harekeyitle onayladığını görebiliyordum. Ama hareket bir ağaca yaptırılmış gibi, zorlanarak yapılmıştı. Neferet, kendini tuhaf bir şekilde sıkıya devam ederek oturdu. Shekinah konuşmaya başlayınca kalktı.

‘Bu normal bir toplantı olsaydı geleceğimi önceden söyler ve hazırlık yapmanıza olanak sağlardım. Ama bu normal bir ziyaretten farklı olduğu gibi, normal bir Konsey Toplantısı’ndan da farklı. Erebus’un Oğulları’nın burada olması yeterince farklı. Ama onların bu kadar karışık ve tehlikeli bir zamanda burada olmalarının huzuru sağladığını biliyorum. Ama asıl farklı olan şey çaylakların şimdi, burada olması.’

‘Buradalar. Çünkü –’

Shekinah sesini yükseltti ve Neferet’in açıklamasını yarıda kesti.

Beni hangisinin daha çok korkuttuğuna karar veremedim. – Shekinah’ın bu güçlü ve tanrıçaya benzeyen varlığı mı yoksa Neferet’in bu kadar kolay bir şekilde çenesini kapamasını sağlaması mı?

Shekinah'ın koyu gözleri İkizler'den Damien'a, Aphrodite'te ve en sonunda bana baktı ve durdu. 'Sen Zoey Kızılkıuş'sun.' dedi.

Boğazımı temizledim ve onun bakışları altında yerimden kıpırdamamaya çalıştım. 'Evet, madam.'

'O zaman yanında ki diğer dört çaylak hava, ateş, su ve toprak tarafından ödüllendirilen çaylaklar olmalı.'

'Evet, madam. Öyleler.' Dedim.

Başıyla onayladı. 'Neden burada olduğunuzu şimdi anladım.' Shekinah kafasını Neferet'i görecektir şekilde eğdi. 'Onların gücünü kullanmak istedin.' Neferet'le aynı anda bende kaskatı kesildim. Ama benim nedenim onunkinden çok daha farklıydı. Shekinah benim Neferet'ten – Güçlerini kötüe kullanmasını ve insanlar ile vampirler arasında bir savaş çıkarmaya teşvik etmesi hakkında ki şüpheleri mi biliyor muydu? Neferet rol yapmayı kesip içten, keskin bir sesle 'Tanrıça'nın bizi korumaları için onlara verdiği ayrıcalıkları kullanmak istedim.' Dedi. Konseydeki diğer vampirler onun saygıdan yoksun son cümlesine karşı oturdukları yerden huzursuzca kıpırdandı. Shekinah Neferet'in son tutumuna karşı soğukkanlı bir şekilde Konsey'e döndü. 'Ah, işte tam olarak bu nedenle buradayım.' Dedi. 'Tam olarak bir rastlantı sonucu özellikle habersiz bir şekilde senin trajik kelimelerin bana ulaştığında Chicago'da ki Gece Evi'nde idim. Evime, Venice'ye ulaştığımda da ölümlerin engellenemediğini öğrendimde artık çok geçti.'

'Engellemek mi, Rahibem?' diyerek konuşmaya başladı Lenobia. Atların hanımına baktım ve onun Neferet'ten daha rahat olduğunu gördüm. Ses tonu cana yakın ve aksi kanıtlanamayacak kadar saygılıydı.'

'Lenobia, canım. Seni tekrar görmek çok hoş.' Dedi Shekinah samimi bir sesle. 'Senle görüşmek her zaman büyük bir zevktir, Rahibem.' Dedi ve başını eğmesiyle gümüş renkli saçlarının etrafını sarması bir oldu. 'Ama sanırım kafam karıştığında, tüm konseyin düşüncelerini söylemiş oldum. Patricia Nolan ve Loren Blake öldü. Eğer onların cinayetini engellemek istiyorsan geç kaldın.' 'Gerçekten, öyle' dedi Shakinah. 'Ve onların ölümü kalbimi ağırlaştırıyor. Ama daha fazla ölümü engellemek için henüz geç değil.' Durdu ve yavaşça ve açık bir şekilde 'İnsanlar ve vampirler arasında hiçbir savaş olmayacak.' Dedi. Neferet, neredeyse kendi sandalyesini devirecek şekilde ayağa kalktı. 'Savaş olmayacak mı? Yani katilleri cezalandırmayıp, onların bize karşı daha fazla suç işlemesine göz yumacağız, öyle mi?'

Erebus'un Oğulları'nın arasında, Neferet'inde şokundan daha fazla bir gerilimin olduğunu hissedebiliyordum.

'Hiç polis çağırdın mı Neferet?' Shekinah sorusunu yumuşak bir konuşma tonuyla söylemişti. Ama onun gücünün tenime çarpıp, bir şeyleri hareketlendirdiğini hissettim.

'İnsan polislerini çağırıp, insan katillerini yakalamasını söyleyip, onların ceza almadan mahkemeden çıkmasını mı izlemeliydim? Hayır, çağırmadım.'

'Ve insanlara karşı bir savaş açarak, adaletin yerini bulacağından eminsin, öyle mi?'

Neferet gözlerini kıstı ve Shekinah'a düşmanca baktı. Ama hiçbir cevap vermedi. Çirkin bir sessizlik oluşurken, Heath iğrenç ölümsüz ölü çocuklar

tarafından kaçırıldığında Detektif Marx adlı polisin bana nasıl yardım ettiğini hatırladım. İnanılmazdı. Benim sokak insanların Heath ve ik, arkadaşını kaçırdıklarını ve öldürmeye çalıştıklarını söylediğimde benim doğrusunu söylemediğimi biliyordu. Ama ona tehlikenin çok fazla olduğunu söylediğimde bana güvenmişti ve diğerlerine başka bir şey demeyerek kırımı bu sorundan kurtarmıştı. Ayrıca bana Değişim geçiren ikiz kız kardeşini anlatmıştı. Onla hala yakındılar ve vampirlerden nefret etmiyordu. O kıdemli ve iş hastası bir dedektifti. – Öldürülen vampirlerin sorumlusunu bulmak için elinden geleni yapacağını biliyordum. VeTulsa'da ki tek iyi ve dürüst kişi o değildi.

'Zoey Kızılkuş, bunun hakkında ne biliyorsun. '

Shekinah'ın sorusuna çok şaşırdım. İçimden bir ip çekermişçesine 'Dürüst bir insan polis tanıyorum.' Diye ağızımdan kaçırdım.

Shekinah yine oTanrıça'nınkine benzeyen gülümsemesini yapınca tüm gerginliğim birden azaldı.

'Sanırım hepimiz biliyoruz. En azından şu insanlarla savaş ilanını ben öğrenene kadar böyleydi.- Daha kendi polislerini başvurup, onları aratmadan.' 'Bunun kulağa bile ne kadar imkânsız geldiğini göremiyor musun?' Neferet'in yosun renkli gözlerinde şimşekler çakıyordu. 'Kendi polislerineymiş. Sanki böyle bir şeyler yaparmışlar gibi.'

'Onyılları aşkın süreden beri yapıyorlar. Bunu biliyorsun, Neferet.' Shekinah'ın sakin sesi, Neferet'in sinirli ve hiddetli ses tonuyla bir zıtlık oluştuyordu.

'Onu öldürdüler, Loren'ı öldürdüler.' Neferet'in sesi bir fısıltı halini almıştı.

Shekinah nazikte Neferet'in koluna dokundu. 'Henüz o olay senin için yeni. Mantıklı düşünüyorsun, Neferet.'

Neferet şiddetle onun dokunuşundan kaçtı. 'Aksine burada tek mantıklı düşünen kişi benim!' dedi ve onu tersledi. 'İnsanlar uzun zamandır yaptıkları şeylerden ötürü cezalandırılmadı.'

'Neferet, cinayetlerin üstünden henüz azıcık bir zaman geçti ama sen onları kendi türlerinin bulup, cezasını vermelerine fırsat vermiyorsun. Onların hepsini yalancılıkla suçluyorsun. Ama tüm insanlar senin kişisel doğandan nefret etmiyor.'

Shekinah konuşurken, Neferet'in işaretlenmesin onun kurtuluşu olduğunu çünkü yıllarca öz babasının tacizlerine maruz kaldığını anlattığını hatırladım. Neferet yaklaşık olarak yüzyıl önce işaretlenmişti. Loren iki gün önce ölmüştü. Profesör Nolan ise ondan bir gün önce ölmüştü. Bana açık gözüken bir şey varsa oda Neferet'in hakkında konuştuğu 'İğrenç eylemler' sadece cinayetlerle sınırlı kalmıyordu.

'Yüksek Rahibe Neferet. Kararım, insanları bu cinayetlerden dolayı böyle yargılamanın yanlış olduğudur. Ölen kardeşlerimize olan sevgin, cezalandırma arzusu nedeniyle düşüncelerini karartmış. İnsanlara karşı ilan ettiğin savaş, Nyx'in Konseyi tarafından reddedilmiştir.'

'Sadece böyle mi!' Neferet'in öfkesi hiddetle ince dudaklarından çıktı. Sesi bir çeliğinki kadar sertti. Shekinah'a , Neferet'in öfkesinin onun sayesinde artık bana sıradan geldiği için bin kat daha müteşekkirdim.

'İyice düşünseydin, Nyx'in konseyinin asla acele kararlar vermeyeceğini anlardın. Durumu her zaman dikkatli bir şekilde ölçerler. Savaş fikri senden

çıkmasaydı bile bu iş böyle olurdu.’ Dedi anlamlı bir şekilde. ‘Biliyorsun, kız kardeşim. Bu büyüklükteki bir şey, Nyx’in konseyinin kararı sorulmadan sunulmamalıydı.’

‘Zaman yoktu.’ Diyerek tersledi Neferet.

‘Bilgelik için her zaman yeterince zaman vardır!’ Shekinah’ın gözlerinde şimşekler çakıyordu. Oturduğum sandalyeye sinmemek için kendimi zorluyordum. Neferet’in korkutucu olduğunu mu düşünmüştüm? Shekinah yanında kızgınlığı şımarık bir çocuğunki kadar gözüküyordu. Shekinah gözlerini kısa bir süreliğine kapattı ve derin bir nefes aldı. Ve bir daha. Kendini sakinleştirdi ve anlayışlı bir ses tonuyla ‘Ne Nyx’in konseyi ne de ben kendi türümüzden iki kişinin ölümünün ayıplığını tartışmıyoruz. Ama savaş düşünülemez. İnsanlarla iki yüzyılı aşkın süredir barış içinde yaşıyoruz. Ve bu barışı birkaç din fanatiği yüzünden bozmayacağız.’

‘Eğer Tulsa’da olan şeyleri görmemezlikten gelirsek, yine ‘Yanan Zamanlar’ olacak. Salem canavarlığında da senin dediğin gibi birkaç din fanatiği olarak nitelendirilmişlerdi. ‘

‘Yeterince iyi hatırlıyorum. O karanlık günlerden sonraki asırda doğdum. Ama artık on yedinci yüzyıldakinden çok daha güçlü bir durumdayız. Ve dünya değişti, Neferet. Boş inançlar bilimle yer değiştirdi. İnsanlar artık daha anlaşabilir.’

‘Nyx’in Konseyini ne olursa savaşın şart olduğuna ikna edebilirim?’

‘Bu tüm dünyanın yönünü değiştirir ve bunun asla gerçekleşmemesi için Nyx’e dua ediyorum.’ Dedi Shekinah çok ciddi bir şekilde.

Neferet Erebus’un Oğulları’nın liderini buluna kadar gözlerini odada gezdirdi.

‘Sen ve oğulların insanların bizlerden birini daha alıp öldürmesini oturup izleyecek misiniz?’ ses tonu soğuk bir meydan okuma vardı.

‘Ben korumak için yaşıyorum ve oğullarımla birlikte hiçbirinizin zarar görmesine izin vermeyeceğiz. Seni ve okulu koruyacağız. Ama Neferet, Konseyin kararına karşı gelmeyeceğiz.’ Dedi Ate ciddi ve güçlü bir ses tonuyla.

‘Rahibe, sen ne ima etmek istiyorsun? – Ate’nin Konsey’den çok senin isteklerini mi takip edeceğini mi? – Bu senin adaletsizliğini gösterir.’

Shekinah’ın ses tonundaki anlayışlılık yok olmuştu. Bakışlarını Neferet’te sabitledi ve gözlerini kıstı.

Neferet uzun bir süre hiçbir şey söylemedi. Aniden vücudundan bir titreme geçti. Ve omuzları düştü.

‘Affet beni.’ Dedi yumuşakça. ‘Shekinah, haklıydın. Olayın ardından henüz kısa bir zaman geçti. Patricia ve Loren’ı seviyordum. İyi düşünemiyorum.

Gitmek zorun-... İhtiyacım var. Lütfen, affet beni. ‘ En sonunda cümlesini tamamlamayı başardıktan sonra tamamen çıldırmış bir şekilde Konsey odasından hızlıca çıktı.

10. Bölüm

Uzun bir süre kimse konuşmadı, fakat belki sadece birkaç gergin saniyeydi.

Neferet’in kaybettiğini ve Nyx’e sırt çevirip çok kötü şeyler içine girdiğini bilmeme rağmen güçlü bir şekilde ufalandığını görmek tuhaftı.

Çıldırmış mıydı? Ona olan şey bu muydu? Nyx’in uyardığı karanlık Neferet’in

çılgın aklı içindeki karanlık mıydı?

'Neferet son günlerde korkunç bir dert içinde.' Shekinah söylüyordu. 'Hatasını bu yargıya göre bağışlamam, fakat anlarım. Zaman ve yerel polisin eylemleri yaralarını dindirecek.' Gözleri büyük savaşçılara hareket etti. 'Ate, seni dedektiflerin yanına araştırma için göndereceğim. Kanıtların çoğunun zarar gördüğünü anlıyorum ama hala modern tıp bir şeyler keşfedebilir.' Ate sakince başını salladı ve Shekinah karanlık gözlerini bana çevirdi. 'Zoey, tanıdığın dürüst insan dedektifin adı nedir?'

'Kevin Marks' dedim

'Onunla iletişim kuracağız.' Ate dedi.

Shekinah onun onayına gülümsedi. Sonra devam etti. 'Bizim kalanımızın yapacağı şey için. . . 'Ara verdi ve melek gibi gülümsemesi enginleşti. 'Evet, biz diyorum, çünkü burada kalmaya karar verdim, en azından Neferet kendine gelene kadar.'

Çabukça masanın etrafına baktım ve Shekinah'ın beklenmedik haberine profesörlerin verdiği tepkiyi ölçmeyi denedim. Şoktan yarı şaşkınlığa ve içten memnuniyete göre sıralanan ifadeleri gördüm. Benim yüzümün de içten memnuniyeti gösterenlerden olduğuna inanıyorum. Yani, Neferet tüm rahibelerin liderinin yanında ne kadar çılgınca davranabilirdi ki?

'Bunun önemli olduğunu düşünüyorum ve Nyx'in Konsey'de bana katılıyor, biz bu okulda her şeyin mümkün olduğunca normale dönmesini deniyoruz. Ki bu yarın derslerin başlayacağı anlamına geliyor.'

Profesörlerin bir kaçı rahat görünmüyordu, fakat konuşan tekrar Lenobia'ydı.

'Rahibe, hepimiz derslerin tekrar başlamasını istiyoruz ama iki önemli eğitimcimizi kaybettik.'

'Aslında en azından bir süre için burada kalmayı planlamamın diğer bir nedeni de bu. Loren Blake'in Şiir Sanatı sınıflarını ben alacağım.'

'Şiir Sanatı-Nefret edenleri İkizlerin kaş çatmalarını zapt etmelerini bilmek için bakmaya ihtiyaç duymadım. Shekinah'ın sonraki kelimeleri beni böldüğünde, alında gülümsememeyi denemeye çalışıyordum.

'Ve Erik Night'ı havaalanında yakaladığım için gerçekten çok şanslıyım. Yeni Değişen vampirlerin hemen öğretmenlik yapmasının genel olmayan bir şey olduğunu biliyorum, ama bu sadece geçici ve biz gerçekten bunu hafifletebilecek bir durum içinde çalışıyoruz. Bunun yanında Çaylaklar Erik'i tanıyor ve bu sevgili Profesör Nolan'larından sonra iyi bir geçiş olacak.'

Aman Tanrım, Erik buradaydı ve ben onun öğretmenlik yapacağı dersi alıyordum. Tezahürat yapmayı mı yoksa kusmayı mı istediğimi bilemedim, dolayısıyla kötü bir mideyle sessizliğimi korudum.

'Neferet'in koyduğu bariyer büyüsü tekrar yapılmayacak. Ani kararlarına ve eylemlerine katılmakla birlikte _ki Erubus'un oğullarının varlığına rağmen bir cinayet işlenmişti _bu acil davranış daha fazla uygun değil. Okulu mühürlemek kuşatma durumuna eş değerdir ve bu bizim kesinlikle kaçınmayı istediğimiz şeydir. Tabiki, bizler Erebus'un Oğulları tarafından tamamen korunacağız. Ate'e başını salladı.

'Sonuç olarak, hayatlarınızın mümkün olduğunca normale dönmesini istiyorum. İnsan toplumuyla bir bağa sahibiz. Atalarımızın kıymetli kanlarıyla

öğrendikleri dersi hatırlayın: Korku ve bağınazlık görmezlikten gelme ve izolasyondan doğdu. ‘

Tamam, ne cehennem oldu bana bilmiyorum ama aniden bir fikre sahip olduğumu fark ettim ve sanki kendi özgür isteğiymiş gibi elim yukarı başımın üzerine kalktı, ki beynim sınıfın ortasında olduğumuzu ve henüz parlak bir cevap keşfettiğimi düşünüyordu(Bu, ağızım ve elimin beynimden ayrı çalıştığını gösteriyordu).

‘Zoey, bir şey mi eklemek istiyorsun?’ Shekinah sordu.

Oh, lanet olsun! hayır! Söylemem gereken şeydi, ama bunun yerine ağızımdan başka bir şey çıktı.’Rahibe, Karanlık Kızlar için düşündüğüm yerel insan hayırseverliğinde yer alma fikrini yerine getirmek için acaba iyi bir zaman mı diye merak ediyorum.’

‘Devam et, genç bayan.’

Yutkundum.’ Şey, Karanlık Kızların Sokak Kedileri’yle iletişim kurabileceğini düşündüm. O. . .ah. . .bir evsiz kedileri barındıran ve onlara ev bulan hayır kurumu. Ben, şey, düşündüm ki bu, insan toplumuyla karışmak için iyi bir yol olabilir.’ Aksakça bitirdim.

Shekinah’ın gülümsemesi parlaktı.’Bir kedi hayır kurumu-nasıl mükemmel! Evet, Zoey, fikrinin muhteşem olduğunu düşünüyorum. Yarın erken olan derslerinden izinlisin, böylece Sokak Kedileri görevlileriyle iletişim kurabilirsin.

‘Rahibe, Çaylakların insan toplumu içine yalnız girmemelerinde ısrar etmeliyim.’Ate çabucak dedi.

‘Tamamen toplumumuza karşı bu suçlardan kimin sorumlu olduğunu bilene kadar değil.’

‘Fakat, insanlar çaylak olduğumu bilmeyecek.’Afrodit dedi.

Herkesin gözleri ona giderken, Afrodit’in çenesini kaldırıp doğrulmasını izledim.

‘Ya sen?’Shekinah sordu.

‘adım Afrodit, Rahibe.’dedi.

Neferet’in Afrodit hakkında yaydığı söylentileri (Nyx ona sırt çevirmişti,gücünü ondan almıştı.....)bildiğini gösteren bir ima beklerken,Shekinah’ı yakından izledim.Ama Rahibenin meraklı ifadesi değişmedi.Basitçe sordu.’Senin elementin ne,Afrodit?’

Dondum. Hay aksi. Artık bir elemen yakınlığına sahip değildi.

‘Nyx bana toprak elementini verdi.’Afrodit dedi.’ Fakat, Fakat benim en büyük yeteneğim gelecekteki tehlikeli olayları gösteren görüşlere sahip olmam.’

Shekinah başını salladı.’bu doğru,görüşlerini duymuştum.,Afrodit,devam et o zaman.Ne söylemek zorundasın?’

Kocaman bir rahatlama dalgası içimi yıkadı. Afrodit element sorusunu atlatmıştı ve aslında yalan da söylememişti.

‘Sadece insanların okuldan ayrıldığımızı bilemeyeceklerini düşünüyordum, çünkü işaretlerimizi saklıyoruz. Sadece Sokak Kedileri’ndeki insanlar orada gönüllü yardım yaptığımızı bilecek ve onların katil olma ihtimali var mı?’ara verip omuz silktili.’Dolayısıyla güvende olacağız.’

‘Haklı, Ate.’Shekinah dedi.

‘Hala çaylakların yanında bir savaşçı olması gerektiğine inanıyorum.’Ate

inatçıca dedi.

'Bu dikkati bize çekecek.'Afrodit dedi.

'Savaşçıda işaretini kapatırsa sorun olmaz.' Darius dedi.

Bu sefer herkes kaslı ve çekici dağ gibi hala kapının yanında ayakta duran Darius'a baktı.

'Ve senin adın ne, Savaşçı?'

'Darius, Rahibe' Kalbine yumruğunu götürerek selamladı.

'O halde sen işaretini saklamaya gönüllü olacağını mı söylüyorsun?'Shekinah dedi. Onun seslendiği kadar şaşkın hissettim. Çaylaklar okul dışında işaretlerini saklamak zorundaydılar-bu bir kuraldı. Ve o akıllıcaydı. Dürüst olmak gerekirse gençler bazen aptalca davranabilir(özellikle erkekler)ve çaylaklar insan çocuklar(özellikle erkekler), onların aileleri ya da daha kötüsü polislerin hedefi olabilirler. Fakat vampirler için gerekli değildi ve işaretleri onlar için gururdu. Fakat Darius, ki gençti, vampirlerin çoğunun asla kabul etmeyeceği bir şeyi yapacaktı.

Darius tekrar selamladı.'Rahibe, Çaylakları korumak için bunu yapacağım. Ben bir Erebus oğluyum ve insanlarımı korumak yanlış gururdan daha önemlidir benim için.'

Ate'e dönerken Shekinah'ın dudakları kıvrıldı.'Sen ne diyorsun buna?'

Cevabı tereddütsüz geldi.'Ben bazen söylerim; gençlerden çok daha fazla şey öğrenebiliriz.'

'O zaman tamam. Zoey, yarın Sokak Kedileri'ne gideceksin, fakat seninle gitmek için bir çaylak seçmeni istiyorum. Çift çalışmak iyi bir fikir. Darius, İşaretini gizleyerek onlara refakat edeceksin.'

Hepimiz onu selamladık.

'Ve şimdi, Başka soru yoksa,'-Ara verdi ve gözleri Lenobia'dan Afrodit'e, Darius'a ve sonunda bana geldi.-'veya yorumlar, Konsey Toplantısı'nı erteleyeceğim. Önümüzdeki iki gün Arınma Ritüeli düzenleyeceğim. Bu duvarlar içine geldiğimde keder ve korkuyu hissettim ve sadece Nyx'in kutsaması bu durgunluğu kaldırabilir.'Konsey üyelerinden bir kaçı başını salladı.'Zoey, yarın gitmeden bana yanına alacağın arkadaşının ismini vermeni isteyeceğim.'

'Vereceğim.'dedim.

'Hepinizin kutsanmasını diliyorum.'resmi bir şekilde dedi.

'Kutsanmış olun' diye karşıldık.

Shekinah tekrar gülümsedi. Bir el hareketiyle Lenobia ve Ate'in onu takip etmelerini istedi.

'Vayy' Damien dedi,'Shekinah! Bu tamamen beklenmedik ve o hayal ettiğimden daha parlak. Yani ben bir şey sormayı istedim ama tamamen (flummox kelimesi kullanılıyor.)şaşırmıştım.'

Herkesin boşalttığı boş konsey salonunda takılıyorduk, bu yüzden Damien sadece heyecanlı şekilde fısıldıyordu.

'Damien, ilk defa sana kelime saplantın yüzünden zor anlar yaşatmayacağız.'Shaunee dedi.

'Evet, çünkü Shekinah'ı tanımlamak için ciddiye büyük kelimeler gerekiyor.'

Erin dedi.

'Daha sonra,'Afrodit ikizlere gözlerini yuvarladıktan sonra bana dedi.'Darius'la bir küçük şaşırma(flummoxing kelimesini kullanıyor) yapabilirsem göreceğim.'

'Hah?'dedim.

'Kelimeyi doğru kullanmıyorsun.'Damien söyledi ona.

'Evet sen diğer kelimeyi düşünüyordun.'Erin dedi.

'fakat o da F ile harfle başlıyor, bu yüzden kafan karışmış olabilir.'Shaunee dedi.

'Beyin Paylaşanlar ve Kelime Çocuğu-Her neyse diyorum size sadece.'Darius'un gittiği yöne doğru yürümeye başladı.'Ve yarın Zoey beni seçtiğinde kıskançlıkta yapmayın.'Afrodit dedi ve bana bir bakış attı ve o bakış kesinlikle onun gelmesi gerektiğini anlatıyordu. Sonra saçını arkaya atıp yürümeye devam etti.

'Ondan nefret ediyorum.'Erin dedi.

'Aynen, İliz.'Shaunee dedi.

İç çektim. Büyük annem burada olsa arkadaşlarımla Afrodit'in durumunu bir adım ileri iki adım geri aldığını söyleyecekti. Bense sadece bana baş ağrısı verdiklerini söyleyecektim.

'O ciddiye sinir bozucu ama yarın onu götüreceğini tahmin ediyorum.'Damien dedi.

'Evet, tahminin doğru.' İsteksizce dedim. Gerçekten bir daha arkadaşlarımı kızdırmak istemedim, fakat Afrodit'in neden gelmesi gerektiğini bilmesem de mantıklı geldi. Belki Darius'u atlatıp Stevie Ray'i bulmak için bir plan yaptı. 'Bize daha önce anlatabilirdin akıl şeyi hakkında.'Damien dedi, yurtlara giderken.

'Belki haklısın ama bunun hakkında dediğimden ve düşündüğünüzden daha az inandım bu nedenle size hiçbir şey söylemiyordum.'dedim.

'Bu mantıklı.'Shaunee dedi.

'Evet, şimdi anlıyoruz.'Erin dedi.

'Bizden bir şey saklamadığına memnunum.' Jack dedi.

'Fakat yine de Loren 'ı anlatmalıydın.' Erin dedi.

'Aslından sen üzüntünle baş başayken hala Loren olayının detaylarını duymayı istiyorduk.'Shaunee dedi.

Meraklı bakışlarını izlerken kaşlarımı kaldırdım.'Emin olmayın.'dedim.

Kaşlarını çattılar.

'Ona biraz özel hayat sınırı verin.'Damien dedi.'Loren olayı onun için sarsıcıydı: mühürlenme şeyi, bekaretini kaybetme ve Erik!'

Damien'in mini dersinin Erik parçası tuhaf bir ses olarak gelmişti. Neyin yanlış olduğunu sormak için ağzımı açtığımda Damien'in gözlerinin büyüdüğüne ve omzumun üzerinden ana okul binasının kapısının kapandığını duyduğum yöne baktığını fark ettim. Midemde korkunç bir ağrıyla, ben, ikizler ve Jack biraz önce geçtiğimiz ve tabiki Drama odasında içinde barındıran okul kanadına döndük ve Erik'i gördük.

'Merhaba, Damien, Jack' Jack'e, eski oda arkadaşına, sıcak bir gülümseme verdi. Jack geriye kocaman bir merhaba verirken memnuniyetten neredeyse kımıldandı. Midem doğal olarak normale dönmeyi denedi Erik'i ne kadar çok

sevdiğimin hatırlatıcısını bastırmaya çalışarak. O popülerdi ve tamamen çok yakışıklıydı. Aynı zamanda iyi bir adamdı.

'Shaunee, Erin,'Erik devam etti, onlara selam verirken. İkizler gülümsedi ve birlikte merhaba dediler. Sonunda bana baktı.'Merhaba, Zoey'sesi artık arkadaşça tonda değildi. Yine de nefretle seslenmedi. Bunun yerine kibar ve cool seslendi. Bunun iyi bir gelişme olduğunu düşündüm, fakat o an onun ne kadar iyi bir aktör olduğunu hatırladım.

'Merhaba' başka bir şey söyleyemedim. Ben hiç iyi bir aktör değildim ve kalbimin olduğu kadar sesimin de titrek çıkmasından korktum.

'Biz de henüz drama sınıfını aldığını duyduk.'Damien dedi.

'Evet, bu beni rahatsız ediyor, fakat Shekinah sordu ve ona hayır demek mümkün değil.'dedi.

'Bunu yaptığına için Profesör Nolan memnun olacak.'Ağzımdan kaçırdım.

Erik bana baktı. Mavi gözleri kesinlikle ifadesizdi, ki bu tamamen yanlıştı. Aynı gözler bana mutluluğu, tutkuyu, sıcaklığı ve aşkı göstermişti. Sonra kızgınlığı ve acıyı göstermişti. Ve şimdi tamamen hiçbir şey? Bu nasıl mümkün olabilirdi?

'Sen yeni bir element akrabalığı elde ettin mi?' Ses tonu tamamen nefretli değildi fakat kelimeleri kesinlikle soğuktu.'Ölümlerle konuşabiliyor musun şimdi?' Yüzümün kızardığını hissettim.'H-hayır' kekeledim.'Ben sadece. . .şey, sadece Profesör Nolan'ın onun öğrencileri için burada olmana sevineceğini düşündüm.'

O ağzını açtı ve gözlerinde bir şeyin döndüğünü gördüm, fakat konuşmak yerine benden uzağa baktı ve karanlığın içine. Çenesi daraldı ve koyu karanlık saçlarından elini geçirdi, ki bu kafası karışıkken hep yaptığı bir hareketti.

'Burada olmamı isteyeceğini umuyorum. O daima benim en iyi öğretmenimdi.'Sonunda bana bakmadan dedi.

'Erik tekrar oda arkadaş olacak mıyız? Jack rahatsız edici sessizliği bozmayı deneyerek sordu.

Erik derin bir nefes alıp Jack'e çabuk bir gülümseme attı.'Hayır, üzgünüm. Beni profesörlerin binasına aldılar.'

'Aa, bu doğru. Sürekli Değişimini yaptığını unutuyorum.'Jack ürkekçe kıkırdadı.

'Evet, bazen ben bile neredeyse unutuyorum.'Erik dedi.'Aslında yeni yerime gitsem iyi olur. Kutuları boşaltmam ve ders planlarını öğrenmem gerekiyor.

Daha sonra görüşürüz sizinle.' Ve sonra gözleri bana döndü.'Bye, Zoey.'

Bye. Dudaklarım hareket etti ama ses çıkmadı.

'Bye, Erik!','O okulun profesörlerinin olduğu parçaya doğru yürürken çabukça, diğerleri seslendi.

11. Bölüm

Kampüse doğru yürürken arkadaşlarım önemsiz konular hakkında çene çalıyordu. Hepsi dersine iyi çalışmış öğrenciler gibi çok eski erkek arkadaşımdan kaçtığımız gerçeğini görmemezlikten geliyordu. Böyle yapmasaydık tuhaf, gerçekten çok korkunç bir sahneyle baş başa kalabilirdik. En azından benim için böyle olurdu.

Böyle hissetmekten nefret ediyordum. Erik'in benden ayrılmasına neden

olmuştum ama onu özlemiştim. Hem de çok. Ve ondan hala hoşlanıyordum. Çok. Tabi şuan bir g*t gibi davranıyordu ama hadi ama – beni başka bir erkekle seks yaparken yakaladı. – Imm. Doğrusu başka bir vampirle. Artık ne fark ederse. Her neyse. Önemli nokta, benim yarattığım bu karışıklığı çözemem ve sonuçta hüsrana uğramam. Çünkü Eric'i hala umursuyorum.

'Onun hakkında ne düşünüyorsun, Z?'

'O?' Eric mi? Kahretsin ki inanılmazdı, sinir bozucuydu ve... Ve Damien'ın bana kaş çatıp, Kendine bir çeki düzen ver bakışı attıktan sonra onun Eric hakkında konuşmadığını anladım. 'Hah?' dedim dâhice.

Damien iç geçirdi. 'Yeni çocuk. Stark. Onun hakkında ne düşünüyorsun?'

Omuz silktim. 'İyi gözüküyor.'

'İyi ve seksi' dedi Shaunee.

'Bizim tam da hoşlandığımız gibi.' Diye tamamladı Erin.

'Onla bizden daha fazla zaman geçirdin. Sen onun hakkında ne düşünüyorsun?' İkizleri duymamazlıktan gelip Damien'a sordum.

'İyi. Ama biraz mesafeli. Ve Dutchess yüzünden bir oda arkadaşının olmaması da hiç yararlı olmadı sanırım. Biliyorsun, köpek kocaman.' Dedi Damien.

'O yeni çocuklar. Hepimiz bunun nasıl hissettirdiğini biliyoruz. Belki bununla mesafeli olarak başa çıkabiliyordur.' Dedim.

'Bu kadar yetenekli bir çocuğun, bunu kullanmaması çok garip.' Dedi Damien.

'Ortada bizim bildiğimizden daha farklı şeylerde olabilir. Dedim ve Stark'ın köpeğini savunurken ne kadar özgüvenli ve havalı olduğunu ama Neferet ona gücünü kullanmak hakkında bir şeyler söylediğinde bunun ne kadar fazla değiştiğini hatırladım. Tuhaflaşmaya başlamıştı. Belki korkmuştu da. 'Bazen alışılmadık güçlere sahip olmak korkutucu olabiliyor.' Dedim Damien'dan çok kendime. Ama o gülümsedi ve omzunu benimkine vurdu.

'Sanırım alışılmadık olmak hakkında birkaç fikrin var.' Dedi.

'Sanırım var.' Ona gülümsedim ve Erik'le karşılaşmam sonrasında onun yüzünden girdiğim berbat moddan kurtulmaya çalıştım.

Shaunee'nin telefonunda mesaj geldiğini belirten bir ötme sesi geldi.

iPhone'unu çantasından çıkardı.

'Ahh, İkiz. Bu Bay Çok iyiiiiii Cole Clifton'dan. O ve T.J erkekler yurdundaki Bourne film maratonuna gitmek isteyip istemeyeceğimizi bilmek istiyorlar.'

Dedi Shaunee.

'İkiz, Bourne maratonuna hazır olmak için doğdum ben.' Dedi Erin. Sonra İkizler birbirlerine kıkırdayıp, vurduktan sonra bizim gözlerimizi devirmemize neden oldular.

'Ahh, ve siz çocuklarda davetlisiniz.' Dedi Shaunee Damien, Jack ve bana.

'Ne kadar güzel.' Dedi Jack. 'Şu sonuncusunu hiç izleyememiştım. Adı neydi?'

'The Bourne Ultimatum.' Dedi hemen Damien.

'Bu doğru.' Dedi Jack ve hemen onun elini tuttu. 'Filmler hakkında çok zekisin! Hepsini biliyorsun.'

Damien kızardı. 'Imm. Hepsi sayılmaz. Daha çok eski klasikleri. Eski filmlerde Gary Cooper, Jimmy Steward ve James Dean gibi gerçek starlar vardı. Bugün çoğu aktör-' Birden konuşmayı kesti.

'Ne oldu?' Dedi Jack.

'James Stark.' Dedi.

'Ne olmuş ona?' dedim. 'James Stark, James Dean'ın, 'Rebel Without A Cause' filmindeki karakterinin ismi. İsmi tanındık geldiğini biliyordum ama bunun ünlü olmasından kaynakladığını düşünmüştüm.'

'İkiz, o filmi hiç gördün mü?' diye sordu Erin, Shaunee'a.

'Hayır İkiz. İzlediğimi söyleyemem.'

'Hah,' dedim. Bu filmi izlemiştim- tabii ki Damien'la. – Onun işaretlenmeden önce bu isme sahip olup olmadığını merak ettim. Ya da diğer çoğu çocuk gibi o da çaylak olduğunda ismini değiştirmişti. Eğer böyleyse, kişiliği yeterince ilginç gözüküyordu.

Yukarı baktım ve dört çift gözün bana soru soran gözlerle baktığını gördüm.

'Geliyor musun?'

'Ahhh! Dünya'dan Zoey'e. Bizimle erkekler yurduna Bourne filmi izlemeye geliyor musun?' diye sordu Erin.

Otomatik olarak 'Ah, şey. Hayır.' Dedim. Arkadaşlarımın artık benden nefret etmediğine seviniyordum ama yinede gidip dolaşacakmış gibi de hissetmiyordum. Aslında yaralanmış gibiydim ve hiçte kendim gibi hissetmiyordum. Daha birkaç gün önce beni sevmeyen bir adamla/vampirle Damgalanmış ve seks yapmıştım. Sonrada o korkunç bir şekilde öldürülmüştü. Erkek arkadaşlarımın kalbini kırmıştım. Her ikisini de. Bir savaş neredeyse başlamış sonra da durmuştu. Bir tür. En iyi arkadaşım artık ölümsüz değildi ama o ve birlikte yaşadığı arkadaşlar 'normal' bir çaylak ya da vampir değildi. Ve Aphrodite dışındaki arkadaşlarıma tuhaf kırmızı çaylaklardan bahsedememiştim. Çünkü 'Neferet'in bizim bildiğimizi bilmemesi daha iyi' durumu söz konusuydu. Ayrıca kalbini kırdığım iki erkek arkadaşımdan biri olan Eric benim drama dersi öğretmenim olacaktı – Onun tekrar Gece Evi'ne gelmesi yeterli bir drama değilmiş gibi. 'Hayır.' Dedim kendime kararlı bir şekilde. 'Sanırım Persephone'yi kontrol etmeye gideceğim.' Tamam, onun ahırına daha birkaç gün önce gittiğimi biliyordum ama onun sessiz ve sıcak varlığından birkaç doz daha almam gerekiyordu.

'Emin misin?' diye sordu Damien. 'Bizle gelmene gerçekten seviniriz.'

Diğer arkadaşlarımda onaylayıp gülümsediler. Onların bana sinirlendiğinden beri midem duran buzlar çözülmeye başladı.

'Teşekkürler, çocuklar. Ama bugün gerçekten kendimi dolaşabilecek gibi hissetmiyorum.' Dedim.

'Tamam.' Dedi Erin.

'Tamamdır.' Dedi Shaunee.

'Görüşürüz.' Dedi Jack.

Damien'in o tipik sarılmalarından birini yapacağını sandım. Ama onun yerine Jack'e 'Siz çocuklar gidin. Sonra sizi yakalarım. Zoey'le ahıra bırakacağım.' Dedi.

'İyi fikir' dedi Jack. 'Senin için patlamış mısır ayırırım.'

Damien gülümsedi 'Yerde ayır tamam mı?'

Jack'te ona geri gülümsedi ve hızlıca tatlı bir öpücük verdi. 'Her zaman.'

Sonra ikizler ve Jack ilerleyeme başlarken bende Damien'la onlardan zıt yöne doğru gittik. Umut verici bir şekilde gittiğimiz yer bir kehanetin parçası değildi.

'Benimle ahırlara kadar yürümek zorunda değilsin.' Dedim. 'O kadar da uzakta değiller.'

'Önceden ahırdan kafeteryaya doğru giderken bir şeyin sana saldırdığını söylememiş miydin?'

Kaşlarımı kaldırdım. 'Bana o zaman inandığını bilmiyordum.'

'Peki. Aphrodite'in görüşlerinin fikirlerimi değiştirdiğini söyleyebilirim. Atınla işin bittiğinde istersen beni cebimden arayabilirsin. Sana eşlik etmeye geldiğimizde Jack ve ben daha erkeksi davranabiliriz.'

'Ah lütfen. Dışarıdan bakınca homoseksüel ve heyecanlı biri gibi gözüküyorsunuz.'

'Peki. Ben değilim. Ama Jack öyle.'

İkimizde güldük. Damien'la Zoey'in-bir-eskorta-ihtiyacı-var konusunu tartışırken karga gılgamları duymaya başladım. Aslında şimdi gerçekten uyanıktım ve dikkatlice dinliyordum. Karga sesi şimdi daha çok bir vaklamaya benziyordu. Ama bu onun daha az sinir bozucu olduğu anlamına gelmiyordu. Hayır. Belki de 'Sinir bozucu' doğru kelime değildi. Tüyler ürpertici. Kesinlikle bu kelime bu durumun hakkını veriyordu.

'Şunu duydun, değil mi?' diye sordum.

'Kuzgunu mu? Evet.'

'Kuzgun mu? Bunun bir kargadan çıktığını sanıyordum.'

'Hayır, sanmıyorum. Eğer doğru hatırlıyorsam kargalar gılgamlar. Ama kuzgunların sesi daha çok bir kurbağanın vaklamasına benzer.' Damien durdu ve birkaç vaklama sesi daha geldi. Ses yakından geliyordu ve çirkin ses kollarımdaki tüylerimin diken diken olmasına neden olmuştu. 'Evet. Bu kesinlikle bir kuzgun.'

'Bundan hiç hoşlandım. Ve neden bu kadar gürültülü? Kıştayız - Çiftleşme dönemi olamaz değil mi? Ayrıca gece oldu. Şu şeyin uyuması gerekmiyor mu?' Konuşurken karanlığı dikkatli baktım ama o gürültülü aptal kuşlardan hiçbirini göremedim. Ki buda inanılmaz bir durum değildi. Demek istediğim onlar siyah renkliydi ve şuan da geceydi. Ama bir tane kuzgun etrafımda dönüyor gibi gözüküyordu ve sürtme sesi gibi bir şey vücudumun titremesine yol açtı.

'Onların alışkanlıkları hakkında gerçekten pek bir şey bilmiyorum.' Damien durdu ve bana dikkatle baktı. 'Bu durum neden bu kadar canını sıkıyor?'

'Önceden bana doğru gelen şeyin kanat çırpma seslerini duymuştum. Bu çok ürpertici hissettiriyor. Sende bir şeyler hissetmiyor musun?'

'Hayır.'

İç çektim ve bana streten dolayı tuhaf şeyler hayal ettiğimi söylemesini bekledim. Ama beni şaşırtarak ' Ama senin sezgilerin benimkinden çok daha güçlü. Yani eğer kuşların yanlış hissettirdiğini söylüyorsan, sana inanıyorum.'

'Gerçekten mi?' Ahıra birkaç adım kalmıştı. Durdum ve ona döndüm.

Gülümsemesinde tanıdık bir sıcaklık vardı. 'Tabi ki sana inanıyorum Zoey.'

'Hala mı?' dedim.

'Hala.' Dedi kararlı bir sesle. 'Ve senin arkanı kollayacağım.'

Hemen bu sözden sonra, kuzgun sustu ve titreten ürperti benden uzaklaştı.

Boğazımı temizledikten sonra zorla bir göz kırptım ve 'Teşekkür ederim

Damien' dedim.

Nala'nın aksi yaşı kadın kedi sesi bana 'mee-uff'ladıktan sonra karanlıkta o şişko küçük portakal renkli vücudu gözükte ve kendini Damien'in bacaklarına sürttü.

'Hey küçük kız.' Dedi ve onu çenesinin altından kaşıdı. 'Zoey'e göz kulak olmak görevini üstlenmeye gelmiş gibi gözüküyor.'

'Evet. Bu sanırım içini rahatlatı.' Dedim.

'Geri geldiğinde bana ihtiyacın olursa cebimden hemen arayabilirsin. Benim için sorun değil.' Dedi ve beni sıkıca sarıldı.

'Teşekkür ederim.' Dedim tekrar.

'Sorun değil, Z' dedi ve bana son bir kez gülümsedikten sonra 'Season of Love'(Aşkın mevsimi) şarkısı mırıldanıp kaldırıma doğru ilerlerken gözden kayboldu.

Koridorun ışığını yakıp kır evinin içindeki ahıra girerken hala gülümsüyordum. Ahırda rüzgârın estirdiği saman ve at kokusu ile arkadaşlarım artık benle küs olmaması nedeniyle daha şimdiden rahatlamıştım. Stresmiş. Püff. Yoga ya da onun gibi bir zamazingoya başlamaya gerçekten ihtiyacım vardı. (Büyük ihtimal yogadan daha da etkili bir şeye). Bu kadar gerginliği içime atarsam büyümeye devam edip bir ülser neden olabilirdi. Ya da daha kötüsü.

Kırıksıklıklara yol açabilirdi. Sağ tarafa doğru ilerleyip ahırın kapısını açarken tuhaf bir 'Tak!' sesi duydum. Ve bunu bir 'Pat!'da izledi. Gürültü sol taraftan geliyordu. O tarafa doğru baktım ve kır evinin kapısının açık olduğunu gördüm. Başka bir 'Pat!' sesi daha geldi. Buda tuhaf bir şekilde iğne batmış gibi hissetmeme neden oldu. Tipik bir şekilde ahırda içimdeki sesi dinlerken kır evine doğru yürümeye başladım.

Tamam. Aslında kır evi futbol arazisi içinde yer alıyordu. Ki orası aslında futbol sahası değildi ama etrafında yarış pisti vardı. Çocuklar orada futbol ve diğer yarış şeylerini yaparlardı.(Onlarla oynadığımdan değildi ama işin tekniğini biliyordum). Etrafı kapatılmıştı. Bu yüzden çaylaklar güneş ışıklarıyla ilgilenmek zorunda kalmamıştı. Ve duvarın etrafına asılan göz lambaları da gözlerimizi rahatsız etmiyordu. Bu gece çoğu söndürülmüştü. Başka bir 'Pat' sesi dikkatimi arazinin diğer tarafına çekti.

Benim durduğum tarafa arkasını dönmüştü ve başını eğmişti. Gözünü hepsi farklı renklerle ayrılmış, yuvarlak merkezli hedeflerden ayırmıyordu. Kırmızı merkeziyle göze batan hedef tuhaf bir şekilde kalın olan bir okla vurulmuştu. Gözlerimi kıstım ama loş ışıktaki net göremedim. Ve ayrıca hedef Stark'ın durduğu yerden çok uzaktaydı. Ki buda benden çok çok uzakta olduğu anlamına geliyordu.

Nala sessizce hırladı. Sonra Stark'ın yanında duran sarı yığının, onun ayaklarının üstünde uyuyan Dutchess olduğunu fark ettim.

'Bir bekçi köpeği olmak için çok fazla.' Diye fısıldadım Nala'ya.

Stark yüzündeki terleri siliyormuşçasına elinin arkasını alnına sürttü ve omuzlarını devirip, gevşetmeye çalıştı. Bu kadar uzaklıktan bile kendine güvendiğini ve güçlü olduğunu görebiliyordum. Gece Evi'ndeki diğer çocuklardan çok daha etkileyici gözüküyordu. Kahretsin, insan gençlerden de. Ve bunu ilgi çekici bulmaktan vazgeçemiyordum. O ayaklarının dibinde duran

oklardan birini alıp, başını kaldırdıktan sonra hızlı bir hareketle nefes alıp bıraktığında 'Tak!' sesi çıkarken, bende onun seksi-çocuk ölçüsüyle benzerliklerini anlamaya çalışıyordum. Bıraktığı ok bir mermi gibi merkeze dik bir şekilde ulaştığında 'Pat!' sesi çıkardı. Şok olmuş bir şekilde okun neden tuhaf bir şekilde kalın gözüktüğünü anladım. Bu sadece bir ok değildi. Bu bir demet okun merkezde üst üste binmeleriyle oluşmuştu. Ve attığı her bir ok hedefin aynı noktasına geçmişti. Büyük bir şokla aynı okçu duruşuyla duran Stark'a baktım. Ve onun hangi seksi-çocuk ölçütüne uyduğunu anladım: Kötü Seksi Çocuk.

Ah, oww. Sanki kötü bir çocuğu çekici bulmaya ihtiyacım varmış gibi. Kahretsin. Şuan hiçbir çocuğu ilgi çekici bulmak uygun değildi. Erkeklerden yeminliydim. Bütünüyle. Ayaklarımın ucuyla yürümek için dönerken sesi beni durdurdu.

'Orada olduğunu biliyorum.' Dedi Stark bana bakmadan.

Dutchess onun ipucunu alır almaz ayakları üstüne kalkıp esnedikten sonra kuyruk sallayarak bana doğru geldi ve köpek diliyle 'Selam' anlamına gelen havlamasıyla havladı. Nala onun etrafında kavis çizdi ve labrador küçük kedi yüzüne doğru hapşırana kadar onu kokladı.

İkisine de 'Selam.' Dedim ve köpeğin kulaklarını kaşıdım.

Stark bana doğru döndü. Yine o ukala gülümsemelerinden birini yapıyordu. Bunun onun standartlarından biri olduğunu anlamaya başlamıştım. Onun yemektekinden daha solgun olduğunu gördüm. Yeni çocuk olmak gerilmene neden oluyordu – seksi, kötü bir çocuk olsan da.

'Sadece ahırlara gidiyordum ama burada bir ses duydum. Seni engellemek istememiştim.'

Omuz silkti ve bir şeyler söyleme başladı. Ama sonra uzun zamandır konuşmuyormuş gibi durdu ve boğazını temizledi. Boğuk bir şekilde öksürdükten sonra en sonunda 'Sorun değil. Aslında burada olmana memnun oldum. Beni seni bulmaktan kurtardın.' Dedi.

'Ah. Dutchess için bir şeyler mi istiyorsun?'

'Hayır. O iyi. Onun eşyalarından bir deste getirdim zaten. Aslında senle konuşmak istiyorum.'

Hayır. Kesinlikle benle konuşmak istediği için heyecanlanmamış ya da telaşlanmamıştım. Sakin ve kaygısız bir sesle 'Yani, ne istiyorsun?' diye sordum.

Soruma soruyla cevap vererek 'Bu özel işaretler senin gerçekten beş element gücüne sahip olduğun anlamına mı geliyor?'

'Evet' dedim ve dişlerimi gıcırdatmamak için kendimi zorladım. Yeni çocukların benim yeteneklerim hakkında soru sormalarından nefret ediyordum. Bana kahramanlara taptıkları gibi ya da bir bombaymışım da her an patlayabilirmişim gibi davranıyorlardı. İkisi de kesinlikle rahatsız vericiydi. VE hiçte ilgi çekici bir şey değildi.

'Chicago'da ki Gece Evi'nde ateş gücüne sahip bir rahibe vardı. Eşyaları ateşe verebiliyordu. Beş elementi böyle kullana biliyor musun?'

Ona direk cevap vermeyi reddederek 'Suyu yakmak ya da böyle garip şeyler yapamıyorum.' Dedim. Kaş çatıp, kafasını salladıktan sonra kaşlarından birini

ovdu. Onun seksi bir şekilde terlediğini görmemeye çalıştım. 'Elementleri bükebiliyor musun diye sormuyorum. Sadece onları kontrol etmek için yeterince güçlü müsün onu bilmek istiyorum.' Dedi.

Bu dikkatimi onun tatlılığından çekmeme neden oldu. 'Tamam, senin yeni olduğunu biliyorum. Ama bu gerçekten senin meselen değil.'

'Bu da senin yeterince güçlü olduğunu gösterir.'

Gözlerimi devirdim. 'Tekrar, bu senin meselen değil. Eğer senin işin olan bir şey için bana ihtiyacın olursa –örneğin köpeğine yemek bulmak- gel ve beni bul. Ama diğer türlü ben bu işte yokum.'

'Bekle.' Dedi ve bana doğru bir adım attı. 'Kulağa zeki bir g*t gibi geliyorum ama bunu sormak için iyi bir nedenim var.'

Yüzündeki alaycı gülümsemeyi bıraktı. Yaptığı yüz ifadesi kesinlikle Hadi-Zoey'in-Ne-Kadar-Ucube-Olduğunu-Görelim bakışını taşııyordu. Şu an bir şey bilmeye ihtiyacı olan tatlı, solgun bir yeni çocuk gibi gözüküyordu.

'Tamam. Evet, yeterince güçlüyüm.'

'Ve elementleri gerçekten kontrol edebiliyorsun. Eğer kötü bir şey olursa kendini ve umursadığın kişileri koruyabilirsin öyle mi?'

'Ah, işte bu!' dedim. 'Beni ve arkadaşlarımı tehdit mi ediyorsun?'

'Ah, tabii ki hayır.' Dedi hızlıca ve bir elini teslim olurcasına kaldırdı. Diğer elindeki yayı görmek çokta zor değildi. Gözlerimdeki bakışı izledi ve yayını ayakların dibine, yere attı. 'Kimseyi tehdit etmiyorum. Sadece bir şeyleri açıklamakta zorlanıyorum. İşte anlaşma – Benim hediyemi bilmeni istiyorum.' 'Hediye' kelimesini çok huzursuz bir şekilde söylemesi kaşımı kaldırmama neden oldu.

'Hediye?' diye tekrarladım.

'Çağırıldığı isim bu, en azından diğer insanların yaptığı şey bu. Bu gerçekten iyi olduğum bir konu.' Çenesini ayaklarının dibinde duran yaya doğru indirdi. Hiçbir şey söylemedim ve kaşlarımı kaldırırken (merakla) onun devam etmesini bekledim.

'Yeteneğim, kaybedemeyeceğim bir şey.' Dedi sonunda.

'Kaybedemiyor musun? Ne olmuş? Bunun benim element yeteneklerimle ne ilgisi var?'

Tekrar kafasını salladı. 'Anlamıyorsun. Hedefime her zaman vururum ama bu onun hep nişan aldığım şey olduğu anlamına gelmiyor.'

'Hiç anlamlı konuşmuyorsun, Stark.'

'Biliyorum, biliyorum. Sana bunda hiç iyi olmadığını söylemiştim.' Elini saçlarının arasından geçirmesi onların ördek kuyruğu gibi olmasına neden olmuştu (Çevirmen Notu: Bunun orijinal ismi duck-tail'dir. Ve 1950'li yıllarda çok popüler olmuştuJ) 'Bunu sana anlatmamın en kolay yolu bir örnek vermek. Hiç William Chidsey adlı vampiri duydun mu?'

Kafamı olumsuz anlamda salladım. 'Hayır. Ama bu seni şaşırtmamalı. Sadece birkaç aydır işaretiyim. Ve vampir politikacılarıyla pek ilgilendiğim söylenemez.'

'Will bir politikacı değildi. Bir okçuydu. İki yüzyıl için tüm vampirler arasında yenilemez bir şampiyondu.'

'Bu da tüm Dünya'nın şampiyonu olduğu anlamına geliyor. Ne de olsa

vampirler insanlardan daha iyi okçular.’ Dedim.

‘Evet.’ Dedi ve onayladı. ‘Her neyse. Will iki yüzyıl boyunca diğerlerinin kırı*ını tekmeledi. En azından altı ay öncesine kadar.’

Bir saniyeliğini düşündüm. ‘Altı ay önce yazdı. Bu da Vampirlerin Olimpiyatlarının olduğu zamana denk geliyor, değil mi?’

‘Evet. Buna Yaz Oyunları diyorlar.’

‘Tamam. Will adlı çocuk okçuluk işinde çok iyi gözüküyor. Sende öyleymişsin gibi gözüküyor. Onu iyi tanıyor muydun?’

‘Biliyordum. O öldü. Ama evet. Onu iyi tanıyordum.’ Stark bir an durdu ve sonra ‘Benim akıl hocam ve en iyi arkadaşımdı.’ Diye ekledi.

‘Ah, üzgünüm’ dedim beceriksizce.

‘Bende öyle. Onu öldüren kişi bendim.’

12. Bölüm

‘Demin onu senin öldürdüğünü mü söyledin?’ Onu yanlış duyduğumdan emindim.

‘Evet, söylediğim gibi. Bunu yeteneğim yüzünden yaptım.’ Stark’ın sesi sanki önemsiz bir konu hakkında konuşuyormuş gibi sakindi. Ama gözleri farklı şeyler söylüyordu. Gözlerindeki acı o kadar belliydi ki başka tarafa doğru bakmak zorunda kaldım. Dutchess onun acısını sezmişçesine benden sahibine doğru koştu ve onun üstüne doğru eğildi. Ona hayranlık duyar gibi bakıyordu ve yumuşakça ağlıyordu. ‘Bu Yaz Oyunları sırasında oldu.

Finallerden hemen önce. Will ve ben öndeydik. Bu da altın ve gümüş madalyaların bize geleceğini kesinleştirmişti.’ Konuşurken bana bakmıyordu. Aşağıya yayına doğru bakıyordu ve Dutchess’i okşuyordu. Tuhaf bir şekilde Nala, sessizce ilerleyip Stark’ın bacağına kendini sürtmeye

başladı(Dutchess’in üstüne eğilmediği diğer bacağına). Stark konuşmaya devam etti. ‘Biz pratik alanında ısınıyorduk. Arazi buradaki uzunluktaydı ve beyaz ayırıcılarla dar düzlüklere ayrılmıştı. Will sağımda duruyordu. Yayımı kaldırdığımı ve hayatımda ilk defa bu kadar odaklandığımı hatırlıyorum. Gerçekten kazanmak istemiştim.’ Tekrar durdu ve kafasını salladı. Ve başını kendisiyle alay edermişçesine eğdi. ‘Bu benim için en önemli şeydi. Altın madalya. Sonra yayımı kaldırdım ve Ne olursa olsun hedefimi vuracağım ve Will’i yeneceğim diye düşündüm. Oku bırakırken gözümü yuvarlak hedeften ayırmadım ama aslında Will’e vurduğumu hayal ediyordum. Stark kafasını eğdi ve bir fırtına rüzgârı kadar derin olan bir iç çekti. Zihnimde ok doğruca hedefe uçmuştu. O Will’i kalbinden vurdu ve öldürdü.

Kafamın ileri doğru sallandığını hissettim. ‘Ama bu nasıl olabilir? O hedefin yanında mıydı?’

‘Oraya yakın hiçbir yerde değildi. Benim on adım sağımda duruyordu. Sadece aramızdaki beyaz ayırıcıyla ayrılıyorduk. Odaklanıp vurduktan sonra sonucu görmek için sabırsızlanıyordum. Ama ok onun göğsünü delip geçti. Bu anının hala yol açtığı acıyla yüzünü buruşturdu. ‘Bu çok çabuk oldu ve her şey bulanıklaşmıştı. Sonra onun beyaz ayırıcıların olduğu yerde kan saçtığını gördüm. Ve ölmüştü.’

‘Ama Stark, belki bunu yapan sen değildin. Belki bir tür büyü oktu.’

‘İlk başta bende böyle düşünmüştüm. Ya da en azından ummuştum. Bu yüzden bunu test ettim.’

Midem kasıldı. ‘Başka birilerini de mi öldürdün?’

‘Hayır! Bunu canlı olmayan şeyler üstünde denedim. Okulun önünden hep aynı zamanda geçen kamyonet gibi. Bilirsin, şu eski siyah motorlu ve kırmızı vagonlulardan. Chicago’dan hala geçerler. Bir tane kırmızı vagonlu resim indirdim ve okul zeminindeki hedefin üstüne koydum. Vagona vurmayı düşündüm ve oku attım.’

O konuşmayınca ‘Ve?’ diyerek onu konuşmaya teşvik ettim.

‘Ok kayboldu. Sadece geçici olarak tabi ki. Onu ertesi gün kamyonet için beklerken buldum. Gerçek vagonun içine girmişti.’

‘Yok artık!’ dedim.

‘Artık biliyorsun.’ Bana doğru yürüdü. Birbirimize çok yakındık. Kendine özgü keskinliğiyle gözlerime baktı. ‘Bu yüzden sana söylemem gerekiyordu. Ve bu yüzden umursadığın insanları koruyacak gücün olup olmadığını bilmeye ihtiyacım vardı.’

Zaten iyice kasılmış olan midem daha da kötüleşmeye başlamıştı. ‘Ne yapacaksın?’

‘Hiç bir şey!’ Bağırması Dutchess’in tekrar ağlamasına, Nala’nın da ona sürtünmeyi bırakıp dik dik bakmasına neden olmuştu. Boğazını temizledi ve aynı gayretle kendini de konuşmaya zorladı. ‘Hiçbir şey yapmaya çalışmıyorum. Ama Will’i de öldürmek istememiştım ama yaptım.’

‘O zamanlar gücün hakkında hiçbir fikrin yoktu. Ama şimdi var.’

‘Bundan şüpheliyim.’ Dedi usulca.

‘Oh.’ Söyleyebileceğim tek şey buydu.

‘Evet.’ Dedi ve konuşmaya devam etmeden önce dudaklarını birleştirip sıktı.

‘Evet. Yeteneğim hakkında bir tuhaflık olduğunu biliyordum. İçgüdümü dinlemeliydim. Daha dikkatli olmalıyım. Ama yapmadım ve öyle değildim. Ve Will öldü. Yani, eğer tekrar her şeyi maffedersem benimle ilgili asıl sorunu bilmeni istedim.’

‘Dur bakalım! Eğer doğru anlamışsam, kafanda odaklandığın şeyi sadece sen bilebilirsin ve bunu değiştirebilirsin.’

Alay edercesine homurdandı. ‘Öyle düşünüyorsun, ama yanlış. Bu iş böyle ilerlemiyor. Bir keresinde pratik yapmak için yeterince güvenli bir yer bulduğumu düşünmüştüm. Gece Evimiz’in yakınındaki parka gitmişim. Çevremde kimsenin olmadığından emin oldum. Büyük yaşlı bir meşe buldum ve hedefim olarak onun merkezini seçtim.’

Benden cevap beklermişçesine baktı ve başımı salladım. ‘Kamyonetin ortası gibi mi?’

‘Kesinlikle! Bunun odaklandığım şey olduğunu sanıyordum – Ağacın ortası gibi bir yer. Ağacın merkezinin ne anlama geldiğini biliyor musun?’

‘Hayır. Gerçekten ağlar hakkında pek bir şey bilmiyorum.’ Dedim aksakça.

‘Bende öyle. Bunu iş işten geçtikten sonra öğrendim. Toprak gücüne sahip eski vampirler, ağacın merkezinin onların kalbi olduğunu söylemiş. Bazen belli bir ağacın hayvanları ya da insanları temsil edebileceğine inanırlarmış.

Sonuçta ağacın merkezine- ya da kalbine vurmayı düşünerek oku attım.’ Daha

fazla bir şey söylemedi ve başını yayına doğru eğdi.

'Kimi öldürdün?' diye sordum usulca. Hiç düşünmeden elimi kaldırdım ve omzuna koydum. Ona dokunmamın nedenini ben bile bilmiyordum. Belki de başka bir insanın dokunuşuna ihtiyacı varmış gibi gözüküyordu. Belki de tüm itirafına ve tehlikeliliğine rağmen ona karşı hala bir çekim duyuyordum.

Elimi tuttu ve omuzlarını düşürdü. 'Bir baykuş.' Sesi kesik kesik çıkmıştı. 'Ok göğsünü delip geçti. Meşenin üstündeki dallarından birinde duruyormuş. Yere doğru düşerken hiç durmadan çığlık attı.'

'Baykuş, ağacın kalbiydi.' Diye fısıldadım, onu kollarımın arasına alıp yatıştırmamak için kendimle savaşıırken.

'Evet. Ve onu öldürdüm.' Yukarı baktı ve benimle gözlerimle karşılaştı. Daha önce hiç bu kadar pişmanlıkla boğuşan bir bakış görmemiştim. İki hayvanda onu teselli etmeye çalışıyordu. En azından Nala eskidenden daha çok sezgisel davranıyordu. Onlara bakarken Stark'ın odaklandığı şeyi vurmaktan daha fazla güçleri olabileceğini düşündüm ama bir şeyler hissettim ve ona söylemedim. Sanki daha fazla güç için endişelenmesine gerek vardı. Stark konuşmaya başladı. 'Gördün mü? Ben tehlikeliyim. Her ne kadar olmak istemesem de.' 'Sanırım gördüm.' Dedim dikkatlice. Hala dokunuşumla onu sakinleştirmeye çalışıyordum. 'Belki de okunu ve yayını bir kenara koymalısın. En azından güçlerini kontrol etmeyi öğrenene kadar.'

'Yapmam gereken şey bu. Bunu biliyorum. Ama pratik yapmazsam – Eğer vurmaktan uzak kalır ve bunu unutmaya çalışırsam- Bu bir parçamın sökülüp atılması gibi. İçimdeki bir şeyin ölmeye başladığını hissedebiliyorum.' Elini benimkinin üzerinden çekti ve gerilemeye başladı. Artık birbirimize yakın değildik. 'Bu şeyin bu tarafını sende biliyor olmalısın. Acıya karşı duramadığım için gerçekten de bir ödleğim.'

'Acıdan kaçmak istemen bir ödleğ olduğun anlamına gelmiyor.' Dedim hızlıca. Zihnimde küçük bir sesin fısıldadığı gibi 'Bu seni insan yapar.' Dedim.

'Çaylaklar insan değildir.' Dedi.

'Aslında bundan pekte emin değilim. Bence çaylak ya da vampir ol, en iyi tarafın insanlığındır.'

'Her zaman bu kadar iyimser misin?'

Güldüm. 'Ah, kesinlikle hayır.'

Bu seferki gülümsemesi daha az alaycı ve daha gerçekti. 'Bana pekte Debbie Downer'ı hatırlatmıyorsun ama sonuçta seni uzun bir zamandır tanımıyorum.' Ona geri gülümsedim. 'O kadar da karamsar değilim. En azından değilim.' Gülümsemem soldu. 'Sanırım son günlerde pekte yenilemez olmadığımı söyleyebilirsin.'

'Son günlerde ne oldu?'

Hızlıca kafamı salladım. 'Üstesinden gelebileceğimden çok daha fazla şey.' Gözleri benimkilerle karşılaştı. Beni şaşırtarak bir adım yaklaştı ve yüzümün önünde duran saçımı geriye attı. 'Konuşmaya ihtiyacın varsa iyi bir dinleyiciyimdir. Bazen yabancı birinin görüşü yararlı olabilir.'

'Yabancı biri olmamayı tercih etmez misin?' diye sordum çok üstüne atlıyormuş gibi gözükmemeye çalışarak. Görünüşe göre tenime yakın olmak onun pekte sorun değildi.

Omuz silkti ve yine alaycı gülümsemesini takındı. 'Bu yolla daha kolay. Kendi Gece Evim'den buraya gelirken çıldırmamamın nedenlerinden biri de bu. 'Bunun hakkında bir şey sormak istiyordum.' Durdum. Bahane bulmak için zamana ihtiyacım vardı. Ondan birkaç adım uzaklaşırken, ona soracağım sorunun onu nasıl etkileyeceğini düşündüm. Bu soruyu düşünmesi gerektiğinden farklı yorumlamamalıydı. Özellikle Neferet'in yakınındayken. 'Buraya gelişin hakkında bir soru sorarsam canını sıkar mıyım?' 'Bana her şeyi sorabilirsin, Zoey.' Kahverengi gözlerine baktım ve orada bu basitçe söylenen kelimelerden çok daha fazlasının olduğunu gördüm. 'Tamam. Seni Will'e olanları bildikleri için mi buraya yolladılar?' 'Sanırım. Ama kesin olarak bilmiyorum. Eski okulumdaki tüm vampirler bunun buradaki Yüksek Rahibe'nin talep ettiğini söylediler. Bu bazen okullar istediklerinde ya da ihtiyaçları olduğunda özel güçleri olan çaylakların başına gelebiliyor.' Gülüşünde keyiften eser yoktu. 'Sizin Gece Eviniz'in yetiştirdiği büyük bir aktörü çalmaya çalıştığı gerçeğini biliyorum. Adı neydi? Eric Night mı?' 'Evet, ismi Eric Night. Ama artık bir çaylak değil. Değişim geçirdi.' Stark'tan gerçekten etkilenmeye başlarken Eric hakkında düşünmek istemiyordum. Ah, hmm. Her neyse. Sizin eviniz onu bırakmak, o da okuldan ayrılmak istemiyor. Benim evim benim için hiç tartışmadı. Ve benimde kalmak için bir sebebim yoktu. Tulsa'nın beni istediğini öğrendiğimde de, onlara bir daha ne olursa olsun bundan sonra yarışmayacağımı söyledim. Bu bir fark yaratmadı. Beni hala istiyorlardı ve şimdi buradayım.' Alaycı bakışı soldu ve bir an için tatlı ve kendinden emin değilmiş gibi gözüktü. 'Tulsa'nın beni bu kadar istemesinden çok memnunum.' Ona hissettiğim bağlılı göstermemeye çalışarak 'Tulsa'nın seni istemesinden bende memnun olmaya başladım.' Birden onun söylediği her şeyi gözden geçirdim ve korkunç bir önsezi tüm vücudumu kapladı. Başka bir soru sormadan önce boğazımı temizledim. 'Diğer tüm vampirler Will'in nasıl öldüğünü biliyor mu?' Acı gözlerinde parladı ve bunu sormak zorunda olduğuma çok üzgündüm. 'Büyük ihtimal. Eski okulumdaki tüm vampirler biliyordu. VE onların nasıl olduğunu bilirsin – bir şeyleri onlardan gizli tutmak çok zor.' 'Evet. Onların nasıl olduğunu biliyorum.' Dedim usulca. 'Hey. Senin ve Neferet'in arasında tuhaf bir titreşim mi yakaladım ben?' Şaşkınlıkla gözlerine baktım. 'Ah, ne demek istedin?' 'Sadece ikinizin arasında bir şey hissettim ve onun hakkında bir şey bilmem gerekiyor mu merak ediyorum.' 'O güçlü.' Dedim dikkatle. 'Evet. Bunu zaten anlamıştım. Tüm Yüksek Rahibeler güçlüdür.' Durdum. 'Ama eğer onun görüldüğü gibi olmadığını söylesem? Ve onun yanında dikkatli olmalısın. Ah, bir de sezgileri çok güçlüdür ve hemen hemen psişiktir.' 'Bilmem iyi oldu. Dikkatli olacağım.' Yeni çocuktan yanından gitmeden önce onun ne kadar etkileyici ve kendine güvenli görüldüğünü; başka bir taraftan da ne kadarda savunmasız olduğunu görmek beni kesinlikle ve kesinlikle etkileyerek, sekse yeminimi unutturuyordu.

Seks mi? Erkeklerle demek istemiştim. Erkeksizliğe yeminliydim. Ve sekse. Onlarla birlikte. Ah, Kahretsin! 'Gitsem iyi olur. Pat diye 'Tımar edilmek için beni bekleyen bir at var.' Dedim.

'Hayvanları bekletmemek daha iyi. Bazen çok ısrarcı olabiliyorlar.' Gülümsedi ve ayağının yanındaki Dutchess'a bakıp, kulaklarını kaşıdı. Gitmek üzere dönmeye başlarken beni belimden yakaladı ve ellerini aşağı indirene kadar büyük parmakları bana sarıldı. 'Hey.' Dedi usulca. 'Anlattıklarım hakkında çılgına dönmediğin için teşekkürler.'

Ona gülümsedim. 'Üzücü bir biçimde öyle bir hafta geçiriyorum ki, senin tuhaf yeteneğin bana gayet normal gözüküyor.'

'Üzücü bir biçimde, bunu duymak çok hoş.' Sonra elimi kaldırıp öptü. Öylece. Sanki her gün kızların elini öpüyormuş gibi. Ne diyeceğimi bilemiyordum. Bir erkek elini öptüğünde protokol neydi? Bir teşekkür mü? Bende onu neredeyse geri öpmek istedim. Kahverengi gözlerine bakarken bunu düşünmemem gerektiğine karar verdim. Sonra 'Benim hakkımdaki her şeyi diğerlerine söyleyecek misin?' dedi.

'Yapmamı ister misin?'

'Yapmak zorunda kalana kadar, hayır.'

'O zaman yapmam gerekene kadar hayır.' Dedim.

'Teşekkürler Zoey.' Dedi, gülümsedi ve elimi bıraktı.

Birkaç saniyeliğine orada durup onun yayını ve okunu alıp, ok kılıfın durduğu yere doğru yürümesi seyrettim. Bana bakmadan başka bir ok daha alıp, iç çekti ve yine aynı hedefin aynı noktasına doğru gitmesi için bıraktı. Gerçekten çok gizemli ve seksiydi. Ve orada dalıp kalmıştım. Döndüm ve kendime hormonlarıma sahip çıkmam gerektiğini söylerken onun ilk öksürüğünü duydum. Dondum. Orada durup bir sonraki sesin onun boğazını temizleyip, okunu bıraktıktan sonra hedefine çarpmasından çıkacağını umdum.

Stark tekrar öksürdü. Bu sefer boğazında hırıltıya neden olan sıvıyı duyabiliyordum. Sonra koku beni adeta vurdu. –Kanın o güzel, korkunç kokusu. Dişlerimi iğrenç tutkuma karşı kenetledim.

Oraya dönmek istemiyordum. Binadan koşarak çıkıp, ona yardım edecek birini bulmak istiyordum. Ve geri gelmeyecekti. Hiç bir zaman. Onun sıradaki olduğuna şahit olmak istemiyordum.

'Zoey!' İsmim ağzından gelen kanla ve korkuyla söylenmişti.

Kendimi dönmek için zorladım.

Stark daha şimdiden dizleri üzerine düşmüştü. Onun belinin büküldüğü ve kır evinin altın renkli kumuna kan kustuğunu görebiliyordum. Dutchess kendi kandan boğulmuşçasına korkunç bir şekilde ağlıyordu. Stark bir elini onun üstüne koydu ve onu okşadı. Öksürükleri arasında ona iyi olacağını fısıldadığını duyabiliyordum.

Ona geri koştum.

Ona ulaştığımda yere düştü. Onu ancak tutup kucağıma çektim. Kazağına çıkarıp küçük bir parçasını kopardım. Kazakları gözlerden, ağızdan ve burundan çıkan kanı temizlemek için kullanmaya alışmıştım.

'Hayır! Bunun şimdi olmasını istemiyordum.' Durdu ve ben silerken o daha fazla kan öksürdü. 'Seni daha yeni buldum. Senden bu kadar çabuk ayrılmak

istemiyorum.'

'Seninleyim. Yalnız değilsin.' Sesimin sakin ve yatıştırıcı çıkması için çalışıyordum. Ama içimden parçalara ayrılıyordum. Lütfen onu alma! Lütfen onu kurtar! Zihnim çılgılık atıyordu.

'İyi.' Tekrar nefes almasıyla tekrar öksürmeye başlaması bir oldu. Burnundan ve ağzından akan kanlar taze bir birikinti oluşturmuştu. 'Senin olmandan çok memnunum. Eğer bu gerçekleşmek zorundaysa, yanımdaki kişinin sen olmasından çok memnunum.'

'Şşhhh.' Dedim. 'Yardım çağıracağım.' Gözlerimi kapadım ve aklıma gelen ilk şeyi yaptım. Damien'ı çağırmak. Zorla hava, rüzgâr ve tatlı, güzel yaz esintileri hakkında düşündüm. Aniden yüzüme doğru esen sıcak bir esinti hissettim. Damien'ı buraya getir ve ona yardım bulmasını söyle diye rüzgâra emrettim. Etrafımda bir kez hortum gibi döndükten sonra kayboldu.

'Zoey!' Stark adımı söyledi ve öksürdü. Tekrar. Tekrar.

'Konuşma. Enerji biriktir.' Onu sıkıca tuttum ve boşa kalan elimle ıslak saçını okşadım ve terli yüzünü sildim.

'Sen ağlıyorsun.' Dedi. 'Ağlama.'

'E-Elimde değil.' Dedim.

'Elini daha fazla öpmeliydim... Daha fazla zamanım olmadığı düşünürsek...' diye fısıldadı sıvı yüzünden kesik kesik konuşurken. 'artık... çok geç.' Gözlerinin içine baktım ve Dünya'da olan her şeyi unuttum. O an tek düşündüğüm Stark'ı kollarımın arasında tuttuğum ve onu çok yakında kaybedeceğimdi.

'Hala çok geç değil.' Dedim. Eğildim ve dudaklarımı onunkilerin üstüne bastırdım. Stark kollarıyla etrafımı sardı ve hala beni sıkıca tutacak şekilde güçlüydü. Gözyaşlarım kanlarıyla karıştı. Öpücük mükemmeldi, korkunçtu ve çok yakında bitecekti.

Dudaklarını benimkilerden ayırıp, başını başka tarafa döndürdü ve hayat kanını yere doğru öksürdü.

'Şşhhh.' Dedim gözyaşlarım yanaklarıma dökülürken yatıştırıcı bir şekilde. Ona kendime daha yakın tutup 'Buradayım. Seninleyim.' Diye mırıldandım.

Dutchess acıklı bir şekilde inledi ve efendisinin yanına uzanırken açık bir korkuyla onun kanayan yüzüne baktı. 'Zoey, gitmeden önce beni dinle.'

'Tamam, tamam. Endişelenme. Seni dinliyorum.'

'Bana iki şey hakkında söz ver.' Dedi zayıf bir sesle. Öksürdü ve tekrar benden öte tarafa eğildi. Tekrar bana doğru uzandığında omuzlarını destekledim.

Kollarımın arasında titriyordu ve bembeyazdı. Neredeyse şeffaftı.

'Evet. Ne olursa.' Dedim.

Kanlı bir elini kaldırdı ve yanağıma dokundu. 'Beni unutmayacağına söz ver.'

'Söz veriyorum.' Dedim ve ellerinin arasındaki yanağıma çevirdim. Başparmağı titreyerek gözyaşlarımı silmeye çalıştı. Ama bu daha da çok ağlamama neden olmuştu. 'Seni unutamam.'

'Ve Dutchess'a göz kulak olacağına söz ver.'

'Bir köpek mi? Ama-'

'Söz ver!' sesini birden güçlenmişti. 'Onu yabancılara göndermelerine izin verme. En azından seni tanıyor ve sana değer verdiğimi biliyor.'

‘Tamam! Evet, söz veriyorum. Endişelenme.’ Dedim.

Stark’ın yüzü son sözümle birlikte buruşmuştu. ‘Teşekkür ederim. Bizim sadece...’ Sesi kesildi ve gözlerin kapadı. Başını kucağıma doğru döndürdü ve kollarını belime sardı. Kırmızı gözyaşları yüzünü yıkadı ve tamamen durdu. Kıpırdayan tek bölümü akciğerleri kanla dolmuşken nefes almaya çalışan göğsüydü.

Sonra birden hatırladım ve hemen umutla dolduğumu hissettim. Yanlış bile olsa Stark’ın bilmeye hakkı vardı.

‘Stark, beni dinle.’ Beni duyduğuna dair hiçbir işaret bulamayınca onu omuzlarından sarstım. ‘Stark!’

Göz kapaklarını yarım bir şekilde açtı.

‘Beni duyabiliyor musun?’

Stark’ın başıyla onayı açık bir şekilde gözüküyordu. Dudakları o eski hayaletimsi, kendini beğenmiş gülümsemesine büründü. ‘Beni tekrar öp, Zoey.’ Diye fısıldadı.

‘Beni dinlemek zorundasın.’ Başımı ona doğru eğdim. Bu sayede direk onun kulağına doğru konuştum. ‘Bu senin için bir son olmayabilir. Bu Gece Evi’nden, çaylaklar ölüyor ve tekrar dirilip başka bir çeşit Değişim geçiriyorlar’ Gözlerini daha fazla açtı. ‘Ölmeme ihtimalim mi var?’

‘İyiliğin için hayır. Çaylaklar tekrar geri geliyor. En iyi arkadaşım geldi.’

‘Duch’ı benim için güvende tut. Yapabilirsem, Onun için geri döneceğim. Ve senin için –’ Sözleriyle birlikte kırmızı bir akarsu gibi ağzından, burnunda, gözlerinden ve kulaklarından kanlar süzüldü.

Artık konuşamıyordu. Ve hayatı sona erirken benim tek yapabildiğim şey onu kollarımın arasında sıkıca tutmaktı. Damien, Dragon Lankford, Aphrodite ve İkizler kır evine aceleyle girerken o son nefesini verdi.

13.Bölümün

Kalbim çok hızlı atıyordu ve aklıma aniden yıkılan umudun etkisiyle başım döndü.

“Ama bu demek ki o gerçekten ölmedi!En azından bu yolla ölmedi. Sen gelecekte yer alan bir görüşte onu gördün demek ki stark geri gelecek!”

“Kesin değil” dedi tatlı bir sesle. “Zoey, gelecek akıcıdır- o her zaman değişir.Demek istediğim ben senin iki kez ölürken gördüm. Bir keresinde yalnızdın, çünkü arkadaşlarından soyutlanmıştın. Güzel çünkü onlar her zaman salak 3 silahşörlerin olmak için senin arkandalar. ” dedikten sonra durdu ve “Üzgünüm. Bu gece çok b*ktan olaya maruz kaldın. Nefret dolu görünmek istememiştin. Fakat bu gördüklerimin özeti. Çünkü – demek istiyorum ki sen kimseden soyutlanmıyorsun. Sonuçta Zoey’in-ölümü-yalnız-olacak görüşlerimin hepsi muhtemelen geçersiz ve boş. Bak, gelecek değişti.Stark yaşıyorken öyle bir vizyon vardı. Ama bu şimdi tamamen değişmiş olabilir.” diye ekledi.

“Ama kesin değil?”

“Kesin değil” diye isteksizce kabul etti. “Fakat umutlanma. Ben sadece geleceği gören bir kızım, ölen çaylaklar farklı şekilde geri dönüyor uzmanı değil.”

“İhtiyacımız bu ölü/ölü olmayan şey hakkında bilgili biri.” Sesimin çok umutlu çıkmaması için çalışmışım fakat Afrodit’in üzgün bakışları bunu ondan saklayamadığımı gösterdi.

“Evet. Bunu söylemekten nefret ediyorum ama haklısın. Stevie Rae ile konuşman gerek.

“Odama gidip onu çağıracağım ve yarın Cats Street’te bizimle buluşacak. Ben onunla konuşurken Darius’u oyalayabilir misin ?” diye sordum.

“Ah lütfen. Onu meşgul etmekten çok daha fazlasını yapacağım. Onu resmen işgal edeceğim” diye süylendi.

“Öff! Ben sadece bunu görmek ve duymak istemiyorum” diye iyimserlikle ekledim ve Brown Pop’umu kaptım.

“Burada problem yok. Ben onu meşgul etmekten mutlu olacağım.”

“Öf!” dedim tekrardan ve başımı kapıya çevirdim. “Hey sen bu gece İkizlerden nasıl kurtuldun? Yarın senin açtığın zararı kontrol etmeli miyim ?”

“Basit. Onlara spa’dan sonra birbirimize pedikür yapacağımı söyledim. Ve tabii ki ilk bana yapacaktın.” dedi.

“Ah evet, ne kadar aceleyle gittiklerini gördüm.”

Afrodit birden ciddileşti “Zoey, demek istediğim, Stark konusunda çok umuda kapılma. Biliyorsun ki geri gelse bile her şey aynı olmayacak. Stevie Rae’nin dediği gibi kırmızı çaylaklar ve onlar daha iyi olabilirler fakat onlar normal değil ve Stevie Rae de öyle. ”

“Bunların hepsini biliyorum Afrodit. Ama Stevie Rae hala iyi.”

“Ve ben hala onun hakkındaki düşüncelerine katılmıyorum. Sadece senin dikkatli olmanı istiyorum. Stark’ın...”

“Dur!” diyerek elimle onun sözünü kestim. “Birazcık umudum olmasına izin ver. En azından onun için bir şans olabileceğine inanmak istiyorum.”

Afrodit yavaşça başını eğdi. “Ne yaptığını biliyorum ve bu beni rahatsız ediyor.”

“Bunun hakkında konuşmak için çok yorgunum.”

“Peki anlıyorum. Sadece dediklerimi biraz düşün” kapıyı açarken ekledi “Bu gece burada kalmak ister misin? Belki, yalnız olmak istemezsin.”

“Hayır fakat teşekkürler. Çaylaklarla dolu bir yatakhane gerçekten yalnız değilim” elim kapı kolundayken omzumun üstünden Afrodit’e göz attım ve devam ettim “İlgin için teşekkürler, iyi hissediyorum.. Çok daha iyi.”

Teşekkürüm yüzünden utangaçça baktı. “Bunun hakkında endişelenme.

Kraliçe olduğunda, bana borçlu olacaksın” derken sesi kendisi gibi geliyordu.

Stevie Rae telefona cevap vermiyordu. Telefonda onun o garip aksanı

yankılandı ve sesli bir mesaj bırakmak istemedim. Ne diyebilirdim ki ? “Hey

Stevie Rae, benim Zoey. Bu gece kollarımda bir çaylak öldü ve ona ne

olduğunu bilmek istiyorum. O ölü olmayan bir ölü biçimden kan cavarı olarak

geri dönecek mi ? Senin çaylakların gibi mi olacak ya da ölecek mi ? Bunu

bilmek istiyorum çünkü onunla henüz tanıştım ve onu önemsiyorum. Okey beni

geri ara!” Ah hayır. Bu işe yaramaz, bunu yapamam.

Nala kapıdan henüz girdiğinde ben yatağıma yavaşça uzanmış onu görmeyi

ümit ediyordum. Odanın karşısından gelen benim aksi kızım yatağıma atladı

ve göğsümde kıvrıldı. Deli gibi mırlayarak yüzünü boynumda bastırdı.

“Ben gerçekten.. gerçekten seni görmek istiyordum.” Onun beyaz şirin burnunu ve kulaklarını öperek ekledim “Duchess nasıl ?”

Bana bakarak hıştırdı ve sonra mırılayarak başını bir kez daha boynuma gömdü. Bndan Jack ve Damien’in köpeğe iyi bakıp onunla ilgilendikleri anlamını çıkardım.

Nala’nın mırılaması bir büyü gibi daha iyi hissetmeme neden oldu ve bir kitap okuyarak onun sayfalarından kaybolmayı denemeye karar verdim. Favori vampir yazarlarımdan Melisa Mar’ın kitabı olan Ink Exchange’i okuyordum fakat onun güzel hikayeleri bile aklımda gezinen düşünceleri toplamamı sağlayamazdı.

Ne hakkında düşünüyordum? Tabii ki Stark. Dudağıma dokundum ve hala onun öpücüğünü hissediyordum. Bende yanlış olan ne ? Stark’ın beni böyle etkilemesine neden izin veriyordum? Ah evet. O benim kollarımda ölmüştü ve bu berbat, gerçekten berbat. Ama aramızdan değişik şeyle olmuştu, bunu hissetmişim. Gözlerimi kapadım ve iç geçirdim. Başka bir adama ilgi duymaya ihtiyacım yoktu. Erik ve Heath’ın gerçeğinden başka.

Tamam Loren’de başka bir gerçektir.

Hayır, Loren’e ilgi duymuyordum. En azından onun sebep olduğu acıdan daha fazla. Kalbim hala acıyor, başka birine kapılarını açmak için hazır değilim. Stark’ın elimi tutmasını, parmaklarının bana dokunmasını ve dudaklarının bana hissettiklerini tekrar hatırladım.

“Saçmalık! Kalbim başka bir erkek için hazır değil.” diye fısıldadım kendime. İnsanları kaybetmekten yorgun düştüm. Gözyaşları kapalı göz kapaklarımdan altından süzüldü ve onları silmedim. Yatağın kenarına kıvrıldım ve yüzümü Nala’nın yumuşacık tüylerine gömdüm.

Hala yorgundum. Korkunç bir gün olmuştu. Ama yarın böyle olmayacaktı. Yarın Stevie Rae ile konuşacaktım ve Stark hakkında ne yapmam gerektiği konusunda bana yardım edecekti.

Ama uyuyamadım. Aklım yapmış olduğum hatalar ve kırıdığım insanlar hakkında düşünceler etrafında dönüp duruyordu. Erik ve Heath’e verdiğim acı ve zararın bir karşılığı olarak mı ölmüştü Stark?

Hayır ! Aklım mantıklı biçimde konuşuyordu benimle. Bu komik! Nyx böyle çalışmaz! Ama vicdanım daha karanlık şeyler fısıldıyordu. Erik ve Heath’e zarar verdiğin gibi insanlara zarar veremeyeceksin!

Durdur şunu! Dedim kendi kendime. Olumlu Erik bugün öyle harap edilmiş gibi bakmadı. Bakışları kalbi kırılan birisi gibi değildi.

Bu doğru değildi. Ben kafayı Loren’le bozduğum zamanlar Erikle ben birbirimize aşık oluyorduk. Erikten ne yapmasını bekliyordum- ağlamasını ve benim ona dönmem için yalvarmasını mı ? Lanet olsun ki hayır! Ben onu kırmıştım, kalbini kırmıştım ama o benden uzaklaşmadı-sadece kalbini benden korumaya çalışıyordu. Heath’in kalbini kırmış olduğumu bilmek için onu görmek zorunda değildim, onu kötü bir şekilde yaraladığımı bilecek kadar onu iyi tanıyordum. İlk okuldan beri yaşamımın bir parçası olmuştu. O hep yanımda olmuştu – ilk okuldayken çocukluk aşkı, lisedeyken ise “çıkma” kelimesiyle beraberdik ve birde kanını içerek onu damgaladığım sahneler vardı.

Damgalamak bir insanın kanını içmeyle beraber çaylağın ve insanın seks

alıcılarının devreye girmesini anlatmanın güzel bir yoluydu. Heath'in kanını emmem ile beraber aklımı onunla birlikte olma düşünceleri sarmıştı. İğrenç göründüğünü biliyorum ama en azından kendime karşı dürüstüm. Evet Heath'i damgalamıştım ve Loren'le de beraber olmuştum, bu beraberlik Heath ile olan damgalanmayı kırmıştı. Dehşet ve acı verici gözükebilir ama Loren bana gerçekleri söylemişti. Ve daha sonra Heath ile konuşmadım. Ve Stark'ı kullanarak o acıyı engellemeye çalışan bir korkak olduğumu mu sanıyordum? Zorunda kalmadıkça bunun hakkında konuşmak istemiyorum. Stark ve benim aramda bi bağlantı hissetmişim, bu bağlantı sayesinde bilgi alabilir miydim ondan merak ediyordum. Demek istediğim.. o bana çok temiz gelmişti ve ben ona kendim hakkında hiçbir şey söylememiştim. Ama söylenmesi gereken o kadar çok şey vardı ki. Kaybettiğim insanlardan bahsetmiyorum bile!

Heath'den uzak duruyordum çünkü onu kırmıştım. Kendime dürüst davrandığımdan beri bir parçamın Heath'in vereceği tepkiden korktuğu için ondan kaçtığımı kendime itiraf etmek zorundaydım.

Güvenli olmadığı sürece Heath hiçbir şeydi. Onun benim hakkımdaki deliliğine güveniyordum. Ben onun benim 3. sınıf olduğumdan beri erkek arkadaşım olmuş olduğu gerçeğine güvenebilirdim. (bazen erkek arkadaşım olmasını istemiyor değildim.) Ben onun her zaman benim için orada olmuş olması gerçeğine güvenebilirdim.

Birden Heath'e ihtiyaç duyduğumu fark ettim. Birden kendimi ölü gibi hissettim ve onların hepsini kaybetmemiş olduğumu bilmeye ihtiyaç duydum... onlardan biri beni sevdi, gerçekten sevdi, ben onu her ne kadar hak etmesem bile. Cep telefonum komidinin üzerinde şarj oluyordu. Korkaklığı üzerimden attım ve baş döndürücü hızla kalkarak ona mesaj attım

Nasılsın ?

Basit bir başlangıç, sadece bir mesaj. Cevap verdiğinde, eğer cevap verirse, buradan gidecektim.

Nala'ya sarılarak kıvrıldım ve uyumayı denedim.

Cevabın gelmesini beklemek sonsuz gibi göründü ve saati kontrol ettim. Saat 8,30du. Heath uyuyordu. O hala kışmışçasına sakindi ve eğer okula gitmesi gerekmiyorsa öğleye kadar uyurdu. Evet bu yüzden o uyuyor diye tekrar ettim kendi kendime.

Zihnim gene bana fikirler veriyordu. O önceden önem taşııyordu. İki saniye boyunca bana cevap vermesini ve onunla bir yerlerde karşılaşmayı diledim. Heath benden bir mesaj geldiğinde asla uyumazdı.

Belki de ona seslenmeliydim.

Ve onun şimdiye kadar beni yeniden görmek istemediğini onun ağzından duymalıydım. Dudağımı ısırdım ve bitkin hissettim. Hayır, hayır bunu yapamazdım! Ne olmuştu bu gece böyle. Onun bana bir şeyler söyleyişini duymak gereksizdi, değmezdi. Onları okumak yeteri kadar kötü olacaktı zaten. Eğer o cevap verirse.

Nala'yı kucaklayarak onun mırlamalarına odaklanmayı denedim ve dışarının

cep telefonumun sessizliğini boğmasına izin verdim.

Yarın, huzursuzca uykuya dalmak için kendi kendime söylendim, eğer yarın Heath'i duyamazsam, onu arayacaktım.

Tamamen uykuda dalmadan önce, dışardan bir kuzgunun ürpertici sesini duyduğuma yemin edebilirdim.

14.Bölüm

Saat 5'e alarmımı kurmaya ihtiyacım yok.(Bir çaylağın gece ve gündüzü karışıktır. Bizim okul akşam 8'de başlar ve sabah3'te biter) . Alarm benim için çaldığında tamamen uyanık haldeyim, Nala'yı okşayarak Stark, Erik ve Heath hakkında düşünmemeye çalışarak kendimi kandırıyorum. Bitkince tökezledim odada, bir çift kot pantolon ve siyah kazagı çekiştirerek üstüme geçirdim. Aynada kendime baktım. Tamam, sadece igrenç gözüküyorum. Torbalar! Gece çok az uyudum ve gözlerimin altında torbalar var. Nala sadece kapıya doğru bir bakış attı ve tısladı. Bunu sadece ondan hoşlanmayan biri ortaya çıktığında yapardı.

"Zoey! Lanet olası acele eder misin ?"

Kapıyı açtım ve karşımda çok kısa (ve çok şirin) siyah yün etek, koyu mor kazak ve -ölümlük- siyah botları içinde huzursuzca bekleyen Afrodit'i buldum. Sinirle botlarıyla oynuyordu.

"Ne?"

"Sana daha önce de söylemiştim fakat sen koltuk değnekli bir çocuk kadar yavaşsın." dedi Afrodit.

"Afrodit, çok kabasın. Evet biliyorum daha öncede söylemiştin." dedim. Aklımın bir köşesi bununla meşgulken bir yandan da halsizce gözlerimi açmaya çalışıyordum ve sonunda "Yavaş değilim ve hazırım" diye ekledim.

"Hayır,değilsin.Daha dövmen bile kapanmamış. "

"Ah, unuttum..." otomatikman gözlerim onun tamamen kapanmış olan çaylak dövmesine gitti.

"Normal bir çaylak olmanın avatajlarından biri, üniversiteye gittiğim zaman dövmemi kapamak konusunda endişelenmek zorunda kalmayacağım." Afrodit'in sesi ne kadar ciddiyetsiz gelirse gelsin gözlerindeki acıyı görebiliyordum.

"Hey Nyx'in dediğini hatırla sen hala onun için özelsin."

"Evet, özel. Neyse. Acele etmeyi düşünmez misin? Darius bekliyor ve sen hala Shekinah'a seninle gittiğimi söyleyeceksin."

"Ama bir kase tahıla ihtiyacım var " derken o da karmakarışık dövmelerimin üzerine gizleyici sürüyordu.

"Bunun için zaman yok" derken bir yandan da hızlıca merdivenlerden iniyordu.

"Aptal insanlar dükkanları kapatıp o orta düzeydeki evlerine gitmeden Cats Street'te olmalıyız."

"Sende aptal bir insansın" diye fısıldadım.

"Özel bir insan" diye düzeltti ve aynı derecede alçak sesle devam etti "Stevie Rae ne zaman bizimle buluşacak? Gecikecek mi?"

"Ah lanet olsun!" diye fısıldadım. "Ona geçen gece ulaşamadım."

"Şaşırmadım. Telefon servisleri rezalet. Darius'a neden geciktigini açıklamaya gidiyorum. Sende onu yeniden çağır. Umalım da zamanında gelsin. "

“Biliyorum, biliyorum.”

“Hey Z!” Mutfağı geçerken Shaunee Afrodit ve bana seslendi.

“Bugün nasıl hissediyorsun? Daha iyi?” diye sordu Erin.

“Ben.. iyiyim çocuklar.” dedim gülerek.

İkizler başka tarafa gittiler. Onları çıldırtmak için başka bir ölümle burun buruna gelmekten çok daha fazlası gerekli.

“Mükemmel. Senin Count Chocula kutunu aldık,burada.” dedi Erin.

“Hey İkizler. Belki bu gece pedikür yaparken beni de aranıza almak istersiniz? Şişliğin üzerine sürülen/yapıştırılan o şeylerden yapabiliriz, benim sağ ayağımda var.” Afrodit ufak botlarını kaldırdı ve onları açıyor gibiydi.

“Senin kahvaltın hazır Afrodit” dedi Erin.

“Evet sana Count Skankula’dan güzel bir kase koyduk” dedi Shaunee.

“Siz ikiniz hiç eğlenceli değilsiniz. Zoey Darius’u alacağım ve otoparkta seni karşılayacağız. Acele et.” Saçını düzeltti ve başka yöne döndü.

“Ondan nefret ediyoruz” dediler birlikte Erin ve Shaunee.

“Biliyorum” dedim iç geçirerek. “Fakat geçen gene bana karşı gerçekten iyiydi.”

“Kesinlikle ciddi bir kişilik kargaşası içinde” dedi Erin.

“Evet! Bence kişiliği ikiye bölünmüş” dedi Shaunee “Hey belki onun tatlı sonu geliyordur!”

“Mükemmel düşünce İkiz! Aynı düşünceleri paylaşmamızı seviyorum ” dedi Erin.

“İşte Z.Biraz tahıl” dedi Shaunee.

İç çekerek bir kase favori tahılıma baktım ve “Bunun için vaktim yok. Cats Street’e gitmeli ve işimizi gerçekleştirmeliyim” dedim.

“Onlarla serin bir markette konuşmalısın.” dedi Erin.

“Mevsim değişikliği olduğu için dolaplarımızı temizleme ihtiyacı duyarız ve değişiklik olsun diye odayı yenileyip eşyalarımızı satarız.” dedi Shaunee.

“Bu kötü bir fikir değil.Cats Street’te bir bit pazarı olmalı ve böylece güneş bizi rahatsız etmez” dedim.

“Haydi İkiz ayakkabılarımız üzerine düşünelim” dedi Shaunee.

“Yapacağız İkiz” dedi Erin. “Duyduğuma göre metalik gelecek sezon moda olacaktı.”

İkizler yeni ayakkabı alışverişi konusunda laklak ederek yatakhaneye doğru yollandılar.

Dışarı yerleştirilen Eresbus’un oğlu Darius değildi fakat en az onlar kadar kötü ve dikkatli bakabiliyordu, oradan geçerken bana çabucak saygılı bir selam verdi. Ona döndüm ve hemen sonra gelip-giden çaylaklara merhaba diyerek aceleyle okul kaldırımına yöneldim. Telefona baktım ve birkaç gün önce Stevie Rae’nin verdiği numarayı aradım. Şükürler olsun ki ilk çalışta cevap verdi.

“Hey Zoey!”

“Tanrım teşekkürler” onun adını söyleyemiyordum ama sesimi alçak tutmaya çalışarak “Sürekli sana ulaşmaya çalıştım fakat olmadı” dedim.

“Üzgünüm Z. Resepsiyon hatları çok b*ktan.”

İç geçirdim. Bu konuda bir şeyler yapmalıydık fakat şuan bunun için vakit yoktu. “Peki sorun değil. Cat Street’te benimle buluşabilir misin? Bu önemli.”

“Cats Stres ? Orası nerede?”

“Sheridan bu küçük , sevimli binada. Numara 60. Charlie’s Chicken’ın arkasında. Orada olabilir misin?”

“Evet sanırım. Bundan dolayı otobüs kullanmak zorunda kalacağım. Bekle, sen gelip beni alabilir misin?”

Ona neden gidip onu alamadığımı açıklamak için ağzımı açmışım ki, telefondan bir çığlığı andıran korkunç bir kahkaha sesi geldi.

“Um Zoey! Gitmeliyim” dedi Stevie Rae.

“Stevie Rae, nereye gidiyorsun?”

“Hiç..” dedi hızlıca.

“Stevie Rae...” diye başlamışım ki o kapattı.

“Onlar kimseyi yemiyordu. Gerçekten. Ben gitmeliyim, pizzayı teslim edenin bundan çok daha fazlasını hatırlamadığından emin olmalıyım. Cats Streets’de görüşürüz—hoşçakal!”

Ve o gitmişti. Telefonu kapadım (bir an gözlerimi kapatıp bebek gibi uyuyabilmeyi diledim). Bunun yerine Gece Evi’nin girişteki büyük ahşap kapısına doğru yürüdüm. Bir müdür yardımcısı odamız yoktu fakat davranışlarımızı denetleyen genç Miss Taylor vardı. O bir sekreter değildi fakat Nyx’in yardımcısıydı. Ritüeller ve diğer şeyler için bir şapel üzerine çalışmadığında, rahibe eğitiminin bir parçası olduğunu, Gece Evi’ne hizmet ettiği için gelen telefonlarla meşgul olup, yüksek rahibenin işlerine yardım ettiğini açıkladı bana Damien.

Sıcak bir gülümsemeyle beraber “Merhaba Zoey” dedi.

“Merhaba Bayan Taylor. Düşünüyordum da Cats Street’e kiminle gideceğimi Shekinah’a söylemeliyim. Fakat onun nerede olduğu hakkında tek bir ipucu dahi yok.”

“Ders vermediği zamanlarda ofisini Konsey Odası olarak kullanıyoruz. Ama ilk ders henüz başlamadı, o buralarda bi yerlerde olmalı.”

“Teşekkürler” Holde aceleyle ilerleyip sağa döndüm ve daire biçimindeki merdivenlerden inip laboratuvarı geçtikten sonra Konsey Odası’nı aramaya koyuldum.Onu bulup bulmama gerektiğinden emin değildim. Shekinah’ın temiz sesini duyduğumda elim havaya kalkmış kapıyı çalmıştı.”İçeri girebilirsin Zoey.”

Vampirlerin biz-kim-bizi-arıyorsa-biliriz düşünceleri garip olmakla beraber korkutucuydu da. Kolumu indirdim ve içeri girdim.

Shekinah kadifeden yapılmış siyah bir elbise giymişti ve kollarını kavuşturduğu göğsünün üstünden elbiseye işlenmiş gümüş arma fark ediliyordu. Bana gülümsemesiyle beraber egzotik bir güzellik ve bilgelik onu çevreledi.

“Hoş geldin Zoey” ded.

“Hoşgeldin” diye tekrarladım otomatikman.

“Bugün nasılsın? Duyduğuma göre geçen gece yeni bir çaylağımız ölmüş ve sen buna tanık olmuştun.”

Yutkundum. “Evet Stark öldüğünde onunla beraberdim. Ve evet bugün biraz daha iyiyim.”

“Hala Cats Street’i ziyaret etmek istiyor musun? Biliyorsun bu zor bi ilk buluşma olacak.”

“Biliyorum ama gitmek istiyorum. Meşgul kalmak yardımcı olacaktır.”

“Çok güzel. Kendin için en iyisini sen bilirsin”

“İzin verirseniz eğer Afrodit'i de beraberimde götürmek istiyorum.”

“O dünya görüşü olan çaylak değil mi ?”

Sinirli ve dikkatsizce “Dünya görüşünü Nyx verdi ona ” dedim. Oh güzel, teknik olarak bu bir yalan değildi.

“Dünya sakinleştiricidir. Genellikle onunla iyi ilişkilerde olduğun sürece görüşler sağlam ve güvenilirdir. Sana eşlik etmesi için bugün mükemmel bir seçim yaptın, genç rahibe.”

Suçlu şekilde bakmamaya çalışıyordum. Afrodit güvenilir ve sağlam? İkizlerde duymalı, lütfen- lütfen. “peki o ve Darius gitmek için beni bekliyorlar”.

“Bir dakika” Shekinah bir kağıda göz attı ve onu bana verdi. “İşte yeni sınıf programın.Onayım ile Neferet seni Vampir Sosyolojisi 6. sınıfa transfer etti” dikkatlice sıra dışı olan işaretime göz attı, içi ne kadar dolu olursa olsun ben kesinlikle bir çaylaktım. Ve tabii ki hiçbir çaylak yada vampirin sahip olmadığı bir dövmeyle sahiptim, boynumdan başlayarak sırtımdan uzanan ve belime kadar geniş bir dövme. Onları göremiyordu fakat bakakalması onun daha fazlası olduğunu anlamadığını fark ettirdi. “Basit bir düzey sosyoloji dersinde kalmak için fazla olağandışı. Bunu hissediyorum, ve yüksek rahibeniz sıradan bir 3. formalitesi yerine vampir hayatı hakkındaki detayları bilmeniz gerektiğini kabul etti.”

“Evet,efendim” söylemek için tek düşünebildiğim bu oldu.

“Gelişmiş sınıflara girebilmek için ders programını değiştirmiştir. Bugün öğle yemeği sonrasında size izin veriyorum.Sonra geri dönün ve size verilen derslere katıldığınızı emin olun.”

“Peki. Afrodit'inde derslere girdiğinden emin olmak ister misiniz?”

“Bunu zaten yapıyorum.”

Sertçe yutkundum. “Teşekkürler, demek istediğim saolun.” Doğal olarak bu üst derece bilgin vampir beni oldukça sinir etti. “Düşünüyordum da, Cats Streets'deki pazara karanlık kızların sponsoru olarak para ile gitmeliyiz. Bu iyi olur mu ?”

“Ah evet bo hoş bir fikir. Eminim ki Karanlık Kızlar ve Oğlanların satmak için ilginç öğeleri vardır.” Bunun için İkizlerin ayakkabılarını ve Damien'in Star Wars aksiyon figürlerini düşündüm ve gerdanlıklar, kolyeler için onunla bir anlaşmaya vardım. “Evet, ilginç şeyleri göstermek için değişik bir yol.”

“Size yardım çalışmalarına nasıl devam etmek istiyorsanız o kadar özerklik vereceğim. Yerel halk ile daha fazla iletişime girmek konusunda sizinle aynı fikirdeyim. Toplumsal tür cehaleti korkunç.Ölümler hakkında yerel polis ile çalışmaya başladık çok küçük ve sorunlu bir insan grubunun işi gibi görünüyor.Senin insanlarla sürekli iç içe olman hakkında endişelerim var fakat fikrine olan inancım bundan ağır basıyor.”

“Bu yüzden bunu yapacağım.”

“Ve Darius sayesinde güvende olacaksın.”

“Evet o bana bie dağı hatırlatıyor” dedim düşüncesizce ve bu gerizekalı tanıtımım karşısında utanarak kızardım.

Ama o gülümsedi ve “o gerçekten bir dağı anımsatıyor” dedi.

“Peki peki, sana Cats Street'de olanlarla ilgili her şeyi bildireceğim.”

“Lütfen bana yarın rapor et. Yılbaşına özel olarak yarın okulu negatif enerjilerden temizleyen bir ritüel yapmaya karar verdim. İki profesörün ölümü ve şimdi de zavallı çaylaklar, güçlüyüz ama iyi bir temizlik şart! Bu da Native American mirasının bilindik temizlik töreni olacak”

“Evet!” Şaşkınlığı sesimde gizleyememiştim. “Benim büyükanne hala Cherokee yollarını takip ediyor.”

“Güzel. Daha sonra sizin yetenekli grubunuza temizlik ayinini yapması için izin vereceğim. Yarın Yeni Yıl Arifesi bu yüzden ritüeller gece yarısı başlayacak. Böylece yeni yılda biz doğu duvarına yakınken okul temizlik ile arınacaktır.”

“Doğu duvarı? Ama orada...” sesim yorgunlukla zayıfladı.

“Evet orada profesör Nolan’ın bedeni duruyor. Ayrıca gücün toplandığı yer bu yüzden temizliğin odak noktası olmalı.”

“Neferet yaptığı zaman ritüel orada yapılır değil mi ?” Profesörün cesedi orada bulunduğu Neferet’in cenaze işlemleri bir nevi gerçekleştirilmişti. Bunun sonucunda herkes geldiği ve okulla ilgilendiği için Neferet’in ilk işi okulun dışına güçlü bir büyü yapmak oldu.

“Temizleme ve koruma çok farklı şeylerdir Zoey. Neferet o zaman bu koruma büyüsünü yaptı ve bu trajedi için mükemmel bir yanıt değildi. Temizlenmek için şimdi tam zamanı ama bunun için geleceğe odaklanmak gerekir. Bunun için, geçmişini temizlemeliyiz. Anlıyor musun ?”

“Evet öyle” dedim.

“Çemberinin gerisine de bakacağım” dedi.

“Bende” diye yalan söyledim.

“Mantıklı ve akıllıca bir gün oldu Zoey.”

“Elimden geleni yapacağım” dedi. Sol elimi kalbimin üstüne koyarak onu saygıyla selamladım.

Yarın ki temizlik ayini için tüm okul gerekiyordu, çoğu ona inanmasa bile Afrodit hala dünya görüşüne sahipti. Ve evet herkes onun hala bir çaylak olduğunu sanıyordu. Pff. Bu ciddi bir sorun oldu. Tekrar!

15.Bölüm

Arındırma Ritüeli konusunda kendimi çok germemeye çalışıyordum. Parka doğru yürürken yeni programımı göz attım. Evet, Shekinah haklıydı – Beni bir üst seviye Vampir Sosyoloji dersine göndermek tüm planımı maffetmişti. İlk dört dersim tamamen karışmış, drama dersimde ikinci saatten, beşinci saate düşmüştü. Saati aynı kalan tek ders binicilikti.

‘Harika.’ Diye kendime mırıldandım. ‘Eline yüzüne bulaştırılmış bir ritüelin yanında, bir de Erik’le yapmayı merakla beklediğim bir de Drama dersim var.’ Aphrodite ve Darius’u çok havalı siyah bir Lexus’un yanında gördüğümde boş midemin içine gömülmemesi üzerinde çalışıyordum. Tamam. Aslında Darius ve onun kocaman kasları olan vücuduna bakıyordum. Aphrodite onun gölgesinde durmuş, göz kırptıyordu.

‘Üzgünüm, işim uzun sürdü.’ Dedim ve arabanın arka koltuğuna oturdum. Aphrodite zarif bir şekilde ön koltuğa kaydı. ‘Hey, sorun değil. Bunun hakkında stres yapma.’ Dedi.

Gözlerimi devirdim. Şimdide geç kalmam onun için sorun değil miydi? Tanrım, çok belli ediyordu.

'İmm, Aphrodite.' Dedim usulca, Darius arabayı harekete geçirirken. 'Yarın gece yarısı için takvimine not almayı unutma.'

'Ne?' Bana omuzlarının üstünden bir bakış attı. Açıkça benim deri döşemenin içinde kaybolmamı ve bu sayede Darius'la baş başa kalmayı diliyordu.

'Yarın-gece yarısı-sen-ben-Damien-ve İkizler-büyük çemberi kurup-tüm-okulun-önünde-arındırma-ritüeli-yapacağız.'

Büyük mavi gözlerini yuvarladı ve irkilmiş bir şekilde 'Bu tam bir-' diye başladı nefessiz ve yarı isterik bir şekilde.

'Eğlence!' diyerek onun 'felaket' demesini engelledim.

'Bunun için sabırsızlanıyorum.' Dedi Darius, sonrada Aphrodite'e sıcak bir gülümseme verdi. 'Çemberinizin gücünün eşi benzeri yok.'

Aphrodite gayret göstererek Darius'a gülümsedi. Konuşmaya başladığında ses tonu her zamanki flörtözlüğüne kavuşmuştu (ve birazda olsa sü*üklüğüne).

'Daha önce hiç bu kadar yetenekli çaylaklar görmemiştim.' Dedi Darius.

'Tatlım, nasıl yetenekli olduğum konusunda hiçbir fikrin yok.' Dedi ona doğru eğilip usulca gülerken.

Evet, diye düşünüp yanağımı çiğnerken, Aphrodite'te Darius'la saldırganca ve tiksindirici bir şekilde flört ediyordu. O ve diğer herkesin -Aphrodite ve Stevie Rei dışında- bize olanlar hakkında hiçbir fikri yok. Kahretsin ki biz üçümüzün de eksik çember kurup nasıl elementleri çağıracağımız hakkında hiçbir fikrimiz yoktu. Aphrodite'in odadayken toprağı uyandırmaya çalıştığında neler olduğunu çok iyi hatırlıyordum. Ve bu şeyi herkes izlerken yaparsak, onun yeteneğinin artık olmadığını bilmeleri çok uzun sürmeyecekti. Ve biz bunları nasıl açıklayacaktık?

Damien ve ikizler büyük ihtimal bunu onlardan sakladığım için tekrar delireceklerdi. Harika!

Yapmam gereken şey çemberi kurduktan sonra toprak-gücünün-eksikliğini kimseye çaktırmamaktı. Tamam, hayır. İhtiyacım olan şey bir tatildi. Ya da bir ekstra-güç Advil'i.(Çevirmen notu: Advil bir tür ilaç ismi J)

El çantamı eşelemeye başladım ama bir tane bile Advil bulamadım – tabî ki.

İlaçlar çaylaklar üzerinde iyi bir etki göstermez. Büyük ihtimal benim baş ağrımada iyi gelmeyeceklerdi. Kendi kendine geçeceğı de benzemiyordu. Bu benim için tipik bir şeydi – daha fazla bela ve stres ve iyi bir dozda ishal.

Darius Kediler Sokağı'nı bulmakta zorluk çekmedi. Samimi görünürlü bir yerdi.

Dikdörtgen tuğlalardan inşa edilmişti ve büyük pencerelerinin önü kedi eşyalarıyla doluydu. Hediye mağazasından Nala'yı küçük bir şeyler almayı

unutmamak için not aldım. Kedim zaten onu aldattığımı düşünmeden bile –

Çeviri: Diğer zilyon sayıdaki kediler gibi kokacaktım – yeterince aksiydi. Birde ona hediye almazsam çıldırabilirdi.

Darius, Aphrodite ve benim için kapıyı açtı. Binanın ferah bir şekilde aydınlatılmış mağazalarından birine girdik. Evet, üçümüz de güneş gözlüğü takıyorduk ama ışık hala rahatsızlık vericiydi. Yeni yarı-insan olan Aphrodite'e bir bakış attım. Peki, en azından iki çift göz rahatsızlık içindeydi.

'Kediler Sokağı'na hoş geldiniz. İlk ziyaretiniz mi?'

Bakışlarımı Aphrodite'den ayırıp döndürdüm ve bir-

Rahibe?!

Şaşkınlıktan kalakaldım ve gözlerimi ovalamak istedim. Rahibe gişenin önünde oturduğu sandalyeden bana gülümsedi. Kahverengi gözleri canlı ve ıslıl ıslıl gözüküyordu. Hiç şüphesiz yaşlıydı ama cildi pürüzsüzdü. Ve beyaz kollu o Rahibe-şeyinden giymişti.

‘Genç bayan?’ beni harekete geçirmek için söylemişti ama gülümsemedi solmadı.

‘Ah. Imm. Hıhı. Yani evet demek istemiştım. Kediler Sokağı’nı ilk ziyaretim.’ Dedim hiçte dâhice olmayan bir şekilde. Aklım hızla çalışmaya başladı. Burada bir rahibenin ne işi vardı? Durduğum açıdan hareket eden diğer siyah-kaftan giymiş figürleri görebiliyordum. Rahibeler mi? Buraya cemaat halinde mi gelmişlerdi? Vampir çaylakların buradan sorumlu olmak istediğini duyduklarında çıldırmamışlar mıydı?

‘Mükemmel. İlk ziyaretlerden her zaman memnun kalırız. Kediler Sokağı sizin için ne yapabilir?’

‘Benedictine Rahibelerinin buradan sorumlu olduklarını bilmiyordum.’ Dedi Aphrodite beni şaşırtarak.

‘Evet. Kediler Sokağı’nda iki yıldır çalışıyoruz. Sizde kedilerin tanrısal yaratıklar olduklarını düşünmüyor musunuz?’

Aphrodite homurdandı. ‘Tanrısal mı? Cadılar ailesinde yer aldıkları için şeytan olarak tanımlanıp yakılmışlardı. İnsanlar eğer siyah bir tanesi ters yöne doğru yürüyorsa, kötü şans getirdiklerini düşünüyor. Tanrısal yaratık derken bunu mu kastediyordun?’

Bu kadar saygısızca konuştuğu için ona bir tane patlatmak istiyordum. Ama rahibe pekte alınmış gibi gözüküyordu. ‘Bunun nedeninin kedilerin hep kadınların yanlarında oldukları için gerçekleşmiş olabileceğini hiç düşündün mü? Özellikle halkın önünde saygın olan kadınların. Erkeklerin egemen olduğu bir yaşam tarzında da doğal olarak onları kötü gördüler.

Aphrodite şaşırmıştı. ‘Evet, bende tam olarak böyle düşünüyordum. Sizde böyle düşünmenize çok şaşırdım.’ Dedi dürüstçe. Darius’un alışveriş yapma taklidini bıraktığı ve onları fikir alışverişini dikkatle dinlediğini fark ettim.

‘Genç bayan, kafamda başörtümün bulunması düşünememem ya da kendi fikirlerime sahip olamamam anlamına gelmiyor. Ve garanti ederim ki erkek-egemenliğine senden daha çok karşıyım.’ Gülümsemesi sözlerinin de serliğini almıştı.

‘Başörtü! İsmi buydu işte.’ Aptal gibi ağızımdan kaçırduğım sözlerim üzerine yanaklarımın yanmaya başladığını ve parlak kırmızı bir renge büründüklerini hissettim.

‘Evet. Tam olarak ismi bu.’

‘Üzgünüm. Da- Daha önce hiçbir rahibeyle tanışmamıştım.’ Dedim ve biraz daha kızardım.

‘Bu çokta şaşırtıcı değil. Bizden çok fazlası yok. Ben küçük manastırımızın baş rahibesi ve Kediler Sokağı’nın müdürü Rahibe Mary Angela’yım.’ Aphrodite’e döndü ve gülümsedi. ‘Katolik olduğun için mi bizi tanıdın çocuğum’

Aphrodite küçük bir patlamayla gülmeye başladı. ‘Kesinlikle Katolik değilim. Ben Charles Lafont’un kızıyım.’

Rahibe Mary Angela anlayışla onayladı. ‘Ah, belediye başkanımız. O zaman

tabiî ki hayırsever işlerimizden haberdarsın. Sonra Aphrodite'in Talsa belediye başkanının tek kızı olduğunu anladığında kahverengi kaşları havaya kalktı.

'Sen bir vampir çaylağısın.'

Kulağa tamamen çıldırmış gibi gelmiyordu ama rahibenin Şeytan'ın evlerinde olduğunu bilmesi için iyi bir zaman olduğunu düşündüm. Derin bir nefes aldım ve elimi sıkması için kaldırdım. 'Evet. Aphrodite bir çaylak. Ve ben Zoey Kızılkuş, vampir çaylak ve Karanlık Kızlar'ın lideri.

Gerçekleşmeyen patlama için bekledim.

Rahibe Mary Angela cevap vermeden önce biraz durdu. Sonra elimi kesin, samimi bir şekilde tutup 'Memnun oldum, Zoey.' Dikkatlice benden, Aphrodite'e ondan da Darius'a baktı. Bir kaşını kaldırdı ve 'Bir çaylaktan daha çok yetiştikine benziyorsun.' Dedi.

Onayladı ve küçük saygılı bir baş hareketi yaptı. 'Çok dikkatlisiniz, Rahibem. Ben yetişkin bir vampirim, Erebus'un oğullarındanım.'

Ah, harika. Onu 'rahibem' diye çağırırdı. Tekrar gerçekleşmeyen bir sinir krizini bekledim.

'Ah, anladım. Sen çaylakların eskortusun.' Dedi ve dikkatini bana verdi. 'Bu da sizin bu görev için verilmiş önemli genç bayanlar olduğunuz anlamına geliyor.'

'Şey, evet. Söylediğim gibi Karanlık Kızların lideriyim ve –'

Aphrodite tekrar sözümü kesip 'Biz önemliyiz.' Dedi. 'Ama bu Darius'un bizle olmasının tek nedeni değil. Birkaç gün önce iki vampir katledildi. Ve Yüksek Rahibemiz kampüsten korunmasız bir şekilde tek başımıza çıkmamıza izin vermedi.'

Aphrodite'e NYS* bakışı attım. (*=Ne yaptığını sanıyorsun?)

'İki vampir mi? Sadece bir cinayet duymuştum.'

'Ödüllü şairimiz üç gün önce öldürüldü.' Onun ismini söyleyememiştim.

Rahibe Mary Angela üzgün gözüktü. 'Bu çok dehşet verici bir haber. Onu da dua listemize ekleyeceğim.'

'Bir vampir için dua mı edeceksiniz?' Yine hiçbir uyarı almadan ağızımdan kaçırırvermişim. Yanaklarımı yine yanmaya başladığını hissettim.

'Tabi ki. Tüm kardeşlerim gibi bende yapacağım.'

'Üzgünüm. Kaba olmak istemiyorum. Ama tüm vampirlerin bir tanrıçaya inandıkları için cehenneme mahkûm olduklarını düşünmüyor musunuz?'

'Çocuğum, Sizin Nyx'inizin, bizim kutsanmış, annemiz Mary'nin vücut bulmuş hali olduğuna inanıyorum. Aziz Matthew'ın 7:1 bölümünde de söylediği gibi

'Yargılama ki, yargılanmayasın.'

'İnanç İnsanları'nın da senin gibi düşünmemesi çok yazık.' Dedim.

'Bazıları öyle, çocuğum. Herkesi aynı fırçayla suçlamamaya çalış.

Yargılamanın iki yolla gerçekleştiğini unutma. Peki. Şimdi Kediler Sokağı, Gece Evi için ne yapabilir?'

Hala aklım bir rahibenin vampirlerle arasının iyi olması konusu hakkında düşünüyordu. Ama kendi zihnimi salladım ve yeterince saçmaladığını söyledim. 'Karanlık Kızların lideri olarak bölgesel hayırseverlikle ilgilenmenin iyi bir fikir olduğunu düşündüm.'

Rahibe Mary Angela'nın sıcak gülümsemesi geri gelmişti. 'Ve doğal olarak hemen kedileri kurtarmayı düşündün.'

Gülümsemesi karşılık verdim. 'Evet! Doğrusunu söylemek gerekirse ben İşaretleneli çok olmadı ve Gece Evi'nin Tulsa'dan bu kadar uzağa itilip, izole edilmesinin tuhaf olduğunu düşünüyorum. Bu hiçte doğru hissettirmiyor.' Konuşulması kolay biriydi ve kendimi ona açılırken buldum. 'Buraya gelmemin- 'Aphrodite'i tutup aceleyle yanıma çektim ve 'gelmemizin nedeni bu.' Diye ekledim. 'Gönüllü olup, Kediler Sokağı'na para kazandırmanın çok iyi olduğunu düşündük. Belki kazandığımız parayı size verip bir pire şirketini sponsor olarak ayarlayabiliriz.

'Her zaman paraya ve tecrübeli gönüllülere ihtiyacımız var. Bir kedin var mı Zoey?'

Sırıtişım genişledi. 'Aslında ben Nala'nınım. Burada olsaydı size hemen söylerdi.'

'Yani sonuçta bir kedin var.' Dedi. 'Ya senin savaşıcı?'

'Nefertiti, dünyadaki en güzel Calico. Beni altı kısa yıl önce seçti.' Dedi Darius. (Çevirmen notu: Calico; Siyah ve turuncu renkli dişi kedi.).

'Ve sen?'

Aphrodite huzursuz gözüktü. Ve onu daha önce hiçbir kediyle görmediğimi fark ettim.

'Hayır. Bir kedim yok.' Dedi Aphrodite. Üçümüzde ona baktığında huzursuzca omuz silkti. 'Nedenini bilmiyorum ama hiçbir kedi beni seçmedi.'

'Onlardan hoşlanmıyor musun?' diye sordu rahibe.

'Onlardan hoşlanıyor. Peki... Sanırım. Ama görünüşe göre onlar benden hoşlanmıyor.' Aphrodite kabul etti.

'Hah.' Dedim biraz fazla bastırılmış eğlenmiş ses tonumla. Bana kötü kötü baktı.

'Bu sorun değil.' Dedi Rahibe Mary Angela yumuşakça. 'Hala gönüllülere iş verebiliriz.'

Püff. Rahibe bize iş vermek konusunda dalga geçmiyordu. Ona okula dönmeden önce birkaç boş saatimiz olduğunu söylememle birlikte adeta kırbaç şaklatmaya başladı. Aphrodite otomatik olarak Darius'la eşleşti ve 'Savaşçıyı meşgul tut ki Zoey, Stevie Rae ile gizlice buluşabilsin' (Ki daha ortalarda gözükmüş değil) planının bu bölümünün tadını çıkarmaya başladı. Rahibe Mary Angela ikisini kedi odasına gönderip, diğer rahibelerle küçük kapları boşaltma ve kedileri fırçalama ile görevlendirdi. Rahibe Mary Angela'nın tüm gerçeklerle birlikte bize tanıştırdığı Rahibe Bianca ve Rahibe Fatıma, vampirlerin ya da çaylakların gönüllü olarak çalışmasını gayet normal karşıladılar. Normalde yavaş bir öğrenici değilimdir. Ama bu sefer tekrar rahibelerin-çıldırmasını bekledim ve bu dindar kadınların, benim iğrenç üvey-zavallım ve onun İnanç İnsanları dalkavukçularından daha farklı bir 'dindarlıkları' olduğunu anladım. (Evet. Genişlemiş kelime dağarcığım için Damien'a teşekkürler.)

Üzücü bir biçimde Rahibe Mary Angela beni stok cehennemine gönderdi. Görünüşe göre Rahibeler daha biraz önce içinde çeşitli kedi oyuncuklarını olduğunu bir kargo almışlardı- Büyük bir tanesinden. İçinde iki yüzden fazla tüylü, fare şeklinde, kedi oyuncakları olan kocaman bir kutu gibiydi. Rahibe Mary Angela beni (sinir bozucu bir şekilde canlı gibi gözükken) ayrılmış kedi

zimbirtılarını bilgisayar sistemlerine kaydetmeye gönderdi. Ah ve ayrıca bana hızlıca 'son moda' (Tabi ki Rahibeler için) kasa bilgisayar sistemlerini öğrettikten sonra acımasızca bir şey yaptı. 'Bu akşam geç saatlere kadar açık kalacağız. Ve sende mağazadan sorumlusun.' dedikten sonra ofisten kaybolup, sahiplenilmeyi bekleyen kedilerin bulunduğu salonun karşısındaki butik bölümünün yanına oturdu.

Tamam. Beni tam olarak 'sorumlu' olarak bırakmamıştı. O büyük camdan pencerelerin arasından duvarın olduğu boşluktan onu görebiliyordum. Ki buda onun da beni görebildiği anlamına geliyordu. Evet, aşırı-meşguldü. Tüm o aramaları cevaplıyor ve diğer önemli kedi şeyleriyle ilgileniyordu. Ama yine de yeterli bir sıklıkla gözlerini üstümde hissediyordum.

Hala Rahibe Mary Angela'nın – Tanrı ile evlenmiş bir kadın olarak sayılan – bizi kabul etmesinin harika olduğunu kabul ediyordum. Eğer bazı rahibe sözlerini ve onların dini müziklerini (Nyx'in dini müzikleri dışında) bizimkilerle birleştiresem nasıl olacağını merak ettim. Normalde yanlış olduğumu kabul etmek hoşuma gitmezdi ama özellikle son zamanlarda birçok şey kabul ettiğimi göz önünde bulundurursak, burada ki başörtülü kadınlar bana daha birçok düşünecek konu verecekler.

Kendi standartlarım kaldıracağından çok daha fazla dini konu hakkında derin düşüncelere dalıyordum. Dirseklerime kadar kedi eşyaları tutarken, kapı ahenkle ve neşeler açıldı ve Stevie Rae içeri doğru yürüdü.

Birbirimize sırttık. En iyi arkadaşınızı ölümsüz değil ölmemiş olarak bile görmenin ne kadar muhteşem olduğunu size anlatamam. Kısa kıvrıkcık sarı saçları, gamzeleri, tanıdık Roper kot pantolonu ve sonuna kadar iliklenmiş gömleğiyle (ne yazık ki.) birlikte tekrar benim Stevie Rae'im gibi gözüküyordu. Evet, bu kıızı seviyorum. Ve hayır, hiç iyi bir moda algısı yoktu. Ve hayır. Aphrodite'e bir daha kendi sü*tük benliğine kavuşup, BFF'nden şüphe duymama neden olmasına izin vermeyecektim.

'Z! Aman tanrım, seni çok özledim! Hey, yeni haberleri duydun mu?' Bunların hepsini aceleyle, o sevimli Okie aksanıyla söylemişti.

'Haberler mi?'

'Evet, şey hakkında –'

Konuşmamız Rahibe Mary Angela'nın pencereye sertçe vurmasıyla kesilmişti. Rahibenin gümüş kahverengi kaşları soru sorarcasına havaya kalktı. Stevie Rae'yi işaret ederek ağzımı oynatıp, arkadaşım dedim. Rahibe alnına, hilal çiziyormuş gibi yaparak Stevie Rae'yi(Rahibe'ye şaşkınlıktan ağzını açarak bakan kıza) gösterdi. Enerjik bir şekilde onayladım. Rahibede onayladıktan sonra gülümseyip, Stevie Rae'ye bir hoş geldin hareketi yaptıktan sonra telefon görüşmelerine geri döndü.

'Zoey!' Stevie Rae fısıldadı, 'Bu bir rahibe.'

'Evet.' Dedim normal bir sesle. 'Biliyorum. Rahibe Mary Angela burayı işletiyor. İki rahibe daha cidden iğrenç bir şekilde flörtleşen Aphrodite ve Erebus'un Oğulları'ndan bir savaşçıyla çalışıyor.

'Ah! Aphrodite ve flörtü çok edepsizler. Ama daha önemlisi, Rahibeler?' Stevie Rae karışıklıkla baktı. 'Ve bizim çaylak olduğumuz ve diğer şeyleri biliyorlar?'

‘Şeyler’ derken kendisini kastettiğini farz ettim ve onayladım. (Peki, şey. Kesinlikle gidipte Rahibelere kırmızı vampirleri anlatmaya çalışmayacaktım). ‘Sonuçta bizimle sorunları yok. Bunun nedeni Nyx’i Meryem Ana’nın farklı bir formu olarak görmeleri. Ayrıca Rahibeler diğerlerini yargılamıyor.’

‘Peki. Yargılamama bölümünü beğendim ama Meryem Ana ve Nyx? Aman tanrım, uzun zamandır duyduğum en tuhaf şey.’

‘Bunu daha az tuhaf yapan şey ise senin ölüp, tekrar ölümsüz olarak döndükten sonra çok daha fazla tuhaf şey duyman olsa gerek.’

Stevie Rae ağırbaşlı bir şekilde onayladı ve ‘Çok garip. Babamın da söyleyeceği gibi, bir şahinin bir et vagonunun kapısını tıklatması gibi.’

Kafamı salladım ve gülümseyip kolumu etrafına sardım. ‘Stevie Rae, seni çılgın çocuk. Seni çok özledim!’

16.Bölüm

Büyük sarılmamız, aşağıdaki salondan sinir bozucu bir şekilde yükselen Aphrodite’in gülüşü ile bölündü. Stevie Rae ve ben gözlerimizi devirdik.

‘Onun burada, kimle ne yaptığını söylemiştin?’

İç geçirdim. ‘Kampüsten dışarı çıkmamızı sadece bir Erebus’un Oğlu ile gitmek şartıyla izin verdiler. Bu savaşçının adı da Darius –’

‘Aphrodite onunla bu kadar ilgilendiğine göre gerçekten seksi olmalı.’

‘Evet. Kesinlikle seksi. Her neyse. Darius, Aphrodite ve bana eşlik etmeyi teklif etti. Aphrodite’de onu meşgul tutacağını bu sayede konuşabileceğimizi söyledi.’

‘Bahse girerim bu onun için zorluk yaratmıştır.’ Dedi Stevie Rae alayla.

‘Lütfen – hepimiz onun biraz iğrenç olduğunu biliyoruz.’ dedim.

‘Biraz mı?’

‘Nazik olmaya çalışıyorum’ dedim.

‘Ah, doğru. Tamam. Ben de. Yani o seksi savaşçıyı benle konuşabilesin diye meşgul tutuyor.’

‘Evet ve –’

Pencereye iki tıklamayla birlikte, ikimizde Rahibe Mary Angela’ya baktık. Pencerenin karşısından duyabileceğimiz yükseklikte bir sesle ‘Az laf, çok iş.’ Dedi.

Stevie Rae ve ben ondan korkmuş bir şekilde başımızla aceleyle onayladık.(Hadi ama kim rahibelerden korkmaz ki?).

‘Sen gidip kutudaki kedi naneleriyle birlikte duran küçük pembe-benekli-fareleri ayıkla ve bana getir. Onları deftere geçireceğim.’ Dedim ve rahibenin öğrettiği sakız görünümlü aleti tuttum. ‘Ben kedi oyuncaklarını sayarken konuşuruz.’

‘Oki- Doki’ Stevie Rae büyük kahverengi UPS kutusunu eşelemeye başlamıştı.

‘Ee, yeni haberler derken neyi kastediyordun?’ dedim, Farelerle başa çıkmaya çalışırken, kendimi o eski-zamanlardan kalma atari oyunlarında ki avcı karakteri gibi hissettim.

‘Ah, evet! Buna inanamayacaksın! Kenny Chesney konser için BOK* merkezine geliyor.’ (Çevirmen notu: Kısaltmasına aldanmayın, burası gerçekten Tulsa’da bulunun bir kongre merkezi.)

Ona baktım. Ve biraz daha baktım. Hiçbir şey demeden tekrar biraz daha baktım.

'Ne? Kenny Chesney'i sevdiğimi biliyorsun.'

'Stevie Rae,' en sonunda konuşmayı başarmıştım. 'Tüm bu karışıklıklar olurken, nasıl olupta bir country müzik ahmağını düşünmek için vakit ayırabiliyorsun merak ediyorum.'

'Söylediğini geri al, Z. O bir ahmak filan değil.'

'İyi. Geri alıyorum. Ahmak olsan sensin.'

'İyi.' Dedi. 'Ama aşağıya, tünellerde internete girmenin bir yolunu bulup online bilet aldığımda, sakın gelipte sana da bir bilet ayarlamamı isteme.'

'Bilgisayarlar mı? Aşağıdaki tünellerde mi?

'Rahibeler mi? Kediler sokağında mı?' dedi karşı atak yaparak.

Derin bir nefes çektim. 'Tamam, güzel bir noktaya değindin. Tüm bu şeyler şu an çok tuhaf. Bunu burada bitirelim. Nasıl gidiyordu? Seni özledim.'

Stevie Rae'nin somurtmasının yerini tekrar gamzeleri aldı. 'İyiydim. Senden ne haber? Ah ve bende seni aşırı derece özledim!'

'Aklım karıştı ve stresliydim.' Dedim. 'Bana biraz da mor benekli oyuncaklardan ver. Sanırım gri-ve-pembe-farelerle işimiz bitti.' Acayip-görünümlü oyuncakları bana vermeye başladı -Kesinlikle Nala'ya bundan bir tane almayacaktım. Büyük bir kirpi balığı gibi şişebilirdi – 'Ne çeşit bir karışıklık ve stres? Normal şeyler mi yoksa yeni-ve-gelişmiş streten mi?'

'Yeni ve gelişmiş olandan tabi ki' Stevie Rae'nin gözleriyle karşılaştım ve sesimi gerçekten azaltarak ' Geçen gece Stark adlı çaylak kollarımın arasında öldü.' Dedim. Stevie Rae'nin ürkmemesinin ardından durdum. Onu psikolojik olarak yaraladığının farkındaydım ama yapabilecek bir şeyim yoktu. 'Onun geri geleceği hakkında bir fikrin var mı?'

Stevie Rae bir süreliğine bir şey söylemedi. Bana kedi oyuncaklarını verirken düşünmesine müsaade ettim. En sonunda yukarı bakıp gözlerimle karşılaştı. 'Sana onun geri geleceğini söylemek isterdim- ya da iyi olacağını. Ama hiçbir şey bilmiyorum.'

'Bunu öğrenmek ne kadar sürer?'

Kafasını olumsuz anlamda salladı. Tekrar hüsrana uğramış gibi görünüyordu.

'Bilmiyorum! Hatırlayamıyorum. Eski günler benim için bir şey ifade etmiyor.'

'Ne hatırlıyorsun?' diye sordum yumuşakça.

'Kalktığımı ve aç olduğumu hatırlıyorum.-Çok aç, Zoey. Korkunçtu. Kan içmek zorundaydım. Oradaydı ve bana verdi.' Stevie Rae anıdan dolayı yüzünü buruşturdu. ' Ondan. Uyandığımda yaptığım ilk şey ondan kan almaktı.'

'Neferet' diye ismi fısıldadım.

Stevie Rae onayladı.

'Neredeydin?'

'Korkunç bir morg odasında. Biliyorsun, okulun güney tarafında, çam ağaçlarının olduğu yerde. İçinde ölü yakma şeyi var.'

Titredim. Ölü yakma aletinden haberim vardı. Tüm çocuklar bunu biliyordu. Bu Stevie Rae'nin vücudunun neredeyse gideceği yerd.

'Sonra ne oldu? Demek istediğim, beslendikten sonra?'

'Beni diğer çocukların bulunduğu tünellere götürdü. Bizi çok ziyaret ediyordu. Bazen yememiz için sokak insanları da getiriyordu.' Stevie Rae başka tarafa baktı. Ama o dönmeden önce gözlerinde ki acıyı ve toplanan gözyaşlarını

görmüştüm. Çok tatlı bir ruha sahipti – çok iyi bir kız. – İnsanlığını kaybetmesinin onun için ne kadar korkunç olduğunu hatırladım. ‘Bunun hakkında düşünmek benim için zor, Zoey. Bunun hakkında konuşmak daha da zor.’

‘Biliyorum, üzgünüm. Ama bu önemli. Stark geri gelirse ne yapacağımı bilmem gerekiyor.’

Stevie Rae gözlerini kısarak baktı. Sesi de bir yabancınıninki gibiydi. ‘Ne olacağını bilmiyorum. Bazen kendime bile ne olacağına bilemiyorum.’

‘Ama şimdi farklısın. Sen Değiştin.’

Yüz ifadesi değişti. Stevie Rae’nin gözlerinde kızgınlığı gördüm. ‘Evet, Değiştim. Ama bu diğer normal vampirlere olduğu gibi sıradan bir şey değil. Hala insanlığımı seçmem gerekiyor. Ve bazen seçenekler düşündüğün kadar siyah-ve-beyaz olmuyor.’ Bakışı keskinleşti. ‘Ölen çocuğun adı Stark demiştin, değil mi? Böyle isimli birini hatırlamıyorum.’

‘Yeniydi. Chicago Gece Evi’nden transfer olmuştu.’

‘Ölmeden önce nasıl biriydi?’

‘Stark iyi bir çocuktur.’ Dedim otomatik olarak. Sonra durdum. Ve onun ne çeşit bir oğlan olduğunu bilmediğimi fark ettim. Ve ilk defa, ona duyduğum ilginin onun hakkındaki görüşlerimi nasılda değiştirmiş olabileceği fark ettim. O danışmanını öldürdüğünü kabul etmişti- Nasıl bunu bu kadar kolayca gözden kaçırmıştım?

‘Zoey? Sorun ne?’

‘Ondan hoşlanmaya başlamıştım. Gerçek bir hoşlanma. Ama onu çok iyi tanı mıyordum.’ En sonunda söyleyebilmişim. Gönülsüzce Stevie Rae’ye Stark hakkında ki her şeyi anlattım.

Yüz ifadesi yumuşadı ve tekrar BFF’m gibi gözüktü. ‘Eğer onu bu kadar umursuyorsan, morga gidip onu oradan çıkart. Onu birkaç günlüğüne başka bir yerde tut ve geri geliyor mu gör. Eğer uyanırsa, aç ve büyük ihtimal biraz deli olacak. Onu beslemelisin Zoey.’

Titreyen elimi alnıma götürdüm ve ıslak saçlarımı kenara çektim. ‘Tamam... Tamam. Bir yolunu bulacağım... Bir yolunu bulacağım.’

‘Eğer uyanırsa onu bana bırak. Bizimle kalabilir.’ Dedi Stevie Rae.

‘Tamam.’ Diye cevap verdim. Tamamen kendimi kaybetmiş gibi hissediyordum. ‘Şu an Gece Evi’nde aynı anda birçok şey oluyor. Eskisinde çok daha farklı.’

‘Farklı mı? Anlat bana. Belki bir yolunu bulmana yardımcı olabilirim.’

‘Peki, bir tanesi, Shekinah Gece Evi’ne geldi.’

‘İsim tanıdık geliyor. Büyük birisiymiş ya da onun gibi bir şey.’

‘Kesinlikle büyük. Tüm Yüksek Rahibelerin lideri. Ve Neferet’e Konsey önünde bayağı bir şeyler söyledi.’

‘Tüh! Bunu görmek isterdim.’

‘Evet, harikaydı. Ama bir yandan korkutucuydu da. Demek istediğim, Shekinah Neferet’i okuldaki yerinden edebilecek güçte. Ve bu son derece korkutucu zaten.’

Stevie Rae onayladı. ‘Ee, Shekinah ne söyledi?’

‘Biliyorsun, her ne kadar kış tatili olsa da, Neferet herkesi okula geri çağırıp,

okulu kapattı.'

'Evet.' Stevie Rae tekrar onayladı.

'Shekinah'ta okulu tekrardan açtı.' Stevie Rae'ye doğru eğildim ve sesimi fısıltı derecesine kadar indirdikten sonra 'Ve savaşı iptal etti.'

'Ohhh! Eminim bu Neferet'i çıldırtmıştır.' Stevie Rae'de geri fısıldadı.

'Kesinlikle. Shekinah iyi gözüküyor. En azından ben öyle düşünüyorum. Ama onun korkunç güçlü olması konusunda demek istediğimi anladın mı?'

'Evet, buda yanınızda Neferet'ten çok daha güçlü birinin olduğu anlamına geliyor. Savaş durduruldu ki buda çok iyi bir şey.'

'İyi bir şey. Ama Shekinah okulda genel bir arınma ritüeli de istiyor. Biliyorsun; İkizler su ve ateş – Damien, Bay Hava ve bunların üstünde Aphrodite'in toprak temsili elbette.'

'Ah-ovv' dedi Stevie Rae. 'Imm, Z. Aphrodite hala toprak yeteneğine sahip mi?'

'Kesinlikle değil.' Dedim.

'Numara yapabilir mi?'

'Kesinlikle hayır.'

'Hiç denedi mi?'

'Evet. Mum patladı ve elinden uçtu. Toprak gücünü bırak, toprak üzerinde dik bile duramıyor.'

'Bu bir sorun' Stevie Rae kabul etti.

'Evet, bu bir sorun. Ve Neferet'in de bir şekilde bu soruna katılacağından eminim. Benle ilgili yanlış bir şeyler var. Ya da daha kötüsü bu Aphrodite, Damien ve İkizlerle ilgili.'

'Kahretsin, bu berbat. Gerçekten yardım edebilmek isterdim.' Birden parladı.

'Hey! Belki de edebilirim! Ritüele gizlice girip Aphrodite'in arkasına saklansam nasıl olur? Bahse girerim ki, eğer bana odaklanırsan ve bende toprağa odaklanırsam mum yanar ve her şey gayet normal gözükür.'

Ağzımı açıp teşekkür etmeye – ama yapmamasına teşekkür etmeye-kalkıştım. Bu durumda onu kolayca yakalayabilirlerdi ve onun hakkında ki tüm gerçekler ortaya çıkardı. Ama sonra çenemi kapattım. Stevie Rae bulunsaydı ne gibi sorunlar ortaya çıkabilirdi? Saklanma ve ritüele sinsice girmek olmadan, sadece öğrenilse ne olurdu? İçimdeki sıcak, tanıdık his bunun doğru yoldan çıkmama neden olabileceğini söylüyordu (bir ihtimal).

'Böyle bir şey belki de işe yarayabilir.'

Gerçekten mi? Beni saklamak mı istiyorsun? Oki-Doki. Bana sadece nerde ve ne zaman olduğunu söyle.'

'Seni gizlemeseydik ne olurdu? Seni tam tersine dışarıdakilere gösterseydik ne olurdu?'

'Zoey, Damien ve diğerlerini seviyorum ama ben gerçekten de eş cinsel değilim. Demek istediğim, uzun bir süredir resmi bir erkek arkadaşına sahip değilim. Ama hala Drew Partain'nin ne kadar tatlı olduğunu düşündüğümde içimi bir sıcaklık ve karıncalanma kaplıyor. Onun ben ölmeden ve delirmeden önce benden nasıl hoşlandığını hatırlıyor musun?'

'Tamam. Birincisi -evet. Drew'in senden ne kadar da hoşlandığını hatırlıyorum. İkincisi – artık ne ölüsün ne delisin. Yani büyük ihtimal senden tekrar hoşlanmaya devam edecek. –Tabi senin canlı olduğunu bilseydi. Buda bizi

üçüncü önemli noktaya getiriyor. Seni dışarı çıkarmamız gerektiğini söylediğimde senin eş cinsel olduğunu ima etmedim. Gerçektende seni onlara göstermeyi kastettim.' Elimi sallayarak onun insan içine çıkmadan önce dikkatlice kapadığı içi dolu kırmızı dövmelelerini gösterdim.

Stevie Rae kısa bir süreliğine ciddi bir şokla bana bakakaldı. En sonunda konuşmayı başarabildiğinde sesi boğuklaşmıştı. 'Ama beni öğrenmemeliler.'

'Niçin?' diye sordum sakince.

'Çünkü beni öğrenirlerse, diğerlerini de öğrenirler.'

'Yani?'

'Bu kötü olur.' Dedi.

'Niçin?'

'Zoey. Önceden de söylediğim gibi, onlar normal çaylaklar değil.'

'Stevie Rae, bu nasıl bir farklılık yaratıyor ki?'

Bana bakış attı. 'Anlamıyorsun. Onlar normal değil. Ben normal değilim.'

Ona uzun bir süre bakıp bildiklerimi gözden geçirmeye başladım. – Stevie Rae insanlığını geri kazanmıştı ama her ne kadar kabul etmek istemesem de yarsında başarılı olmuşum. - Her ne kadar insanlığını geri alsa da, hala içinde benim anlamadığım karanlık bir yeri vardı.

Bir karar vermem gerektiğini biliyordum. Ona güvensemde, güvenmesemde. İş doğru şeyi yapmaya gelince karar vermek kolay olmuştu.

'Eskisi gibi olmadığı biliyorum, ama sana güveniyorum. Senin insanlığına inanıyorum ve her zamanda inanacağım.'

Stevie Rae ağlamak üzereymiş gibi gözüküyordu. 'Emin misin?'

'Kesinlikle.'

Derin bir nefes aldı. 'Tamam, o zaman, planın nedir?'

'Şey, bunu tam olarak derinlemesine düşünmedim ama vampirlerin ve çaylakların sen ve diğerlerini öğrenmesi gerekiyor. Özellikle başka bir çaylak öldükten sonra. Sizin hakkınızda dilediğimiz kadar şey bilmiyoruz ama Neferet'in sizi yarattığında eminiz. En azından yaratılmanız için birkaç kapı açmıştır, değil mi?'

'Sanırım. Doğrusu Neferet her ne kadar bizi yalnız bıraksa da, diğer çaylakların kontrol altında olduğundan hala endişeleniyorum.'

'Buda Neferet'in sizin hakkınıza bilen tek yetişin vampir olmasının kötü olduğu anlamına gelmiyor mu? Özellikle sizin üstünüzde hala etkisi varsa.

Özellikle şuan uyanmak üzere olan yeni bir kırmızı çaylak varken.' Sonra başka bir düşünce adeta beni vurdu. 'Stark özel bir yeteneğe sahip. O yayı ve okuyla vurmaya odaklandığı bir şeyi asla kaçırmadı. Demek istediğim tam anlamıyla, Asla.'

'Kesin onu kullanacaktır.' Dedi Stevie Rae. 'Benim değişimimden önce diğerlerini kesin kullandı. En azından denedi.' Özür dilercesine omuz silkti.

'Değişimden önceki hiçbir şeyi hatırlayamadığım için gerçekten üzgünüm. Diğer çocuklarda değişimden beri hafızlarının hiçte iyi olmadığını söylüyor. Çoğu şeyi sadece tahmin edebiliyorum.'

'Pekâlâ. Şu ana kadar gördüklerime göre Neferet kötü bir şeyin peşinde.'

'Bu büyük bir sürpriz değil, Z.' Dedi.

'Biliyorum. Ama diğer vampirlerin sizi öğrenmesine izin verirsen, bu sayede

Neferet sizi kötü dünyayı-ele-geçir-saçmalığı komplosunda kullanmakta zorlanabilir. ‘

‘Gerçekten de böyle bir komploya sahip mi?’

‘Bilmiyorum. Ama böyle bir planı varmış gibi gözüküyor.’

‘Doğru.’ Dedi Stevie Rae.

‘Yani? Ne düşünüyorsun?’

Bir süreliğine cevap vermedi. Bende bu sürede çenemi kapadım ve düşünmesine izin verdim. Bu büyük bir olaydı. Sandığımız kadarıyla Stevie Rae ve kırmızı çaylakları daha önce görülmüş bir şey değildi. Eğer Stark ölmezse, eğer kırmızı çaylak olarak uyanırsa, Stevie Rae yeni bir tür vampir olup, yeni bir şeyin ciddi bir şekilde sorumluluğunu alacaktı. Bundan emindim.

‘Sanırım haklısın.’ Dedi açıkça fısıltıdan daha yüksek bir sesle. ‘Ama korkuyorum. Ya diğer vampirler bizim ucubeler olduğumuzu düşünürse?’

‘Siz ucubeler filan değilsiniz,’ dedim hissettiğimden daha inançlı bir şekilde. Sana veya onlara bir şey olmasına izin vermeyeceğim.’

‘Söz mü?’

‘Söz. Artı, bu harika bir zamanlama. Shekinah, Neferet’ten daha güçlü ve okul Erebus’un Oğlu olan savaşçılarla çevrili.’

‘Bu bize nasıl yardımcı olacak?’

‘Eğer Neferet aklını kaçırırsa, onlar onu alt edebilir.’

‘Zoey, bunu Neferet’i alt etmen için bir bahane gibi kullanmanı istemiyorum.’ Dedi Stevie Rae aniden oldukça solgun gözükerek.

Sözleri bende şok yarattı. ‘Yapmıyorum!’ dedim birden çok yüksek bir sesle. Sonra sesimi azaltıp ‘Seni bunun için kullanmıyorum.’

‘Bunu Neferet’i alt etmek için bilerek yaptığını söylemek istememiştim.

Neferet’e herkesin içinde karşı çıkmanın senin için pekte akıllıca olduğunu sanmıyorum. Ve Shekinah ve Erebus’un Oğlu olan savaşların orada bulunmalarının pekte işe yarayacağını düşünmüyorum. Neferet normalden daha da çıldırmış bir halde. İçimde bir yerlerde bunu biliyorum. Ne bildiğimi tam olarak hatırlamıyorum, ama o tehlikeli. Gerçekten, gerçekten tehlikeli. Onun hakkında bazı şeyler değişti. Ve bunlar hiçte iyi değişimler değil.’

‘Sana olan her şeyi hatırlamanı dilerdim.’

Stevie Rae yüzünü buruşturdu. ‘Bazen, bende. Ve bazen gerçekten ve gerçekten hatırlamadığıma çok memnun oluyorum. Bana olanlar iyi şeyler değildi, Zoey.’

‘Biliyorum.’ Dedim ciddi bir şekilde.

İkimizde bir süre ölüm ve karanlık hakkında düşünürken kedi oyuncaklarını saymaya devam ettik. Stevie Rae’nin kollarımın arasında öldüğünde ne kadar korkunç dakikalar olduğunu hatırlamaktan kendimi alı koyamadım. Ve de onun ölümsüz olduktan sonra insanlığını kaybetmesinin ne kadar kâbusumsu olabileceğini. Mor oyuncaklar için kutuyu eşelerken onunda gergince yanaklarını çiğnediğini fark ettim. Korkmuş, genç ve yeni güçleri ile sorumluluklarına karşı ne kadarda korunmasız gözüküyordu.

‘Hey,’ dedim yumuşakça. ‘Her şey iyi olacak. Söz veriyorum. Nyx tüm bu durumun merkezinde olacaktır.’

‘Bu Tanrıçanın bizim tarafımızda olacağı anlamına mı geliyor?’

'Kesinlikle. Yarın gece yarısı ritüel doğudaki duvarların orada gerçekleştirilecek.' Buranın ölümden dolayı güçlü bir yer olduğunu eklemek bile istemiyorum. 'Kampüse girip, toprağı çembere çağırana kadar yakınlarda saklanabilir misin?'

'Evet.' Dedi gönülsüzce, bu işi yüzde yüz istemediğini belli edercesine. 'Yani gelirken, diğer çocukları da mı getirmem gerektiğini düşünüyorsun?'

'Buna sen karar ver. Eğer bunun en iyisi olacağını düşünüyorsun, tamamen arkadayım.'

'Bunu düşünmem lazım. Onlarla konuşmam gerek.'

'Tamam, sorun değil. Senin kararına güveniyorum.'

Bana gülümsedi. 'Bunu duymak gerçekten çok güzel, Z'

'Bence de' dedikten sonra- bana gülümsese bile hala ne yapacağı konusunda endişeli ve kararsız gözüküyordu.- konuyu direkt değiştirdim.

'Hey. Benim yeni-ve-gelişmiş stresim hakkında daha fazla şey bilmek ister misin?'

'Kesinlikle.'

'Bu işleri bitirip okula döndükten sonra bu sönestr değiştirilen yeni çizelgem yüzünden bugün drama dersine gitmem gerekiyor. Ki bu dersi her-zaman-popüler, benden-nefret-eden, Gece Evi'nin en iyi profesörü 'Erik Night' verecek.'

'Ah-ovv' dedi Stevie Rae.

'Evet. A alabileceğimi zannetmiyorum.'

'Sana A vermesinin sadece bir yolu var.' Dedi ve haşarı bir şekilde sırtmaya başladı.

'Sakın başlama. Sekslle işim bitti. Bitti. Kesinlikle dersimi aldım ben. Ayrıca bana A almak için seks önermen edepsizce.'

'Hayır, Z. Eric'in seks için sana A vermesinden bahsetmiyordum. Tişörtün üzerine Kırmızı işlemeli bir A giyersen verebilir demek istemişim. '

'Hah?' dedim ne söylediğinden hiçbir fikrim olmadan.

İç geçirdi. 'The Scarlet Letter'da lduğı gibi. Ordaki kadın kahraman her şeyi maffedip, başkalarıyla yattıktan sonra bunu tişörtünün üzerine giymek zorunda kalmıştı. Zoey, gerçekten daha fazla kitap okumalısın.'

'Ah, evet. Şirin teşhisin için teşekkürler. Beni ah-çok-daha-iyi hissettirdi.'

'Sinirlenme.' Diyip bana tüylü bir kedi oyuncağı attı. 'Sadece şaka yapıyordum.'

Telefonu çaldığında ona hala somurtuyordum. Stevie Rae numaraya baktı ve iç geçirdi. Çabucak Rahibe Mary Angela'ya baktı ve kafasını bilgisayarın arkasına saklayıp 'Hey, Venus, naber?' dedi yapmacık bir neşeli sesle. Onu dinlerken sessizlik oldu ve sonra yapmacık neşe yok oldu. 'Hayır! Oraya yakında geleceğimi söylemişim. Ve yanımda yiyecek bir şeylerde getireceğim.'

Tekrar bir duraklama ve daha fazla kaş çatma – Bende diğer tarafa dönüp, sesini azalttı ve 'Hayır! Yiyecek bir şeyler getireceğim dedim. Yiyecek kişiler değil. Hepimiz iyi olacağız. Birazdan oraya geliyorum. Bye-.'

Stevie Rae endişeli yüzüne sahte bir gülümseme takınarak bana döndü. 'Ee,

ne diyorduk?’

‘Stevie Rae. Lütfen bu çocukların insanları yemediğini söyle.’

17.Bölüm

“Tabii ki onlar insanları yemiyorlar!” Stevie Rae’nin sesine yansıyan şok oldukça belirgindi, öyle ki Rahibe Mary Angela başını bilgisayardan kaldırıp bize bakarak kaşlarını çattı.

Gülümseyerek el salladık ve oyuncak kedilere doğru yöneldik. Bize uzunca baktıktan sonra hoş yüzü sıcak bir gülümsemeyle yumuşadı ve bilgisayara dikkatini geri çevirdi.

“Stevie Rae, gerçekten o çocuklar ne yapıyor?” sesim sanki mor tüylü bir canavarı bombardımana tutacakmışçasına fısıltı halinde çıkıyordu.

Kayıtsızca omzunu silkerek “Onlar sadece aç çocuklar. Hepsi bu. Biliyorsun çocuklar – onlar her zaman açtırlar” dedi.

“Onlar yemeği hangi yollarla sağlıyorlar? ”

“Pizzacı çocuk sayesinde” dedi.

“Pizzayı teslim eden adamı mı yiyorsunuz?” diye fısıldadım çılginca.

“Hayır! Bizim tünellerimizin girişine yakın binalardan birinin deposuna çağırırız.Çoğunlukla Pac’ta çalışmak için fazla mesaiye kaldığımızı ve tavan arasında yaşadığımızı da ekler, pizza teslimini bekleriz” dedi duraksayarak.

“Sonra?” dedim merakla.

“Ve sonra onu bina yolunda karşılayıp pizzayı alırız, teslim eden adamın bizi gördüğünü unutmasını sağladıktan sonra da pizzayı yeriz, adamı değil” dedi aceleyle.

“Bu pizzayı çaldığınız anlamına mı geliyor?”

“Evet! Ama bu teslim edeni yemekten daha iyidir değil mi?”

Gözlerimi ondan çevirerek “Ah evet” dedim. “Ve şehir bankasından kan alıyor musunuz?”

“Tekrar, teslim edenleri/insanları yemekten iyidir” dedi.

“Bak, bunlar dışarıda senden daha rahat olmamızın nedeni.”

“Çünkü pizza ve kan ediyoruz? Gerçekten bunu vampirlere söylemeli miyiz? Demek istediğim bizim bu küçük patavatsızlıklarımız dışında çok daha fazla soruna sahip olduklarını düşünüyorum.”

“Böyle yapmamalısın. Çünkü kan çalışıyorsunuz, ve sizin paranız yada yasal sorunlarınız yok. ” diyerek ona sertçe baktım ve “kendine dikkat et” diye ekledim.

“Afrodit’in benle geri dönmek istediğini umuyordum. Onun çok fazla altın ve parası var” diye homurdandı.

“Sonra onu sineye çekmek zorunda kalacaksın.” Dedim.

Stevie Rae kaşlarını çattı “Gerçekten onun benim için pizzacı çocuklarla uğraşmasını isterdim. Sonra ona büyük derecede “iyi ol” dozu vereceğim ve sonsuza dek mutlulukla yaşayacağız.”

“Stevie Rae, onu gerçekten tünellerde yaşaması için tutamazsın.”

“Tünelleri seviyorum” dedi inatla.

“Orası alçak, rutubetli ve pis” dedim.

“Onlar senin onları gördüğün zamandan sonra çok daha iyi oldular, eğer biraz

daha ilgilenilirse daha iyi olacaklar. ”

Ona dik dik baktım.

“Tamam, belki daha iyidirler.”

“Neyse. Bu noktada, para, güç ve arkanda okulun korumasına ihtiyaç duyarsın.” Stevie Rae’nin eskisinden daha yaşlı ve olgun bakan gözleri sürekli benimkiler ile buluşuyordu.”Para, güç ve koruma şimdi kadar ne Loren Blake’e ne de Profesör Nolan’a yardım etmedi, hatta şu yeni çocuk Stark’a bile.”

Ne diyeceğimi bilemiyordum.O haklıydı fakat ben hala derinliklerde insanların onu ve kırmızı çaylakları bilmeye ihtiyaçları olduğunu hissediyordum. İç çektim. “Evet biliyorum bu yüzde yüz iyi bir plan değil ama dürüstçe insanların seni ve diğerlerini bilmeye ihtiyaçları olduğunu düşünüyorum”

“Dürüst olmak gerekirse, Nyx bunu yapman gerektiğini mi düşünüyor?”

“Evet” dedim.

Derince iç çekerek endişe ve stres ile beni de doldurdu.(Ne olduğunu kim bilebilirdi.) “Her şey tamam. Yarın orada olacağım. Beni gizlemen konusunda sana güveniyorum, Zoey. ”

“Tamam.” Sessizce Nyx’e dua ettim : Onun bana güveniyor olmasını sevdiğini biliyorum...

Eğer deli gibi acele etmeseydik, Stevie Rae ve ben oyuncak kedilerin bittiği yerde saate baktığımda okula geç kalmış olduğumu fark etmeyecektik. Ve tabii ki Stevie Rae’de pizza hırsızlığından çok daha önemli olan onun çaylak grubuna dönmek zorundaydı. Birbirimize hızlıca hoşça kal dedikten sonra yarınki gezisi için onu göreceğimi tekrarladım. Bana solgunca baktıktan sonra sıkıca sarılarak yarın orada olacağına söz verdi. Rahibe Mary Angela’nın ofisinin kapısından kafamı uzattım. “Pardon, madam.”

Dizüstü bilgisayarında mesajlaşmaya kesinlikle dalmış bir rahibenin dikkatini çekebilmek için aşırı saygılı bir tavrın etkili olup olmayacağına emin değildim. Rahibe sadece çalışıyor gibi görünüyordu çünkü sıcak bir gülümsemeyle bana baktı. “Bütün envanterler tamam mı Zoey ?”

“Evet, şimdi de okula geri döneceğim.”

Rahibe Mary saate baktı ve gözleri şaşırılmışlıkla büyüdü. “Saatin bu kadar geç olduğuna dair bi fikrim yoktu. Ve senin günlerinin biraz ters olduğunu unuttum.”

Başımı eğdim. “Sizin için tuhaf saat tutmak böyle oluyor sanırım”

“Ben sadece sizi kedigillerimiz gibi geceleyin düşüneceğim.Sende biliyorsun ki onlar da geceyi tercih ederler. Bana hatırlat, eğer Cumartesi saatleri biraz uzatırsak o gün gönüllü olmak ister misin ?”

“Bu çok iyi fikir. Gidip Rahibemizden izin aldıktan sonra sana haber vereceğim.Ve Pazar fikriyle işe başlamamı ister misin?”

“Evet, Kilise Yöneticilerimizi çağıracağım ve küçük bir tartışmadan sonra bunun iyi bir fikir olduğunu kabul edeceklerdir. ”

Sesinin güçlü ve sert çıkmasının onun düz olan omurgalarını büyüttüğünü fark ettim. “Herkes çaylaklarla iyi değil, ha ?”

Bana sertçe gülümsedi ve “Bu seni rahatsız etmesin Zoey. Sık sık sahtelikler ve zorluklarla karşılaşıyorum bunları düşünmemelisin. ”

Gözlerimin büyüdüğünü hissettim ve bu rahibenin söylediklerinin hiçbirinden 1 dakika bile olsun şüphe duymadım.Bir an düşüncelerden sıyrıldım ve “Kilise

yöneticileri tarafından kontrol edilmek zorunda olduğundan bahsettiğin zaman onların senin kilisende olduğunu mu kastedin ?”

“Onlar bizim tam olarak kilise olmayan manastırımızda değiller çünkü bizim tek topluluğumuz Benedictine kardeşlerce kurulandır. Kilise yöneticileri yerel kiliselerin sadece birkaçında konuşma yaparlar.”

“İnançlı insanlar gibi mi ?”

Kaşlarını çattı. “Evet.İnançlı insanları ve onların topluluk boyutunu yansıtan önemli temsiller vardı. ”

“Onlara sadece senin getirebildiğin bir şey üzerine bahse girebilirsin” diye homurdandım.

“Pardon Zoey, tam olarak anlayamadım” derken gözlerindeki yaramaz gülümsemeyi saklamaya(başarısızca) çalışıyordu.

“ah hiç, sadece sesli düşünüyordum.”

“Eğer dikkatli değilsen, sıkıntılı anında seni zor duruma düşürebilecek korkunç bir alışkanlık..” dedi sırtarak.

“Biliyorum” dedikten sonra “Sen pit pazarı konusunda eminsin değil mi? Biliyorsun tartışma gerginlik yaracaksa başka bir yol araya--” devam ediyordum ki.

Rahibe Mary elini havaya kaldırarak sözümü kesti. “Yüksek Rahibenle beraber ol ve pit pazarının gelecek aylarda okulun için ne kadar yararlı olduğunu gör.Biz senin programında bir boşluğa kendimizi koyacağız.”

“Ah güzel” dedim. Topluma hizmet fikrimin güzelce işlemeden dolayı gurur duyuyordum. “En iyisi Afrodit’i alıp gideyim ben.İlk derslerimize geç kaldık ve artık dönmeliyiz.”

“Arkadaşlarının bir süreliğine bitirdiğine inanıyorum fakat onlar biraz--” gözleri parlarken “—telaşlılar.” Diye ekledi.

“Ha?” Kendimi şokta hissediyordum. Rahibe Mary’nin genelde vampirler ve çaylaklar için endişelenmediği açıktı, Darius ve Afrodit’in kabaca oh-çok-eğlenceli diye tabir edebileceğimiz flörtüne karşı fazla hoşgörülüydü-benim için bile.

Açıkça Rahibe yüzüme bakarak ne düşündüğümü anlamış olmalı çünkü güldü ve etrafımda dönerek omuzlarımdan nazikçe beni kedi-köpek kulübesine doğru itti. “İlerle--- Ne demek istediğimi göreceksin.”

Tamamen şaşırmıştım. Kedi kabulü için kullanılan odaya doğru holü geçerek yürüdüm. Ortalıkta hiç rahibe yoktu(yeterince eminim) ama Afrodit ve Darius kediler için oyun alanının köşesinde arkaları dönük şekilde birbirlerine sokulmuş oturuyorlardı. Elleriyile bir şeyler yapıyorlardı (ıyk). Aslında elleriyile çok daha fazla şeyler yapıyor gibi gözüküyorlardı (ıyk ıyk!). Dramatik bir şekilde boğazımı temizledim.

Suçlu bir şekilde birbirlerinden ayrılmak yerine dursun Darius omzunun üstünden baktı ve sırtıttı- Afrodit ise içeri girenin kim olduğuna bakmak için dönmedi bile. Evet, bir rahibe yada birisinin annesi olabilirdim.

“Gerçekten bu iğrenç sahneyi kesmek istemezdim fakat gitmeliyiz” dedim iğneleyici bir şekilde.

Büyük bir iç çekişle beraber sonunda Afrodit arkasına döndü ve “Güzel. Hadi, gidelim ama o da bizimle geliyor” dedi. Ve o ve Darius’un elleriyile ne yaptığını

gördüm.

“O bir kedi!”

Afrodit gözlerini devirerek “Yok b*k? Düşünsene—Cats Street’ten bir kedi.”

“Çok çirkin bir kedi” diye devam ettim.

“Ona böyle seslenme” derken bir yandan kediye savunuyor bir yandan da kalkmaya çalışırken onu sıkıca tutuyordu.

Darius onun geri çekilmediğine emin olarak dirseğinden tutarak ayağa kaldırdı.

“O çirkin değil. Ve tamamen benzersiz, oldukça pahalı olduğuna eminim.”

“O Cats Street’in bir kedisi. ” dedim ve “Onun seni benimsemesi tüm ücretine mal olur aynı diğerleri gibi” diye devam ettim.

Afrodit dalgınca kediye okşamaya başladı ve kedi boncuk gibi olan gözlerini kapadı.

Ardından da bozuk bir motor misali mırlamaya başladı. Afrodit mırlamayı yok sayarak kedinin yüzüne bakarak sevecen şekilde gülümsedi. “Maleficent zor koşullarda yaşamış safkan bir İranlı’dır. O büyük trajedilerden sağ kalan yegane bir varlıktır.” Afrodit burnunu kırıştırarak farklı boyutlarda olan kedi kafeslerinden birini aldı. “O kesinlikle böyle sıradan bir yere ait olamaz.”

“İsminin Maleficent olduğunu mu söyledin? Bu Uyuyan Güzeldeki kötü cadının ismi değil miydi?”

“Maleficent hepsinden daha farklı bir şekilde Princess Aurora kadar şirin ve tatlı. Bu ismi seviyorum, bu güçlü!”

Kararsızca ecil kediye benzeyen koca tüy topuna uzandım. Maleficent gözlerini açtı ve tehditkar bir şekilde bana bakarak homurdandı. “Maleficent sözcüğünün kökü. kötü niyetli olmaktır.” dedim ve çabucak ellerimi pençelerinin yakınından çektim.

“Evet ve kötü olmak güçlü bir kelimedir” dedi kediye seslice öptükten sonra.

“Saldırgan mı?” diye sordum.

“Tek eliyle bir gözü delebilir” dedi.

“Harika!”

“Yeni hanımı için çok güzel ve benzersiz olduğunu düşünüyorum” dedi

Darius.Evcil hayvanın onu seçtiğini o zaman fark ettim, kedi gözlerini kıstı ama bu sefer homurdanmadı.

“Kararının hatalı olduğunu düşünüyorum. Neyse. Hadi gidelim. Açlıktan ölmek üzereyim. Kahvaltı etmedik ve şimdiden öğle yemeğini kaçırdık okula döndüğümüzde geriye kalanlarla idare etmek zorunda kalacağız”

“Ben Maleficent’i getireceğim” dedi Darius. Odanın diğer tarafından küçük bir çanta seçti ve üzerine sevgiyle Yeni Kedi İçin yazdı.

“Sen şimdiden onu ödedin mi?” diye sordum.

“Aynen öyle yaptı” dedi Rahibe Mary kapının oradan. Afrodit ve Maleficent’in etrafında dikkatlice dolaşarak kedinin pençelerinden uzak bir noktada durduğunu fark ettim. “İkisinin birbirlerini bulması ve beğenmesi harika bence.”

“Demek istediğim hiç kimse bu kediye dokunmadı/istememi mi?” diye sordum.

“Hayır sadece tek bir kişi” dedi Rahibe Mary üzgünce. “Fakat bu Afrodit köpek

kulübesinden içeri adım atıncaya kadardı. Rahibe Fatima ve Bianca ona aldığı şeyin ne kadar kötü bir şey olduğunu söylediler.”

Afrodit’in gülümsemesi yüzde yüz gerçekti ve genç bakışları kalp çalacak kadar harikuladeydi. “O benim için bekliyordu” dedi.

“Evet” diye kabul etti Rahibe. “Gerçekten böyle oldu, sen iyi bir sahip olacaksın.” Derken Darius ve bana baktı, muhtemelen söyleyeceği sözcükleri saptıyordu. “Dediğim Cats Streets ve Gece Evi iyi bir ikili oldu. Gelecekle ilgili olumlu şeyler düşünüyorum.” Ve sonra elini kaldırarak ekledi “Kutsal Annemizin gözleri üzerinde olsun.”

Rahibe Mary’e teşekkürlerimizi sunduk. Ona sarılmak için garip bir dürtü hissettim – fakat onun takımı—siyah cüppesi sarılmak için uygun görünmüyordu. Bunun yerine hissettiğim çoşkuyla sırttım ve binadan ayrıldık.

“Sen ona aptal gibi sırtıp el sallıyordun” dedikten sonra Darius’un kapısını açmasını bekledi ve Maleficent’le beraber ön koltuğa kuruldu.

Kendi kapımı açarak “kibarlık ediyordum, ondan hoşlandım” dedim.

Arka takıma kaydım ve emniyet kemerimi taktım. Maleficent parlak gözleriyle bana baktıktan sonra tüm yol boyunca rahat ederek bana dik dik bakabileceği bir pozisyona gerindi.”uf Afrodit onu kedi kutusuna yada başka bir şeye koyabilir misin?”

“Aman tanrım! Sen ona nefret dolu musun yada başka bir şey? Tabii ki o kedi kutusunda duramaz.” Afrodit onu okşadı ve beyaz kürkten oluşan o iğrenç saç duşunu beğendi.

“Boşver, sadece onun güvenliğini düşünüyordum” diye yalan söyledim. Doğal olarak kendi güvenliğimi düşünüyordum. Maleficent akşam yemeği için Zoey’den bir ısırtığa memnun olacağını belirtti. Darius arabayı çalıştırdığında “Hey ben açım” dedim. “Bir yerlerde duralım ve hızlıca bir şeyler yiyelim?”

“Benim için sorun değil. Ne istiyorsun?” dedi.

Arabada ümitle saate bakındım. İnanılmaz saat akşam 11’di. “Zaman felaket, açık olan yerler sınırlıdır.” Afrodit’in Maleficent’e aptal-insanlar-erken-yatar diye fısıldadığını duydum ve görmezden geldim. Etrafıma bakındım ve bize yakın olan fast food dükkanlarını(Taco Bueno and Arby’s, McDonald’s and Wendy’s) hatırlamaya çalıştım. Ve sonra sevimli ve aşına olduğum bir koku Lexus’un pencereleri boyunca bana sürüklendi. Yan kapıdaki büyük sarı/kırmızı işareti fark etmemle beraber ağızım sulanmaya başladı. “Oh, yaşasın! Charlie’s Chicken’a gidelim!”

“Bu çok yağlı” dedi Afrodit.

“Bu lezzetinin bir parçası. Heath ve ben hep burada yedik. Burası basit yemekler yapar : yağlı , patates püresi and Brown Pop!”

“İğrençsin” dedi Afrodit.

“Ben ödeyeceğim” dedim.

“Anlaşma yapalım.”

18.Bölüm

Afrodit ve ben yiyecek bir şeyler yemeye giderken, Darius’ta benim görevden çok daha farklı bir konu olduğunu düşündüğüm şeyi yaptı. Arabada kalıp Maleficent’e bebek bakıcılığı yapmaya gönüllü oldu.

'Senin için fazla iyi.' Dedim Afrodite'e. Geç olsa da Charlie's hala tıka basa doluydu. Bizde koyun gibi sürüye katılıp, gerçekten kötü dişlere sahip obez bir kadınla, ayak gibi kokan bir kel adamın arkasında yer bulduk.

'Tabi ki benim için fazla iyi.' Dedi Afrodite.

Ona şaşkınlıkla baktım. 'Afedersin. Seni iyi duymadım.'

Afrodite homurdandı. 'Erkek arkadaşlarıma berbat davrandığımı bilmediğimi mi sanıyorsun? Lütfen- Ben bencilim aptal değil. Darius birkaç ay sonra benim tüm bu pisliklerimden bıkacaktır. O benden ayrılmadan ben ondan ayrılacağım. Ama o zamana kadar en azından eğleneceğiz.'

'Daha önce hiç iyi davranmaya başlayıp onu tüm bu pisliklerinden uzak tutmayı düşünmedin mi?'

Afrodite gözlerimle karşılaştı. 'Aslında Darius'la olan şeyi değerlendirmeye çalışıyordum.' Durdu ve ekledi. 'O beni seçti.'

'O kim?'

'Maleficent.'

'Şey, evet. Seni seçti. O senin kedin. Aynı Nala'nın beni, Darius'u da onun, şey- uh.'

'Nefertiti.' Dedi Afrodite.

'Evet. Nefertiti onu seçti. Yani büyük sorun nedir? Bu her zaman olur. Kediler kendi çaylaklarını ya da bazen vampirlerini seçerler. Çoğu vampir bir tanesi sahip oluyor ve –'

Birde kedinin onu seçmesinin neden bu kadar önemli olduğunu anladım.

'O bana ait.' Dedi sessizce. 'Tekrar bir şekilde bu şeyin bir parçasıyım –' Durdu ve sesini alçaltmasıyla ona doğru eğilmek zorunda kaldım. 'Hala şu vampir şeyinin bir parçasıyım. Buda benim tamamen dışlanmadığım anlamına geliyor.'

'Sen istesen de dışlanmış olamazsın.' Geri fısıldadım. 'Sen Karanlık Kızlar'ın bir parçasısın. Sen okulun bir parçasısın. Ve en önemlisi, Nyx'in bir parçasısın.'

'Ama bu olduğunda beri-' Alnında saçlarını çekerek, artık orda makyaj yapıpta kapamak zorunda olduğu işaretinin olmadığını gösterdi. '-bu olduğunda beri kendimi hiçbir şeyin parçası gibi hissetmiyordum. Ama Maleficent bunu değiştirdi.'

'Hah.' Dedim Afrodite'in samimiyetinden birazdan daha fazlasını aldığım için. Sonra kafasını salladı, omuz silkti ve tekrar bizim dayanamadığımız o eski Afrodite gibi gözüktü. 'Her neyse. Düşünürsek, hayatım hala berbat. Ve bu ucuz, yağlı şeyti yedikten sonra büyük ihtimal patlayacağım.'

'Hey. Biraz yağ saçın ve tırnakların için iyidir. Vitamin E alırsın.' Diyip omzuna çarptım. "Senin için sipariş bile edicem.'

'Diyet bir şeyler alabilir miyim?'

'Lütfen ama. – Charlie'ste diyet hiçbir şey bulamazsın.'

'Diyet patlamış mısırları var.' Dedi.

Alayla gülerek onun uzun, mükemmel vücuduna baktım. 'Senin için değil.'

Fast-food olduğu için yemekleri almakta uzun sürmedi. Temiz bir masa bulup, yağlı, kızarmış tavuğu ve sosları çıkarıp yemeye başladım. Şimdi beni yanlış anlamayın. Burada uzun uzun takılıp, Darius'u Afrodite'in kedisine

bebek bakıcılığı yaptığı arabada bekletmek çok kabaca bir davranıştı. Bu yüzden direk yemeğimi daldım. Her lokmamı zevkle bitirdim. Yani birkaç aydan beri Gece Evi kafeteryasında besleyici ve yararlı yemekleri yedikten sonra kesinlikle birkaç doz iğrenç bir şekilde lezzetli olan ve tümüyle benim-için-iyi-olmayan-yemeğe ihtiyacım vardı. Immm. Gerçekten.

‘Şey.’ Dedim ısırıklarımın arasında ‘Stevie Rae ve ben konuştuk.’

‘Evet. Sanırım diğer odadan duyduğum tıngırtılar ondan geliyordu.’ Aphrodite elimi bir but alıp zaten tuzlu olan tavuğa daha da tuz döktüğümü görünce burnunu kırıştırdı. ‘Ölü bir balık gibi şişeceksin.’

‘Eğer öyle olursa, İşeyene kadar bol şeyler giyerim.’ Tavuğumda büyük bir ısırık almadan önce sııttım.

Ürperdi. ‘Çok iğrençsin. Arkadaş olduğumuza inanamıyorum. Bu da benim gerçek bir krizin ortasında olduğumu kanıtlıyor – Her neyse. Stevie Rae ve hayvanat bahçesi kaçıkları nasıl?’

‘Şey, aslında o ve diğer çocuklar hakkında çok konuşmadık.’ Dedim Afrodite’e Stevie Rae’nin kendisi gibi olmadığını söylemeyi reddederek.

‘Tüm bu deliliklerden bahsetmediğine göre, sanırım Stark hakkında konuştunuz.’

‘Evet. İyi değil.’

‘Şey, hayır. Çocuklar ölü. Ya da en azından ölümsüzler. İkisi de hiç iyi değil. Stevie Rae onun geleceği zaman hakkında bir şey söyledi mi? Ya da onun kokmaya başlayıp, uyanmadığını görene kadar beklememiz mi gerekiyor?’

‘Onun hakkında böyle konuşma!’

‘Üzgünüm. Sen ve onun arasındaki şu şeyi unutmuşum. Stevie Rae ne söyledi?’

‘Üzgünüm, bana pek bilgi vermedi. Onun değişmeden öncesine ait hafızası yarım yamalak. Eğer o uyanırsa en iyi fikir onun vücudunu çalmak.

Uyandığında beslenme ihtiyacı duyacak.”

“Beslenmek? Bir hamburgercide kızarmış bir şeyler yemek mi ya da damardan kan çekmek mi ?”

“İkinci fikrin kullanılabilir.”

“Iyk, Tüm bu kan-emme-arkası-ve-diğer şeylerin içinde senin olduğunu biliyorum. Ama bu hala beni rahatsız ediyor.”

“Beni de rahatsız ediyor ama herkes bu gücü inkâr ediyor.” Ben ise rahatsız da olsam kendime itiraf ettim.

Bana dalgınca uzun uzun baktı. “Sosyoloji kitabı bunun aynı sekse benzediğini söylüyor. Belki de daha iyi.”

Omuz silktilim.

“Sen bundan çok daha iyisini yaptın. Ayrıntıları istiyorum.”

“Evet tamam. Aynen sekse benziyor.”

Gözleri büyüdü. “Ve bu güzel ?”

“Evet ama ne olduğuna bağlı bu her zaman güzel değil.” Heath’i düşündüm ve konuyu değiştirmenin tam zamanı olduğuna kara verdim. “Eğer Stark uyanırsa, onu izlemek istiyorum. Teoride onun belki-geçici-olarak-ölü bedeninin başka bir şeye dönüşüp dönüşmediğini anlayabilmek için. Sonra onu besleyeceğiz--”

“Onu besleyeceğini söylemek istemedin değil mi ?” Afrodite tartışmayacak

olsam bile, bu gerçek bana çok çekici geliyordu. “Onu nasıl alacağımız ve saklayacağımız konusunda ümitsizim.”

“O hareket ettirmek için biraz sert olacak fakat Neferet’i farz ettiğimi düşünürsek onu o boncuk gözlerinin önünden ayırmayacaktır.”

“Haklı olduğunu ferzetsek bile—Stevie Rae’nin dediğini uygulamalıyız.” Brown Pop’umdan uzun bir yudum aldım.

“Senin gibiler bir dadı kamerasına mı ihtiyaç duyar?”

“Ha?”

“Biliyorsun bu zengin aileler gezip sabah akşam martini içerken çocuklarını izlemek için kullandıkları şey.”

“Afrodit sen kesinlikle başka bir dünyadansın.”

“Teşekkür ederim. Gerçekten bir dadı kamerası kullanabiliriz. Ben RadioShack’a sızabilirim. Sizin bu Jack elektronik konusunda iyi değil mi?”

“Evet.”

“Onu morga yerleştirebiliriz ve sende monitörü odana kurarsın. Muhtemelen bu eve kadar getirilen kullanışlı bilgisayarlardan birini alabilirim ve sende onu rahatca yanında taşıyabilirsin.”

“Ciddi misin?”

“Tamamen.”

“Mükemmel! Bu Stark’ı benim gömme dolabıma koyma düşüncesinden çok daha heyecanlandırıcı.”

“Uh kusacağım!” Mutlulukla kısa bir süre gülümsedikten sonra “Peki bu ahmağa ne diyeceğiz?” dedi Afrodit.

“Kolay, biz senin hakkında konuşuyorduk.”

“Ben?” Afrodit gözlerini kıstı.

“Evet tatlım. Biz sadece yarın senin temizlik ritüelinde nerede duracağın konusunda konuşuyorduk.”

“Demek istediğin Stevie Rae’yi arkama saklayarak toprağa dua mı edeceksin, bunu gerçekten yapacaksın?”

“Ah hayır tam olarak böyle değil. Demek istediğim çembere bir adım atacak ve Stevie Rae’nin yerini dolduracaksın.”

“Herkesin önünde mi?”

“Evet!”

“Şaka yapıyorsun değil mi?”

“Hayır.”

“Ve o bunu yapmaya gelecek?”

“Evet.” Hissettiğimden çok daha güven vericiydim.

Afrodit bir süre dudağını çiğnedi ve sonunda başını eğerek “Bunu yapacağım. Shekinah yüzünden g*tüne güveniyorsun.”

“Bizim g*tümüzü aslında. İçine seni, beni, Stevie Rae’yi, kırmızı çaylakları ve Stark’ı –eğer ölmediyse- alıyor. Ben onları alırım eğer kırmızı çaylakları bildiğimiz öğrenilirse Neferet onları kontrol etmek için zor kullanacaktır.”

“Sesin gerilim filmi gibi.”

“Bu konuda ölü gibiyim. Daha iyi olabiliriz. Neferet ise korkunç. İnsanlarla savaşmayı denedi ama artık denediğini düşünmüyorum” dedikten sonra kararsızca ekledim. “İçimde kötü bir his var.”

“Nasıl bi kötü his?”

“Nyx gözükteğünden beri Neferet hakkında kötü bir his var içimde. Görmezden gelmeye çalıştım ama olmuyor. ”

“Zoey hızlı ol. Senin aylar boyunca Neferet hakkında kötü hislerin vardı.”

Kafamı salladım. “Bunu sevdim. Bazı şeyler çok farklı, çok daha kötü. Ve Stevie Rae’de böyle hissediyor.” Tereddüt içinde duraksadım ve “Geçen gece bir şey atladı ve beni korkuttu...”

“Gece?”

“Evet gece” diye tekrarladım.

“Zoey biz gece yaratıklarıyız. Nasıl gece korkmuş olabilirsin?”

“Bilmiyorum! Tek bildiğim gece bir şeylerin beni orada izlediği. Sen ne hissederdin?”

“Ne hakkında?” diye iç çekti.

“Neferet ya da gece ya da herhangi başka bir şey! Sadece bana söyle eğer sen ters giden bir şeyler fark etseydin.”

“Bilmiyorum. Ben bunlar hakkında düşünmedim kendi çıkışlarım ve geleceğim ile meşguldüm.”

Ellerimi tavuk ile meşgul ettim öyle sinirliydim ki böylece ellerim uzanıp onu boğmadı.”Güzel. Neden biraz vaktini bunları düşünmek için harcamıyorsun? Demek istediğim bu çok önemli.” İnsanlar kendi önlerindekiyle meşgulken sesimi olabildiğince alçak tutuyordum. “Benim öldüğüme dair görüşlerin vardı. 2 görüşünden en az 1’inde Neferet de rol alıyordu.”

“Evet onun hakkındaki bu gerçekler senin kötü duygularının sebebi olabilir. Bu sözcüklerin kafanın içinde olması kötü duygudur. Senin öleceğin hakkındaki görüşlerimi söylerken senin dalkavukluklarına yardım edemem.”

“O bana daha çok göründü. Korkmam için geçmiş aylarda elime çok fırsat geçti ama şu son günlere kadar korkmadım. Dürüstçe söylüyorum ki çılgınca ağlamak isteyecek kadar korkuyorum” sözcüklerim aşına bir gülüşü duyup kafamı yukarı kaldırmam ile kesildi. Biri beni yumruklamışçasına bütün nefesim dışarı çıkmaya çalışıyor gibiydi. En sevdiği menüyle(3 numara hamburger-extra büyük patates kızartması) ağzına kadar dolu bir tepsiyle beraber birde çocuk menüsü taşıyordu. Bilirsin kızlar biri onlara baktığında çok yemezler ayrıca yalnız oldukları için karşısındaki kişinin onu eve bırakmasını felan beklerler. Kız hiçbirşey taşımıyordu fakat eli çocuğun ön cebinde (ön! Cebinde!) ona bir şeyler vermeye çalışıyordu neşeyle. Fakat çocuk zor gıdıklanıyordu, teni garip bir şekilde çok soluk olsa bile gözlerinin altındaki koyu halkalar göze çarpıyordu, flörtçü küçük kız ona şirince gülümserken o tam bir moron gibi gülüyordu.

“Sorun ne?” diye sordu Afrodite.

Sadece oturduğumu ve onu cevaplamadığımı görünce sandalyesini çevirip dik dik baktığım yere doğru göz gezdirdi.

“Hey bu adı neydi? Senin eski insan erkek arkadaşın?”

“Heath” diyebildim ancak fısıldayarak.

Bu imkansızdı. Çılgılık atmayı düşündüm fakat bizim olduğumuz taraftaki yoldan ilerliyorlardı ve beni duyabilirdi ama ismini söylediğim anda benim olduğum tarafa döndü ve gözleri beni buldu. Gülümsemesinin yüzünden

silindiğini görebiliyordum.

Bir an bedeni titredi –gerçekten titredi- beni görüşü onun içindeki acının tekrar günyüzüne çıkmasına sebep olmuştu. Yanındaki kız cebiyle oynamayı bıraktı. Onun baktığı yöne doğru kafasını çevirdi ve beni gördüğünde gözleri kocaman oldu. Heath hızlıca benden ona döndü ve “onunla konuşmam gerek” dediğini duydum. Kız vakur bir şekilde kafasını salladı ve tepsiyi alarak olabildiğince benimkinden uzakbir masaya gitti. Sonra Heath yavaşça bana doğru yürüdü. “Selam Zoey.” Sesi öyle gergindi ki bir an bir yabancı gibi göründü.

“Selam.” Dudaklarımın donduğunu hissettim, yüzüm ise anı anda hem serin hem sıcaktı.

“İyi misin? Yaralanmadın yada onun gibi bir şey olmadı değil mi?” onu 18den de büyük gösteren sakın bir şiddet ile konuşuyordu.

“İyiyim” diye cevapladım.

Günlerdir nefesini tutuyormuşçasına büyük bir soluk aldı ve bana bakmaya dayanamıyormuş gibi başka bir yöne bakışlarını sabitledi. Sonunda bakışlarını bana çevirdi.

“Geçen gece bir şeyler oldu--” diye başladığı anda bakışlarını benden Afrodit’e doğru çevirdi ve sustu.

“Ah Heath , bu , benim , şey benim , şeyden , şey Gece Evi’nden arkadaşım” diye kekeledim sesim şuanki durumumuz için çok uygundu.

Heath soru soran bakışlarını Afrodit’ten bana çevirdi.

Ben hiçbirşey söylemeyince Afrodit iç çekti ve alaycı bir sesle “Zoey’in demek istediği tüm bu işaretler ve diğerleri ile ilgili ne konuşacaksanız benim önümde olacak” dedi ve kaşlarını bana bakarak kaldırdı. Ben hala konuşmayınca şevklendirmek için “O benim yanımdayken konuşabilir değil mi Zoey ?” hala konuşamadığımı fark ettiğinde omuz silkti ve “Eğer benim önümde konuşamıyorsanız yada onunla yalnız konuşmak istiyorsan ben araba da--” diye devam ediyordu ki sözünü kestim.

“Hayır! Sen kalmalısın.Heath Afrodit’in yanında konuşabilirsin.” sonunda acının boğazımda oluşturduğu duvarı kırarak konuşabilmişim.

Heath başını salladı ve aceleyle benden uzağa baktı ama acının ve hayal kırıklığının parlaklığını bu gölgeli yumuşak kahverengi gözlerde görebiliyordum.

Tamam biliyordum o benimle yalnız konuşmak istiyordu.

Fakat yapamazdım. Onunla ve acısıyla yalnız kalamazdım. Henüz değil.

Loren, Erik ve Stark’ı kaybettikten sonra olmazdı. Bir arada olduğumuz zaman ne kadar üzgün olduğunu ve benden ne kadar nefret ettiğini duymaya dayanamazdım. Bunların hepsini Afrodit’in önünde söyleyemezdi. Heath’ı tanıyordum. O beni kırmak istiyordu ama başkasının yanında isim vererek kötü sahneler neden olmazdı.

Annesi ve babası onu çok iyi yetiştirmişlerdi. O bir centilmendi, baştan sona ve hep öyle olacaktı. Arkama doğru baktığında onun ifadesi tekrardan boştu.

“Tamam. Geçmiş gecelerde bir şeyler oldu. Ve sanırım bu aramızdaki işareti kırdı.”

Onaylarmışçasına başımı salladım.

“O kayboldu mu. Gerçekten ?”

“Evet gerçekten o kayboldu.”

“Nasıl?” dedi.

Derince bir nefes çektim ve “Başka birini işaretlediğimde seninki kırıldı” dedim. Başını eğdi ve aşağıya bakmaya başladı, konuşmaya başladığımda kafasını kaldırdı, yüzünde sanki onu tokatlamışım gibi bir ifade vardı. “Başka bir insanla mı berabersin?”

“Hayır!”

“Hakkında konuştuğun bir çaylak mı? Erik mi?” demeden önce ağzını bir an açıp kapadı.

“Hayır” dedim yavaşça.

Başka tarafa bakmadı, sesindeki yada gözlerindeki acıyı saklamak için uğraşmadı. “Başka birisi mi? Şimdiye kadar bana söylediklerinden farklı bi adam mı?”

Başka biris olduğunu söylemek için ağzımı açtım fakat bunun büyük bir hata olduğunu fark ederek kapadım, zaten o da benimle konuşmuyordu.

“Sen onunla yaptın.”

Heath başka soru sormadı ama zaten ben söylediğini kabul etmişim. O kendiliğinden bildi. Bizim bağımız çok kuvvetliydi, Loren ile beni düşünmüyor olsa bile bunu sadece bir yetişkinin kırabileceğini anlamış olmalıydı.

“Bunu nasıl yaptın Zo? Bunu bana nasıl yaptın? Bize ?”

“Çok üzgünüm Heath. Ben seni kırmak istememişim. Sadece--”

“Hayır!” Eliyle sözümü kesti. “Beni kırmamak istemen tamamen saçmalık. Ben seni ilkokuldan beri seviyorum. Sen başkalarıyla birlikte olarak beni zaten kırıyorsun. Başka hiçbir açıklaması yok!”

“Bu gece başkalarıyla beraberdin.” Afrodit’in bu sözleri 3ümüz arasındaki havayı değiştirdi.

Ona döndüğünde Heath’in gözleri parlıyordu. “İlk gün beni eve bırakması için bir arkadaşına izin veririm. Bir arkadaş!” diye tekrara etti. O bana döndüğünde, nasıl bitkin ve soluk gözüktüğünü fark ettim. “O Casey Young. Hatırlıyo musun ? Ayrıca o seninde arkadaşın.”

Casey’in tek başına oturduğu yere doğru bi bakış attım, rahatsızca bakıyordu. Hatta onlar içeri girerken onu fark etmemiştim. Şimdi onun kalın kumral saçlarını, şirin-bal rengi gözlerini, güzel çilli tenini fark ediyordum. Heath rahattı – o önceden benim arkadaşımdı. Kayla gibi yakın arkadaşım değildi. Heath her zaman ona bir kız kardeş gibi davranmıştı. O Heath’den hoşlanırdı ama hiçbir zaman senin-erkek arkadaşını-çalmak-istiyorum havası sezmemiştim, Kayla ile iyi anlaşmış olmalılar. Casey ona bakarken beni gördü ve kararsızca el salladı. Bu küçük el sallamaya bende karşılık verdim.

“İşaret kırıldığında insanlara ne olduğunu biliyor musun?” Heath bu sözlerle dikkatimi çekti. Sesi ne sakın ne de üzgün geliyordu. Sözcüklerim ruhunu delmiş gibi sesi keskin geliyordu.

“Bu- bu sadece insan acısı” dedim.

“Acı? Anlatmaya yetersiz kalır. Zoey, en başta senin öldüğünü düşündüm. Bu yüzden bende ölmek istedim. Bir parçam öldü zaten.”

“Heath” neye sebep olduğumu düşününce ismini fısıldayarak söyledim. “Ben çok --”

Fakat o daha bitirmemişti “ama senin ölmediğini biliyordum çünkü bazen senin hakkında bir şeyler hissediyordum” dedi yüzünü buruşturarak. “O sana bir şeyler yaptığında hissettim. Sanki ruhumda bir delik açılmışı, kaybolmuştum. O his kaybolurken bir parçam da kayboldu. Büyük bir parçam. Çok acı veren bir parça. Her gün daima.” Acıyla gözlerini kapattı ve “Sen ise beni hiç çağırmadın” diye devam etti.

“İstedim” dedim umutsuzca.

“Ah bi dakika. Bana sms atmışsın bu sabah. Çok teşekkür ederim bunun için” dedi iğneleyici bi sesle.

“Heath seninle konumsak istedim. Ama yapamadım. Ben--” Lorenle yaşadıklarımı bi kaç kısa cümleyle nasıl açıklayabileceğimi anlamaya çalışıyordum. Fakat açıklanın hiçbir yolu yoktu. Burada değil. Onun yerine sadece “Ben haksızım, çok üzgünüm” dedim.

Başını tekrar salladı ve “Üzgünüm yeterince iyi değilim. Şu an değil. Bunun hakkında değil. Sadece seni sevdiğimi ve işaret yüzünden seni daha fazla istediğimi nasıl bilmezsin?”

Bana birden gerçeği söylemesini istedim – beni hiç sevmediğini sadece o aptal işaret yüzünden böyle davrandığını artık işaretin yoklucundan hoşnut olduğunu duymak istedim.

“Haksız olduğunda da sana bunu söyledim. Hala da haksızsın. 3. sınıftan beri sana aşığım. Ve seni seviyorum. Şuan seni seviyor ve istiyorum; büyük olasılıkla bu hep böyle olacak.” Heath’in gözleri akmayan gözyaşlarıyla dolmuştu.”Ama bundan sonra seni görmek istemiyorum Zoey. Seni sevmek çok can yakıcı.”

Casey’e doğru yavaşça geri yürüdü. Masaya oturduğunda kız ona yumuşakça bir şeyler söyledi. Başını salladı ve Casey’le beraber bana bakmadan masada yenmemiş yiyecekleri bırakarak dışarı çıktılar. Heath hayatımdan tamamen çıkmış oldu.

19. Bölüm

Aphrodite kolumu tutup, ayaklarımın üzerine kaldırdıktan sonra beni Charlie’s Chicken’den çıkarırken hiçbir şey söylemedim. Darius’un bize bir bakmasıyla, arabadan dışarı atlaması bir oldu.

‘Tehlike neredel!’ diye bağırdı.

Aphrodite kafasını salladı. ‘Tehlike yok. Eski-erkek-arkadaş-draması. Sadece buradan gidelim.’

Darius yüksek sesle hırıldadıktan sonra arabaya geri döndü. Aphrodite beni arka koltuğa itti. Bana karşı koltuktan Kleenex marka bir mendil vermesine kadar ağladığımın farkında değildim.

‘Sümüklünün tekisin ve makyajım gerçektende akmaya başladı.’ Dedi.

‘Teşekkürler.’ Diye mırıldandım ve burnumu sildim.

‘O iyi mi?’ diye sordu Darius dikiz aynasından bana bakarken.

‘İyi olacak. Normal eski-erkek-arkadaş saçmalıkları berbat. Ona olanların hiçbirisi normal değildi ve şey, buda bunu iki kat berbatlaştırıyor.’

‘Burada değilmişim gibi konuşmayı kesin.’ Burnumu çektim ve gözyaşlarımı sildim.

Darius bu sefer benle konuşup 'Yani iyi olacak mısın?' diye tekrarladı.
'Hayır derse gidip o aptal çocuğu öldürecek misin?' dedi Aphrodite.
Şaşkınlıktan ağzından bir kahkaha çıktı. 'Onun öldürülmesini istemiyorum ve iyi olacağım.'
Aphrodite omuz silkti. 'Sen bilirsin. Ama o çocuğun öldürülmesi gerektiğini düşünüyorum.'
Darius'un koluna kuvvetle asılıp, yan şeritteki mağazayı gösterdi. 'Tatlım, arabayı RadioShack'a çekebilir misin? Benim aptal dokunmatik iPod'um maffoldu ve yeni bir tane almak istiyorum.'
'Sana da uyar mı?' diye sordu Darius bana.
'Sorun değil. Okula gitmeden önce kendime gelmeye ihtiyacım var zaten. Ama imm. Benimle arabada kalabilir misin?'
'Tabi ki Rahibem.' Dedi. Onun dikiz aynasındaki gülümsemesi suçlu hissetmeme neden oldu.
'İki dakika da dönerim. Benim için Maleficent'a göz kulak olun.' Aphrodite kediye Darius'un eline tutuşturdu ve RadioShack'a doğru koştu.
Darius Aphrodite'in tıslayan kedisini yerleştirdikten sonra bana doğru döndü.
'Eğer istersen o çocukla konuşabilirim.'
'Hayır. Ama teşekkürler.' Tekrar burnumu çektim ve gözyaşlarımı kuruladım.
'Vampirlerle ilişkisi olan insanlar fazla duyarlı olabiliyor.' Dedi Darius. Ve sözcüklerini dikkatle seçerek 'Bir vampirin arkadaşı olmak - özelliklede güçlü bir Yüksek Rahibenin- zor bir yön.' Dedi.
'Ben bir vampir ya da Yüksek Rahibe değilim.' Dedim, kendimi tamamıyla berbat hissederken. 'Ben sadece bir çaylağım.'
Darius bana ne kadarını söylemesi gerektiği hakkında tereddüt etti. Anca arabaya giren Aphrodite'in sahte dokunmatik iPod paketini tuttuğunda konuşmaya başladı.
'Zoey, Yüksek Rahibeliğin bir gecede gerçekleşmediğini aklında tutmalısın. Onlar çaylaklarken kendilerini göstermeye başlıyorlar. Güçleri erkenden şekil almaya başlıyor. Senin gücünde şekil alıyor. Sen normal bir çaylak olmaktan çok uzaktasın. Ve her zaman kendin olacaksın. Bu nedenle davranışların diğerlerini derin bir şekilde etkileyebilir.'
'Biliyorsun. Daha yeni şu 'Woww ben çok farklıyım' şeyiyle başa çıkabilmeyi başardım. Ve şimdide boğuluyormuşum gibi hissediyorum.'
Aphrodite Maleficent'ı kucağına çektikten sonra oturduğu yerden bana dönüp, gözlerimin içine baktı. 'Evet. Ekstra-özel olmak düşündüğün kadar harika değilmiş, ha?'
Bana o alaycı, sü*tüğömsü 'Sana söylemiştim' sırtışını yapmasını bekledim. Ama o sadece gözlerimin içine anlayışla bana baktı.
'Gerçekten iyi davranıyorsun' dedim.
'Bunu nedeni benim üstündeki kötü etkilerin' dedi. 'Ama ben işin birde iyi tarafına bakmaya çalışıyorum.'
'İyi tarafı mı?'
'İyi olan, diğerlerinin hala benim cehennemden gelme bir cadı olduğunu düşünmesi.' Dedi ve gülümseyerek kedisini okşadı.
'Senin görülmeye değer olduğunu düşünüyorum' dedi Darius, hırıldayan

kedinin üzerinden.

‘Ve kesinlikle haklısın.’ Ona doğru eğildi ve –aralarında ezilmekten şikâyetçi olan kediye rağmen- yanağından sesli bir şekilde öptü.

Öğürme sesi çıkardım ve mendilimi tıkaç gibi kullanıyormuş gibi yaptım. Ama bana göz kırpan Aphrodite’e gülümsedim ve kendimi çok daha iyi hissettim. En azından bitti, dedim kendime. Erik benden nefret ediyor. Stark öldü ve eğer ölümsüz olursa onun ölümsüzlük alanında kendi ayaklarının üstünde durabilmesine yardım edecektim. İşte bu. Sonunda Heath’le olan kötü karşılaşmam sonrasında tüm bu erkek arkadaş işleri defterini uzun bir süreliğine kapamıştım.

Doğal olarak drama sınıfına geç kalmıştım. Değişen çizelgemle birlikte, üst seviye bir drama sınıfına konulmam beni için gayet iyiydi. İşaretlenmeden önce South Intermediate Lisesi’nde drama dersine gitmişim. Ve bundan çokta hoşlanmıştım (Sadece sahnede, dışarıda bir yerlerde değil). Tamam, gerçekten iyi bir aktristim demiyorum ama denemiştim. Tabi ki saatleri değiştirmek ayrıca tanımadığım bir avuç yeni çocuğun arasında kalakalmama neden olmuştu. Kapıda durup nereye oturmam gerektiğini bulmaya çalışıyordum. Ve gerçekten Erik’in(Profesör Night?) ortasında olduğu Shakespeare’ın Oyunları hakkındaki konferansı yarıda kesmek istemiyordum. ‘Sadece boş bir yere otur, Zoey.’ Dedi Erik bulunduğum yöne bile bakmadan. Sesi canlı, profesyonel ve birazdan sıkıcıydı. Başka bir deyişle kulağa tam bir öğretmeninmiş gibi geliyordu. Ve hayır. Benim kapının orda saklandığımdan nasıl haberdar olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Odaya aceleyle girdim ve bulabildiğim ilk boş sıraya oturdum. Ne yazık ki önlerdeydi. Sağımda oturan Becca Adams’ı selamladım. Oda beni selamladı. Ama beni şaşkına çevirecek bir şekilde Eric’e gözünü dikmişti. Becca’yı gerçekten çok iyi tanı mıyordum. Sarışın ve tatlıydı. Bu da Gece Evi’nde alışılmış bir şeydi (Burada her 5 çaylaktan biri sarışındı). Ve son zamanlara Karanlık Kızlar’a katılmıştı. Sanırım Aphrodite’in etrafında dolanan eski bir arkadaşısıydı. Onu birkaç kez görmüştüm. Ama onun hakkında başka bir bilğim yoktu. Tabi ki kafasını hemen döndürüp, Eric’e bakarken adeta erimesi onu sevmeme hiçte yardımcı olmamıştı.

Hayır! Erik artık erkek arkadaşım değil. Başka kızların ona ilgi duymasından dolayı çılgına dönemem. Bunları takmamalıyım. Hatta belki onunla arkadaş olup, herkese artık Erik olayını aştığımı göstermeliyim. Evet, ben sadece- ‘Selam, Z.’

Çok sarışın, çok tatlı ve çok uzun Cole Clifton – ayrıca Shanuee ile çıkar kendileri (Bu da onun ne kadar cesur olduğunu gösterir)- iç düşüncelerimi bölerek fısıltılı bir şekilde beni selamladı. ‘Selam.’ Dedim büyük bir gülümsemeyle birlikte.

‘Ah, hey, bu harika. Gönüllü olduğun için teşekkürler Zoey.’

‘Hah?’ dedim ve Erik’e şaşkınlıkla baktım.

Gülümsemesi çok havalıydı. Gözleri buz mavisiydi. ‘Konuşuyordun. Bende bunu Shakespeare doğaçlamasına gönüllü olmak için yaptığını farz ettim.’

Yutkundum. ‘Ah. Şey. Ben-’ Herhangi bir cehennemden çıkıp gelen bu Shakespeare doğaçlamasına kalkmamak için yalvarmaya başlayacaktım. Ama

sanki koca bir ahmak gibi gevelememi sabırsızlıkla bekliyormuş gibi gözükten alaylı bakışlarını bana döndürdüğünde fikrimi değiştirdim. Erik Night'ın beni tüm sömestr utandırmasına ve bana sataşmasına izin vermeyecektim. Bu yüzden boğazımı temizledim ve sıramda biraz daha dik oturdum. 'Gönüllü olmaktan mutluluk duyarım.'

Şokla genişleyen mükemmel mavi gözleri bana hemen bir pislikmişim gibi baktı. Ama bu bakış 'Çok iyi. O zaman yukarıya gel ve sahne repliklerinin bir kopyasını al' demesiyle buharlaşıp gitti.

Ah, kahretsin, kahretsin, kahretsin!

'Tamam.' Erik ve ben yan yana, drama sınıfına dönük bir şekilde durduk.

'Zoey'nin geç kalıp bizi bölmesinden önce de söylediğim gibi, Shakespeare'ın doğaçlamaları sizin karakteristik yetenekleriniz üzerinde alıştırma yapmanız için harika bir egzersiz. Aktörler, oyun yazarlarının cümlelerine olabildiğince sadık kalmaya çalışır. Bu yüzden ünlü senaryoları değiştirmek ilginç olabilir.' Gergin bir şekilde terleyen ellerimde tuttuğum kısa senaryoyu gösterdi.

'Bu bir Othello ve Desdemona sahnesinin başlangıcı-'

'Othello'yu mu oynayacağız?' Adeta gıcırdamıştım. Midemin bir yumruk yemişçesine bulanmaya başladığını hissettim. Bu Erik'in tüm okulun önünde bana tüm aşkıyla ezberden okuduğu Othello monologuydu.

'Evet.' Gözleri benimkilerle karşılaştı. 'Bununla bir sorunun mu var?'

Evet! 'Hayır.' Diye yalan söyledim. 'Sadece merak etmişim. Hepsi bu.' Ah, Tanrım! Bana Othello'nun aşk sahnelerinden birini mi yaptıracaktı? Midemin bunu istememden mi yoksa istememende mi dolayı daha çok kötüleştiğini anlayamadım.

'Oynayacağımız oyunu biliyorsun, değil mi?'

Evet, anlamında başımı salladım. Tabi ki biliyordum. Othello, Desdemona (son derece beyaz bir kadın) ile evlenen Moor'du(bir siyahî adam). Onlar, Othello'yu kıskanan Iago adlı pisliğin teki olan bir adamın ortaya çıkıp, Desdemonu'yu başkalarıyla ahlaksız şeyler yapıyormuş gibi gösterene kadar birbirlerine âşıklardı. Othello en sonunda Desdemona'yı boğmuştu. Öldürmüştü.

Ah. Lanet olsun!

'İyi.' Diye tekrarladı. 'O zaman senaryonun son sahnesini canlandıracağız.

Othello'nun Desdemona ile karşılaşmasını. Güncel satırları okuyarak bağliayacağız. Bizim için bunları senaryoya kopyaladım. Sana dua edip etmediğini sorduğumda, sende okumaya başla. Orijinal metne sadık kalmaya çalış ama bunu bugünün dilinde yap. Anladın mı?'

Maalesef anlamıştım. 'Evet.'

'Tamam, o zaman başlayalım.'

Ve onu daha önce defalarca izlediğimde ki gibi Erik Night karaktere bir adım yaklaştı ve o insan haline geldi. Bana bakmayı kesip döndü ve Othello'nun satırlarını okumaya başladı. Onun senaryoyu bırakıp, bir anıdan konuşmaya başladığını fark ettim:

O sebep, ruhum, o sebep;

Onu size anlatmaya dilim varmaz, siz iffetli yıldızlar!

O sebep. Ama yine kan dökmeyeceğim,

Onun kardan beyaz, mermer heykeller gibi düz ve yumuşak cildinde yara izi bırakmayacağım.

Psikolojisinin değiştiğine yemin edebilirdim. Ve tüm sinirliliğim ve kırılan onuruma rağmen içime işliyordu. Bu ilişkinin herkesin içinde oynanması için fazla utandırıcı olduğunu biliyordum. Ama onun yeteneğini hala takdir ediyordum.

Erik bana döndü ve omuzlarımı ellerinin arasına almasıyla çılgınca çarpmaya başlayan kalbime rağmen açıkça düşünebiliyordum.

... Senin ışığın bir kere söndü mü onu bir daha yakacak Prometheus ateşi nasıl bulunur; bilmiyorum

Senin gülünü kopardıktan sonra ona tekrar hayat verip büyütemem

Artık solar kaybolursun

Bari onu fidanı üzerindeyken koklayayım.

Sonra, beni tamamen şok edici bir şekilde, Erik eğildi ve dudaklarımı öptü. Öpücüğü sert ve yumuşaktı- kızgınlık ve ihanetten dolayı ateşliydi, yinede dudaklarını benimkilerin üzerinden çekmek istemiyormuş gibiydi. Beni nefessiz bıraktı. Beni iğrendirdi. Benim başımı döndürdü. Onun tekrar kız arkadaşı olmayı o kadar çok istiyorum ki. Onun benim başlamama işaret olarak söylediği sözler üzerine kendime geldim.

Ağlamaktan kendimi alamıyorum,

Ama gözyaşlarım zalim.

Bu ilahi bir ıstırap, darbeyi en çok sevdiğine indiriyorsun.

Uyanıyor.

Kim var orada? Othello, siz misiniz?’ kâğıdımdan Erik’e doğru baktım. Göz kapaklarımı hızla açıp kapatarak Erik’in öpücüğü beni uyandırmış gibi uyandım.

‘Evet Desdemona.’

Ah, Kahretsin! Sıradaki repliğimin bu olduğuna inanamıyorum. Yutkundum ve net olmayan bir şekilde ‘Yatağa gelecek misiniz lordum?’ dedim.

‘Bu gece dua ettin mi Desdemona?’

Erik’in yakışıklı yüzü birden sinirli ve korkutucu bir hal aldı. Yemin ederim korkmuş gibi gözükme için pekte rol yapmama gerek yoktu. ‘Evet, lordum.’ Hızlıca son repliğimi de okudum.

‘İyi. Bugün sana olacaklar için temiz bir ruha ihtiyacın var!’ diye doğaçlama yaptı. Hala kıskançlıktan dolayı çılgına dönmüş Othello gibi gözüküyordu.

‘Sorun ne? Ne hakkında konuştuğun hakkında hiçbir fikrim yok.’ Doğaçlama yapmak o kadar zor değildi. Sınıf ve bizi izleyen tüm gözleri unutmuştum. Tek gördüğüm Othello olan Erik’ti. Ve Desdemona’nın korkusunun ve perişanlığının nedeninin onu kaybetme düşüncesinden kaynaklandığını biliyordum.

‘İyi düşün!’ Diye bağırdı kastığı çenesinden. ‘Eğer üzgün olduğun bir şey varsa, affedilmek için şimdi sormalısın. Bu akşamdan sonra hiçbir şey senin için aynı olmayacak.’

Parmakları omuzları o kadar sert bastırıyordu ki orada izler bırakacağından emindim. Ama yana çekilmedim. Sadece o çok iyi bildiğim gözlere baktım. Titreyerek hissiz ellerimle senaryoyu tutarken, o bildiğim Erik’i görmeyi umdum.

‘Ama benim ne dememi istediğini bilmiyorum!’ diye bağırdım. Ve Desdemona’nın kendim olmadığını düşünmeye çalıştım. O hiçbir şey için suçlu değildi.

‘Doğruyu!’ dedi öfkeli bir şekilde. Gözleri çok vahşi gözüküyordu. ‘Bana ne kadar ihanet ettiğini kabul etmeni istiyorum!’

‘Ama etmedim!’ Gözlerimde biriken gözyaşlarını hissedebiliyordum. ‘Kalbimde değil. Sana asla kalbimle ihanet etmedim.’

Erik’in Othello’su dünyamdaki her şeyi silmişti – Heath, Stark, Loren. Burada

sadece o ve ben vardık. Ve onun, ona isteyerek ihanet etmediğimi anlamasını sağlamak zorundaydım. Hala onu aldatmak istemediğimi.

‘O zaman kalbin siyah, buruşmuş, çünkü kesinlikle bana ihanet ettin.’

Elleri omuzlarımdan boynuma doğru kaymaya başladı. Ve nabzımın bir kuşun çılgınca çırpınması gibi hızla attığını fark ettiğini biliyordum. ‘Hayır! Sana yaptığım şeyler hataydı! Kendi kalbimi kırdım, sadece bir kere değil üç kerede. ‘Yani benimkini de seninkiyle birlikte mi kıracaksın?’ Parmakları boynumun etrafını sardı ve onunda gözlerinde gözyaşlarının olduğunu görebiliyordum. ‘Hayır, lordum.’ Dedim ve Desdemona’nın bazı bölümlerine sadık kalmayı denedim. ‘Sadece beni affetmeni ve-’

‘Seni affetmek mi!’ haykırdı. ‘Nasıl bunu yapmamı beklersin? Seni sevmiştim ve sen beni başka bir erkekle aldattın.’

Kafamı salladım. ‘Bunların hepsi yalan.’

‘Hiç bir şey yapmadığını ama bana yalan söylediğini mi kabul ediyorsun?’

Boynumdaki parmakları sıkılaştı.

Hızla soludum. ‘Hayır! Demek istediğim bu değildi. Her şeyi yanlış anlıyorsun. Onunla aramdaki şey yalandı. O yalandı. Onunla ilgili haklıydın.’

‘Çok geç.’ Dedi kalın bir sesle. ‘Bunu çok geç fark ettin.’

‘Bunun için çok geç değil. Beni affet ve bana başka bir şans ver. Bizi böyle bitirme.’

Erik’in yüzünde birçok duygu gördüm. Onun sinirini ve hatta nefretini görebiliyordum. Ama orda üzünlükte vardı ve belki, sadece belki, geriye dönmeyi umut eden bir duygu da vardı o gökyüzü mavisi rengindeki gözlerinde.

Sonra aniden yüz ifadesindeki üzünlük ve umut donuklaştı. ‘Hayır! Bir sü*tük gibi davrandın ve şimdi sü*tüklüğünün karşılığını alacaksın!’

Gözlerindeki ciddi çılgın ifadeyle birlikte, üstümde sanki bir kule gibi uzamıştı. Bana bir adım yaklaştı, bir elini gırtlığımdan çekti ve böylece kolunu kullanarak beni kendisine kenetledi. Diğer eli tüm boynumu tutmak için yeterince büyüktü. O boğazımı sıkarken, vücutlarımızın iyice sıkıştı. Ona karşı aniden gelen vahşi beyaz-ve-seks bir tutku hissettim. Bunun yanlış olduğunu biliyordum. Bunu tuhafta olduğunu biliyordum ama kalbim korku veya sinirden daha da fazla çarpmaya başlamıştı. Gözlerinin içine Desdemona’nın dehşeti ve kendi tutkumla birlikte baktım. Onunda vücudunda aynı şiddetle bunları hissettiğini biliyordum. O Othello’ydu – kıskançlıktan ve kızgınlıktan delirmiş. Ama o ayrıca Erik’tide.-Bana âşık olan ve beni başka bir erkekle bulmasının ardından çok kötü yaralanan çocuk.

Yüzü benimkine o kadar yakındı ki neredeyse nefesini benimde hissediyordum. Beni tanıdıktı ve bu tanıdıklık karar vermeme neden olmuştu. Kollarının arasında bayılmış numarası yapıp ölmek yerine kollarımı etrafına sardım ve dudaklarımız arasındaki kısa mesafeyi de kapattım.

Onu içimdeki her şeyle birlikte öptüm. Ona verdiğim bu öpücüğe tüm acımı, kederimi ve tutkumu koydum. Ve onunda dudakları benimkilerin altından açıldı. Tutkuma karşı tutkumla, acıma karşılık acıyla ve aşkıma karşı aşkıyla. Ve sonra o aptal zil çaldı.

Bölüm 20

Ah. Aman. Tanrım. Zilin çalışı bir yangın alarmı gibiydi. Erik hemen çekildi ve aynı anda da sınıfta alkışlar koptu. Aynı Okie Korusu gibi 'Whoo-Hoo!' ve 'Bu çok seksiydi!' tezahüratlar yaptılar. Erik elimi tutmasaydı yere düşebilirdim.

'Başınla selamla' dedi nefesi tenime değerken. 'Ve gülümse.'

Dediğini yaptım. Başımı eğdim ve zorla gülümseyerek az önce dünyam patlamamış gibi davrandım. Diğerlerinin tezahüratlarının bitmesinin ardından Erik tekrar öğretmen ses tonuyla konuştu:

'Tamam. Jules Ceasar'a bir göz atmayı unutmayın. Yarın onu sahneleyeceğiz.'

Sınıftaki son çocuğunda çıkması üzerine 'Erik, konuşmalıyız.' Dedim.

Onu yakmışım gibi elini çekti. 'Gidersen daha iyi olur. Diğer sınıfına da geç kalmak istemezsin.' Sonra diğer tarafa döndü ve ofisine girip kapıyı arkasından 'PAT!' diye kapattı.

Drama odasından ısırdığım dudaklarım, küçük düşürülmekten dolayı yana yüzüm ve gözyaşlarımın yaktığı gözlerim ile birlikte çıktım. Demin olan şeyde neydi? Peki, emin olduğum tek bir şey varsa oda Erik Night'ın bana karşı hala boş olmadığıydı. Tabi bu ilginin nedeni beni boğmaya odaklanmasından da kaynaklanıyor olabilirdi. Ama en azından bana karşı hiçbir şey hissetmiyormuş gibi rol yapmayı kesmişti. Öpücüğümüzün şiddetinden dolayı dudaklarım hala acıyordu. Elimi kaldırdım ve bir parmağımı nazikçe dudaklarımın ortasına koydum.

Yürümeye başladım. Yanımdan geçen çaylakları görmüyordum bile. Ve kaldırımın yanlarına sıralanmış ağaçlardan birinin dalından gelen boğuk kuzgun sesini duyana kadar kendime gelememiştim.

Titrememle birlikte aniden durdum ve karanlık ağaca baktım. Ben onu izlerken, gece siyah bir mumdan dökülen yağ gibi sallandı ve katlandı. Orada bir şey vardı. Oradaki şey dizlerimin çözülmesine ve midemin kramp geçirmesine neden oluyordu.

Bir hedef haline geldiğimden beri mi- böyle korkmuş küçük bir kız gibiydim?

'Sen de kimsin?' diye haykırdım geceye. 'Ne istiyorsun?' Omuzlarımı dikleştirdim ve bu saklambaç oyununda sıkıldığıma karar verdim. Kalbimin Heath'le olanlar yüzünden kırılmasına, kafamın Stark yüzünden karışmasına ve hatta Erik ile olan karmaşaya bile engel olamıyor olabilirdim. Ama bu şeyi şimdi, burada halledebilirdim. Ağaçların oraya yürüyüp, rüzgârı çağırıp ağaçları sallayabilir ve düşen o şeyin kılıcını tekmeleyebilirdim.

Böyle korkmuş ve kendim gibi hissedememekten bıkmıştım ve-

Daha kaldırıma doğru bir adım bile atamadan Darius yanımda bitiverdi.

Tanrım! Bu kadar büyük bir çocuğa göre korkutucu derece hızlı ve sessizdi.

'Zoey, benimle gelmen gerekiyor.' Dedi.

'Neler oluyor?'

'Bu Aphrodite hakkında'

Karnım o kadar kasıldı ki hasta olacağımı sandım. 'O ölmüyor. Değil mi?'

'Hayır. Ama sana ihtiyacı var. Şimdi.'

Bana daha da başka bir şey söylemedi. Ama yüzündeki gerginlik ve sesindeki

ölümcül ciddiyet her şeyi anlatıyordu.

'Tamam, geliyorum.' Yurtlara doğru aceleyle yürümeye başlamıştım. Savaşçı hemen durdu ve öyle bir delici bakış attı ki olduğum yere kıvrılmak istedim. 'Bana güveniyor musun?' dedi sertçe.

Onayladım.

'O zaman rahatla ve benimle güvende olacağına inan.'

'Tamam.' Ne hakkında konuştuğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama kolumu kavradığında protesto etmedim.

'Unutma. Rahat kal.' Dedi.

Ağzımı açıp tamamımı tekrarlamak istemiştım. Ama Darius'un ileri doğru patlayıp, beni de kendisiyle birlikte götürmesiyle akciğerlerimdeki hava itildi. Bu son birkaç aydır yaşadığım en olağanüstü şeydi (Çünkü son birkaç aydır birçok olağanüstü şeyi yaşadım). Bu o havalimanlarındaki yürüyen yolların üzerinde olmak gibiydi. Ama Darius'un aurası farklıydı. Ve hareket, dünyayı bulanıklaştıracak kadar hızlıydı.

Birkaç saniye sonra kızlar yurdunun önündeydik ve hiçte abartmıyorum.

'Kahretsin! Bunu nasıl yaptın?' Hızlı hızlı solurken kolumu bırakmasıyla karışmış olan saçlarımı düzelttim. Bu süpersonih hızlı bir Harvey sürmek gibiydi.

'Erebus'un Oğulları'ndan bazı savaşçılar bu güçlere sahiptir.'

'Hah? Şaka yapıyorsun değil mi?' Bunu Yüzüklerin Efendisi filminden olması gereken bir şey olduğunu söyleyecektim ama kaba olmak istemedim.

'Kendi odasında.' Dedi ve beni nerdeyse merdivenler boyunca itti ve benim için kapıyı açtı. 'Seni hemen bulup getirmemi istedi.'

'Sende zaten bunu yaptın.' Dedim omuzlarımın üstünden. 'Ah, Lenobia'yı bulup ona bugün derse katılamayacağımı söyler misin?'

'Tabi ki, Rahibem.' Sonra hemen gözden kayboldu. Tanrım. Hemen yurda daldım. Ana salon boştu. Herkes- (Aphrodite ve benim dışımda.) sınıftaydı. Merdivenlerden hızlıca çıktım ve meraklı-kızların-yaptığı gibi bir sürü soru sormadan Aphrodite'in odasını buldum. Kapıyı açmadan önce iki kere vurdum. Odadaki tek ışıllık küçük bir mumdan geliyordu. Aphrodite yatağının üzerinde, dizlerini göğsüne doğru çekmiş, dirseklerini dinlendiriyordu. Ve yüzü elleriyle yüzünü kapamıştı. Maleficent beyaz esnek bir top gibi yanına kıvrılmıştı. Odaya girdiğimde kedi bana baktı ve hafifçe hırladı.

'Hey, iyi misin?' diye sordum.

Vücudu titredi ve büyük bir efor sarf ederek başını kaldırdı ve gözlerini açtı.

'Aman tanrım! Ne oldu?' Masasının yanındaki Tifani lambasının açıp aceleyle yanına koştum. Maleficent'in kalkıp bana tıslamasının ardından 'Bunu bir denede seni pencereden aşağı atıyım ve yağmura senin canını okumasını söyleyeyim.' Dedim.

'Maleficent sorun değil. Zoey nefret edilesi ama bana zarar vermeyecek.

Kedi tekrar tıslamadı ama tekrar beyaz-top şekline döndü. Dikkatimi Aphrodite'e verdim. Gözleri tamamen kanla doluydu- o kadar kötüydü ki gözlerinin beyazlığa da kan olmuştu. Sadece tarlada alerjik olduğu bir polene rastlamış gibi pembe değildi. Kırmızıydı. Kan gibi. Gözlerine kan dolmuş ve kırmızıyla boyanmışlar gibiydi.

'Bu seferki gerçekten kötüydü.' Sesi korkunç geliyordu. Sesi güçsüz, yüzü de bembeyazdı. 'Ba-Bana buzdolabından Fiji suyu getirebilir misin?'

Odasındaki mini-buzdolabına gittim ve bir şişe su aldım. Altın işlemeli bir el bezi buldum banyosuna saptım (Tanrım, lanet bir şekilde çok zengin). Geri dönmeden önce beze biraz soğuk su damlattım.

'Biraz su iç ve sonra gözlerini kapatıp bunu yüzüne koy.'

'Korkunç gözüküyorum değil mi?'

'Evet.'

Susuzluktan ölüyormuşçasına Fiji şişesinden büyük yudumlarla su içti. Sonra soğuk, ıslak bezi gözlerinin üstüne koydu ve tümsek oluşturan yastıklarına doğru yorgun bir iç çekişle beraber şekilde uzandı. Maleficent gözleri kısarak, kötü kötü baktı. Ama görmemezlikten geldim.

'Gözlerin daha önce hiç böyle olmuş muydu?'

'Cehennem gibi yanmasını mı demek istedin?'

Tereddüt ettim. Sonra ona söylemeye karar verdim. Aphrodite aynaları görmeyi reddediyor filan değildi. Zaten yakında kendiside görecekti. 'Parlak kan kırmızısı demek istemişim.'

Onun şaşkınlıktan titrediğini ve sonra beze doğru uzandığını gördüm. Ama sonra durdu ve sonra tekrar arkaya doğru eğilip, yastıklara gömüldü.

'Darius'un çılgına dönüp hemen arkasında onu yakalacak bir zebani varmış gibi senin peşine düşmesine şaşmamalı.'

'Eminim geçer. Sadece bir süreliğine gözlerini kapatmalısın.'

Dramatik bir şekilde iç geçirdi. 'Bu lanet görüşlerin beni çirkin göstermesi sinirlerimi bozmaya başladı.'

'Aphrodite,' dedim, konuşurken de gülümsemeye çalışırken. 'Çirkin olabilmek için çok güzelsin. En az bize zilyon kere söylediğin kadar.'

'Haklısın. Kırmızı gözlerle bile diğerlerinden çok daha güzelim. Bana hatırlattığım için teşekkürler. Bu görüş saçmalığı bundan bile endişelenmeme neden oluyor.'

'Görüş pisliklerinden bahsetmişken. Beni de mi katmak istiyorsun?'

'Biliyorsun, biraz küfür edersen eriyecek filan değilsin. Tanrıçam, pislik inanılmaz bir şekilde kusurlu.'

'Asıl konu üzerinde kalabilir misin?'

'İyi. Ama diğer insanlar sana ne kadar sinir bozucu ve kusurlu olduğunu söyleyince gelipte beni suçlama. Masamın üstündeki kâğıt parçasında bir şiir yazılı. Görüyor musun?'

Pahalı masanın yanına gittim ve parlayan ahşapta bir kâğıt parçasının durduğunu gördüm. Kâğıdı tutup 'Gördüm.' Dedim.

'İyi. Onu okumalısın. Ve o lanet şeyin ne anlama geldiğini anlamanı umuyorum. Şiirleri hiçbir zaman anlayamamışımdır. Bu çok b*ktan.'

'B*k' kelimesini dikkatle vurgulamıştı. Onu duymamazlıktan geldim ve şiire odaklandım. Dikkatli bir şekilde okurken vücudum karıncalanmaya başladı. Ve soğuk bir rüzgâr tüm bedenimi yıkamışçasına tüylerim diken diken oldu.

'Bunu sen mi yazdın?'

'Ah, evet, tabi. Küçükken Dr. Seuss'dan bile hoşlanmamıştım. Hiçbir lanet yolla bu şiiri yazmadım.'

'Bunu yarattığını kastetmemiştim. Bunu fiziksel olarak mı yazdın demek istemiştin?'

'Aptallaşmaya mı başlıyorsun? Evet, Zoey. Bunu o iğrenç, çok-acı-veren-türünden-olan görüşlerim sırasında yazdım. Bunu yaratmadım. Kopyaladım. Tatmin oldun mu?'

Onun dört direkli saçaklı karyolasında yastıklara yaslanmış bir şekilde uzanırken, kafasının üstünde altın-işlemeli bezi tutarken ve bir eliyle de korkunç kedisini okşadığını görünce kafamı hiddetle salladım. Kesinlikle bir sü*tük diva gibi gözüküyordu. 'Biliyorsun, gelip seni yastıkla boğup öldürebilirim ve kimse de seni özlemez. Diğerleri seni bulana kadar nefret edilesi kedin seni yer ve cinayetimin tüm kanıtlarını yok eder.'

'Maleficent beni yemez. Ama bir b*kluk yaparsan seni yiyebilir. Artı, Darius beni özler. Sadece şu lanet şiiri oku ve ne anlama geldiğini bana söyle.'

'Sen Görüş Kızısın. Bunun ne anlama geldiğini senin bilmen gerekiyor.'

Dikkatimi tekrar şiire verdim. Niye burada yazan şeyler tuhaf hissetmeme neden oluyordu?

'Bu doğru. Ben görüşüm. Ben çevirmenlik yapmam. Ben sadece çok çekici bir kâhinim. Sende Yüksek Rahibe olmak için eğitiliyorsun, hatırladın mı? Yani bunu kendin bul.'

'Tamam- tamam. Bunu yüksek sesle okumama izin ver. Bazen şiirleri duymak onları anlamayı daha da kolaylaştırıyor.'

'Her neyse. Sadece ne olduğu bul.'

Boğazımı temizledim ve okumaya başladım.

Kadim olan yükselmeyi beklerken uyuyor,

Toprağın gücü kanayınca kutsal kırmızı

İşaret doğru zamanı alıyor; Kraliçe Tsi Sgili planlayacak

O gömülü yatağından dışarı çıkarılacak

Ölümün elinde baştan sona özgür

Korkunç güzellik, müthiş görünüş

Onlara tekrar emredebilir

Kadınlar onun karanlık gücüne diz çökecek

Kalona'nın şarkısı kulağa hoş gelir

Biz soğuk acıyla katledilirken

Bitirdiğimde durdum ve bunun ne anlama geldiğini anlamaya çalıştım. Ve tekrar kendimi  ıldırımış gibi hissettim.

'Korkutucu, değil mi?' dedi Aphrodite. 'Demek istediğim, bu kesinle aşk, g ller ve sonsuz mutluluk hakkında yazılmamış.'

'Hımm.' Düşünürken yanağımı  ığneditim. 'Pekâlâ, toprak görünüşe göre biri öldürülünce ve kanı yere sızınca kanıyor. Be belki de bu g   öldürülen kişiden kaynaklanıyor. Çok güçlü biri gibi.'

'Ya da çok güçlü bir vampir. Bu tıpkı Profesör Nolan'ı bulduğumuzdaki gibi.' Aphrodite'in sesindeki ukalalık hatırladığı anıdan dolayı azalmıştı. 'Toprak bu yüzden kanıyormuş gibi gözüküyor.'

'Evet, haklısın. Bu Kraliçe Tai Sgili'nin ölümü ya da öldürülmesinden dolayı kaynaklanıyor olabilir. Çünkü bir kraliçe kesinlikle çok güçlü bir kişidir.'

'Bu Kraliçe Tsi her neyseside hangi cehennemden  ıktı?'

'Bu isim bana çok tanıdık geliyor. İsim Cherokee diline benziyor. Biliyor muyum merak-' Birden yazının beni neden tuhaf hissettirdiğini anlamamla birlikte nefesimin şoktan dolayı kesilmesi de bir oldu.

'Ne?' dedi tekrar oturan Aphrodite. Yüzündeki bezi kaldırdı ve şaşkınlıkla bana baktı. 'Ne oldu?'

‘Yazı.’ Dedim dudaklarımın arasından soğuk bir şekilde. ‘Bu büyükannemin el yazısı.’

21.Bölüm

‘Büyükanneinin yazısı mı?’Afrodit dedi. ‘Emin misin?’

‘Evet’

‘Fakat bu imkânsız. Sadece birkaç dakika önce bu lanet şeyi yazdım.’

‘Bak, pratik olarak Darius tarafından buraya nakledildim ve bu imkânsız olmalıydı, fakat kesinlikle onu yaptım.’

‘Evet, aptal, bunda Star Trek kadar çok şey olmadığını görüyorum.’

‘Nakliyecinin referansının farkına vardın. Sen de bir aptalsın.’dedim.

‘Hayır, sadece sıkıcı arkadaşlar bende stres yapıyor.’

‘Bak, bunun büyük annemin el yazısı olduğunu düşünüyorum, fakat bekle. Odamda ondan bir mektup var. Onu almaya gideceğim. Belki haklısın. .

.’Kaşlarımı kaldırıp ekledim,’ilk kez için ve bu bana sadece onun yazısını hatırlatıyor.’Odadan çıkmaya başladım, fakat bir anlık düşünce Afrodit’e şiir kâğıdını göstermem için beni durdurdu.’Bu senin normal el yazın mı?’

Kâğıdı benden aldı ve görüşünü belirginleştirmek için birkaç kez gözlerini kırptı. Yüzündeki şoku gördüm ve o konuşmadan önce ne diyeceğini bildim.’Peki, lanet olsun, bunun benim yazımla alakası yok.’

‘Geri geldiğimde ben haklı olacağım.’

Ne olduğu hakkında düşünmemeyi denedim, odama doğru ilerledim ve Nala’nın güzel şekerlemesini bölerken onun üzgün şaşkınlığına ve tuhaf miyavlamasına sııttım.

Büyükanneinin bana gönderdiği son kartı kapmam sadece bir saniyemi aldı.

Masamın üzerine koymuştum onu(Afrodit’in odasındaki çok daha ucuz versiyonu.).Onun önünde üç sert yüzlü rahibenin resmi

vardı(Rahibeler!).Onların altında ‘İYİ HABER; ONLAR SENİN İÇİN DU EDİYORLAR.’ yazıyordu. İçinde ‘KÖTÜ HABER; ONLAR SADECE ÜÇ KİŞİ.’

Diye devam ediyordu. Kardeş Mary Angela’nın bu kartı eğlenceli mi yoksa kırıcı mı bulacağını merak ederken bile, Afrodit’in odasına dönerken, kart hala beni güldürüyordu. Eğlenceli olduğuna bahse girerdim. Bunu ona sormayı aklıma not ettim.

Geri döndüğümde Afrodit çoktan elini uzatmıştı. ‘Pekâlâ, kontrol etmeme izin ver.’kartı verdim ve onunla birlikte karşılaştırdık.

‘Bu çok lanet tuhaf!’Afrodit dedi, el yazılarının tamamen benzerliğine başını sallayarak.’Yemin ederim, bu şiiri yazalı beş dakika olmadı, fakat bu kesinlikle büyükanneinin el yazısı, benimki değil.’bana baktı. Yüzü korkunç kan rengi gözlerinin yanında ultra-beyaz görünüyordu. ‘Onu arasan iyi olur.’

‘Evet, yapacağım. İlk olarak bu görüş hakkında hatırladığın her şeyi bilmek istiyorum.’

‘Konuşurken gözlerimi kapatıp sabun bezini yüzüme koymamın senin için bir sakıncası var mı?’

‘Tamam, ona biraz daha su koyacağım. Konuşurken bu şişeden iç. Sen, şey, kötü görünüyorsun.’

‘Hayret edilecek bir şey yok. Kötü hissediyorum.’Ben sabun bezini tekrar durularken, o suyun kalanını içti. Bezi ona verdim ve o da yüzüne kapatıp,

yastığa uzandı.'Bunun tam olarak ne hakkında olduğunu bilmeyi diliyorum.'dedi.

'Ben yaparım.'

'Sen bu şiiri anladın mı?'

'Hayır, onu kastetmedim. Stevie Ray hakkında tüm bu kötü hisler ve Neferet hakkında olanları kastettim. O genel kötülüğünün de üzerinde bir şeyde. Her ne devam ediyorsa şimdi, O işleri daha zorlaştırmaya başladı.'

'Eğer haklıysan şaşırırmam, fakat Neferet'in benim görüşümün bir parçası olmadığını söylemek zorundayım.'

'O zaman bana onu açıkla.'

'Pekâlâ, o kısa ve son zamanlarda olduğunun tersine açıktı. Güzel bir yaz günüydü. Kim olduğunu bilmiyorum ama bir kadın tarlanın ortasında oturuyordu veya hayır, o daha fazla bir çayır gibiydi. Çok uzakta olmayan bir uçurum görebiliyordum ve yakınlardaki bir akarsudan veya küçük bir nehirden su sesi duyabiliyordum. Her neyse, Kadın büyük beyaz bir yorganın üzerinde oturuyordu. Bunun çok akıllıca olmadığını düşündüğümü hatırlıyorum. Çimenden dolayı o lekeleniyordu.'

'Olmadı.'Tekrar uyuşmaya ve soğumaya başlayan dudaklarımın içinden konuştum.'O pamuktan ve kolayca yıkanır.'

'O zaman ne tanımladığımı biliyor musun?'

'O büyükannemin yorganı.'

'O zaman şiiri tutan büyükannen olmalıydı. Yüzünü görmedim. Aslında onu çok görmedim. O bacak bacak üstüne atarak oturuyordu, ben de onun arkasında ayakta durup omzunun üzerinden bakmaya çalışıyordum. Ben ilk şiiri gördüğümde başka her şey görüşün dışına çıktı ve sadece ona odaklandım.'

'Neden onu kopyaladın?'

Omuz silkti. 'Gerçekten bilmiyorum. Sadece yapmak zorundaydım, hepsi bu. Ben hala görüşün içindeyken onu yazdım. Sonra dışına çıktım, Darius'a baktım ona seni çağırmasını söyledim ve o zaman galiba bayıldım.'

'Bu o mu?'

'Daha fazla ne istiyorsun? Tüm lanet şiiri kopyaladım.'

Fakat senin görüşlerin genellikle tamamen kötü şeylerin meydana geleceği hakkında uyarır. Dolayısıyla uyarı nerede?'

'Aslında, Tümde kötü bir hisse sahip değildim. Sadece bir şiir. Çayır gerçekte hoştu-Sadece doğada olmayı kastediyorum. Dediğim gibi güzel bir yaz günüydü. Görüşün dışına çıkıp başım ve gözlerim cehennem gibi ağrıyana kadar, her şey iyiydi.'

Ben bunun hakkında yeterli kötü bir hisse sahibim ikimiz için.'dedim ve telefonumu cüzdanımdan çektim. Saate baktım. Neredeyse sabahın üçüydü. Aksi! Büyükannem uykuda olacaktı. Drama sınıfında Erik'le çok ortada olan sahne dışında tüm sınıflarımı kaçırdığımı fark ettim. Mükemmel. Yavaşça iç çektim. Büyükannemin anlayışlı olacağını bildim-sadece profesörlerimin de öyle olacağını umdum.

Telefonu açması çabuk oldu.

'Oh, Zoeykuş! Aradığına çok memnunum.'

'Büyükanne, geç saatte aradığım için üzgünüm. Uykuda olduğunu biliyorum ve seni uyandırmaktan nefret ediyorum.'dedim.

'Hayır, u-we-tsi-a-ge-ya, uyumuyordum. Saatler önce seninle ilgili bir rüyadan uyandım ve uyanıktım, o zamandan beri dua ediyordum.'

Onun benzer kız çocuk anlamına gelen Cherokee kelimesi beni güvende hissettirdi. Aniden onun lavanta çiftliğinde olup, kucağına atlamayı ve bana her şeyin yolunda olduğunu anlatmasını istedim, daha önce küçükken ve annem evlenip bir Stepford eşinin ultra dindar versiyonuna döndüğünde olduğu gibi. Fakat daha fazla küçük değildim ve büyükanne sorunlarımı uzağa atamazdı. Ben bir Yüksek Rahibe oluyordum ve insanlar bana güveniyordu. Nyx beni seçmişti ve güçlü olmayı öğrenmek zorundaydım.

'Tatlım? Nedir o? Ne oldu?'

'sorun yok, büyükanne, ben iyiyim.' Çabukça ona garanti ettim, onun endişeli sesini duymaktan nefret ederek.'O sadece Afrodit'in seninle ilgili bir diğer görüşü daha.'

'Tekrar tehlikede miyim?'

Gülümsememeyi başaramadım. Benimle ilgili bir şeyin yanlış olduğunu düşündüğünde sıkıntılı ve üzgün seslenmişti, fakat tehlikede olan kendisi olduğunda, güçlü ve dünyayla baş edebilirmiş gibi seslendi.

'Öyle olduğunu düşünmüyorum.'dedim.

'Ben de' Afrodit ekledi.

'Afrodit tehlikede olmadığını söylüyor. En azından şimdi değil.'

'Peki, bu iyi.'Büyükanne dedi.

'Bu kesinlikle iyi. Fakat büyükanne, bu kez Afrodit'in görüşü ne hakkında gerçekten anlamıyoruz. Genellikle büyük bir uyarı olduğunda bu açık oluyor. Bu kez sadece senin bir şiir tuttuğunu gördü ve onu kopyalamak zorunda hissetti.'Büyükannenin kendi el yazısı bölümünden bahsetmedim. Bu çoktan tamamen tuhaf duruma süper tuhaflık ekliyordu.'Dolayısıyla o yazdı, fakat şiirden bir şey anlamadık.'

'Pekâlâ, belki şiiri bana okumalısınız. Belki ben anlayacağım.'

'Evet, biz de bunu düşündük. Tamam, okuyorum.' Afrodit şiiri bana verdi ve okumaya başladım:

Uykudaki antik biri bekliyor yükselmeyi

Toprağın gücü kanadığında kutsal kırmızı,

Kraliçe Tsi Sgili'nin planlamasıyla bu işaret döner gerçeğe

Büyükanne burada durdurdu beni.'O t-si s-gi-li diye hecelenir dedi, son kelimeyi özel vurgularken. Sesi gergin geldi ve neredeyse fısıltıyla konuşuyordu.

'İyi misin, büyükanne?'

'Devam et okumaya, u-we-tsi-a-ge-ya,'Söyledi, bu sefer daha çok kendisi gibi. Vurguyu bu defa doğru söylerken devam ettim:

Kraliçe Tsi Sgili'nin planlamasıyla bu işaret döner gerçeğe

O(üstteki antik biri) gömülmüş yatağından temizlenmiş olacak

Ölümün eliyle o özgür olacak

Korkunç güzellik, dev görünüm
Onlar tekrar yönetilecek
Onun karanlık kuvvetine kadınlar diz çökecek

Kalona'nın  arkısı hoş seslenir
Biz soğuk ısıyla katliam yaparken(veya yenerken)
Büyükannem zor soluk aldı ve feryat etti,' Büyük ruh bizi korusun!'
'Büyükanne! Nedir o?'
' lk Tsi Sgili ve sonra Kalona. Bu kötü, Zoey. Bu çok çok kötü.'
Sesindeki korku beni endi elendiriyordu.'Tsi Sgili ve Kalona nedir? Neden o çok kötü?'
'o şiiri biliyor mu?'Afrodit dedi, yukarı oturup sabun bezini yüzünden alırken.
Gözlerinin normale döndüğünü ve yüzünün renginin biraz geri geldiğini fark ettim.
'Büyükanne, hoparlörü a mamın bir sakıncası var mı?'
'Hayır, tabii ki yok, Zoeyku .'
Hoparlör d  mesine basıp Afrodit'in yanına oturdum.'Tamam, sen hoparl rdesin şimdi, büyükanne. Burada sadece ben ve Afrodit varız.'
'Afrodit ve ben,'büyükannem otomatik e düzeltti.
Afrodit2e g zerimi döndürdüm.'özür dilerim, büyükanne, Afrodit ve ben.'
'Bayan Kızıku ,  iiri tanıdınız mı?'Afrodit sordu.
'Canım, bana büyükanne diye seslen. Ve hayır, tanımadım onu, daha önce okumadım. Fakat efsaneyi duydum, atalarım tarafından kuşaktan ku a a geçti.
'Neden Tsi Sgili ve Kalona parçası hakkında endi elendin?'sordum.
'Onlar Cherokee  eytanları. K t l   n karanlık ruhları.'tereddüt etti ve arka planda bir şeyin hı ırtısını duydum.'Zoey, bu yaratıklardan konuşmadan önce bu kirlenmiş kabı yakaca ım. Genellikle ada  ayı ve lavanta kullanırım. Biz konuşurken bir güvercinin t y yle dumanı yelpazeleyece im. Zoeyku , sizinde aynısını yapmanızı öneririm.'
Korkunç bir çok hissettim. Bunlar Cherokee ritüellerinde yüzyıllarca kullanıldı- özellikle yara temizleme, arınma veya ihtiyaç duydu umuzda korunma için. Büyükannem düzenli bir şekilde bunu yaptı-Ben bunun ruhumu temiz tuttu una inanarak yeti tim. Fakat hayatımda hiç büyükannem birilerinin bahsiyle bunları yapmaya ihtiyaç duymamı tı.
'Zoey, onu şimdi yapmalısın.'Büyükannem dedi.

Bölüm 22

Her zamanki gibi büyükannem ne yapmamı s ylemi se onu yaptım. Tamam, evet. Odamda bir tütsü çubuğu var. Hemen ko up getiriyim. Aphrodite'e baktım. Beni ba ıyla onayladıktan sonra kı kışlarmı  asına bir el işareti yaptı.

'Hangi  ifalı otlar?' diye sordu büyükannem.
'Beyaz adaçayı ve lavanta. Ti  rt  ekmecemde tuttu umdan.'
' yi, iyi. Bu gerçekten güzel. Bu kişisel bir şeyin ama büyü  u ana kadar

serbest kalmadı. Güzel.'

Aphrodite'in odasına aceleyle koştum.

'Toprak kabı buldum.' Dedi Aphrodite ve elime lavanta renginden üzerinde 3 boyutlu üzümün olduğu ve üzüm asmaların etrafında dolandığı kâseyi verdi. Bu kesinlikle göz kamaştırıcı, pahalı ve eskiydi. Aphrodite omuzlarını silkti.

'Evet, pahalı.' Dedi.

Gözlerimi devirdim. 'Tamam, kâseyi halettik büyükanne.'

'Kuş tüyünüz var mı? Kumru gibi huzurlu ya da kartal gibi koruyucu bir kuştan olması en iyisi.'

'Imm. Büyükanne. Hayır, hiç tüyüm yok.' Aphrodite'e soru soran gözlerle baktım.

'Burada da yok.' Dedi.

'Ne olursa olsun bunu yapmak zorundayız. Hazır mısın Zoeykuş?'

Küçük asamsı çubuğu otlar kuruyup ateş çıkana kadar salladım. Rüzgâr dumanı hafifçe eserek sürüklemeye başladı. Sonra onu mor kâseyi koydum ve aramızdaki yere götürdüm. 'Ben hazırım. Çok güzel tütüyor.'

'Onu etrafınızda gezdirin. Kızlar, ikinizin de korunmaya ve olumlu ruhunuza odaklanmanız gerekiyor. Tanrıça'yı ve sizi ne kadar sevdiğini düşünün.'

Büyükanne dediği gibi yaptık. İkimizde yavaşça nefes alırken, dumanı vücudumuzun etrafında yelpazeledik.

Maleficent aksırdı, hırladı ve yataktan atlayıp, Aphrodite'in banyosunda gözden kayboldu. Onun gittiğini görmenin beni üzdüğünü söyleyemem.

'Şimdi beni dikkatle dinlerken kâseyi de kendinize yakın tutun.' Dedi büyükanne ve sonra onun konuşmadan önce üç derin nefes çektiğini duydum. 'İlk olarak bilmeniz gereken şey, Tsi Sgili, Cherokee cadıdır. Ama 'cadı' sözcüğüne aldanmayın sakın. Onlar Wicca'lar gibi barışçıl ve iyilik yolunda değiller. Onlar sizin bildiğiniz ne irfan sahibi rahibelerdendir ne de Nyx'e saygıyla hizmet edenlerden. Bir Tsi Sgili kabileden dışlanmış gibi ayrı yaşar. Onlar tamamıyla kötüdür. Öldürmeyi severler ve ölümü kutlarlar. Kurbanlarının rıza göstermeleri için korku ve acı veren büyülü güçleri vardır. İşkence edebilir ve ane li sgi ile öldürebilirler.'

'Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum Büyükanne.' Dedim.

'Bu onların güçlü psişikler olduğunu ve düşünceleriyle öldürebildikleri anlamına geliyor.'

Aphrodite bana baktı. Gözlerime bakınca aynı şeyi düşündüğümüzü söyleyebilirim: Neferet güçlü bir psişik.

'Şiirde bahsedilen kraliçe kim?' Diye sordu Aphrodite.

'Tsi Sgili kraliçelerinden hiçbirini bilmiyorum. Kendi başlarındaydılar ve hiyerarşi ile yönetilmiyorlardı. Ama biz onların üstünde bir otoriteye sahip değiliz.'

'Yani Kalona'da mı bir Tsi Sgili?' diye sordum.

'Hayır. Kalona daha kötü. Çok daha kötü. Tsi Sgili'ler kötü ve tehlikeli ama onlar insan ve her insanla uzlaşabildiği gibi onlarla da uzlaşabiliyorduk.'

Büyükanne durdu ve tekrar nefesini düzenlemek için üç derin nefes çekti. Büyükanne konuşmaya başlayınca sesi duyulmaktan endişeleniyormuş gibi azalmıştı. Kulağa gerçekten korkmuş gibi gelmiyordu. Tedbirli ve çok çok ciddiye. 'Kalona, Raven Mocker'ların babasıydı ve insan değildi. Onu ve

şeytan dölleri çağırarak. Ama bu açıklamak için yeterli değil. Sanırım onu anlatmanın en iyi yolu bir melek olduğunu söylemek.'

Vücudum büyükannemin 'Raven Mockers' ismini telaffuz etmesiyle soğuk bir titreyişle sarsıldı. Sonra diğer dediğini algılayınca şaşırarak ona baktım. 'Bir melek mi? Kutsal kitaptaki gibi mi?'

'Onların iyi çocuklar olması gerekmiyor mu?' diye sordu Aphrodite.

'Öyle olmaları gerekiyor. Hz. İsa'nın, Lucifer'in melekler arasında en göz kamaştırıcı ve en güzeli olanı olduğunu, ama onun cennetten düştüğünü söylediğini hatırla.'

'Bu doğru. Bunu unutmuştum.' Dedi Aphrodite. 'Yani Kalona cennetten düşen ve sonrada kötü bir oğlana dönüşen bir melek.'

'Başka bir deyişle evet. Antik zamanlarda, melekler dünyaya yürüdü ve insanlarla çiftleşti. Birçok imparatorluk bu zamanı açıklayan hikâyelere sahipti. Kutsal kitap onlara Nephilim diyor. Yunanlılar ve Romalılar ise onları Olympus Tanrıları diye çağırıyor. Ama adları ne kadar farklı olursa olsun tüm hikâyeler iki ana noktada birleşiyor. Birincisi; onlar çok güzel ve güçlü. İkincisi ise; onların insanlarla çiftleştiği.'

'Mantıklı.' Dedi Aphrodite. 'Eğer bu kadar seksilerse tabi ki kadınlar onlarla birlikte olmak ister.'

'Onlar olağanüstü varlıklardı. Cherokee insanları güzellikle benzetilmenin ötesinde özel bir meleken bahseder. Gece rengine kanatlara sahip ve muazzam bir büyüklükteki bir kuzguna dönüşebilen bir yaratık. İlk başta insanlarımız onu ziyaretçi bir tanrı gibi karşıladılar. Ona şarkılar söyledik ve onun için dans ettik. Ürünlerimiz gelişti. Kadınlarımız bereketlendi.'

'Ama sonra her şey yavaş yavaş değişti. Gerçekten nedenini bilmiyorum. Hikâyeler çok eski. Onlardan çoğu zaman içinde kayboldu. Sanırım ne kadar güzel olursa olsun aranızda bir melek yaşamak zordur.'

'Büyükannemin bana söylediği şarkıda her şey Kalona'nın kabiledaki genç kızlarla yatmasıyla değişmeye başlamış. Hikâyede Kalona'nın ilk genç kızla yattıktan sonra saplantılı hale geldiği anlatılıyor. Kadınlara sahip olmak zorunda hissetti. Onlara şehveti nedeniyle ihtiyaç duyduğu için onlardan nefret etti.'

Aphrodite homurdandı. 'Bahse varım şehvet hisseden onlar değil tek kendisidir. Ne kadar seksi olursa olsun kimse erkek bir sü*tük istemez.'

'Haklısın Aphrodite. Büyükannemin şarkısında genç kızlar ona arkasına döndü ve oda bir canavar haline geldi. Kadınlarımızı kirletirken ilahi gücüyle erkeklerimize hükmetmeye alışmıştı. Kadınların onun kendilerine olan nefretinin artmasıyla daha da korktular. Çünkü hala kadınlara saplantılıydı. Bir keresindeki eski, bilge bir kadının, Cherokee kadınların Kalona için hava, su ve yemek gibi olduğunu söylediğini duymuştum.- Her ne kadar onlardan umutsuzca nefret etsede.' Tekrar durdu. Kafasında canlandırdığı şeylerden dolayı yüzünde beliren iğrenme konuşmaya başlayınca da sesine yansımıştı. 'Tecavüz ettiği kadınlar hamile kaldı. Ama çoğu ölü, tanımlanamayacak bir bebek türü doğurdular. Ama bir süre sonra Kalona'nın dölleri biti yaşar. Hikâyeler Kalona'nın çocuklarının erkek gözlerine, kol ve bacaklarına sahip kuzgunlar olduğunu anlatır.'

Öggggg. Karga vücudu ve adam gözleri ve bacakları mı? Bu iğrenç.' Dedi Aphrodite.

Vücudumdan bir titreme geçti. 'Bir süredir kuzgun sesleri duyuyorum. Sanırım onlardan biri bana saldırmayı denedi. Vurmamla birlikte oda benim elimi çizdi.' 'Ne! Ne zaman?' büyükannem aceleyle konuştu.

'Onları geceleri duyuyorum. Bu kadar gürültü yapmalarının tuhaf olduğunu düşünmüştüm. Ve... Ve geçen gece göremediğim bir şey etrafımda uçtu. İğrenç, görünmez bir kuş gibiydi. Ona vurduktan sonra okula koştum ve ateşi, soğuğu götürmesi için çağırdım.'

'Ve işe yaradı mı? Ateş onu kovaladı mı?' diye sordu büyükannem. 'Kalona'nın şeytan çocuklarının ruhuyla başa çıkabilmişsin.'

'Onları bende duydum.' Dedi Aphrodite tekrar solgun gözükmürken. 'Aslında onların birkaç gecedir ne kadar sinir bozucu olduklarını düşünüyordum.'

'Profesör Nolan öldürüldüğünden beri' dedim.

'Sanırım onları fark etmeye başladığım zamanda buydu. Aman Tanrım! Büyükanne! Onların Profesör Nolan ve Loren'nin ölümleriyle bir ilişkisi olabilir mi?'

'Hayır, sanmıyorum. Raven Mocker'lar fiziksel formlarını kaybettiler. Sadece ruhları kaldı ve onlarsa sadece çok yaşlı ve ölüme yakın kimseleri rahatsız edebilir. Elini ne kadar kötü yaraladılar hayatım?'

Otomatik olarak artık üstünde yara izi olmayan elime baktım. 'Kötü değil. Çizik birkaç dakika içinde kayboldu.'

Büyükannem söylemeden önce tereddüt etti. 'Daha önce hiç bir Raven Mocker'ın genç ve enerjik birini yaralayabildiğini duymamıştım. Onlar kötülük yaratıcıları. Karanlık ruhları ölümüne yaklaşan kişilere azap çektirmekten zevk alır. Onların sağlıklı vampirleri öldürebileceğine inanmıyorum. Ama Gece Evi'ne ölümlerden ve onlardan dolayı daha da güçlenen biri için gelmiş olabilirler. İhtiyatlı olun. Onlar korkunç yaratıklar ve onların huzurlu olması kötüye işaret. '

Büyükannem konuşurken şiiire baktım. Tekrar ve tekrar aynı satırı okudum.

'Ölümün eli içinde özgür olacak'

'Kalona'ya ne oldu?' diye sordum aniden.

'Doymak bilmez şehveti kendi yok oluşuna neden oldu. Kabilenin savaşçıları yıllarca onu yenmeye çalıştı. Ama başarılı olamadılar. O efsane ve büyüden yaratılmış bir yaratıktı. Ve onu sadece bunlar yenebilirdi.'

'Yani, ne oldu?' diye sordu Aphrodite.

'Ghigua kabiledaki tüm bilge kadınları gizli bir toplantıya çağırdı.'

'Ghigua'da kim?' diye sordum.

'Bu kabiledaki Aziz Kadına verilen Cherokee ismi. Ödüllendirilmiş bilgi bir kadın, bir diplomat ve Yüce Ruha çok yakın birisi. Her kabile kendilerine hizmet etmesi için bir tane seçerdi.'

'Yani onlar aslında Yüksek Rahibeler?' dedim.

'Evet. Bu onları tanımlamak için güzel bir yol. Ghigua, Bilge kadınları çağırdı ve Kalona'nın onları duyamayacağı tek yer olan gizli bir yerde buluştular-Toprağın derinliklerindeki bir mağarada.'

'Niye onları oradan duyamıyordu?' diye sordu Aphrodite.

'Kalona topraktan hoşlanmıyordu. O yaratıldığı cennete ait bir varlıktı.'

'Peki, şey. Neden o zaman Yüce Ruh ya da her neyse onu ait olduğu yere geri göndermedi?' dedim.

'Özgür irade' dedi Büyükanne. 'Kalona'da, sen ve Aphrodite gibi kendi yolunu seçmekte özgürdün.'

'Özgür irade bazen berbat.' Dedim.

Büyükanne güldü ve tanıdık mutlu ses içimin biraz rahatlamasını sağladı.

'Gerçekten bazen öyle, u-we-tsi-a-ge-ya. Ama bu sayede, Ghigua kadınlarının özgür iradesi bizim insanlarımızı kurtardı.'

'Ne yaptılar?' diye sordu Aphrodite.

'Kalona'nın direnmesinin imkânsız olduğu çok güzel bir genç kız yarattılar.'

'Bir kız yaratmak mı? Başkasına bir çeşit büyü yaptıklarını mı söylemek istedin?'

'Hayır, u-we-tsi-a-ge-ya. Onların genç bir kız yarattığını söyledim. Çömlekçilik konusunda en yetenekli Ghigua tarafından kilden yapıldı ve yüzü başkasına benzetilemeyecek bir güzellikte boyandı. Dokumacılık konusunda en yetenekli Ghigua tarafından beline kadar dalgalanan koyu saçları dokundu. Elbise yapan Ghigua tarafından dolunay rengindeki bir elbise dikildi ve kabuklar, bocuklar ve tüylerle süslendi. En hızlı Ghigua tarafında bacaklarının hızıyla ödüllendirildi. Ve tüm kabilenin en yetenekli şarkıcısı olarak bilinen Ghigue, en hoş sesiyle, ona tatlı ve yumuşakça fısıldadı.

'Tüm Ghigualar avuç içlerini kestiler ve kanlarını onun vücuduna güçlerin sembolleri, Kutsal Yedi'yi çizmek için mürekkep gibi kullandılar: Kuzey, güney, doğu, batı, yukarı, aşağı ve ruh. Kil figürün etrafında el ele tutuşarak durdular ve birleşen güçlerini kullanarak ona hayat üflediler.'

'Büyükanne! Dalga geçiyor olmalısın. Kadınların yaptığı oyuncak bebek canlandı mı?' dedim.

'Hikâyenin gidişatı böyle.' Dedi. 'Genç bayan, bunun neresi bir kızın beş elementi de çağırabilmesine inanmaktan daha zor?'

'Hah,' dedim büyükanne'nin yumuşak azarlamasına karşı yanaklarım ısınmaya başlarken. 'Sanırım iyi bir noktaya parmak bastın.'

'Kesinlikle öyle. Şimdi sessiz ol ve hikâyesini tamamlamasına izin ver.' Dedi Aphrodite.

'Üzgünüm, büyükanne.' Diye mırıldandım.

'Büyünün gerçek olduğuna inanmalısın, Zoeykuş.' Dedi Büyükanne. 'Bunu unutmak tehlikeli.'

'Bunu hatırlayacağım.' Dedim onu rahatlatırken. Ve büyü'nün gücünden şüphe duymanın ne kadar da ironik olduğunu düşündüm.

'Tamam. Devam ediyorum.' Dedi büyükanne ve dikkatimi tekrar hikâyeye vermemi sağladı. 'Ghigua kadınları hayat üfledikleri kadının içine amaçlarını da koydular. Onu A-ya ismini verdiler.'

'Hey, bu sözcüğü biliyorum. 'benim' demek.' Dedim.

'Çok iyi, , u-we-tsi-a-ge-ya. Ona bu ismi verdiler çünkü her birinin bir parçası onun içindeydi – o tüm Ghigua kadınlarındandı.'

'Aslında bu oldukça havalı.' Dedi Aphrodite.

'Ghigualar hiç kimseye ondan bahsetmediler- ne kocalarına, ne kızlarına, ne

oğullarına, nede babalarına. Bir daha ki şafakta onu mağaradan çıkardılar ve Kalona'nın her sabah yıkanmak için gittiği yere götürdüler ve kulağına yapmak zorunda olduğu şeyi fısıldadılar.'

'Yani, sabah güneş ışında, küçük bir kayanın üstünde oturup saçlarını taradı ve bir genç kız şarkısı söyledi. Kalona onu gördü- kadının onun yapacağını bildiği gibi - ve ona sahip olmak istedi. A-ya yapması gerektiği için yaratıldığı şeyi yaptı. İnanılmaz hızıyla Kalona'dan kaçtı. Kalona onu takip etti. Şiddetle ona ihtiyacı vardı. Tereddüt ederek onun içinde kaybolduğu mağaranın ağzından durdu. Ve onu arkasından takip eden ve yumuşakça şarkı söyleyen Ghigua kadınlarını görmedi.

Kalona, A-ya'yı mağaranın derinlerdeki ana hattında yakaladı. Çığlık atıp, karşı koymaya çalışmak yerine, en güzel genç kız ona kollarını açıp, vücuduna çağırdı. Ama onu kavramasıyla aniden yumuşak, çekisi vücut önceki haline döndü- toprak ve kadınların ruhuna. Kolları ve bacakları onu tutan kil haline geldi. Ruhunu onu bir kum bataklığında tuzağa düşürdü. Ghigua kadınları, Toprak Anayı mağarayı mühürlemesini istediler. Ve A-ya Kalona'yı sonsuz kucaklayışında tuzağa düşürdü. Bugün hala toprağın bağrında donmuş bir şekilde tutuluyor.'

Uzun bir sualtı dalışı yapmışım gibi gözlerimi açıp kapattım. Gözüm yatakta, lavanta kasesinin yanında duran şiire kaydı. 'Ama şiir ne hakkında?'

'Pekâlâ, Kalona'nın gömülmesi hikayenin sonu değildi. Çocukları olan, korkunç Raven Mocker'lar onun mühürlendiğini duyduklarında insan sesiyle şarkı söyleyerek Kalona'nın bir gün geleceğine ve insanlara, özellikle kadınlara karşı korkunç bir intikam alacağına söz verdiler. Bugün Raven Mockerların şarkılarının çoğu kayıp. Büyükanmem bile söylenenlerden sadece ufak bir parçasını biliyordu. Bazı insanlar şarkıyı hatırlamak istedi. Bazıları ise üstünde durmanın kötü şans ve dehşet getireceğini düşündüler. Yeterli bir bölümü anneden kıza aktarılacak unutulmaktan kurtarıldı. Ve bunun Tsi Sgili, kanayan toprak ve korkunç güzellikteki babalarının tekrar yükseleceğiyle ilgili olduğunu söyleyebilirim.'

Büyükanmem Aphrodite'in ve benim şiire dehşetle baktığımızı görünce tereddüt etti. 'Korkarım görüşündeki şiir Raven Mockerların şarkısının sözleri. Ve sanırım bu Kalona'nın geri dönmek üzere olduğuna dair bir uyarı.'

23. Bölüm

Bu bir uyarı." Afrodit ciddi bir şekilde dedi.'Görüşlerimin hepsi meydana gelecek trajedilerin uyarısıdır. Bu da gerçekten farklı değil.'

'Bence haklısın.'Dedim.

'Ve Afrodit'in görüşleri bu korkunç şeylerin engellenmezse meydana geleceğini uyarıyor mu?' Büyükanmem dedi.

Afrodit şüpheli baktı, dolayısıyla hissettiğimden daha emin seslenmeye çalışarak ben cevapladım.'Evet, öyle. Onun görüşü seni kurtardı, büyükanne.'

'Diğer insanlar da o gün köprüde ölecekti.' Büyükanmem dedi.

'O zaman tüm yapmamız gereken şey kazanın onun gördüğü şekilde meydana gelmesini engellemeyi öğrenmekti, dolayısıyla bu uyarıyla yapmamız gereken tüm şey bu.'dedim.

'Katılıyorum, Zoey. Afrodit Nyx'in bir gemisi ve tanrıça seni açıkça uyarıyor.'

'Açıkça bize yardım etmeni istiyor.' Afrodit dedi. 'Şiiri okuyanın sen olduğunu gördüm.' Tereddüt etti, bana baktı ve ben onun büyükanneme başka ne söylemek istediğini anlayarak başımı salladım. 'Şiiri kopyaladığımda, o görüşün dışına senin el yazında geldi.'

Büyükannemin şaşkınlıktan zor soluk aldığını duydum. 'Bundan gerçekten emin misiniz?'

'Evet,' dedim. 'Senin mektuplarından biriyle kontrol bile ettim. Kesinlikle senin el yazın.'

'O zaman Nyx'in benimde bu işin bir parçası olmamı istediğine katılmalıyım.' Büyükannem dedi.

'Bu şaşırtıcı değil.' dedim. 'Sen bildiğimiz tek Ghigua Kadınısın.'

'Oh, canım! Ben Ghigua Kadını değilim. Bu bütün kabilenin oylamasıyla olan bir şey, bunun yanında, kuşaklardır resmi bir Ghigua Kadını olmadı.'

'Pekâlâ, benim oyumu aldın.' Afrodit dedi.

'Benimkini de.' dedim. 'Ve bahse girerim Damien ve İkizlerinkini de. Artı, kendi çapımızda biz bir çeşit kabileyiz.'

Büyükannem güldü. 'Pekâlâ, kabilenin isteklerine karşı çıkmayı düşünmüyorum.'

'Sen buraya gelmelisin.' Afrodit aniden dedi.

Şaşıarak ona baktım ve o başını yavaşça ve çok ciddice salladı. İçgüdülerimi dinledim ve Afrodit'in haklı olduğunu bildim.

'Oh, Afrodit, teşekkürler, fakat hayır. Gerçekten lavanta çiftliğimi bırakmaktan hoşlanmıyorum. Telefonda konuşalım ve anlık mesaj bırakalım birbirimize, böylece bunu çözebiliriz.'

'Büyükanne, bana güveniyor musun?' dedim.

'Tabii ki sana güveniyorum, kızım,' tereddütsüzce cevap verdi.

'Buraya gelmelisin.' dedim basitçe.

Telefon sessizdi ve büyükannemin düşünüyor olduğunu nerdeyse görebildim. 'Sadece birkaç şey paketleyeceğim.' dedi sonunda.

'Bu tüylerden biraz getir,' Afrodit dedi. 'Bahse girerim daha fazla bu arınmadan yapmamız gerekecek.'

'Getireceğim,' Büyükannem dedi.

'Şimdi gel, büyükanne.' Hissettiğim aciliyet hissinden nefret ettim.

'Bu gece mi, Zoeykuş? Sabaha kadar bekleyemez miyim?'

'Bu gece.' Sanki isteğime Afrodit'le benim duyduğum bir kuzgunun derin, tüyler ürpertici hırıltılı çığlığı noktayı koymuştu. O çok gürültülüydü, büyükannemin sıcak, düzenli oturma odasına kadar gitmiş olabilirdi. 'Büyükanne! İyi misin?'

'Onlar ruh yaratıkları, u-we-tsi-a-ge-ya. Ancak ölüme yakın olursam bende gerçek zarara neden olabilirler ve sana garanti ederim- ölüme asla yakın değilim.' dedi, sertçe.

Onların getirdikleri buz korkuyu, elimde bıraktıkları kesiği hatırladım ve büyükannemin yüzde yüz haklı olduğuna ikna olamadım. 'Sadece acele et, büyükanne. Burada olduğunda çok daha iyi hissedeceğim.' dedim.

'Ben de' Afrodit dedi.

'İki saat içinde orada olacağım. Seni seviyorum, Zoeykuş.'

'Ben de seni seviyorum büyükanne.'

Büyükanne eklediğinde neredeyse kapatıyordum telefonu.'Ve seni de seviyorum, Afrodite. Belki ikinci kez hayatımı kurtarıyorsun.'

'Hoşçakal, yakında görüşürüz.'Afrodite dedi.

Telefonu kapattım sonra döndüğümde Afrodite'in gözlerinin tamamen maviye dönüp gözyaşlarıyla dolduğuna ve yanaklarının pembeleştiğine şaşırdım. Benim izlediğimi gördüğünde tamamen rahatsız görünerek omuz silktiler ve gözlerini sildiler.'Ne? Büyükanneni sevdim. Bu suç mu?'

'Bilirsin, artık içinde bir yerlerde iyi Afrodite'in saklandığını düşünmeye başlıyorum.'

'Heveslenme, onu bulur bulmaz küvette boğacağım. '

Ben sadece güldüm.

'Gitmen gerektiğini düşünmüyor musun? Birçok şey yapmak zorundasın.'

'Hah?' dedim.

İç çekti.'Aptal sürüsünü toplayıp tüm bunları özetlemek ve büyükanne'nin nerede kalacağını öğrenmek zorundasın ki bu Shekinah'la konuşman gerektiğini kasteder, çünkü bahse girerim Neferet'le bire bir konuşmayı istemezsin. Ve dede kamerasını morga ayarlatmak için Jack'i çağırmalısın. Tüm bunlar için iyi şanslar.'

'Hay aksi, haklısın. Ben tüm bunları yaparken sen ne yapıyor olacaksın?'

'Dinleniyor olacağım, böylece tekrar tazelenebilirim ve şiir bulmacasını çözmek için korkunç muhteşem beynimi işleme koyabilirim.'

'Yani şekerleme mi yapacaksın?'

'Evet, hey, neşelen. Biz tüm okul gününü boş vermeyi başardık.'dedi.

'Sen bunu başardın. Ben eski erkek arkadaşımın öğrettiği ilk sınıfa girmeyi ve onunla tüm sınıfın önünde utandırıcı bir doğaçlama sahnesinden daha fazlasını ve gerçekten rahatsız bir zaman geçirmeyi başardım.'

'Ooooh! Bunun hakkında her şeyi duymak istiyorum!'

'Nefesini tutma.'kapıdan çıkarken omzumun üstünden dedim.

*

Damien ve İkizleri bulmak zor değildi. Aşağıda yurdun ana odasında pişmiş patates kızartması ve tuzlu bisküvi paketlerini karıştırıyorlardı(İğrenç!

Vampirlerin bize sağlıklı şeyler yedirtmeleri çok acıydı) . Herkesin ben içeri girdiğimde susup ve sonra hep birlikte gevezelik etmeye başlaması, benim hakkımda dedikodu yaptıklarını apaçık gösteriyordu.

'Oh, tatlım. Bizde yeni duyduk Erik ve Drama dersi hakkında.' Damien dedi, koluma hafif ve sempatikçe vurarak.

'Evet, fakat yine de yeterli bir şey öğrenmedik.'Shaunee dedi.

'Kesinlikle atın kendi ağzından detayları duymak istiyoruz.'Erin dedi.

'Ve sen atsin.'Shaunee bitirdi.

İç çektim. Biz iyileşmeyi işaret eden bir sahne koyduk ortaya. Beni öptü. Sınıf deliye döndü. Zil çaldığında herkes gitti. Ben kaldım. O beni görmezden geldi. Son.'

'Oh. Bu küçük detaylarla kendini kurtaramazsın.'Erin dedi.

'Evet, biz Becca'dan daha iyi dedikodu aldık. Bilirsin, İkiz, bu kızın bizim Erik'ten hoşlandığına inanıyorum.'Shaunee dedi.

'Bana mı anlatıyorsun, İkiz? Z için onun gözlerini çıkarmalı mıyız?'Erin dedi.'Yıllardır iyi bir göz çıkarma olayına bulaşmadım.'

'Siz ikiniz çok bayağısınız.'Damien dedi.'Erik ve Zoey ayrıldı, hatırlıyor musunuz?'

'Evet, senin kelimelerinde bizim bayağı-k*çlarımızda bayağı-acı yapıyor.'Erin dedi.

'Bayağı-tamamen.'Shaunee dedi.

'Tanrı aşkına! Atışmayı bırakacak mısınız? İçinde bulunduğumuz hayat meselesi yanında benim aşk hayatım çoktan olduğundan daha fazla gülünç duruyor. Şimdi kendime bir gazoz alıp mutfaktan gerçek cips bulmaya çalışacağım. Ben bunu yaparken siz de k*çlarınızı yukarıya taşıyıp, Afrodit'in odasında benimle buluşun. Öğrenmemiz gereken bir şey var.'

'Şeyl?'Daimen dedi.'Ne çeşit bir şey?'

'Aynı eski korkutucu, yaşam parçalayıcı, bize çok tanıdık olan dünyanın-sonu çeşidi bir şey.'dedim.

Damien ve İkizler bir çift saniye için gözlerini kırptılar bana ve sonra üçü birden mırıldandı.'Tamam, cool. Biz orada olacağız.'

Oh ve Damien.'dedim.'Jack'i getir. O da bunun bir parçası.'

Damien ilk şaşırmış sonra mutlu göründü ve sonra biraz acıklı.'Z, Dushess'ı getirebilir mi? Köpek onu bırakmasına izin vermeyecek.'

'Evet, o da gelebilir. Fakat Jack'i uyar, Afrodit yeni bir kediye sahip ki kedi Afrodit'in tuhaf tüylü klonu.'

'Oh, ewww,' İkizler dedi.

Başımı sallayarak onların bana diğer bir baş ağrısı vermelerine izin vermeyerek mutfağa girdim.

*

'Aman tanrım, bayılacak gibiyim.'Jack kendini yelpazeliyordu ve pencereden dışarıya bakış atarken gerçekten solgun görünüyordu. Dushess Afrodit'in kedisinin ve bizim en ortamıza tıklmıştı ve Jack'e karşı uzanmış sızlanıyordu. Afrodit ve ben onlara kuzgunları, Afrodit'in görüşünü, Tsi Sgili'yi, şiiri, Büyükanne'nin hikâyesini ve Kalonayı anlatmıştık ve uzun bir sessizlikten sonra ilk konuşan Jack olmuştu.

'Tamam, bu yıllardır duyduğum en tüyler ürpertici hikâye.'Shaunee soluksuz seslendi. Yemin ederim tüm bu Testere filmlerini yan yana koysan bile bu daha korkutucu.'

'Aman tanrım, İkiz. Testere dört beni acayip korkutmuştu.'Erin dedi. Fakat haklısın. Kalona daha garip bile. Ve büyükanne'ni buraya çağırmanın iyi bir fikir olduğunu düşünüyorum, Z.'

'aynen, İkiz.' Shaunee dedi.

'Oh, Z!' Jack bağırdı, Dushess'ın kulaklarını okşarken.'Bu iğrenç kuzgunların tatlı büyükanne lavanta çiftliğindeki küçük evinde otururken ona yaklaşmalarını düşünmek bile çok korkunç.'

'İyi.'Afrodit dedi.'Sanki siz üçünüz onun bağırsaklarında bıçak döndürme hissi uyandırmaksızın, Zoey yeterince korkmamıştı.'

'Oh, iğrenç! Çok üzgünüm Zoey!'Jack aniden pişmandı, Damien'i bir elle sıkıca tutarken, diğer eliyle Dushess'ı okşuyordu. Ağlayacak gibi görünüyordu.

İkizlerin genel olduğu gibi Afrodit'e karşılık vermesini bekledim, bunun yerine bir bakış paylaşp bana döndüler.

'Üzgünüz, Z' Erin dedi.

'Evet, cadı_Afrodit'i kastediyorum_ haklı. Büyükannen hakkında seni korkutmamalıydık.'Shaunee dedi.

'Lanet olsun. Dorkamese(ne olduğunu sözlükten bulamadım)İkizler henüz haklı olduğumu söylediler.'Afrodit elinin tersini alına bastırdı ve bayılma numarası yaptı.

'Eğer senin için bir şey kastediyorsa,'Shaunee dedi.

'Biz hala senden nefret ediyoruz.'Erin bitirdi.

'Ah, biz Dushess'in geçen gün kötü şeyler yaşadığını hatırlayabilir miyiz?'Büyük sarı köpeğin önüne eğilirken yüzünü elerimin arasına aldım. Gözleri durgun ve bilgiçti, o bizim hiç anlayamayacaklarımızdan fazlasını çoktan anlamış gibi. 'Sen hepimizden daha iyi bir kızsın, değil mi?' Dushess yüzümü yaladı ve ben gülümsedim. O bana Stark'ı hatırlattı_Yaşayan, nefes alan, kendinden emin Stark'ı_ve onun köpeği için döneceği ne dair(ve benim için)ani bir umut hissettim. Bu, karmaşık hayatımı daha çok karıştıracak olmasına rağmen her nasılsa belki tüm bu şeylerin görüldüğü gibi korkutucu olmadığını düşündüm. O zaman Damien düşlerimi böldü.

'Şiiri görmeme izin ver.'Tipik Bay Çalışkan olarak dramanın iyi bir kısmını es geçerek doğru noktaya geldi.

Onu diğer bir beynin çözmeye çalıştığına tamamen rahatlayarak, şiiri ona uzattım.

'İlk olarak bilirsin buna şiir demek gerçekten yanlış bir adlandırma.'Damien dedi.

'Büyükannem onun bir şarkı olduğunu söyledi.'dedim.

'O aslında bu da değil. Veya en azından bence değil.'

Damien'in fikrine saygı duyardım, özellikle akademik şeylerde, dolayısıyla

'Eğer o bir şiir veya şarkı değilse o halde nedir?'dedim.

'O bir kehanet' dedi.

'Lanet olsun, haklı.'Afrodit dedi.

'Ne yazık ki katılmak zorundayım.'Shaunee dedi.

'Evet, kesinlikle bir kehanet' Erin dedi.

'Kehanet, Yüzüklerin Efendisi'ndeki kralın dönüşü hakkındaki gibi mi?'Jack dedi.

Damien ona gülümsedi. 'Evet, bunun gibi.'

Sonra onlar bana baktı.'Bana doğru geliyor.'dedim aksakça

'Pekâlâ. Haydi, çözmeye çalışalım bunu.'Damien kehaneti inceledi.'Tamam, bu abab cdcd ee ritim planıyla yazılmış ve üç şiir kıtasına bölünmüş.'

'Bu önemli mi?' diye sordum.'Yani, biz onu şiir yerine kehanet olarak adlandırdık, dolayısıyla bu abab şeyini önemsemeli miyiz?'

'Şey, yüzde yüz emin değilim, fakat bu şiirsel formda yazılmış, dolayısıyla benim en iyi fikrim şiir kurallarını bunu çözmek için kullanmalıyız.'

'Tamam, mantıklı geliyor.'dedim.

'Şiir kıtaları kabaca düz yazıdaki paragrafın eş anlamlısıdır_her biri kendi

konusunu içerir_, bütün olarak birbirlerine uymak zorunda olmalarına rağmen.'

'İşte benim erkeğim!' Jack dedi, Dushess'ı kucaklarken ve sırtırtırken.

'Lanet, bu çocuk akıllı.'Shaunee dedi.

'Gerçekten zeki' Erin dedi.

'Onu izlemek bana sadece baş ağrısı veriyor.'Afrodit dedi.

'Ve bizim ilk olarak kıtalara ayrı ayrı bakmamız gerekiyor' Dedim.'Doğru mu?'

'O acıtamaz.'Damien dedi.

'Sesli oku onu.'Afrodit dedi. 'Zoey sesli okuduğunda daha kolay anlaşılıyordu.'

Boğazını temizledi ve mükemmel sesiyle ilk kıtayı okumaya başladı.

Uykudaki antik biri bekliyor yükselmeyi

Toprağın gücü kanadığında kutsal kırmızı,

Kraliçe Tsi Sgili'nin planlamasıyla bu işaret döner gerçeğe

O gömülmüş yatağından temizlenmiş olacak

'Pekâlâ, Antik birinden kastı açıkça Kalona.'Damien dedi.

'Ve Afrodit ve ben bu toprağın kanaması Profesör Nolan gibi öldürülen

birisinden gelebilir diye düşündük.'Ara verip yutkundum. Loren'ı eklemeliydim,

onun adını söyleyemedim.

'Obu bulduğumda, çimenlerin üzerinde çok fazla kan vardı-o ıslanmamıştı,

gerçekten toprak kanıyor gibiydi.'Afrodit'in sesi bu anıdan dolayı titriyordu.

'Evet, kesinlikle böyle tanımlanabilir.'katıldım.'Ve eğer öldürülen kişi veya

vampir güçlüyse bu güç sözüne uyar.'Tamam, bu uyar, özellikle son

eklediğinle. Açıkça Kraliçe Tsi Sgili planlıyor bunları. 'Damien durdu. Ve sonra

ekledi.'Bilirsiniz, bu hileli bir söz olabilir. Tsi Sgili planlar veya meydana

gelenleri getirir, fakat o Tsi Sgili'nin güçlü kanı toprağı kanatır ve Kalona'yı

yatağından temizler.'

'İğrenç, kirli.'Shaunee dedi.

'Tsi Sgili kim?'Erin sordu.

'Bilmiyoruz. Büyükannem bir fikre sahip değil. Aslında o Tsi Sgili hakkında pek

bir şey bilmiyor, tehlikeli ve ölümle beslendikleri dışında.'dedim.

'Pekâlâ, o zaman potansiyel kraliçe için gözlerimizi açık tutmalıyız.'Damien

dedi.

'Biz onun kim olduğu hakkında bir ipucuna sahip olmamıza rağmen.'Shaunee

dedi.

'Bir ipucuna sahibiz.'Erin dedi.'Zoey'nin büyükannesi Tsi Sgili'nin ölümden

beslendiğini söyledi, dolayısıyla bu kişi ölümlerden sonra daha çok güçlenen

biri olmak zorunda.'

'Büyükannesi Tsi Sgili'ye daha çok. . . .ah. . .şey diye seslendiğini söyledi,

Neydi o, Zoey?' Afrodit dedi.

'Ane li sgi' dedim.'Bu onların tamamen ruhsal(veya medyum) oldukları

anlamına gelir.'Derin bir nefes aldım.'Bu tanımlamaya uyan bir vampir

bildiğimizi düşünüyorum.'

'Neferet,'Damien fısıldadı.

'Tamam, biz onun görüldüğü gibi olmadığını biliyoruz.'Erin dedi.

'Fakat bu Tsi Sgili kadar şeytan olduğu anlamına gelir mi?'Shaunee dedi.

'Afrodit ve ben bakıştık. Kara verdim ve başımı salladım.

'O Nyx'ten farklı bir yok seçti.'Afrodit dedi.

İkizler zor nefes aldı. Jack Dushess'ı kucakladı.

'Bundan emin misin?' Damien sordu, sesi titriyordu.

'Evet, bundan eminim.' dedim.

'O zaman Neferet kehanetin söz ettiği kraliçe.'

Midemin parçalandığını hissettim.'Neferet Profesör Nolan ve Loren'in ölümlerinden beri de farklı.'

'Oh, Tanrıça! Bu korkunç cinayetlerle ilgisi olduğunu mu söylüyorsun?' Jack zor nefes aldı.

'Bir şey yaptı mı yoksa sadece bunun etkilerinden mi beslendi bilmiyorum.' dedim. Ve öldürülmeden önce Neferet'le Loren'in aralarında tanık olduğum kısa sahne aklıma geldi. Onlar sevgiliydi-ki bu açıktı ve Loren ona âşıktı, ama Neferet beni alt etmek için onu kullanmıştı-ve o sevgilisini beni kandırmak ve sonra mühürlemek için kullanmıştı. Nasıl sevebilirdi Loren'ı ve bunu yapmak için bana gönderebilirdi?

Ya onun aşk versiyonu da onun gibi değişmiştiyse? Bu onun böyle bir cinayet işleyebileceği anlamına gelir miydi?

'Fakat biz hep İmanın İnsanları'nın bunu yaptığını düşündük.'Shaunee söylüyordu.

'Belki bu Kraliçe Tsi Sgili'nin bizim düşünmemizi istediği şey.' Damien dedi, Neferet'in ismini kullanmaktan kaçınarak ki bu bence akıllıcaydı.

'Haklısın. İlk bu cinayetler ve sonra Afrodit'in benim ölümüm hakkında bir çift görüşü-Ve en azından birinde Neferet vardı ve sonra kehanet hakkındaki diğer bir görüş. O bir rastlantı için aşırı fazla. Belki o bir dini nefret suçu gibi görünebilirdi.' dedim, gerçekten iyi rahibelerle tanıştığımı ve tüm Hristiyanların sanıldığı gibi dar kafalı olmadığını düşünerek.

'Gerçekte o bir güç suçuuydu.'Afrodit dedi.'Çünkü Neferet Kalona'nın yükselmesini istiyor.'

'Ah, onu şimdilik kraliçe olarak adlandıralım, tamam mı?' dedim çabukça.

Herkes başını salladı-Afrodit omuz silkti."Benim için tamam.'

'Bekle, kehanet kraliçenin ölümünün Kalona'yı yükselteceğini kastedebilir. Eğer kraliçe düşündüğümüz kişiye başkasının yükselmesi için kendini kurban edeceğini hiç sanmam.' Damien dedi.

'Belki o kehanetin bir kısmını biliyor. Yani, büyükannem kuzgunların şarkısını hiç kimsenin yazmadığını söyledi-onun sadece bir küçük parçaları hatırlanabilir, çünkü o bir zilyon yıldır kayıp.'

'Aaa' Afrodit dedi.

Hepimiz ona baktık.'Ne?' dedim.

'Tamam, yanlış olabilirim, ama ya Kalona'nın mezarından çıkması veya ne diyorsanız buna, uzun bir zaman oluyorsa? Ya toprak onu kaçmaması için tutuyorsa? O bir ölümsüz. Belki o insanların beynine ulaşabilir. Nyx bunu yapabiliyor. O bize bir şeyler fısıldayabiliyor. Ya Kalona da yapabiliyorsa?'

'Fısıltı! Bu Nyx'in söylediği şey- Neferet başka birinin fısıltılarını dinliyordu.'Ben ürperdim ki bu bana doğru bir şeyin üzerinde olduğumuzu düşündürdü.

'O mantıklı, ölüme ve şeytana açık olan insanların akıllarına ulaşmak en kolay yol olur.' Damien dedi.

'Tsi Sgili gibi.' Erin dedi.

'Özellikle onların kraliçeleri.'Shaunee dedi.

'Lanet olsun.'dedim.

24. bölüm

Tamam. Diğer dörtlükle devam edelim.' Dedi Damien ve okumaya başladı.

Ölümün elinde baştan sona özgür

Korkunç güzellik, müthiş görünüş

Onlara tekrar emredebilir

Kadınlar onun karanlık gücüne diz çökecek

'Ve tabi ki sondaki beyit olayı sonlandırıyor.' Damien son ikiliği de okuyup durdu.

Kalona'nın şarkısı kulağa hoş gelir

Biz soğuk acıyla katledilirken

'Maalesef, bunlar olayı anlamamız için yeterince anlaşılır değil.' Dedi Erin.
Hepimiz ona aval aval baktık. 'Tamam, kabul ediyorum –baskı altında- geçen

sömeştir Şiir sınıfında bir şeyler öğrendim. Yani isterseniz mahkemeye verin. Her neyse, birinci kıta dışında, serbest kaldığında onun gelip kadınlara tecavüz edeceğini ve onları talan edeceğini söylüyor.'

'Ama birinci kıta, onun nasıl serbest kaldığını açıklıyor.' Dedi Damien. 'Ölümün elinde baştan sona özgür ve birinci dörtlüğü de aklımıza getirirsek, elin toprağın kanamasına neden olacak çok kanlı ve kötü bir şey yapacağını biliyoruz.'

'Evet, ve ilk dörtlükte toprağın kanamasına neden olacak kişi Kraliçe Tsi Sgili gibi gözüküyor. Eğer o düşündüğümüz kişiye, buna uymuyor. O ölü değil.' Dedim.

'Bu sadece sembolik olamaz mı? Zaten ölmüş biri nasıl kanlı bir olaya neden olabilir ki? Bu hiçbir anlam ifade etmiyor. Alın size şiirlerden hoşlanmamamın başka bir nedeni daha.' Dedi Aphrodite. 'Artı, hadi sadece bir kişinin işleri karıştırdığını düşünelim ve bu Tsi Sgili ölü ve kanıyor – Ölü insanlar kanamaz. En azından uzun bir süre geçmeden ölürlere ve daha fazla kanayamazlar.'

'Ah! Ah, hayır!' Aniden bu kehanetin ne anlama geldiğini anladım ve dizlerim bükülürken zorla yatağa oturdum.

'Zoey? Sorun nedir?' dedi Damien ufak bir kâğıtla beni yelpazelerken.

'Yatağıma kusarsan seni öldürürüm.' Dedi Aphrodite.

Aphrodite'i duymamazlıktan geldim ve Damien'in kolunu tuttum. 'Bu Stevie Rae- O ölmüştü. Ama şimdi ölümsüz. O kanıyor. Çok kanıyor. Ayrıca toprak gücü yanında psişik güçlere de sahip. Ya o kraliçeyse?'

'Ve kırmızı bir dövme de sahip. Hikâyedeki Ghigua kadınlarının Kalona için yaptıkları piliçteki gibi.' Dedi Erin.

'Kesinlikle onla bağlantılı.' Dedi Shaunee.

'Stevie Rae! Aman tanrım! Stevie Rae!' dedi Jack. Benden de solgun gözüküyordu.

'Biliyorum tatlım biliyorum. Kabullenebilmek için çok fazla.' Dedi Damien. Aphrodite gözlerimle karşılaştı. 'Stevie Rae'nin o olabileceği teorisini destekliyorum.'

'Ama olamaz. Stevie Rae insanlığını kaybettiğinde korkunçtu.' Dedi Damien ve yavaşça düşünmeye başladı. 'Ama değişti ve tekrar eski haline döndü. Stevie Rae'nin Kraliçe Tsi Sgili olduğunu sanmıyorum. O kesinlikle kötü biri değil.' Aphrodite bana sert bir bakış attıktan sonra 'Bakın, Stevie Rae tam olarak eskiden olduğu gibi değil.' Dedi.

'Ki bu çok doğal. Birçok olay atlattı.' Dedim hızlıca. Ne olursa olsun Stevie Rae'nin kötü olduğuna inanmayacaktım. Farklı, evet. Ama kötü, asla. Sonra başka bir şey düşündüm. 'Biliyorsunuz, diğer iğrenç çocukların Tsi Sgili olması daha mantıklı. Demek istediğim, onların hala-' Durdum ve İkizler ve Damien beni ağızları açık bir şekilde izlerken Aphrodite'in bana küçük bir 'Kes!' işareti verdiğini gördüm.

'Ah, evet. Herkesin diğer çocuklar hakkında bir şeyler bilmediğini hatırlıyor musun?' dedi Aphrodite. Sonra şaşkınlıktan dili tutulmuş arkadaşlarıma gözlerini devirdi. 'Ee, opss. Hey, bunu Zoey'in halletmesine izin vereceğim. Devam et, şu moronlara, ucubeleri açıkla, Z.'

Ah, lanet olsun! Onların kırmızı çaylakları bilmediklerini unutmuştum.

Kararlı olmaya karar verdim. Doğruyu, sadece doğruyu söyleyecektim ve bu işin üstesinden gelecektim. Ve eğer bu işe yaramazsa, gözyaşlarına boğulacaktım.

'Tamam. Diğer tüm ölmüş olan çocukları hatırlıyor musunuz?'

Odunsu bir şekilde beni onayladılar.

'İğrenç Eliot ve Soyadsız Elizabeth ve şey, diğer çocukları da mı?'

Tekrar onayladılar.

'Onlar ölmediler. Onlarda Stevie Rae'nin yaptığını yaptılar- sadece, şey, farklı bir şekilde. Bu gerçekten açıklamak için çok garip.' Tereddüt ettim ve doğru sözcükleri bulmaya çalıştım. 'Ama aslında hala yaşıyorlar. Mavi hilalleri, kırmızı hilallerle yer değiştirdi. Ve Stevie Rae ile tünellerde yaşıyorlar.'

Tuhaf bir şekilde, beni kurtaran tatlı Jack'ti. 'Demek istediğin bunu bize söylememenin nedeni bunu kazayla düşünürsek, iyi çocuklardan biri olmayan Neferet'in bizim düşüncelerimizi dinleyip bildiğimizi öğrenebileceğinden mi?'

'Jack, seni öpebilirim.' Dedim.

'Ah, hehehe.' Jack kıkırdayıp, Duchess'ın kulaklarını kaşdı.

Sonra gözlerimi ondan çekip diğer arkadaşlarıma baktım. Damien ve ikizler düzinelerce yalanlarımdan birini daha bu kadar kolay bir şekilde önemsemeyecekler miydi? Üçünün uzun bir süre birbirlerine baktıklarını gördüm.

İlk Damien konuştu. 'Bu ölümsüz ölü çocukların arkasında da Neferet var, değil mi?'

Tereddüt ettim. Onları mümkün olduğunca gerçekten korumaya çalışıyordum.

'Evet.' Dedi Aphrodite ve dikkatlerini benim üzerimden çekti. 'Kesinlikle bu olayın arkasında Neferet var. Bu yüzden Zoey, size diğer çocukları anlatmak istememişti. Neferet tehlikeli ve o size Neferet'ten uzak tutmak istiyor.' Durdu ve bana baktı. 'Ama artık çok geç. Bilmeleri gerekiyor.'

'Evet.' Dedim yavaşça. 'Hepinizin bilmesi gerekiyor.'

'İyi.' Dedi Damien tereddütsüz bir şekilde. Jack'in Dutchess'ı okşamayan elini tuttu. 'Her şeyi bilmemizin zamanı gelmişti. Hazırız ve korkmuyoruz.'

'En azından çok değil.' Dedi Jack.

'Evet, iyi dedikoduları ne kadar çok sevdiğimiz biliyorsun.' Dedi Erin.

'Ve bu önemli, içeriden ve iyi bir dedikodu.' Dedi Shaunee.

'Dorkamese İkizleri, bu dedikoduyu kimseye söyleyemezsiniz.' Dedi Aphrodite bıkkın bir halde.

'Ah, lütfen, bunu biliyoruz.' Dedi Shaunee.

'Evet. Bunu şimdi yapamayız. Ama ileride bu iyi ve ilgi uyandıran bir dedikodu olacak.' Dedi Erin.

'Tamam.' Dedi Damien sözlerini keserek. 'Anlat bize, Zoey.'

Derin bir nefes çektim. Ve onlara her şeyi anlattım. İlk önce 'Hayaletleri' gördüğümü – iğrenç Elliot veletini ve Soyadsız Elizabeth'i (Heath'i tünellerden kurtarıken gerçekte ölümsüz olsalar da ateş ile gerçek ve gerçekte öldürdüğüm kişiler). Onlara Heath'i tünellerden kurtarıken neler olduğunu anlattım. Onlara Stevie Rae hakkında her şeyi söyledim. Onlara Stark'ın belki gelebileceğini bile söyledim.

Bitirdiğimde, şoktan dolayı uzun bir sessizlik oldu.

'Wow.' Dedi Jack. Aphrodite'e baktı. 'Yani olanların hepsini sadece sana anlatmasının nedeni ne olursa olsun vampirlerin düşüncelerini okuyamaması mı?'

'Evet.' Dedi. Aphrodite'in onların kendisine söyleyeceklerine karşın tekrar soğuk, kendine beğenmiş halini takınmaya başladığını gördüm- Ona artık her şeyi bildiklerini ve ona artık ihtiyaçları olmadığını söylemelerini bekliyordu. 'Bu gerçekten zor olmalı. Özellikle sana bu kadar kötü davranmışken.' Dedi Jack.

Aphrodite şokla gözlerini açıp kapadı.

'Evet.' Dedi Damien. 'Söylediğim şeyler için özür dilerim. Biz yokken bile Zoey'e iyi bir arkadaş oldun.'

'Aynen.' Dedi Shaunee.

'Malesef bende katılıyorum.' Dedi Erin.

Aphrodite tamamen afallamış durumdaydı. Sırıttım ve ona gizlice göz kırptım. Bunu sesli söylememiştim ama kesinlikle ahmak biri gibi gözüküyordu.

'Yani, siz çocuklar artık her şeyi biliyorsunuz. Yapacak çok şeyimiz var.' Dedim ve herkesin dikkatini çektim. 'Stevie Rae'nin de dediği gibi, Stark'ın uyanıp uyanmayacağından emin olacağız ve onun Neferet'in emri altına girmek için beklemesine izin vermeyeceğiz.'

'Ugh.' Dedi Shaunee.

'Bu çok iğrenç 'Çünkü lanetli bir şekilde seksiydi.'" Dedi Erin.

'Hala iyi olabilir.' Dedi Jack. Sonra hızla soluyup, Duchess'ın kulaklarını kapadı. 'Eğer onun hakkında konuşacaksanız bence onu J.S diye veya ismini heceleyerek çağırmalıyız. Biliyorsunuz, bu Dutchess'a saygısızlık olur.' Duchess'ın kahverengi gözlerine baktım. Bir an orda kaldım ve yemin ederim orda ki acıyı, kaybı, derinliği ve limitsiz iyiliği gördüm.

'Tamam, sadece onun baş harflerini kullanacağız.' Dedim. Rahatladım çünkü onun sadece baş harflerini söylersem gerçekten görüştüğüm kişinin o olduğunu ve ölmeden önce birbirimize ne kadar yakın olduğumuzu unutabilirdim.

'Yani, bulunduğu yerden, imm, J.S'nin vücudunu kaçıracağız ve onu Z'nin dolabına ya da neresi olursa oraya saklayacağız. Benim, tabi ki, daha iyi bir fikrim var.' Aphrodite durdu ve herkesin dikkatini üstüne çektiğine emin oldu.

'Bir dadılık kameram var.'

'Ah, süper!' dedi Jack. 'Aynısından geçen gün Dr. Phill'de de gördüm. Tanrım, berbattı. Biraz iğrençti ve şişko, zevksiz giyinen dadı bunun sayesinde sendeleyen ve şeyini*(anladınız sizJ) yapan zavallı küçük çocukları yakalıyordu.'

'Yani onlar hakkında bir şeyler biliyorsun?' dedi Aphrodite.

'Evet.' Dedi.

'İyi. Morga sızman gerekecek. Kamerayı yerleştirdikten sonra, canlı yayın gösteren monitörü Zoey'e ver. Bunu halledebilir misin?' dedi Aphrodite.

Jack'in benzi atmıştı. 'Morg mu? Ölü bedenleri tuttukları yer mi?'

'Bunu böyle düşünme,' dedim hızlıca. 'J.S nefes alma bölümü olmadan, uyuyor olabilir.'

'Ah,' dedi Jack. İkna olmamış gibi gözüküyordu.

'Bunu yapabilir misin?' diye sordum. Elektroniklerle alakam olmadığında ve bu işi yapamayacağımdan dolayı inanılmaz bir şekilde rahatlamıştım.

'Evet, bunu yapabilirim. Söz.' Dedi Jack, Duchess'ın etrafına bir kolunu sararken tereddütsüzce.

'İyi, o zaman sorunu çözdük.' En azından o uyunana kadar, eğer uyanırsa, bu gerçekleşmeden birkaç gün önce diğer sorunlarla ilgilenebilirdim. Gerçekten, Stark hakkında konuşmak benim için çok zordu. Bu yüzden konuyu aceleyle değiştirdim. 'Kehanete geri dönmeliyiz. 'Ölümün elinde' bölümünün Stevie Rae ile ilgili olmasından gerçekten endişeleniyorum.'

'Hala Stevie Rae'nin bir düşmüş meleği kurtarmakla alakası olduğunu düşünmüyorum.' Dedi Damien.

'Ama bu diğer çeşit vampirlerden daha fazla yok mu?' diye sordu Jack.

'Şey, aslında başka vampir yok,' diye açıklandım. 'Değişimi tek tamamlayan Stevie Rae. Ama birkaç çaylak daha var.'

'Onlardan birinin olması daha mantıklı.' Dedi Damien.

'Evet, Stevie Rae'nin kötü bir çocuğa bulaşacağını zannetmiyorum.' Dedi Erin.

'Hayır, hiçbir şansı yok.' Diyerek Shaunee'de kabul etti.

Aphrodite sadece bana baktı. O ve ben hiçbir şey söylemedik.

'Ama Zoey diğer çocukların, şey, iğrenç olduğunu söylemişti.' Dedi Jack.

'Öyleler' dedi Aphrodite. 'Aynen-' durdu ve ışığı yaktı. 'mavi yakalı çalışanlarına benziyorlar. Iyy.'

'Aphrodite mavi-yakalı çalışan olmak ayıp bir şey değil.' Dedim tamamen kızgın bir şekilde.

'Hah? Sözlerini duyuyorum, ama hiç anlamlı gelmiyorlar.'

Gözlerimi devirdim. 'İyi, aslında kırmızı çaylaklar sadece Aphrodite'in tuhaf dünyasında iğrenç olabilirler. Onlar Stevie Rae değiştiğinden beri görmedim. Ama Stevie Rae onların tekrar kontrol altında olduğunu ve insanlıklarını geri aldıklarını söyledi. Yani onları yargılamamaya çalışacağım.'

'İmm, onlar iğrenç, ya da Dedikoducu Kızlar'daki basmakalıp-sınıflardan olabilirler. Yine de gözümüzü onların üstünden ayırmamalıyız.' Dedi Damien.

'Onların ne yaptıklarını bilmeye ihtiyacımız var. Onların kimlerle konuştuğunu ve ne düşündüklerini de. Eğer hepsini bilirsek, şeytan çocuk onlardan biriyle ilişki kurarsa ve onu kötü emelleri için kullanmaya çalışırsa bundan haberimiz olur.'

'Em- ne?' dedi Shaunee.

'eller- kim?' dedi Erin.

'Bu aşırı kötülük planları demek oluyor.' Diye Jack ikizlere fısıldadı.

'Şey, o zaman yarın Stevie Rae'nin ve kırmızı çaylaklarının ritüele gelmesi iyi bir şey.' Diye bildirdim.

Arkadaşlarım bana bakakaldı.

Aphrodite'e baktım. İç çekti. 'Artık toprak gücüm yok.' Diye ekledi.

Sonra elinin arkasını alnındaki çizdiği sahte safir hilal dövmesini silmek için kullandı. 'Artık bir çaylakta değilim. Tekrar insanım.'

'Şey, tam olarak bir insan değil.' Diye ekledim. 'Hala görüşleri var. Ve kehaneti bizim için kopyalayanda oydu. Hala Nyx'in önemli de.' Aphrodite'e

gölümsedim. 'Tanrıçanın bunu söylediğini de duydum.'

'Bu kesinlikle acayip.' Dedi Jack.

'Bu tamamıyla garip.' Dedi Shaunee.

'Ve bunu gay sağduyusuyla anlatmadı.' Diye ilave etti Erin.

'Yani Stevie Rae ve kırmızı çaylakları gibi Aphrodite'de daha önce olmayan bir şey.' Dedi Damien düşünceli bir şekilde.

'Öyle görünüyor.' Dedim.

'Her şey değişiyor.' Dedi Damien yavaşça. 'Dünya yeni bir şeylerin emriyle değişiyor.'

Soğuk bir titreme vücudumdan geçti. 'Bu iyi mi kötü mü?'

'Bunu şuan bilebileceğimizi sanmıyorum.' Dedi. 'Ama sanırım bunu yakında bulacağız.'

'Bu korkutucu.' Dedi Jack.

Arkadaşlarıma baktım. Hepside korkmuş ve emin değilmiş gibi gözüküyordu. Bunun bir işe yaramadığını biliyordum. Güçlü olmak zorundaydık. Birbirimize tutunmalı ve güvenmeliydik.

'Bunun korkutucu bir şey olduğunu sanmıyorum.' Diye konuşmaya başlamıştım. Bunun koca bir yalan olduğunu biliyorum. Ama konuşmaya başladığımda daha da fazla inanmaya başladım. 'Değişim tuhaf olabilir. Ya da iğrenç.' Damien ve Jack'e sırttım ve onlarda tereddüt ederek gülümsediler.

'Ama değişim büyümeyi sağlıyor- büyümemizi sağlıyor. Hey, bu değişim olmasaydı Stevie Rae ölmüş olurdu. Bunlardan dolayı kendimizi nasıl kaybettiğimi hatırlıyorum. Ayrıca-' Her birine baktım. 'biz birbirimize sahibiz. Ve değişim yalnız olmadığında o kadar da kötü değil.'

Bakışları daha kendine güvenli olmaya başlamıştı. Bu bir gün, alçakgönüllü bir yüksek rahibe olabileceğimi düşündürdü bana.

'Yani plan nedir?' diye sordu Damien.

'İmm, sen ve Jack morga kamerayı yerleştirmekle görevlisiniz. Bunu yakalanmadan yapabileceğinizi düşünüyor musunuz?' dedim.

'Bence belki bir eğlence yaratabiliriz.' Dedi Jack yavaşça ve sonra Duchess'dan, tüm toplantıyı banyodan köpeğe hırlayarak geçiren Maleficent'a baktı. 'Eğer Aphrodite'in yardımı alırsak.'

'İyi. Ama kedim köpeği yerse, S-t-a-r-k gelip Labradorunun küçük parçalara ayrılmasından dolayı asabileşse bile bunun hakkında hiçbir söz duymak istemiyorum.'

'Ah, onu oyalamaya çalış. Katletmeye değil.' Dedim.

'Anlaştık.' Dedi Damien ve Jack aynı anda.

'Shekinah'ı bulmaya gideceğim ve ona büyükannemin geldiğini ve ona bir misafir odasını ihtiyacımız olduğunu söyleyeceğim.'

'Ve bizde Neferet ve cehenneminden uzak durmaya çalışacağız.' Dedi Erin.

'Aynen.' Dedi Shaunee. 'bu Aphrodite ve Z dışındaki herkes için geçerli olmalı.' Aphrodite hızla soluduğunda onlara ağızımı açıp desteklediğimi söyleyecektim.

'Hayır!' dedi ve hepimizi şok etti.

'Niye hayır dedin? Neferet'ten uzak durmalıyız. Eğer düşüncelerimizi dinlemeye başlarsa bizim Stevie Rae ve diğer çocukları bildiğimizi öğrenir. Ve o gerçekten Kraliçe Tsi Sgili ise gidip Kalona ve Raven Mocker'ları uyarabilir.'

Dedi Damien kulağa tamamen kızgın gelecek bir şekilde.

'Bir saniye. Neferet'i neden görmemezlikten gelmemeleri gerektiğini söyle bana?' diye sordum Aphrodite'e

'Basit. Eğer ahmaklar sürüsü onu görmemezlikten gelirse Neferet kesinlikle onların düşüncelerini okuması gerektiğine emin olur. Daha uzun ve derin dinlemeye başlar. Ama ya Damien, Jack ve Dorkamese İkizleri her zamanki düşüncesiz hallerini takınırsa? Onu görmemezlikten gelmeyip, her sabah 'selam' diyip onunla

Ev ödevleri ya da yemeklerin sağlıklı oluşu hakkında konuşurlarsa?'

'Diğer şeyleri yapmak zorunda kalmayız.' Dedi Jack.

'Kesinlikle. Neferet'in etrafındayken Jack'in köpeğiyle ilgilenmekten dolayı çok stresli olduğunu düşündüğünü farz edelim. Damien ödevler ve Jack'in gözlerinin ne kadar tatlı olduğu hakkında düşünüyor. Ve ikizlerde gelecek hafta Saks'da başlayacak sezon-sonu-kış-ayakkabılar satışına gitmek için okuldan sıvışmayı düşünüyor.'

'Asla. Başladı bile.' Dedi Shaunee.

'Biliyordum. Bu yıl erken başlayacağını biliyordum. Bu aptal kar fırtınası yüzünden satışları arttırdılar ve o geleneksel satış çizelgelerini bir kenara attılar.' Dedi Erin.

'Trajik, İkiz, gerçekten trajik.' Dedi Shaunee.

'Gördün mü? Eğer ahmaklar ve ucubeler boş-kafalı taklidi yaparlarsa Neferet onların öyle olduğuna inanacak ve daha fazla bakmayı kesecek.' Dedi Aphrodite.

'Neferet'in gerçekten bizim boş-kafalı olduğumuza inanacağını mı düşünüyorsun?' dedi Damien.

'Neferet beni sürekli yanlış anladı. Siz çocukları da yanlış anlayabilir.' Dedim.

'Bu doğruysa, büyük bir avantaja sahibiz.' Dedi Damien.

'Sadece hatasını anlayana kadar.' Dedi Aphrodite.

'Şey, bunun uzun bir süre böyle olmasını umalım.' Dedim. 'Tamam. Ben Shekinah'ı bulmaya gidiyorum. Bundan itibaren birbirimle mümkün olduğunca birlikte olmalıyız. Büyükanneimin Raven Mocker'ların sadece ruhlar olduğunu söylediğini biliyorum. Ama onların b ana geçen gün saldırdığından da yüzde yüz eminim- ve bu acıtmıştı. Ayrıca onlar hakkında tuhaf bir his duyuyorum. Büyükanneim onların ölüme yakın yaşlı insanları rahatsız ettiğini söylemişti. Şey, peki ya Kalona güçleniyorsa ve buda onlarında güçlendiği anlamına geliyorsa? Ya onlar ölüme yakın ve yaşlı olmayan kişileri de rahatsız edebiliyorlarsa?'

'Beni aşırı korkutuyorsun.' Dedi Jack.

'İyi,' dedim. 'Eğer korkuyorsan daha dikkatli olursun.'

'Korkmak ve bir morga sızmak istemiyorum.' Dedi Jack.

'Onun sadece uyuyor olduğunu hatırla.' Dedi Damien. Kolunu Jack'ın etrafına sardı. 'Hadi Dutchess'ıda alıp benim odama gidelim ve plan için taktiklerimizi saptayalım.' Aphrodite'e baktı. 'Sende bizle geliyorsun, değil mi?'

İç çekti. 'Kedimi kullanacaksın.'

Bu bir soru değildi ama iki oğlanda onaylayıp sıırıttı.

'Hmm, tamam sizle geliyorum. Maleficent'ıda iş hallolana kadar burada

bırakacağız.'

'Kesinlikle.' Dedi Damien.

İkizlere baktım. 'Birbirinizi yalnız bırakmayın dememe gerek yok değil mi?'

'Hayır.' Dedi Erin.

'Hey, daha fazla tütsü çubuğu toplamaya ne dersiniz?' dedi Shaunee.

'İyi fikir. Odalarımızı tütsülemek bizi koruyabilir.' Dedim.

'Tamam.' Dedi Shaunee.

'Tamamdır.' Dedi Erin.

'Ama bunun için bekleyin.' Dedi Jack. 'Aksiyonumuz için fikir bulmada bize yardımcı olabilirsiniz.

'Beelzebub'un iyi olmadığını biliyorsun.' Dedi Shaunee.

Jack sırtıttı ve onayladı. 'İşte bu yüzden bu kadar mükemmel.' dedi.

'Zavallı Duchess.' dedi Erin.

'Hey, Z sen ne yapacaksın?' diye sordu Jack.

'Shenikah'ı bulmaya gideceğim ve büyükannemin burada kalacağını söyleyeceğim.' Saatime göz attım. 'Aslında yakında burada olacak.'

'Tamam, hepimiz ne yapacağımızı biliyoruz, hadi şu işi bitirelim.' Dedi Damien.

Kapıya doğru ilerlerken Aphrodite geri çekildi. 'Hey, birazdan sizle buluşmaya gelirim. Ama görünüşe göre şimdi sen ve benim bir süre birlikte takılmamız gerekiyor.'

Ona gülümsedim. 'Yine kendini bir b*ka bulaştırdın değil mi?'

Gözlerini devirdi ve el çantasından bir ayna çıkarıp sahne dövmesini tazeledi ve o ilerleyip homurdanırken bende onu takip ettim.

'Evet... evet... evet. Kırmızı-gözlere-neden-olan aptal görüşler, ahmak arkadaşlar, antik kötüler,... Sırada ne olduğunu sabırsızlıkla bekliyorum.'

25. Bölüm

Ana okul binasına yürürken Shekinah'ı görmenin akıllıca olmayacağına karar verdim, dolayısıyla sakinleşmek için birkaç derin nefes aldım ve kendime rahatlatmayı, güzel sıcak gecenin keyfini çıkarmayı anlattım. Gaz lambaları kış ağaçlarına karşı sevimli gölgeler yapıyordu ve yumuşak rüzgârın esintisi yere halı gibi serilen yapraklardan tarçın kokusu getiriyordu. Çocuklar binalar arasında ileri geri yürüyorlardı, çoğunlukla yurtlara ya da kafeteryaya gidiyorlardı. Birlikte konuşuyor ve gülüyorlardı. Bir kaç bana merhaba dedi ve diğer bir kaç da saygıyla beni selamladı. Yüz yüze olduğum problemlere rağmen iyimser olduğumu fark ettim. Yalnız değildim bunda. Arkadaşlarım yanımdaydı ve ilk kez için her şeyi biliyorlardı. Yalan söylemiyordum ya da bir şey saklamıyordum. Doğruyu anlatıyordum ve bu gerçekten, gerçekten beni mutlu ediyordu.

Nala gölgelerin dışına bana geldi ve sitemkâr bir bakış verdi. Kendini yukarı bana attı ve hemen onu yakalamak zorunda kaldım.

'Merhaba! Beni uyara bilirdin, biliyorsun!' dedim, fakat sonunda burnunu öptüm ve kulaklarını gıdıkladım. Aşağıya doğru gölgeli kaldırımında yürüdük ve çocukların daha az olduğu, kütüphanenin ve profesörlerin odalarının olduğu bölüme doğru yöneldik. Gece gerçekten güzeldi. Açık Oklahoma seması parlak yıldızlarla dolmuştu. Nala başını omzuma koydu ve sık sık mırıldanmasından onun gergin olduğunu hissettim.

‘Nala? Ne yanlış seninle. . . ?

Ve onu duydum. Tek bir kuzgunun sesi onu ağaçların gölgeleri arasında görebilecekmişim gibi yakından geldi. Onun çığlığını diğeri ve başka biri takip etti. Bu basit ses inanılmaz korkutucuydu. Onlara neden kuzgunların alayı diye seslenildiğini anladım, çünkü sen onları ilk dinlediğinde basit bir kuş olarak görebilirdin, ama dikkatli inlediğinde onların şüpheli basit, ölümü, korkuyu ve deliliği anlatan bağırışlarını duyabilirdin. Yumuşak esen rüzgâr buz gibi hiçbir şeyliğe dönüştü, sanki henüz bir anıtkabire girmişim gibi. Kanım soğudu. Nala karanlığın içine genellikle benzer ve davet edici eski büyük meşe ağaçlarını kaplayan karanlığa bakarken tehdit edici uzun sesler çıkardı. Bu gece davet edici değildiler. Bu gece canavarları barındırıyorlardı. Hemen daha hızlı yürümeye başladım ve etrafa biraz önce yanımdan geçen çocukları bulmaya çalıştım. Fakat Nala ve ben bir köşeyi dönmüştük ve geceyle tamamen yalnızdık.

Kuzgunlar tekrar bağırdı. Bu ses saçımı kollarımdan ve boynumun arkasından havaya kaldırdı. Nala tekrar alçakça boğazından hırladı. Kanatlar etrafımda çırpıldı. Çok yakındı. Onların çıkardığı soğuğu hissedebildim. Sonra onları kokladım. Çürümüş et gibi pis kokuyorlardı. Öldürücü, iğrendirici bir kokuydu. Boğazımın gerisindeki korkunun tadını tattım.

Daha fazla gırtlama geceyi doldurdu ve şimdi karanlık gölgelerin içindeki karanlığı görebildim. Asılı, keskin bir şey gözüme ilişti. Onlar sadece ruhsa, nasıl gaz ışıkları altında düz parlak gaglara sahip olabilirlerdi? Ruhlar nasıl çürümüş ve ölüm kokabilirlerdi? Ve eğer artık ruh değillerse bu ne anlama gelirdi?

Öne mi geriye mi koşmaya karar veremeyerek orada durdum. Ve ben orada kararsızlık ve panikle dururken bir siyahlık en yakın ağacın içinden çıkıp üstüme doğru fırladı. Kalbim acıyla atıyordu, beni korkuyla uyuşturan ve dilsiz bırakan paniğin eşiğindeydim. O daha yakına gelirken tüm yaptığım korkuyla solmaktı. Onu korkunç kanatları buzlu ve çürümüş havayı bana getiriyordu. Onu görebildim. . .dönüşmüş kuşun içinde bir adamın gözlerini görebildim. . . ve kolları. . .kirlenmiş pençe şeklinde bükülmüş garip elleri tutan bir adamın kolları. Yaratık gagasını açtı ve bana çığlık attı ve çatalı dili uzandı.

‘Hayır!’ diye bağırdım, kedimi sıkıca tutarken ondan geriye ilerledim. ‘Uzak dur!’ döndüm ve koştum.

O zaman o yakaladı beni. Korkunç soğuk ellerini omzumda hissedebildim. Çığlık attım ve Nala’yı düşürdüm, o da bu yaratığa hırlarken ayaklarıma çömeldi. Korkunç kanatlarını diğer yanımda açtı ve beni orada tuttu. Onun beni belimden kucakladığını hissettim. Başı omzumun üzerine uzandı, bu yüzden gagası boğazımda atan nabzımın tam üzerinde durdu. Orada durdu ve gagası, çatalı kırmızı dili görünebilecek boynumu yalayabilecek kadar açıldı, beni yiyip yutmadan önce tadıma bakıyormuş gibi.

Kesinlikle korkudan buz kesmiştim. Boğazımı dilimleyeceğini biliyordum. Afrodite’in görüşü gerçekleşiyordu. Sadece Neferet değil bir şeytan öldürüyordu beni. Hayır! Oh Tanrıçam hayır! Aklım feryat etti. Spirit(ruh) bana yardım edecek birisini bul!

‘Zoey?’ Damien’in sesi aniden soru soran bir rüzgârla etrafımda döndü.

'Damien, yardım et bana. . .' diye fısıldayabilmeyi başardım.

'Zoey'i kurtar!' Damien bağırdı.

Havanın şiddetli patlaması yarattığı geriye savurdu, fakat o hala gagasıyla boğazımı yırtabilirdi. Dizlerimin üstüne düşerken elim çok fazla kanamasını beklediğim sızlayan boynuma gitti, fakat orada cehennem gibi sızlayan bir çizgi dışında hiçbir şey yoktu.

Kanatların çırpma sesi beni tekrar ayağa sıçrattı. Fakat bu kez etrafımda esen rüzgâr buz gibi değildi. O benzerdi ve Damien'in arkadaşlığının gücüyle dolmuştu. Yalnız olmadığının kanıtı(arkadaşlarım beni terk etmemişti)paniği kaldırdı ki bir tanrıçanın intikam kılıcı gibi düşüncelerimi örtmüştü ve donmuş aklımın tekrar çalışmaya başladı. Ruhlar, canavar kuşlar veya Neferet'in arzularının köleleri: bunlar gerçekten sorun değildi. Tüm bu şeylerle başa çıkabilecek bir şey bildim.

Ben çabukça yüzümü doğuya çevirdim. Sonra iki kolumu da başımın üzerine kaldırdım ve bu şeytan kuşların seslerini blokladım. 'Rüzgâr! Sert es- güçlü es- doğru es- ve bu yaratıklara Tanrıça'ya inanan birine saldırmanın ne demek olduğunu göster!' Kollarımı yaratıklara doğru uzattım. En yakın olanı fırtınada beni yakalayıp boğazımı kesmeyi deneyeni gördüm. Rüzgâr onu yukarı kaldırıp okulu çevreleyen taş duvarlara fırlattı. Toprağın üzerinde buruştu ve sonra toprağın içine doğru kayboldu, tamamen yok oldu.

'Onların tümüne!' diye bağırdım, güç ve aciliyet sesime oturdu. 'Hepsine es!' Tekrar ellerimi dışarı uzattım ve onların ağaçların arsında kaybolurken panik sesleri çıkarıp ve sonra tamamen uzaklaşmalarına amansızca memnun oldum. Onların tamamen gittiğini bildiğimde titreyen kollarımı aşağı indirdim.' Tanrıça Nyx adına teşekkür ederim sana, rüzgâr. Gitmene izin veriyorum ve Damien'e şimdi iyi olduğumu söylemene memnun olacağım. Ben iyiyim.'

Fakat beni bırakmadan önce yüzümü buldu ve okşadı, o zaman o, Damien'in varlığıyla doldu. Rüzgârın içinden baharat kokusuyla bariz bir sıcaklık bana Shaunee'yi hatırlattı ve Erin tarafından gönderildiğini bildiğim bir bahar banyosunun kokusu etrafımı sardı. Arkadaşlarımın üç elementi birlikte bana katıldı ve rüzgâr kuzgunun yaptığı acıyan yaramı iyileştirmek için bir şifa esintisiyle ipek eşarp gibi boynumu çevreledi. Boğazımdaki acı tamamen soldu ve rüzgâr ateşin sıcaklığını ve suyun şifalı dokunuşunu alıp beni sessizliğin ve huzurun içinde tek bıraktı.

Elimi kaldırıp boğazıma götürdüm. Hiçbir şey. Artık iz de yoktu. Gözlerimi kapatıp Nyx'e arkadaşlarımın duaları için sessiz bir teşekkür gönderdim. Onların yardımıyla Afrodite'nin ölüm görüşlerinden birini atlatmıştım. Biri gitmişti. Nala'yı kaptım ve kendime yakın tuttum. Titrememi durdurmayı denerken aşağıya, kaldırıma doğru ilerledim.

Titrek ve ultra hassas hissediyordum. Kimseye görünmemem gerektiğini düşünerek Spirit'i(ruh) beni okul binasına girerken saklaması için çağırdım. Böylece okulun terk edilmiş koridorunda ilerledim. Bunu okul binasında yapmak benim için tuhaftı ve o sadece vücudumu değil düşüncelerimi de saklıyormuşum gibiydi. Konsey odasına doğru ilerlerken içimde titreyen korku ve zafer durgunlaştı ve tekrar kolayca nefes almaya başladım.

Neferet'in eli tamamen boğazımı kesmeyi denememesine rağmen, biraz önce

atlattığım şeyin ölümüm olduğunu biliyordum veya en azından ölümün belirtisi. Damien hala bana kızgın olsaydı kuzgunların saldırısından kurtulacağımı veya elementleri koruma için çağırabileceğimi sanmıyordum. Ve Neferet boynuma bir bıçak dayamamasına rağmen onun tüm bunlarla bağlantılı olduğu hissinden kurtulamıyordum.

Hala korkuyor muydum? Lanet olsun, evet!

Fakat hala nefes alıyordum ve tek parçaydım.(Tamam, aslında görünmezdim, ama yine de. . .)Tekrar Raven Mockerları(kuzgunlar) yenebilir miydim? Onların şimdiki formlarında-yarı ruh yarı vücuda sahipken- arkadaşlarımla ve elementlerin yardımıyla, evet.

Eğer tamamen vücutlarına ve güçlerine sahip olurlarsa onları yenebilir miydim?

Titredim. Düşüncesi bile korkutuyordu beni.

Her akıllı birinin yapacağı gibi bunu daha sonra düşünmeye karar verdim. Bir alıntı hatıralarımdan yüzeye çıktı bir günde bir şeytandan bahsetmek yeterlidir ve hoş Land of Denial'a dalarken aklımı onu okuduğum yeri çözmeyle meşgul etmeye çalıştım.

Sessizce Konsey odasına doğru yukarı çıktım ki orada Shekinah'ı bulabileceğimi düşündüm. Odanın dışındaki koridordayken aşırı benzer sesi duydum ve içgüdülerimi takip edip kendimi sakladığıma çok çok memnun oldum.

'Dolayısıyla onu hissettiğini de itiraf ediyorsun? Bu yanlış bir şeyin sezgisi mi?'

'Evet, Neferet, bu okulda bir şeylerin yanlış olduğunu kolayca itiraf edebilirim, fakat eğer anımsarsan beş yıl önce bu kampüsü Cascia Hall Rahiplerinden satın almaya tamamen karşıydım.'

'Ülkenin bu parçasında bir Gece Evi'ne ihtiyacımız vardı.' Neferet ısrar etti.

'Ve bu tartışma konseyin bunu kabul etmesini sağladı. Ben o zamanda buna katılmadım, şimdi de katılmıyorum. Son ölümler açıkça burada olmamamız gerektiğini kanıtladı.'

'Son ölümler bizim bura ve dünyada daha fazla varlık göstermemiz gerektiğini kanıtladı.'Neferet dedi. Onun derin bir nefes aldığını duyabildim, sanki kendini zor kontrol altında tutuyordu. Tekrar konuştuğunda çok daha sakindi.

'Konuştuğumuz kötü hissin bir okul açma hakkında sessiz olmayla ilgisi yok. O farklı, daha kötü niyetli, son aylarda çok daha kötüye gitti.'

Shekinah cevaplamadan önce uzun bir sessizlik oldu.' Burada kötü bir şey hissediyorum, fakat onu adlandıramıyorum. O saklı, bir şeyle örtülmüş gibi. Hiç tanıdık olmayan bir şey.'

'Galiba ben adlandırayabilirim' Neferet dedi.

'Neyden şüpheleniyorsun?'

'Ben bu saklı, örtülmüş kötülüğün bir çocuğun görünümünde olduğunu düşünüyorum, bunun için onu bulmak zor.'

'Ne demek istediğini anlamıyorum, Neferet. Çaylaklardan birinin saklı kötülük olduğunu mu söylüyorsun?'

'Bunu söylemek istemem, ama buna inanıyorum.' Neferet'in sesi acıyla doldu, söylediği şeyin itiraf edilmesi çok zormuş gibi nerdeyse gözyaşlarını tutamayacaktı.

Onun kesinlikle katıksız bir rol olduğunu biliyordum.

‘Tekrar soruyorum, neyden şüpheleniyorsun?’

‘O ne değil kim. Shekinah, kardeşim, benim için onu söylemek zor, fakat benim hissettiğim ve senin de hissettiğin şeytan bir öğrencinin buraya gelmesiyle inşa olmaya başladı.’ Ara verdi, onun ne demek istediğini bilmeme rağmen kelimeleri duymak beni şok etti. ‘Korkarım, Zoey Kızılkış korkunç bir sır saklıyor.’

‘Zoey! Fakat o tarihte en çok güç bahşedilmiş çaylak. Başka hiçbir çaylak beş elementi birden kullanamadı ve hiçbir diğer çaylak çok fazla güç bahşedilmiş akranlarıyla çevrelenmedi. Onun en yakın arkadaşlarının her biri bir elementi kullanıyor. Nasıl ona bu kadar güç bahşedilirken kötülük saklıyor olabilir?’ Shekinah dedi.

‘Bilmiyorum!’ Neferet’in sesi gitti ve ağlıyor mu bilemedim. ‘Ben onun eğitmeniyim. Bu şeyleri söylemeyi bırak, düşünmenin bile benim için ne kadar zor olduğunu biliyor musun?’

‘Bu inancın için hangi kanıta sahipsin?’ Shekinah sordu. Ve onun ikna olmamış sesini duymak beni rahatlattı.

‘İşaretlendikten birkaç gün sonra eski sevgilisi olan bir çocuk onun getirdiği ruhlar yüzünden nerdeyse öldürülüyordu.’

Şokla gözlerimi kıptım. Heath ve ben sevgili olmuştuk? Neferet biliyordu bunu. Ve ben getirmedim o ruhları_Afrodite yaptı. Evet, onlar neredeyse Heath’i yiyorlardı. –şey. . . ve Erik’i de- ama Stevie Ray, Damien ve İkizlerin yardımıyla ben durdurmuştum onları.

‘Ve bir ay sonra ona yakın iki erkek çocuk daha öldürüldü. Bir üçüncü çocuk, ona yakın olan diğer biri, kaçırıldı. Zoey onu kurtarana kadar, toplum bir tür çılgınlıktaydı.’

Aman Tanrım! Neferet her şeyi değiştiriyor ve yalan söylüyordu! Ölen çocukları ben öldürmemiştim ve asla onlara yakın değildim. Evet, Heath’i kurtarmıştım(tekerrar), onu Neferet’in sülük kölelerinden kurtarmıştım.

‘Başka ne?’ Shekinah dedi. Onun hala ikna olmamış ve durgun sesini duymaktan tekrar memnundum.

‘Bu son parçayı itiraf etmem daha zor, fakat Zoey Patricia Nolan için özeldi. Öldürülmeden önce onunla çok zaman geçirdi.’

Başım vızıldıyordu. Tabi ki Nolan’ı severdim ve o da galiba beni severdi. Fakat ben onun için özel değildim ve benimle ekstra zaman harcamamıştı.

Zar zor inanabilmeme rağmen, sonraki suçlamasını tahmin edebildim.

‘Ve buna inanmak için bir başka gerekçeye daha sahibim. Zoey, ölmeden önce Loren’in sevgilisiydi. Aslında onların mühürlendiklerine de eminim.’ Neferet hıçkırıqlarla sustu.

‘Neden bunların her hangi birini konseye rapor etmedin?’ Shekinah haşince sordu.

‘Ne söyleyebilirdim? Bu kadar çok güç bahşedilen çaylakların kötülükle müttefik olduğunu mu? Rastlantı, varsayım ve hislerden başka kanıtım yokken bir genç kıızı nasıl suçlayabilirdim?’

Bu tamamen şimdi yaptığı şeydi!

‘Fakat Neferet, Eğer bir çaylak bir profesörle birlikteyse Yüksek Rahibe’nin

görevi bunu durdurmak ve konseye rapor etmektir.'

'Biliyorum!' Neferet'in hala ağladığını duyabiliyordum. 'Yanlış yaptım. Bir şey söylemeliydim. Belki engelleyebilirdim onun ölümünü.'

Uzun bir ara oldu ve sonra Shekinah konuştu.' Sen ve Loren sevgiliydiniz, öyle değil mi?'

'Evet' Neferet hıçkırdı.

'Loren'la olan ilişkinin Zoey'i yargılamana sebep olabileceğini biliyor musun?'

'Evet' Onun kendini kahramanca geriye çekmesini duyabildim.'Bu da hiç kimseye anlatmamamın diğer bir gerekçesi.'

'Onun aklını okudun mu?' Shekinah sordu.

Neferet'in cevabını beklerken titredim.

'Denedim. Fakat aklını okuyamıyorum.'

'Peki ya onun arkadaşlarının? Özel akrabalıklara sahip diğer çaylaklar?'

Hay aksi! Hay aksi!

'Arada sırada baktım, fakat rahatsız edici bir şey bulamadım. Henüz.'

Shekinah'ın iç çekişini duyabildim. 'Bu sömestrin kalanı için burada kalmam iyi.

Zoey ve arkadaşlarını ben de izleyeceğim. Zoey'nin çok güçlü olduğu için

bunların ortasında gibi görünmesi olasılığı var.O sebep olmayabilir bunlara.

Belki Nyx tarafından kötülüğü engellemek için bunların ortasına konuluyordur.'

'Gerçekten öyle olmasını umuyorum.'Neferet dedi.

Çok yalancıydı!

'Fakat onu yakından izleyeceğiz.'Shekinah dedi.

'Soracağı iyilikler için dikkatli ol.'Neferet dedi.

Hah? İyilikler! Neferet'ten hiçbir iyilik istememiştim! Ve sonra bir şokla,

Neferet'in ne yaptığını anladım. Büyükannemin beni ziyaret edip burada kalmasını engellemeye çalışıyordu. Şıllık!

Ve anlamanın şoku dehşete dönüştü. Neferet nasıl Büyükannemin geldiğini bilebilirdi?

Aniden dışarıdaki bir kargaşa Shekinah'ın cevabını boğdu. Koridorda durduğum için perdeli büyük bir pencereye yaklaşmam kolay oldu. Gece olduğu için perdeler açıktı. Aşağıya okulun önüne baktım. Gördüğüm şeyden dolayı bağırمامı engellemek için elimi ağızıma götürdüm.

Dushess Maleficent'in peşinde havlayarak koşuyordu. Afrodit 'Gel! Dur! İyi ol!

Lanet olsun!'diyerek köpeği yakalamaya çalışıyordu. Damien onun

arkasındaydı ve o da 'Dushess! Gel!' diye bağırıyordu. İkizlerin kocaman kedisi Beelzebub da Dushess'in peşinden koşuyordu.

'Aman tanrım! Beelzebub! Tatlım!' Shaunee de sağlıklı ciğerlerinin tümünü kullanarak onlara katıldı.

'Beelzebub! Dushess! Durun!' İkizinin arkasından Erin de uğuldadı.

Darius aniden koridor yolunda göründü ve ben de perdelerin arkasına

adımladım, özel gizlenmemin onda etkili olup olmayacağını bilmeyerek. Açıkça beni fark etmedi. Veya başka bir şey. Çünkü o direkt konsey odasına girdi.

Perdelerin arasından dikizledim ve onun Neferet'e dışarı çıkması gerektiğini

söylediğini duydum. Çünkü orada bir 'anlaşmazlık' vardı. O zaman Neferet

Darius'u, köpek havlaması, kedi miyavlaması ve çocuk bağrıışlarını çığırnlığını

takip ederek dışarıya doğru acele etti.

Jack'i n aralarında görmediğimi fark ettim.
Mükemmel bir oyalama!
Bölüm 26

Tekrar içgüdülerimi dinledim ve ruhumu çağırıp kendimi görünmez yaptıktan sonra konsey odasından dışarı çıktım. Hızlıca salondan aşağı doğru indim ve bunu merdivenlerin ortasına varana kadar sürdürdüm. Görünmezlik kalkanımı kaldırdım ve ruha teşekkür ettim. Yürümeye devam ederken açıkça kendi kendime sakin ol... Normal davran. Neferet bir yalancı ve Shekinah bilge biri dedim.

Konsey dairesinin önünde durdum ve kapıyı iki kere tıklattım.

'İçeri gelebilirsin, Zoey.' Diye seslendi Shekinah.

Benim nasıl dışarı olduğumu bildiğini merak etmemeye çalıştım. Yüzüme bir gülümseme takınarak odaya girdim. Elimi yumruk haline getirip kalbimin üstüne koydum ve saygıyla eğildim. 'Mutlu karşılaşmalar, Shekinah.'

'Mutlu karşılaşmalar, Zoey Kızılküş.' Dedi. Sesinde bir tuhaflık sezmemiştim.

'Kediler Sokağı'ndaki bayanlara ziyaretin nasıl gitti.'

Sırıttım. 'Kediler Sokağı'nın Benedictine rahibeleri tarafından yönetildiğini biliyor muydunuz?'

Bana gülümseyerek karşılık verdi. 'Hayırseverliğin kadınlar tarafından yapıldığını bilsem de, rahibeler hakkında bir fikrim yoktu. Kadınlar her zaman kedilerle bağlantılı olmuştur. Rahibeler hayırseverlik planlarını iyi karşıladılar mı?'

'Kesinlikle. Gerçekten çok iyidiler. Ah ve Aphrodite biz ordayken bir kedi sahiplendi- aslında Maleficent'in Aphrodite'i seçtiğini söylemek daha doğru olur.'

'Maleficent mı? Ne kadarda değişik bir isim.'

'Evet, ama bu isim ona uyuyor. Tüm bu dışarıdaki gürültünün nedeni o.'

Başımı tekrar salon yönüne ve okulun önüne döndürdüm. İkimizde hala köpek havlamasını, kedi tıslamasını ve bir çocuğun bağırışlarını duyabiliyorduk.

'Sanırım tüm bu olanların Maleficent'in kışkırtmasından kaynaklandığı sonra öğreneceksiniz.'

'Yani senin bağışını kabul ettikleri ve gerçekten zor bir kedi bulmanızı sağladıkları için onlara ikinci bir teşekkür borçlu olduğunu söylüyorsun.'

'Evet, söylemek istediğim tam olarak buydu. Ah ve Rahibe Mary Angela sizinle pire marketi için bir tarih belirlememizi rica etti. Planlarını bizimle birlikte yürüteceklermiş. Bunun yanında Cumartesi Akşamı geç saatlere kadar açık olacaklarmış Bu sayede bir hafta daha çalışabileceğiz.'

'Bu kulağa çok hoş geliyor. Neferet'le buluşup okul için en uygun zamanı seçeceğim.' Shekinah bir süre durduktan sonra 'Zoey, Neferet senin danışmanın değil mi?' diye ekledi.

Kafamda zillerin çalmaya başladığını hissettim ama kendimi rahatlamaya zorladım. Shekinah'ın bana sorduğu her soruyu dürüstlükte cevaplayacaktım. Yanlış bir şey yapmamıştım!

'Evet, Neferet benim danışmanım.'

'Ve Neferet'e kendini yakın hissediyorsun, değil mi?'

‘Eskiden öyleydi. Buraya ilk geldiğimde çok yakındık. Aslında annem ve benim aram birkaç yıldır iyi değildi. Neferet’in annem olmasını dilediğim kişiydi.’

Dedim dürüstçe.

‘Ama bu değişti?’ Nazikçe sordu.

‘Evet.’ Dedim.

‘Peki, bunun nedeni nedir?’

Tereddüt ederek kelimelerimi dikkatli seçmeye başladım. Cüret edebileceğim kadar Shekinah’a doğruları söylemek istiyordum- Stevie Rae, kehanet ve gerçekleşmesinden korktuğumuz her şeyi. Ama içgüdüm her şeyi şimdi ifşa etmemen gerektiğini söylemişti. En azından Neferet bildiklerimizi anlayana kadar. Yapmak istediği şeyin sonucuyla yüzleşecekti ve kendi gerçek haline bürünecekti.

‘Yüzde yüz emin değilim.’ Dedim.

‘En iyi tahminin nedir?’

‘Şey, sanırım son zamanlarda değişti ve neden olduğunu bilmiyorum.

Aramızda olan bazı kişisel şeylerden kaynaklanıyor olabilir. Eğer senin için sorun değilse bunu konuşmamayı tercih ederim.’

‘Tabi ki. Bazı şeyleri kişisel tutmak istemeni anlıyorum. Ama konuşmaya ihtiyacın olursa her zaman burada olacağımı bilmelisin, Zoey. Güçlü bir çaylak olmanın ve bu kadar çok sorumluluk taşımanın bazen kaldıracabileceğinden ne kadar ağır olabileceğini iyi hatırlıyorum.’

‘Evet.’ Dedim ve aniden biriken gözyaşlarıyla savaşımaya başladım. ‘Bu bazen tam olarak hissettirdiği şey.’

İçten bakışı, sıcak ve nazikti. ‘Zamanla daha iyi olacak. Buna söz verebilirim.’

‘Umuyorum.’ Dedim. ‘Ah, konuşmak daha iyi geliyor- büyükannem bir süreliğine ziyarete gelmek istiyor. O ve ben gerçekte çok yakınız. Onu kış tatilinde çağırmak istemiştım ama ara verilince neler olduğunu sizde biliyorsunuz. Büyükannem arayıp arayıp burada zaman geçirmekten hoşlanacağını söyledi. Eğer okulda kalırsa bu iyi olur mu sizce?’

Shekinah dikkatle beni süzdü. ‘Profesör binasında ziyaretçi odaları var. Ama sanırım benim ve Erebus’un Oğulları nedeniyle hepsi dolu.’

‘Benim odamda kalabilir mi? Benim oda arkadaşım, Stevie Rae, geçen ay öldü ve yeni bir tane gelmedi. Yani odamda bir boş yatak daha var.’

‘Eğer büyükannen çaylaklarla çevrili bir ortamda rahat olacaksa bundan bir mahsur görmüyorum.’

Sırıttım. ‘Büyükannem çocuklardan hoşlanır. Ayrıca buradaki bazı arkadaşlarımı tanıyor. Ve onlarda onu seviyor.’

‘O zaman Erebus’un Oğulları’na ve Neferet’e büyükannenin ziyaret etmesini rica ettiğini bildireceğim. Zoey, biliyorsun. Özel güçlere sahip olsan bile özel istekler için sormak bilgece değildir.’

Shekinah’ın bakışına sabit bir şekilde baktım. ‘Bu Gece Evi’ne geldiğimden beri tek istediğim.’ Bir saniyeliğine düşündüm ve hatamı düzelttim.

‘Ah, bekleyin. Bu ikinci. İlk istediğim oda arkadaşımın birkaç eşyasını yanımda tutmaktı.’

Yavaşça onayladı ve onun bana güvenmediğini umdum. Haykırmak istedim:

Diğer profesörleri de bir kontrol et. Özel muamele istemediğimi biliyorlar!

Ama onun Neferet'le yaptığı özel konuşmayı duyduğumu bilmemeliydi. 'Hmm, iyi. O zaman doğru yoldasın. Tanrıçamızın ödülleri ayrıcalık için kullanılmamalıdır. Onlar sorumluluk gerektirir.'

'Bunu biliyorum.' Dedim keskin bir şekilde.

'Öyle olduğunu belki söyleyebilirim. Şimdi yapacak ev ödevlerin ve yarınki ritüel için hazırlık yapman gerektiğini tahmin ediyorum. Sana iyi akşamlar dilerim. Kutlu ol.' Dedi.

'Kutlu ol.' Onu tekrar saygıyla selamladım, eğildim ve odadan ayrıldım.

İşler o kadarda kötüye gitmiyordu. Tabi ki, Neferet benim hakkımda kırımdan yalanlar uyduruyordu ve tamamen kötülükle dolmuş bir sü*tüktü. Bunu zaten biliyordum. Shekinah aptal değildi ve Neferet'e tamamen inanmıyordu (Loren'in olduğu gibi, diye fısıldadı düşüncelerim) Büyükanнем yoldaydı ve biz bu kehanet işini çözene kadarda gitmeyecekti. Arkadaşlarım en sonunda her şeyi biliyorlardı. Yani artık onlardan özür dileyip, kaçmak zorunda değildim. Ve onlarda arkamdan konuşmuyordu. Her ne kadar Raven Mocker'lar beni delirtse de. Ama arkadaşlarım yanımda olduğu sürece delirme bölümünden kurtulabilirdim. Ve yarın herkes Stevie Rae ve kırmızı çaylakları hakkında her şeyi öğrenecekti ve Neferet gücünün sırlılığını kaybedecekti. Ve belki de Stark ölü kalmayacaktı ve geri dönecekti. Gerçekten her şey iyileşiyordu! Binanın önündeki kapıyı açıp bir aptal gibi sırtırken Erik'le çarpıştım.

Ah, özür dilerim, bakmıyordum-' diye başlamıştı daha neredeyse düşürdüğü kişiden biraz uzaklaşıp benim olduğumu fark etmeden önce. 'Ah,' diye tekrar etti. Ama bu seferki daha az iyi-çocuk sesiydi. 'Sensin.'

Kolumu elinde geçip geriye doğru bir adım attım ve yüzümün önündeki saçlarımı çektim. Soğuk mavi gözlerine bakmak dondurucu bir suya baş aşağıya düşmek gibiydi – ve yüzüm onun tarafından yeterince soğuk suya maruz kalmıştı.

'Bak, sana söylemem gereken bir şey var.' Önüne geçtim ve binaya olan yolunun önünü kestim.

'O zaman söyle.'

'Beni bugün öpmekten hoşlandın. Çok hoşlandın.'

Gülüşü alaycı ve ezberden yapılmış gibiydi. 'Evet, yani? Seni öpmeyi sevmediğimi hiçbir zaman söylemedim. Sorun birçok çocuğun seni öpmekten hoşlanması.'

Yüzüme ateş bastığını hissettim. 'Benimle böyle konuşmaya cüret etme!'

'Niye olmasın? Bu doğru. İnsan erkek arkadaşını öpüyordun. Beni öpüyordun. Ve Blake'i öpüyordun. İnkâr etsem bile çok çocuk var.'

'Ne zamandan beri böyle bir aptala dönüştün? Heath'i biliyordun. Onu senden saklamaya hiçbir zaman çalışmadım. Onunla Damgalı olup aynı zamanda senle de ilgilenmenin benim için ne kadar zor olduğunu biliyordun.'

'Evet. Ama Blake'le olan nedir? Bunu açıkla.'

'Loren bir hataydı!' diye haykırdım kendi üstümdeki kontrolümü de kaybederek. Erik kendimi sayamayacağım kadar fazla çiğnediğim, incittiğim, yaraladığım bir şey için beni yargılıyordu. 'Haklıydın. Beni kullanıyordu. Sadece seks için değil – Onun beni sevdirdiğine inandırdı. Neferet'le aramda olan sahneye kulak misafiri oldun. Herkesin düşündüğünden daha farklı şeylerin olduğunu

biliyorsun. Neferet, Loren'ı, kendi sevgilisini, beni baştan çıkarması için gönderdi. Beni özel olduğum için sevdiğine inandırdı.' Durdum ve gözlerimden akan yaşları kızgınca sildim. 'Ama gerçekten peşimdeydi ve tüm arkadaşlarımı sinirlendirdim. Yalnızdım, incinmişim ve güçlerim artık benim için bir şey ifade etmiyordu. Ve bu Aphrodite yanımda olmasaydı işe yarayacaktı. Cehenneme gider gibi bir saniyeliğine durmadın ve açıklamama izin vermedin.'

Erik elini kaldırdı ve siyah, kalın saçlarının arasından geçirdi. 'Onu senle aşk yaparken gördüm.'

'Erik, ne gördüğünü biliyor musun? Onun beni kullandığını gördün. Benim hayatımın en büyük hatasını yaptığımı gördün. En azından uzun bir süre için. İşte gördüğün buydu.'

'Beni incittin.' Dedi yumuşakça. Sesindeki tüm kızgınlık ve aptallık gitmişti.

'Biliyorum, üzgünüm. Ama sanırım bu karışıklık için birbirimiz affetmesek bir daha birlikte vakit geçiremeyeceğiz.'

'Beni affetmene ihtiyacın olduğunu mu düşünüyorsun?'

Tekrar bir aptal gibi gözüküyordu. Ve bu aptal Erik'ten yeterince çekmişim. Gözlerimi kıstım. 'Evet! Seni affetmem gerekiyor. Beni umursadığını söyledin ama beni sü*tük diye çağırdın. Beni arkadaşlarım önünde utandırdın. Beni bir sınıf dolusu çocuğun içinde de utandırdın. Ve bunu sadece hikâyenin bir parçasını bildiğin için yaptın, Erik! Ve evet, sende tamamen kusursuz değildin!' Erik patlamamdan dolayı şaşkınlıkla göz kırptı. 'Hikâyenin sadece bir bölümünde olduğumu bilmiyordum.'

'Belki bir dahaki sefer her şeyi bilmeden önce boşalmazsın.'

'Yani şimdi benden nefret mi ediyorsun?' dedi.

'Hayır. Senden nefret etmiyorum. Seni özledim.'

Birbirimize baktık. İkimizde ne yapacağımızı bilmiyorduk.

'Bende seni özledim.' Dedi sonunda.

Kalbim hızlıca çarptı.

'Belki tekrar konuşabiliriz.' Dedim. 'Demek istediğim bağışma bölümü olmadan.'

Bana uzun uzun baktı. Gözlerini okumaya çalıştım. Ama bana sadece kendi karışıklığını gösterdi.

Telefonumun çalmasıyla cebimden çıkardım. Büyükanmemdi. 'Ah, üzgünüm.

Bu büyükanmem.' Diye söyledim Erik'e. Sonrada cebimi açtım. 'Merhaba,

büyükanne. Burada mısınız?' Bana parkta olduğunu söylemesiyle onayladım.

'Tamam, birazdan seni karşılamaya geleceğim. Seni görmeyi bekleyemiyorum. Görüşürüz!'

'Büyükanne burada mı?' diye sordu Erik.

'Evet.' Dedim ahla gülümserken. 'Bir süreliğine kalmaya geldi. Biliyorsun kış tatilinin kesilmesi ve diğer şeylerden ötürü bunu daha önceden yapamadı.'

'Ah, evet. Bu durumu açıklıyor. Tamam, şey, sanırım seni sonra buralarda görürüm.'

'Ah, benle parka kadar yürümek ister misin? Büyükanne birkaç paket getirdiğini söyledi ki buda onun en az bir tane kocaman bavul ve on tanede küçüğünden getirdiği anlamına geliyor. Ve benim gibi küçük bir çaylaktan çok, yetişkin bir vampirin taşıyabileceği boyuttalar.'

Nefesimi tutum ve işleri affetmediğimi umdum (tekrar). Bu soruyu sorarak fazla mı ileri gitmiştim acaba? Ve yeterince ihtiyatlı bir bakış gözlerine geri dönmüştü. Bu kapının arkasından Erebus'un Oğlu olan bir vampir gelene kadar devam etti.

'Affedersin.' Dedi Erik ona. Bu Zoey Kızılküş. Onun misafiri buraya daha şimdi vardı. Onun bavullarını taşımaya yarım eder misin?'

Savaşçı beni saygıyla selamladı. 'Ben Stephan. Ve size yardım etmek benim için bir zevktir, genç rahibe.'

Gülümsedim ve teşekkür ettim. Sonra Erik'e baktım. 'Yani, seni sonra göreceğim miyim?' diye sordum.

'Tabi ki. Benim dersimi alıyorsun.' Beni saygıyla selamladıktan sonra binadan içeri girdi.

Park yeri ile ana binanın arasında mesafe çok kısaydı. Savaşçıyla yürürken aramdaki rahatsız edici sessizlik kısa süreceği için çok memnundum.

Büyükanmem kalabalık park yerinden el salladı. Bende ona el salladım ve Stephan'la beraber yanında gittik.

'Wow. Burada ne kadar da fazla vampir var.' Dedim, tanıdık olmayan araçları görünce.

'Birçok Erebus'un Oğlu Gece Evi'ne çağırıldı.' Dedi Stephan.

Nazik bir şekilde onayladım.

Gözlerini üzerimde hissedebiliyordum. 'Rahibe, güvenliğinden endişe etmenize gerek yok.' Dedi sessiz bir otoriteyle.

Ona gülümsedim, Gelişen olayları bilseydin, diye düşündüm. Ama bir şey söylemedim.

'Zoey! Ah, tatlım! Buradasın.' Büyükanmem beni kollarıyla sardı. Bende ona geri sarıldım ve tanıdık ev ve lavanta kokusunu içime çektim.

'Büyükanne, seni burada görmekten dolayı çok mutluyum.'

'Bende, tatlım. Bende.' Beni sıkıca sardı.

Stephan, büyükanmemin bavullarını almadan önce saygıyla eğildi.

'Büyükanne, bir yıl boyunca burada mı kalmayı planlıyorsun?' dedim omuzlarımın üstünden onun şişkin bavullarını gördükten sonra gülerken.

'Tatlım, her olasılığa karşı tedbirli olmak gerekir.' Büyükanne Kızılküş etrafımdaki kollarını çekti ve Stephan arkamızdan gelirken kızlar yurduna giden kaldırıma doğru yürüdük.

Başını bana yaklaştırıp eğdi ve 'Okul tamamen kuşatılmış.' Dedi fısıldayarak. Korkunun hışırtısını hissettim. 'Ne tarafından?'

'Kuzgunlar' dedi ağzında kötü bir his bırakmışçasına. 'Tüm bu yerin etrafını sarmışlar. Ama aslında hiçbir duvar sınırının içerisinde değil.'

'Bunun nedeni hepsin kovmuş olmam.' Dedim.

'Öyle mi?' diye fısıldadı. 'Çok iyi iş, Zoeyküş.'

'Beni korkutuyorlar, Büyükanne. Diye geri fısıldadım. 'Sanırım vücutlarına geri kavuşuyorlar.'

'Biliyorum tatlım, biliyorum.'

Titreirken birbirimize iyici sokulduk ve odama doğru hareket ettik. Gece gidişimizi izliyormuş gibiydi.

27.Bölüm

Herkesin benim yurt odama tıklması şaşırtıcı değildi.

'Büyükanne Kızılkuş!' Damien bağırıp kendini onun kollarına attı. Sonra Damien onu Jack'le tanıştıtırırken ve İkizler merhabalarını derken ve de sonunda Afrodit _rahatsız ama memnun görünüyordu_ büyükannemden çok içten bir kucaklama alırken etrafta büyük bir coşku vardı. Kargaşa devam ederken Damien ve İkizler beni bir köşeye çekti.

'Z, sen iyi misin?' Damien alçak sesle sordu.

'Çok endişelendik.' Shaunee dedi.

'Korkutucu bir sorun devam ediyor.' Erin dedi.

'Ben iyiyim.' Jack'in büyükanneyle nasıl lavantayı sevdiği hakkında gevezelik ettiği yere doğru sinsi bir bakış fırlattım. 'Yardımanız sayesinde iyiyim.'

'Senin için buradayız, Z. Yalnız değilsin.' Damien dedi.

'Aynen' İkizler birlikte dedi.

'Zoey? Bu bir köpek mi?' Büyükanne yatağımın üzerinde hareket edip odadaki tüm kedilerin aynı anda hırlamasına sebep olan sarı kürk parçasını yeni fark etmişti.

'Evet, büyükanne. O bir köpek. Ve bu çok uzun bir hikâye.'

'Kime ait?' Dushess'ın başını okşayarak sordu.

'Şey, benim sayılır. En azından geçici olarak.' Jack dedi.

'Belki bu büyükanne Stevie Ray ve herkes hakkındaki şeyleri açıklamak için iyi bir zamandır.' Afrodit dedi.

'Stevie Ray? Oh, tatlım. Onu kaybetmekten dolayı hala acı mı çekiyorsun?'

'Tam olarak değil, büyükanne' dedim yavaşça. 'Aslında açıklanacak çok şey var.'

'O halde başlamalısın. İçimde lüks tüketecek çok fazla zamanımız olmadığına dair bir his var.' Büyükanne dedi.

'İlk olarak bu şeyleri sana anlatmamamın sebebinin Neferet'in bunlarda kötü bir şekilde yer aldığı için olduğunu bilmelisin. Ve o tuhaf ruhi güçlere sahip. Dolayısıyla sana ne anlatırsam, aklından bunları öğrenebilir ve bu hiç iyi olmaz.' dedim.

Büyükanne bunun hakkında düşünürken, masamdan sandalyeyi çekip oturdu. 'Jack, canım' dedi. 'Bir bardak soğuk su isteyecektim. Benim için bir tane bulabilecek misin?'

'Odamda buzdolabında var.' Afrodit dedi.

'Bu çok iyi.' Büyükanne dedi.

'Git ve al onu. Fakat başka bir şeye dokunma.' Afrodit dedi.

'Hatta senin. . .'

'ona bile.'

Jack somurttu, fakat suyu almak için acele etti.

'Zoey'nin bana anlatacağı şeyler ile hepinizin ilgili olduğunu düşünüyorum, doğru mu?' Jack geri geldiğinde büyükanne sordu.

Hepsi yavru kuşlar gibi görünerek başlarını salladı.

'Ve nasıl Neferet'in beyinlerinizi okumasını engelliyorsunuz?'

'Şey, o sadece bir teori şimdilik, ama biz boş, aptal gençlik şeyleri hakkında

düşünmeye çalışıyoruz.' Damien dedi.

'Ayakkabı indirimi ve bunun gibi şeyler,' Erin açıkladı.

'Evet, hoş erkekler veya ev ödevi stresi gibi.' Shaunee ekledi.

'O zaman daha dikkatli bakmaya çalışmayacak.' Diye bitirdim.' Fakat Neferet bizi küçümsüyor. Onun sana karşı aynı hatayı yapacağını sanmıyorum, büyükanne. Senin Cherokee yöntemlerini kullandığını ve toprağın ruhuyla temasta olduğunu çoktan biliyor. Ne düşündüğünü önemsemeyerek senin aklına daha derinden bakmayı sürdürebilir.'

'O halde aklımı temizlemek ve küçüklükten beri kullandığım meditasyon yöntemlerini pratik etmek zorundayım.' Kendinden emin bir şekilde gülümsedi.

'Ben ilk onunkini engellersem, benim aklıma girmeyi başaramaz.'

'Ya o Tsi Sgili'nin kraliçesi ise?'

Büyükanne'nin gülümsemesi soldu. 'Bunun gerçekten doğru olabileceğine inanıyor musun, u-we-a-ge-ya?'

'Olabilceğini düşünüyoruz.' dedim.

'O halde biz en derin tehlikedeyiz. He şeyi anlatmalısın bana.'

Dolayısıyla, Afrodit'in Damien'in, İkizlerin ve Jack'in yardımlarıyla, Stevie Ray'in tam olarak kendinde olmaması bölümünü itiraf etmekten kaçınarak, büyükanne'ye her şeyi anlattım. Afrodit bu bölümde bana sürekli bakış fırlattı, ama hiçbir şey demedi.

Dinlerken, büyükanne'nin yüzü daha ve daha sertleşti. Son Raven Mocker(kuzgunlar) saldırısının detaylarını da herkese verdim. Sonunda, nasıl Stark'ın ölümünün kalıcı olmayabileceği ve nasıl Afrodit, Stevie Ray ve benim, seslendiği kadar iğrenç ve rahatsız edici olmasına rağmen, onun, şey, cesedini izleme kararı aldığımızı açıklayarak bitirdim.

'Ve dolayısıyla Jack morga dadı kamerası döşüyor olacaktı' dedim.' Yaptın mı, Jack? Senin bazı oyalama taktiklerini gördüm. ' Dushess'a sırttım ve kulaklarını okşadım. Yavaşça havlayıp yüzümü yaladı. Maleficent ve Beelzebub, kapının yanında birlikte kıvrılmışlardı(iğrenç kediler birbirlerini çekiyor gibiydi-kim bilir?), başlarını kaldırıp beraber hırıldadılar. Yastığımda uyuyan Nala ise ancak gözlerini açabildi.

'Ah, evet, heyecandan neredeyse unutmuşum!' Jack ayağa sıçrayıp kapının yanındaki sırt çantasını aldı. İçinden tuhaf küçük bir TV çıkardı. Birkaç düğmeyle oynayıp bir zafer gülümsemesiyle onu bana uzattı.

'Voila! Artık uyuyan-umarım- adamı izleyebilirsin.'Omzumdan uzanarak herkes kalabalık oluşturdu etrafımda. Açma tuşuna bastım. Küçük ekran küçük bir odanın siyah beyaz resmi ile büyük fırın görünümlü bir şeyi, duvarlardaki metal rafları ve (insan boyutunda) üzerinde üstü örtülü bir ceset olan bir tek metal masayı gösterdi.

'Kötü' İkizler dedi.

'hoş değil.' Afrodit dedi.

'Belki k-ö-p-e-k buradayken ekranı başka yöne çevirmelisin.' Jack dedi.

Bir ölüyü izleme hissini sevmeyerek kapatma tuşuna bastım.

'Bu, çocuğun bedeni mi?' Büyükanne'm solgun görünerek sordu.

Jack başını salladı. 'Evet. Emin olmak için örtünün altına bakmak zorunda kaldım.' Üzgün görünerek Dushess'ı okşamaya başladı. Büyük köpek başını

Jack'in kucağına koydu ve iç çekti. Jack de içini çekip köpeği kucakladı. 'Ben sadece, bilirsiniz, uyuduğunu düşünmeye çalıştım.'

'O ölü görünüyor muydu?' Sormak zorundaydım.

Jack başını salladı. Dudaklarını birbirine bastırdı ve başka hiç bir şey söylemedi.

'Doğru şeyi yapıyorsunuz.' Büyükanne dedi.'Neferet gücünü gizlilikle yapmak zorundaydı. O Nyx'in güçlü bir Rahibesi olarak algılandı. Uzun süre bunun ardında saklandı. Ve bu ona acımasız davranması için özgürlük sağladı(Eğer onun miktarı hakkında haklıysanız).'

'O halde Stevie Ray'i ve Kızıl çaylakları yarın buraya getirmemizin doğru olduğunu düşünüyor musun?' diye sordum.

'Evet, eğer gizlilik kötülüğün müttefiki ise onların bağıını kırmak gerekir.'

'tamam!'dedim.

'Tamam!' diğerleri dedi.

Ve o zaman Jack esnedi.'Ah! Özür dilerim. Sıkılmış değilim.'dedi.

'Tabi ki değilsin, fakat neredeyse şafak oldu. Yorucu bir gün geçirdiniz.'

Büyükanne dedi. 'Belki biraz uyumalıyız? Ayrıca erkeklerin kızların yurduna girme yasağı başlamadı mı?'

'Ah! Tamamen unuttuk bunu. Başka b*ktan bir soruna ihtiyacımız varmış gibi!'Jack dedi. Sonra hayal kırıklığıyla ekledi.'Özür dilerim, büyükanne. B*k demeyi istememiştim.'

Büyükanne ona gülümsedi ve yanağına dokundu.'Kötülük yok bunda, tatlım. Şimdi yatağına.'

Büyükannenin anaçlığına hepimiz şiddetlice karşılık verdik. Jack ve Damien Dushess'la dışarı doğru ayaklarını sürtmeye başladılar.

'Hey!' Onlar gitmeden önce seslendim.'Dushess şu oyalamanın merkezinde olduğu için herhangi bir derde girmedi, değil mi?'

'Hayır. Suçu Maleficent'e attık ve kedi davrandığı kadar çılgın olduğu için kimse Dushess'a göz atmadı.'

'Benim kedim çılgın değil.'Afrodit dedi.'O sadece iyi bir aktris.'

İkizler büyükanneyi kucaklayıp, uykulu Beelzebub'u kaptılar. 'Kahvaltıda görüşürüz.' Diye seslendiler.

O zaman büyükanne ve ben Afrodit, Maleficent ve tamamen uykudaki Nala'yla yalnız kaldık.

'Şey, ben de gitmeliyim, galiba.'Afrodit dedi.'Yarın büyük gün olacak.'

'Belki bu gece burada uyumalısın.'dedim.

Afrodit mükemmel sarı kaşlarından birini kaldırıp, ikiz yataklarına hor gören bir bakış fırlattı.

Gözlerimi döndürdüm.'Çok şımarıksın. Benim yatağımda uyuyabilirsin. Uyku tulumunu ben kullanırım.'

'Afrodit bu geceden önce hiç senin odanda kaldı mı?' Büyükanne sordu.

Afrodit kahkahayla güldü.'Hiç değil. Büyükanne, odamı görseydin orada kalmayı tercih edeceğimi bilecektin.'

'Artı, Afrodit iğrenç bir cadı olmaktan büyük bir saygılığa sahip. O pijama partisi yapmaz.'Son anda erkeklerle pijama partisi yapabilir, demekten vazgeçtim. Bu büyükanne için kesinlikle TMI(ne demek olduğunu ben de

anlamadımJ) olacaktı.

'Teşekkürler.'Afrodit dedi.

'O kalırsa burada, özellikle Shekinah burada olduğumu Neferet'e anlatmışsa, Neferet için bu çok olağanüstü bir davranış olarak görünmeyecek mi?'

'Evet' isteksizce itiraf ettim.

'O olağanüstünden de daha fazlası olacak. Tamamen acayip olacak.' Afrodit dedi.

'O halde odana gitmelisin ve Neferet'e çoktan yaptığından daha yakın bakması için bir gerekçe vermemeliyiz.'Büyükanne dedi.'Fakat korunmasız uyumayacaksın.'Büyükanne kalkıp çantalarının yanına gitti. Hoş mavi çantasını karıştırmaya başladı.

İlk olarak güzel bir dream catcher(kötü rüya görmeyi engellediğine inanılan bir şey) çıkardı. Deriden lavanta rengi bir iple çevrelenmişti ve merkezinde pürüzsüz turkuaz bir taş vardı. Yanlarında gri güvercin tüyleri vardı.

Büyükanne onu Afrodit'e uzattı.

'Çok güzel.'dedi.'Gerçekten. Kesinlikle hayran oldum buna.'

'Beğendiğine sevindim. Çoğu insan bunların sadece iyi rüyaları süzmeye yaradığını veya bunu bile yapmadığını düşünür. Bunların birkaçını yeni yaptım. Her birinin ortasına koruyucu turkuazı dokurken, kötü hayallerden daha fazlasını süzmesi gerektiğini düşündüm. Bunu pencereye as. Onun ruhu senin uyuyan ruhunu zarardan koruyabilir.'

'Teşekkürler, büyükanne.'Afrodit içten bir şekilde dedi.

'Ve bir şey daha,' Büyükanne çantasına döndü ve bir süre daha içini araştırdı. Sonra krem renginde bir sütun mum getirdi.'Uyurken bunu başucu masanda yak. Son dolunayda bunun üzerine koruyucu sözleri söyledim ve tüm gece ay ışığının altında beklettim.'

'son zamanlarda korunma hiç aklından çıkmadı mı, büyükanne?'Sırıtarak sordum. Korunmaya ihtiyacımız olduğunda bilmemesi gereken şeyleri tuhaf yollarla tahmin etmesine alışmıştım_hortum olacağını bilmesi gibi(Doppler 8 icat edilmeden çok önce)_.

'Tedbirli olmak her zaman akıllıcadır. U-we-a-ge-ya.' Afrodit'in yüzünü ellerine alıp, alnından öptü.'İyi uykular, küçük kızım ve iyi rüyalar gör.'

Afrodit'in gözlerini zor kırptığını gördüm ve ağlamamak için kendini zor tuttuğunu bildim.'İyi geceler.' Demeyi başardı. Bana el salladıktan sonra odadan aceleyle çıktı.

Bir süre büyükanne hiçbir şey demedi, sadece düşüncelice kapanan kapıya baktı. Sonunda' Bu kızın bir anne sevgisi sıcaklığını gördüğünü sanmıyorum.'dedi.

'Haklısın, büyükanne.'dedim. 'O çok korkunç biri oldu, hiç kimse yanında olmadı, özellikle ben, fakat onların çoğunun rol olduğunu düşünüyorum. O mükemmel değil. Tamamen şımarık ve sığ ve bazen gerçekten iğrenç olabiliyor, fakat o. . . 'Ara verdim. Afrodit'i kelimelere dökmeye çalışarak.

'O senin arkadaşın.' Büyükanne benim için bitirdi.

'Biliyorsun, sen anormalce mükemmele yakınsın.'dedim ona.

Büyükanne yaramazca sırıttı.'Biliyorum. Bu ailemden geliyor. Şimdi bizim dream catcher ımızı asmama ve ay mumumuzu yakmama yardım et. Sonra da

biraz uyu.'

'Sen uyumayacak mısın? Seni gecenin yarısında kaldırdım ve sen çoktan uyanık olduğunu söyledin.'

'Uyuyacağım. Fakat planlarım var. Şehre sık gelemiyorum. Ve vampir ailem uyurken biraz alışveriş yapıp Chalkboard'dan kendime hoş bir öğlen yemeği alacağım.'

'Mmm! En son seninle gittikten sonra hiç gidemedim oraya.'

'Pekâlâ, miskin, eğer hatırladığımız kadar iyiyse sana söyleyeceğim ve önümüzdeki yağmurlu olacak günde beraber tekrar gideceğiz.'

'Yani, aslında oranın kötüye gidip gitmediğini kontrol etmek için yemeğini orada yiyeceksin?' Pencereye bir sandalye çekip dream catcher ı asmak için bir yer aradım.

'Tamamen doğru. Tatlım, dadı kamerasıyla ne yapmak istiyorsun?' Küçük ekranı yukarı kaldırdı. Kapalı olmasına rağmen patlayıcı madde olabilirmiş gibi dikkatlice tutuyordu.

İç çektim. 'Afrodit onunla bir kaydetme sağlayıcısının olduğunu söyledi. Bir ses tuşu görüyor musun?'

'Evet, galiba buldum.'Büyükanmem tuşa bastı ve yeşil ışık yandı.

'Tamam, pekâlâ. Neden onu videosuz kayda geçirtmiyorsun?'Yatağımın yanına koyacağım. Herhangi bir şey kımıldarsa duyabilmeliyim.'

'Tüm gece bir ölüyü izlemekten çok daha iyi bir fikir.'dedi ve küçük ekranı yatağımın yanına koydu. Sonra bana baktı.'Tatlım, Niçin bir saniye için perdeleri açıp dream catcherı pencereye daha yakın asmıyorsun? Biz dışarıdan korunuyoruz, içeriden değil.'

'Ah, tamam.'

Koyu perdeleri çekmek için uzandım. Açıldılar ve bir adamınmış gibi görünen korkunç kırmızı gözlerle kocaman siyah bir kuşun iğrenç yüzüne bakarken korkunun ani keskin acısını hissettim. Yaratık pencereme insan kol ve bacaklarıyla yapışmıştı. Tehlikeli siyah gagası açıktı ve çatallı kırmızı dili görünüyordu. Alaycı ve aynı zamanda tehdit edici bir 'crooo-ka' sesi çıkardı. Hareket edemedim. Kırmızı gözleri beni donduruyordu-korkunç bir kuşun insan yüzü-eski kötülük yüzünden var olan bir yaratık. Daha önce bu yaratıklardan birinin tuttuğu omzumdaki soğukluğu hissedebildim. Onun iğrenç yalamasını ve boğazımı kesmek için uzattığı gagsının neden olduğu acıyı hatırladım. Nala hırlamaya başlarken, büyükanmem yanıma geldi hemen. Karanlık pencerede onun yansımasını görebiliyordum. 'Rüzgârı bana gönder, Zoey!' diye emretti.

'Rüzgâr! Gel bana-büyükanmemin sana ihtiyacı var.'bağırdım, hala Raven Mockerin gözlerinden gözlerimi alamazken.

Rüzgârın estiğini hissedebildim.

'U-no-le!' büyükanmem bağırdı.'Bunu hayvana taşı.'Büyükanmemin ellerini kaldırıp avuçlarını çömelen yaratığa doğru uzatmasını izledim. 'Ahiya'a A-s-gi-na!'diye bağırdı.

Rüzgâr büyükanmemin avuçlarında estirdiği mavi tozu kaptı ve pencere camıyla eğilmiş camın arasından vızıldadı. Rüzgâr bu tozu Raven Mockerin etrafında girdap yaptı. Hayvanın aşırı insaninkine benzeyen gözleri enginleşti

ve o zaman rüzgâr tozu onun içine estirdi. Gagasından bir çığlık koptu ve coşkuyla çırpılan kanatları kayboldu.

‘Rüzgârı gönder, u-we-a-ge-ya.’Elimi kaparak büyükannem dedi.

‘Te-teşekkürler rüzgâr. Seni gönderiyorum.’dedim titrekçe.

‘Teşekkürler u-no-le’ Büyükannem mırıldandı. ‘Sonra ‘Dream catcherı astığına emin ol.’dedi.

Titreyen ellerle onu astım ve hemen perdeleri kapattım. Sonra büyükannem sandalyeden inmeme yardım etti. Nlayı da alaraka birbirimize sarıldık.

‘O gitti. . . O bitti şimdi. . .’Büyükannem demeyi sürdürdü.

Büyükannem kalkana kadar ikimizin de ağladığını fark etmedim. Nalayı kucaklayarak yatağa daldım.

‘Teşekkürler’ dedim, yüzümü bürüyerek. ‘Diğerlerine seslenmeli miyim?’ diye sordum.

‘Söylersen ne kadar korkucaklar?’

‘Çok.’dedim.

‘O halde bence rüzgâra okulun etrafını çevrelemesi için tekrar seslenmelisin.’

‘evet, ama ilk önce titrememin durması gerekiyor.’

Büyükannem gülümsedi ve saçımı yüzümden geriye attı. ‘İyiydin, u-we-a-ge-ya’

‘Korktum, dondum. Son defa olduğu gibi.’

‘Hayır, senin gözlerin bir şeytanın gözleriyle buluştu ve sen rüzgâra seslendin ve bana itaat etmesini sağladın.’dedi.

‘Çünkü sen söyledin bana.’

‘Fakat bu bir daha olmayacak. Çünkü bir sonrakinde daha güçlü olacaksın ve her şeyi kendin yapacaksın.’

‘Estirdiğin mavi toz da neydi?’

‘Ezilmiş turkuaz. Sana ondan vereceğim. O çok güçlü bir koruma taşıdır.’

‘Sende diğerlerine verecek kadar da fazla var mı?’

‘Hayır, fakat onu alışveriş listeme koyacağım. Biraz turkuaz taşı, havaneli ve harç alabilirim öğütmek için. Sen uyurken öğütmek bana yapıcı bir şey verecek. ’

‘O dediğin şey neydi?’

‘Ahiya’a A-s-gi-na “defol, şeytan” demektir.’

‘Ve u-no-le rüzgâr mı?’

‘Evet, canım.’

‘Büyükanne, o fiziksel formuna sahip mi? Yoksa hala ruh mu?’

‘Bence ikisi de. Fakat fiziksel formuna daha yakın.’

‘Bu Kalona’nın daha güçlendiğini kastediyor.’dedim.

‘Öyle olduğunu düşünüyorum.’

‘Korkuyorum, büyükanne.’

Büyükannem beni kendine çekip küçükken yaptığı gibi başımı okşadı.

‘Korkma, u-we-a-ge-ya. Şeytanın babası bugünün kadınlarını boyunduruk altına almanın kolay olmadığını anlayacak.’

‘K*çına tekme attın, büyükanne.’

‘Gülümsedi.”Evet, kızım, kesinlikle yaptık.’

28. Bölüm

Anneannem ile beraber televizyon izlerken bi yandan da rüzgarı kampuse çağırdım ve yatakhanelerin olduğu kısma odaklayarak hızlandırdım. Acı çeken kötü ruhların ızdıraplarını duymak için dikkat kesildik fakat duyduğumuz sadece rahatlatıcı rüzgârın ıslığıydı. Sonunda vazgeçtik ve pijamalarımı giyerek yatağa yollandım. Anneannem dolunayı koruyucu mum ile aydınlattı ve Nala'ya sarılarak onun gümüşü saçlarını taraması ve alışkanlıklarından olan gece vakti ritüelini okumasını dinledim.

Onun yumuşak sesi kulaklarıma değdiğinde daha yeni uykuya doğru sürükleniyordum. "U-we-tsi-a-ge-ya, bana bazı şeyler için söz vermeni istiyorum."

"Peki, anane" dedim uykulu bi halde.

"Ne olursa olsun, Kalona'nın yeniden yükselmeyeceğini hatırlamanı istiyorum. Hiçbirşey ya da hiç kimse bundan önemli değil."

Endişenin bir damlası bile tamamen uyanmam için yetti. "Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim amaçlarını çarpıtmak isteyen hiçbirşeye izin verme."

"Sesin sanki etrafımda olmayacakmışsın gibi çıkıyor." Bir panik dalgası göğsümde çarpınmaya başladı.

Ananem geldi ve yatağımın kenarına oturdu. "Daha uzun süre boyunca senin etrafında olmayı planlıyorum tatlım biliyorsun. Fakat genede bir söz istiyorum. Yaşlı bir kadının iyi uyumasını sağlayacağını düşün."

"Sen yaşlı bir kadın değilsin " dedim kaşlarımı çatarak.

"Söz ver" diye ısrar etti.

"Söz. Şimdi sen sözver sana bir şey olmasına izin vermeyeceksin" dedim.

"En iyi şekilde yapacağım. Söz veriyorum" dedi gülümseyerek. "Şimdi başını çevir, sen uykuya dalarken saçlarını fırçalayacağım. Bu sana güzel rüyalar sunacak."

Bir iç çekişle yatağın kenarına doğru yuvarladım ve anneannemin yumuşak sesinden Cherokee ninnisini dinleyerek uykuya daldım.

İlk başta bu boğma seslerinin dadı kamerasından geldiğini düşündüm ve tam uyanık olmayan halimle yatakta doğrularak ışığa uzandım. Nefesimi tuttum ve görüntü düğmesine tıkladım, onun hala yattığı yatakta üstü örtülü bir şekilde durduğunu görünce büyük bir rahatlamayla nefes aldım. Görüntüyü kapadım ve anneannemin toplanmış boş yatağına baktım. Gülümseyerek gözlerimle odayı taradım. Gerçekten büyükannem alışveriş ve öğle yemeği saatinden önce ortalığı bir güzel temizlemişti. Uykum bölündüğünden Nala'ya doğru baktım.

"Üzgünüm. Bu tür şeyleri duymamın sebebi aktif hayal gücüm sanırım."

Uykuya daldığım halimden daha da kısa olmasına ragmet dolunay mumu hala yanıyordu. Saate göz attım ve gülümsedim. Sadece öğlen saat 2 idi. Uyanma zamanım gelmeden birkaç saatte uykumu çok iyi almıştım. Yorganımı boynumun etrafına kadar sararak oturdum.

Etrafımı saran seslere birde kapı çalınışı eklendi, evet bu kesinlikle benim hayal gücüm değildi. Nala uykulu bir şekilde homurdandı.

“Eğer İkiizler gene bir ayakkabı alışverişi planlıyorlarsa, onları boğazlayacağım” dedim umutla bakan kedime. Uykudan sıyrıldım ve boğazımı temizleyerek “Evet, İçeri girin” dedim.

Kapıyı açtığımda süprizle karşılaştım, shekinah, Afrodit ve Neferet kapının orda duruyorlardı. Ve Afrodit ağlıyordu. Dik olarak oturdum ve gözlerim başucumdaki tahta saç fırçasına kaydı. “Neler oluyor?”

Üçü beraber odama girdiler. Afrodit bana doğru yürüdü ve yanıma oturdu. Sonunda bakışlarımı shekinah’tan Neferet’e çevirdim. Gözlerinden hiçbirşey okuyamadım, üzüntü de yoktu ama Neferet’e dik dik bakmayı sürdürdüm. Onun bu dikkatli halinin arka planını görmeyi umuyordum-keşke herkes görebilse.

“Neler oluyor?” diye tekrarladım.

“Çocugum” diye başladı Shekinah üzgün anlayışlı sesiyle. “Büyükanne.”

“Büyükanne! O nerede ?” Herkes sessizdi, midem bulanıyordu. Afroditin elini kaptım ve “Söyle Bana!” dedim.

“O bir araba enkazındaydı. Kötü bir tanesi. Main Street’e inerken kontrolü kaybetti çünkü... Camına bir kuş yapıştı. Araç yoldan çıktı ve bir şeye tosladı ” derken gözyaşları Afrodit’in yüzün yıkıyordu ama genede yüz ifadesi telkin ediciydi.

“Chalkboard’a kahvaltı için gidiyordu. Geçen gece yatmadan önce demişti ki--” birden durdum büyükanneimin bana ertesi gün yapacaklarını anlatmadan önce perdeleri açarak korkunç bir Raven Mocker bulmuştuk. (*Raven Mocker : Bir kuş/kuzgun türü) O bizi dinliyordu ertesi gün büyük annemin nereye gideceğini biliyordu. Ve birden ortadan kaybolmuştu ertesi gün oraya varmak için, kazaya sebep olmak için.

“Ondan önce ne?” bir anlığına Neferet’in sesi kaygılı gözüküyordu – eskiden olduğu gibi arkadaşça ve rehber gibi. Ama ona baktığımda soğuk düşman gözlerle karşılaştım.

“Ondan önce sadece yataga gittik” bakışlarım ve sesimler Neferet’in beni nasıl tiksindirdiğini anlatmaya çalışıyordum. “Bu da benim onun nereye gittiğini bilmemin nedeni. Yatmadan önce bana ertesi günkü planlarını anlatıyordu.” Neferet’ten uzağa bakarak Shekinah ile konuşuyordum. “Onun yanında olmam lazım.”

“Tabii ki bunu yapacaksın çocuğum” dedi Shekinah. “Darius seni arabada bekliyor.”

“Bende onunla gidebilir miyim?” diye sordu Afrodit.

“Şimdiden dünkü derslerin hepsini kaçırdın ve ben--” derken Neferet’in sözünü kentsim ve Shekinah’a bakarak “Lütfen” dedim. “Yalnız olmak istemiyorum.”

“Bu severlik ailenin akademik başarıdan daha önemli olduğunu kabul etmez misin?” dedi Shekinah Neferet’e.

Bir iki saniye tereddütün ardından “Ah tabii ki kazul edebilirim. Ben sadece Afrodit’in diğerlerinden geri kalmasını istemiyorum.”

“Ödevlerimi hastahenede onunla beraber yaparm. Geri kalmayacağım” derken Afrodit’in yüzü salak bir gülümsemeyle aydınlanmıştı.

“Karar verildi. Afrodit Zoey’le beraber hastaneye gidiyor Darius ikisine de göz kulak oluyor. Orada bol zamanın olacak Zoey. Eğer senin için, okul için

yada büyük annen için yapabileceğim bir şeyler varsa bana haber vermeni istiyorum.” Dedi Shekinah.

“Teşekkürler.”

Odamı beraber terk edene kadar Neferet’e soğuk bakışlar atmaktan kaçındım. “Sürt*k!” dedi Afrodite kapanan kapının arkasından. “Onun şimdiye kadar benim derslerim ve geri kalmamla ilgilendiği görülmüş mü? Sadece bizim arkadaş olmamızı istemiyor.”

Tamam...tamam. Düşünmek zorundayım. Büyük annemin yanına gitmeliyim ama önce burada her şeyin doğru olduğundan emin olmalıyım. Ve büyükanneme verdiğim sözü hatırlamalıyım..

Gözyaşlarımı elimin tersiyle sildim ve dolaba yönelerek üzerime bir kotla tşört geçirdim. “Arkadaş olmamızdan nefret ediyor çünkü bizim akıllarımızı eline geçiremedi. Ama Damien, Jack ve İkizler için aynısını söyleyemeyeceğim. Hergün onları kolaçan ettiğine eminim.”

“Onları uyarmalıyız.”

Başımı salladım. “Evet yapacağız. Bu dadı kamerası Aziz John boyunca olmayacak değil mi?”

“Kesinlikle değil. Sanırım saha sadece birkaç yüz yard.”(*yard = ölçü birimi)

“Ben giyinirken İkizlerin odasından onu al.Onlara ne olduğunu söyle ve Jack ile Damien’i Neferet konusunda uyar” derin bir nefes aldım ve “Geçen gece bir Raven Mocker pencere camına tırmanıyordu.”

“Aman Tanrım!”

“Bu korkunç” derken ürperdim. “Onu bizden uzaklaştırmak için rüzgarı kullandım ama onun bizi ne kadar süredir dinlediğini bilmiyorum. .”

“Ne demek istiyorsun. Yani o büyükannenin Chalkboard’a gideceğini biliyordu.”

“Onun kazasına sebep oldu” dedim.

“Yada Neferet oldu.”

“Ya da her ikiside.” Dedim. Yatağımın yanındaki masaya gittim ve dadı kamerasını aldım. “İkizleri al. Bekle.” Odamdan çıkmadan önce durdum. Büyük annemin mavi çantasına gittim ve sola açık olan fermuarına baktım.

Beklediğim gibi içinde bir hayvan derisinden kese vardı. Onu çıkardım ve Afrodite gösterdim. “Bu turkuaz bir toz.Damien, Jack ve İkizlere ver. Bu onlara güçlü bir koruma sağlayacaktır fakat biz o kadar şanslı olmayacağız.”

Afrodite kafasını salladı. “Tamam.”

“Çabuk, sen döndüğünde ben gitmek için hazır olacağım.”

“Zoey, o iyi olacak. Onun yoğun bakımda olduğunu söylediler ama o emniyette ve hala hayatta.”

“Olacak” derken gözlerim gene yaşlarla dolmuştu “Eğer iyi olamazsa ben ne yaparım hiç bilmiyorum.”

Kısa bir yolun ardından Aziz John hastanesi çok sessizdi. Tabii ki bugün iğrenç güneşli bir gündü. Hepimizin gözlerinde güneş gözlüğü olmasına ragmen Lexus’un perdeli camlarına yansıyan ışık bizi rahatsız ediyordu.

(Sadece Darius ve beni aslında- Afrodite bizi takmıyor ve güneşin tadını çıkarıyordu) Darius arabayı dikkatle park etti ve bizi yoğun bakım çıkışında bekleyeceğini söyledi. Hastanede çok vakit geçirmemiş olsam bile, burnuma gelen kokular geçmiş bir anıdan dolayı hiç pozitif değildi. Gerçekten antiseptik-

örtüler-hastalar üçlemesinden nefret etmiştim. Afrodit ve ben bilgi alacağımız yerde durduk, somon renginde gömlek giymiş yaşlı bir bayan bize yoğun bakımı işaret etti.

Tamam, yoğun bakım gerçekten korkunçtu. Kırmızı YOĞUN BAKIM tabelasıyla süslenmiş kapıdan içeri girmekte tereddüt ediyorduk. Sonra orada büyükannem olduğunu hatırladım ve yıldırıcı bir kararlılıkla korkuevine doğru yürüdüm.

Afrodit “Sakin bakma” dediğinde tökezledim ve otomatikman gözlerim söylediğinin aksine baktığı yöne çevrildi. Aman tanrım! Odaların duvarları duvar değil de cam idi. Onlar pencerelerdi – böylece çılgın insanlar yaşlı ve hasta insanlara aval aval bakabiliyorlardı. “Bence hemşirelerin olduğu yere gidelim. Onlar sana büyükannen hakkında bilgi verecektir.”

“Bu kadar şeyi nerden biliyorsun ?” diye fısıldadım.

“Babam OD yüzünden iki kez hastanede yattı.” (Od’un anlamını bulamadım eğer bilen biri varsa banada söylesin (:)

Şok içinde ona bakıyordum. “Gerçekten mi ?”

“Eğer benim annem gibi biriyle evliysen, OD olmaz mısın?”

Öyle olurdu fakat bunu söylememek için uğraştım. Sonunda hemşirelerin yanına gelmiştik.

“Sizi nasıl yardımcı olabilirim?” dedi sarışın bir bayan.

“Büyükannemi görmek için geldim, Sylvia Kızılkuş.”

“Ve siz?”

“Zoey Kızılkuş.”

Hemşire listeyi kontrol etti ve bana gülümsedi. “Onun yakın akrabası olarak listeye konmuşsun. Sadece bir dakika. Doktor şuan kendisiyle beraber. Eğer aşağıda aile odasında beklersen hazır olduğuna seni görmesi için sana haber vereceğim.”

“Onu göremeyecek miyim?”

“Tabiî ki göreceksin. Faka tilk önce doktorun işini bitirmesi gerek.”

“Peki, bekleyeceğim.” Birkaç adım attıktan sonra durdum. “O yalnız değil di mi?”

“Hayır bütün o odalarda duvar yerine cam olmasının nedeni de bu. Yoğun bakımdaki hiçbir hasta yalnız değildir.” Güzel bin pencereden dikizlenmek büyükannem için hiç iyi olmayacaktı. “Doktor beni içeri kesinlikle alacak değil mi?”

“Tabi ki”

Afroditle beraber aile odasına gittik, yoğun bakım kadar temiz ve korkutucuydu.

“Bunu sevmedim.” Bir yere oturmam ve gözlerimi etrafta dolaştırdım, oturmak yerine mavi çiçek desenli bir şeyin onunde ileri geri yürüdüm.

“Arada bir pencereden baktığında gördüğü hemşirelerden sıkılmış olmalı” dedi Afrodit.

“Raven Mockerların ölümün eşiğinde olan yaşlı insanlarla uğraşmak için özel yetenekleri vardı eski zamanlarda. Ve şimdi büyük annemde yani o, o --” derken acı gerçeğe yüzleşince sesim kesildi.

“O yaralandı” dedi sertçe Afrodit. “Olan sadece bu. O yaralandı. Ama sen

haklısın. Şuan korumasız olmalı.”

“Sence onlar bana büyük anneme yardım etmek için tedavi yapacak birini çağdırmama izin verirler mi ?”

“Öyle birini tanıyor musun?”

“Evet. O çok yaşlı biri John WhiteHorse büyükannemin çok uzun süredir arkadaşı. Onun çok kıdemli biri olduğunu söyledi.Sanırım büyükannemin telefonunda numarası olmalı. Ona yardım edeceğine eminim.”

“Buraya birini sokmayı denemek tehlikeli olabilir” dedi Afrodite.

“O nasıl?” dedi Darius aile odasına girerek.

“Henüz bilmiyoruz. Doktoru bekliyoruz. Biz sadece şey hakkında konuşuyorduk belki buraya birini sokmamıza izin verebilirler. Büyük annemin çok eski ve yakın bir arkadaşı onunla kalabilir.”

“Onu buraya getirmek için ilk önce Neferet’e sormak daha iyi olmaz mı ? Hem o bizim yüksek rahibemiz ve kutsanmış iyileştiricimiz.”

“Hayır!” dedik aynı anda Afrodite.

Darius kaşlarını çatı fakat doktorun odaya girişı ona açıklama yapmaktan kurtardı bizi.

“Zoey Kızılkuş?”

Zayıf adama doğru dönerek elimi kaldırdım. “Zoey benim.”

Hızlı bir şekilde benimle el sıkıştı. El sıkışması güçlü ve düzgündü. “Ben Doktor Ruffing. Büyükannenizin sağlığından sorumluyum.”

“O nasıl ?” Boğazım tamamen korkum yüzünden tıkansada sesimin öyle normal çıkması eni şaşırtmıştı.

“Haydi bir yere oturalım” dedi.

“Ben ayakta kalayım” dedim. Sonra özür diler gibi bir gülümsemeyle “Oturmak için fazla sinirliyim” diye ekledim.

Gülümsemesi güçlüydü ve sevecenlik göstermesinden hoşnuttum. “güzel. Büyük annen ciddi bir kaza yaşadı. Başındaki yaralar çok ağır. Kolu kırık ve çok fazla yarası var genede emniyet kemeri ve havayastığı onun hayatını kurtardı.”

“O iyi olacak mı?” Sesimin fısıltı gibi çıkmasını engellemek için çabalıyordum.

“Şimdiye kadar çok iyi gitti fakat genede en kesin kaniya 24 saat sonunda varacağız” dedi Dr.Ruffing.

“O uyanık mı?”

“Hayır. O komada ve bu--”

“Koma!” titrediğimi hissediyordum. Kendimi bir an sıcak ve sıkıntılı hissettim görüşüm bulanıklaşmıştı. Ve sonra Dariusun elleri dirseğimdeydi bana koltuga kadar eşlik etti.

“Yavaşça nefes al. Sadece düzenli nefes almaya konsantre ol” Dr.Ruffing önümde çömelmiş bileğim elinde nabzımı kontrol ediyordu.

“Üzgünüm, üzgünüm ben iyiyim” derken alnımda biriken boncuk boncuk teri sildim kazığıma. “Sadece koma gözüme birden korkunç göründü.”

“Gerçekten o kadar kötü değil. Koma sırasında beyin kendi kendini

iyileştiriyor.” Dedi Dr.Ruffing . “Umutla bu uzun yoldan galip çıkmasını bekliyor sürekli şişliğini kontrol ediyoruz.”

“Ya şişliği kontrol edemezsen ?”

Dizime vurdu ve kalkmadan önce.“Onu o zaman düşünürüz – şimdi şuanki problemlerimize yoğunlaşalım.”

“Onu görebilir miyim?”

“Evet, fakat sessiz olmalısın.” Derken beni odasına doğru götürmeye başladı.

“Afrodit de benle gelebilir mi?”

“Şimdilik sadece tek kişi.”

“Peki.” Dedi Afrodit “Biz seni burada bekleyeceğiz. Unutma – korkmamalısın. Sorun yok o hala senin büyükannen.”

Başımı eğledim ve ağlamamak için yanagımın içini ısırdım.

Doktor Ruffing’i odaya kadar izledim, hemşire odasından çok da uzak değildi. Kapının önünde durakladı ve bana baktı.”İçeride birçok makine kaynağına ve tüpe bağlı olacak. Normalde olduğundan çok daha kötü görünecek.”

“Nefes alıyor mu kendisi ?”

“Evet, kalp atışı net ve sabit. Hazır mısın ?”

Onun hilesiz gözlerine baktım ve Raven Mockersın kanat seslerini duymadığına emin oldum.

“Hiç bir şey ben , üzgünüm.”

Omzuma dokundu ve “Çok zor fakat senin büyük annen sağlıklı ve kuvvetli. Onun şansı çok yüksek” dedi.

Yavaşça yatağının yanına yürüdüm. Onun zayıf yüzüne baktım ve gözyaşları yüzüme yıkamaya başladı. Yüzü korkunç derecede çürümüş ve ezilmişti. Dudağı yarılmıştı ve dikiş atmışlardı. Başının büyük kısmı sargılar içindeydi. Onun kolu tamamen ondan dışarıda duran bir şeyle desteklenmiş vidalı bir şeyle sarılmıştı.

“Bana sormak istediğin bir soru var mı?” diye sordu Dr.Ruffing yavaşça.

“Evet.” Tereddüt etmeden yüzümü büyükannemin yüzünden kaldırdım.

“Büyükannem bir Cherokee. Eğer daha iyi olacaksa onun eski arkadaşlarından birini çağırmanız gerektiğini biliyorum.” Doktorun yüzünü görebilmek için gözlerimi büyükannemin kırık kolundan çektim. “Size saygısızlık etmek istemiyorum, bu ilaç tedavisi için değil. Manevi bir tedavi için.”

“Yoğun bakımdan çıktığında bunu yapmak için geç olacağını sanmıyorum. O zaman elbette bunu gerçekleştirebilirsin.”

Ona haykırmak için içimde beliren dürtüyü durdurdum, Onun bu tedaviye yoğun bakımdayken ihtiyacı var !

Dr.ruffing samimi bir şekilde konuşmaya devam ediyordu. “Buranın Katolik bir hastane olduğunu anlamak zorundasın biz sadece bazı şeylere izin --”

“Katolik ?” derken ferahlık selini içimde hissettim. “Bu yüzden büyükannemle oturması için bir rahibeye izin vereceksiniz.”

“Evet tabî ki. Rahibeler ve rahipler bizim hastalarımızı çokça ziyaret ederler.”

Gülümsedim. “Mülkemmell. Çok iyi bir rahibe tanıyorum.”

“Güzel, güzel. Senin için cevaplayabileceğim başka soru var mı ?”

“Evet, bana bir telefon rehberi bulabilir misiniz?”

Berith.

29.Bölüm

Kaç saat geçtiğini bilmiyordum. Afrodit’i ve Darius’u okula göndermiştim-

itirazlarına rağmen-, fakat Afrodite orada her şeyin yolunda olduğunu bilmem gerektiğini anladı, böylece burada büyükannem için sıkılırken diğer şeyler için endişelenmem gerekmeyecek. Ve Darius'a okul sokağın aşağısında, bir milden daha yakın ve oraya yürümek benim için aşırı kolay olmasına rağmen onu arayıp çağırmadan hastaneden ayrılmayacağıma söz verdim.

Zaman tuhafça geçti. Hiç pencere yoktu ve hastane makinelerinin ve kalp atışlarının sesi dışında oda sessiz ve karanlıktı. Burayı bir çeşit ölüm için bekleme odasına benzettim ve bu beni ürperti. Fakat büyükannemi yalnız bırakamazdım. Birisi benim yerimi alacak şeytanlarla mücadele etmezse, bırakmayacaktım. Dolayısıyla oturdum ve onun iyileşmeye çalışan vücudunu izledim.

Mary Angela sonunda geldiğinde, büyükannemin elini tutup ona en sevdiği Cherokee ninnisini söylüyordum.

O bir bana bir de büyükanneme baktı ve sonra kollarını açtı. Ben de kollarına fırladım ve hıçkırıklara boğuldum.

'Şşş. Her şey düzelecek çocuğum. O Meryem'in ellerinde şimdi.' Sırtıma hafifçe vurarak mırıldandı.

Sonunda konuşabildiğimde yukarı baktım ve hayatımda herhangi birini görmenin beni hiç bu kadar mutlu etmediğini düşündüm. 'Geldiğin için çok teşekkürler, Kardeş.'

'Beni çağırdığın için onur duydum ve buraya gelmemin vakit almasından dolayı özür dilerim. Manastırdan ayrılmadan önce yapmam gereken işler vardı. 'dedi. Hala kolunu bende tutarken yatağa doğru yaklaştı.

'Önemli değil. Burada olduğuna çok memnunum. Bu büyükannem, Sylvia Kızılkuş.' Dedim. 'O benim hem annem hem de babam oldu. Onu çok seviyorum.'

'Bir torunun bağlılığını kazandığı için çok özel bir kadın olmalı. '

Çabukça ona baktım. 'Hastane çaylak olduğumu bilmiyor.'

'Ne olduğun sorun olmamalı.' Rahibe dedi. 'Eğer sen veya ailenin yardıma ihtiyacı varsa hastane bunu sağlamalı.'

'İşler daima böyle gitmiyor.' dedim.

Akıllı gözleri beni inceledi. 'Ne yazık ki sana katılmalıyım.'

'O halde kim olduğumu söylemeden bana yardım edecek misin?'

'Yapacağım.' dedi.

'Güzel, çünkü büyükannemin ve benim yardımına ihtiyacımız var.'

'Ne yapabilirim?'

'Büyükanneme baktım. Burada olduğumuzdan beri hiç bu kadar huzurlu görünmemişti. Artık hiçbir kuş sesi duymamıştım ve hiçbir uğursuzluğun önsezisini hissetmemiştim. VE o sadece birkaç dakikalık olmasına rağmen onu isteksizce yalnız bırakıyordum.

'Zoey?'

Rahibenin zeki ve şaşırtıcı gözlerine baktım ve ona tamamen doğruyu anlattım. 'Seninle konuşmam gerekiyor ve onu burada yapmak istemiyorum. Bizi bir bölebilir ya da duyabilir, fakat büyükannemi burada yalnız ve korunmasız bırakmaktan korkuyorum. '

Tuhaflığıma kaygılanmadan bana baktı. Ve sonra rahibe giysisinin cebinden

Bakire Meryem'in küçük ama güzel detaylı bir ikonunu çıkardı.

'İkimiz konuşurken Bizim Leydimizi burada bırakmam içini rahatlatacak mı?' Başımı salladım. Öyle olacağını düşünüyorum, Kardeş.' neden bir rahibenin getirdiği İsa'nın annesi tarafından onun korunacağını analiz etmeden dedim. Sadece aklım bana bu Rahibe'ye ve taşıdığı büyüye güvenmem gerektiğini anlatıyordu.

Meryem'in ikonunu yatağın yanındaki masaya koydu. Sonra başıyla selam verip ellerini birleştirdi. Dudaklarının kımıldadığını görebiliyordum ama ne dediğini duyamıyordum. Rahibe çömeldi, parmaklarını öptü ve ikona dokundu. Sonra ikimiz odadan çıktık.

'Dışarıda hala gün ışığı var mı?'sordum.

'Şaşkınlıkla bana baktı. 'Saatlerdir daha gün ışımadı, Zoey. 'Gece 10'u geçiyor saat.'

Yüzümü ovaladım. Tamamen yorgundum. 'Biraz dışarıda yürümemize aldırış eder misin? Sana çok zor şeyler anlatmak zorundayım ve o gecenin havasıyla benim için daha kolay olacak.'

'Güzel ve serin bir gece var bugün. Orada seninle yürümekten memnun olacağım.'

Hastaneden dışarı çıktık, sonra Utica sokağıyla ve hastaneye yakın güzel çeşmenin çağlamasıyla karşılaştık.

'Çeşmeye doğru yürümeyi ister misin?' diye sordum.

'Tabi, Zoey.' Gülümseyerek dedi.

Yürürken konuşmadık. Gölgelelerden çıkabilecek kuşlar için ve alaycı seslerini duyabileceğim kuzgunlar için etrafı izledim. Fakat hiçbir şey yoktu. Hissettiğim tek şey etrafımızda gece bizi bekliyordu. Ve bunun iyiye mi yoksa kötüye mi işaret olduğunu bilemedim.'

Çeşmeden çok uzak olmayan bir bank vardı. O hastanenin güney batısındaki mermerden Meryem heykeli ve etrafındaki yol gösteren çocuklara doğru bakıyordu. Acil kapısının yanında Meryem'in daha gerçekçi ünlü mavi şalını taktığı boyanmış heykeli duruyordu. Daha önce etrafta bu kadar çok Meryem heykeli olduğunu fark etmemem garipti.

Bir süre bankta gecenin serin sessizliğini dinleyerek oturduktan sonra Mary Angela'ya bakabilmek için bankta döndüm.

'Sen şeytanlara inanır mısın?' doğrudan sormaya karar verdim. Oyalanmanın anlamı yoktu. Artı bunun için zamana ya da sabra sahip değildim.

Gri kaşlarını kaldırdı. 'Şeytanlar? Şey, evet, inanırım. Şeytanlar ve Katolik Kilisesi uzun ve sert bir tarihe sahip.'

Sonra karşılığımı beklemek için bana baktı. Bu onda sevdiğim şeylerden biriydi. Diğer yetişkinlerin kendi işleri olduğunu düşündüğü gibi senin için cümlemi tamamlamıyordu. O çocuklar önünde konuşurken beklemeye ve sessiz kalmaya sabrı olmayan yetişkinlerden de değildi.

'Bizzat her hangi birini biliyor musun?'

'Gerçek birini değil, hayır. '

'Peki melekleri?'

'Sen onlara inanıyor musun, ya da herhangi birini biliyor musun?'

'İkisi de.' dedim.

‘Evet ve hayır. Seçmem gerekiyorsa melekleri çok daha tercih ederim. ‘

‘Çok emin olma.’

‘Zoey?’

‘Nephilim kelimesi sana tanıdık geliyor mu?’

‘Evet, o Eski Vasiyetname’de bahsedilir. Din bilimciler Goliath’ın ya bir nephilium ya da onun yavrusu olduğunu sanıyor.’

‘Ve Goliath iyi biri değildi, öyle mi?’

‘Eski Vasiyetname’ye göre hayır.’

‘Tamam, pekâlâ, Sana diğer bir Nephilim hakkında bir hikâye anlatmak zorundayım. O da iyi biri değil. Bu hikâye büyükannemin atalarında geliyor.’

‘Onun ataları?’

‘O Cherokee.’

‘Oh, o halde başla, Zoey. Yerli Amerikan hikâyelerini severim.’

‘Pekâlâ, şalını(Rahibelerin kullandığı bir başlık, bu ismi vererek kullandım.) sıkı tut. Bu uyku-zamanı hikâyesi değil.’

O zaman büyükannemin anlattıklarının kısaltılmış versiyonunu, kuzgunları, Tsi Sgili’yi, Kalona’yı ona anlattım.

Kalona’nın tutsaklığı ile hikâyeyi bitirdim. Mary Angela bir süre konuşmadı.

Konuştuğunda benim ilk reaksiyonumun aynısını göstermesi ürkütücüydü.

‘Kadınlar canlanan, kilden güzel kadın yapmaktan başka ne yaptı?’

Gülümsedim. Büyükanneme ben de aynısını sormuştum.’

‘Ve büyükannen ne dedi?’

Onun samimi yüzünden benim gülmemi ve büyükannemin bunu bir peri masalı veya din kinayesi olarak açıkladığını beklediğini anlayabiliyordum. Bunun yerine ona gerçeği anlattım.

‘Büyükannem bana büyüünün gerçek olduğunu hatırlattı. Ve onun atalarının beş elementi çağırabilen ve onlara emredebilen bir kızıdan daha fazla veya daha az inanılabilir olmadığını hatırlattı.’

Bunun senin hediyen olduğunu ve neden Sokak Kedileri’ne gelirken bir savaşıyı sana eskortluk etmesi için isteyebilecek kadar önemli olduğunu mu söylüyorsun?’

Gözlerinden benim bir yalancı olduğumu söylemek ve yeni kurulan arkadaşlığımızı bozmak istemediğini ama bana inanmadığını görebiliyordum.

Ayağa kalkıp sokak lambasının dışına çıkmak için geriye adımladım. Gözümü kapatıp serin gece havasını içime çektim. Doğuyu bulamak için uzunca düşünmek zorunda değildim. Onu doğal bir şekilde hemen bilebiliyordum.

Yüzümü hastaneye döndüm. Gözlerimi açıp gülümseyerek, ‘Rüzgâr geçmişte benim çağrılarıma cevap verdin. Vefan için onur duyuyorum ve beni bir defa daha cevaplamanı istiyorum. Gel bana, rüzgâr!’ dedim.

Hemen hemen hiç rüzgâr yoktu, fakat ben element için dua ettiğimde etrafımda tatlı bir rüzgâr esti. Mary Angela elementin bana itaat ettiğini anlayabilecek kadar bana yakındı. Başlığının uçmaması için onu tutması bile gerekti. Onun sersemlemiş bakışına kaşlarımı kaldırdım.

‘Ateş, bu gece serin ve hep, senin sıcaklığına ihtiyaç duyarız. Gel bana, ateş!’

Serin rüzgâr aniden sıcaklığa döndü. Alevlenen şöminenin çatırtılarını etrafımda duyabiliyordum ve biz ılık bir yaz gecesinde kızarmaya hazır

gibiydik.

'Tanrıçam!' Onun güç soluğunu duydum.

Gülümsedim ve tekrar sağıma döndüm. 'Su, bizi temizlemene ve ateşin getirdiği sıcaklığı hafifletmene ihtiyacımız var. Gel bana, su!'

Bir bahar yağmurunun dokunuşu ve kokusuyla biraz rahatlatmadan daha fazlasını getirdi, su. Cildim ıslanmadı, fakat ıslanmalıydı. Bir yağmur fırtınasının ortasına düşmüş ve yenilenmiş, serinlemiş, yıkanmış gibiydik. Mary Angela yüzünü havaya kaldırıp sanki bir yağmur damlasını kapabilirmiş gibi ağzını açtı.

Yine sağıma döndüm. 'Toprak, daima sana yakın hissediyorum. Sen yetiştirir ve korursun. Gel bana, toprak!'

Bahar yağmuru yeni kesilmiş bir yaz çimeninin kokusuna dönüştü. Yağmurun serinletici meltemi şimdi kaba yonca, güneş ve oynayan çocukların sesleriyle doldu.

Rahibeye baktım. Hala bankta oturuyordu, fakat başlığını çıkarmıştı, bu yüzden o gülümserken ve yaz meltemini içine çekerken kısa gri saçları yüzüne doğru esiyordu, bu onun sevimli küçük bir çocuk gibi görünmesine neden oluyordu.

Ellerimi başımın üzerine kaldırırken ona baktığımı hissetti bana baktı. 'Ruh bizi birleştirir ve birlik yapar. Gel bana, ruh!'

Ruh beni cevaplarken, her zamanki gibi tatlı benzer ruhumun duyusu içime doldu.

'Oh!' Mary Angela kızgın seslenmedi. O hem korku hem de saygı içeren bir sestti. Onun başıyla selam vermesini ve boynundaki tespih boncuklarını kalbine bastırmasını izledim.

'Teşekkürler, ruh, toprak, su, ateş ve rüzgâr. Şimdi gidebilirsiniz. Sizi takdir ediyorum!' diye bağırdım, ellerimi kaldırıp elementlerin etrafımda oynayıp beni bırakmasını beklerken.

Yavaşça banka döndüm ve yerime oturdum. Mary Angela saçını düzeltip başlığını tekrar takıyordu. Sonunda bana baktı.

'Ben şüpheliydim.'

'Bu söylemesini beklediğim şey değildi. Benim elementleri kontrol edebilmemden mi şüphelendin?'

Güldü. 'Hayır, çocuğum. Dünyanın görülmemiş güçlerle dolduğundan şüpheliydim.'

'Kırılma ama bunu bir rahibenin söylemesi tuhaf.'

'Gerçekten mi? Benim özde bir ruhla evli olduğumu hatırlarsan bu bence tuhaf değil.' Tereddüt etti ve sonra devam etti. 'Ve ben bu güçlerin. . . kımıldısını hissettim.'

'Elementlerin.' Böldüm. 'Onlar beş element.'

'Ben sık sık manastırımızda da bu elementlerin kımıldısını hissettim. Efsane manastırın güçlü eski bir yerde inşa edildiğini söyler. Görüyorsun, Zoey Kızılkuş, Çaylak Rahibe, bu gece bana ne gösterdiysen şoktan çok bir şeyleri geçerli kılmaydı.'

'Hah, şey, bunu duyduğuma sevindim.'

'Dolayısıyla, Ghigua Kadınları'nın kilden bir bakire yaptıklarını ve onun yenik

şeytanı hapsedtiğini ve Raven Mocker'lerin onun geri dönüşü hakkında bir şarkı söyleyip sonra ruh içine döndüklerini açıklıyordun? Sonra ne oldu?' İfadem ciddiye dönmeden önce onun sorun-faktörü tonuna sııttım.'Açıkça bir süre hiçbir şey olmadı-bin yıl veya daha fazla. Sonra sadece birkaç gün önce, gece, karga gaklaması olduğunu düşündüğüm sesler duydum.'

'Onların karga olduğunu düşünmüyorsun?'

'Olmadıklarını biliyorum. İlk olarak tamamen gaklamıyorlardı, daha çok vıraklama sesine benziyordu.'

Başını salladı. 'Kuzgunlar vıraklar, kargalar gaklar.'

Başımı salladım.'Dolayısıyla bunu öğrendim. İkincisi sadece onların ikisi tarafından saldırıya uğramadım, geçen gece birini gördüm. Büyükannem ben uyurken nereye gideceğini söylerken pencereimde bizi dinliyordu. Onun tuhaf ve neredeyse ölümcül 'kazası'nın sebebi buydu.'Kaza kelimesini alıntı havasında söyledim.'Tanıklar kazaya arabaya doğru uçan büyük siyah bir kuşun sebep olduğunu söyledi.'

'Aman Tanrım! Neden onlar büyükanneni takip ediyorlardı?'

'Bize yardım etmemesi için sanıyorum, böylece beni mahvedeceklerdi.'

'Sana ve başka kime ve ne ile?'

'Bana ve çayla arkadaşlarıma. Onların çoğunun birer elementle akraballığı var ve onlardan biri gelecek kötü şeyler hakkında uyarın görüşler görüyor-genellikle ölüm ve yıkım, bilirsin, standart görüş şeyleri.'

'Bu Afrodite mi, dün Maleficent'i-şükürler olsun ki- evlatlık alan hoş genç kız?'

Sııttım. 'Evet, Bu Görüş Kız. Ve hayır hiçbirimiz Maleficent'in evlatlık alınması hakkında heyecanlı değiliz.'Mary Angela güldü ve ben devam ettim.'Her neyse, Afrodite Raven Mocker'lerin kehaneti olduğunu düşündüğümüz şeyi gördü son görüşünde ve onu yazdı.'

Yüzü soldu.'Ve kehanet Kalona'nın geri döneceğini mi ileri sürüyor?'

'Evet ki öyle olacak gibi görünüyor.'

'Oh, Meryem!'Eğilerek nefes aldı.

'Bunun için yardımına ihtiyacımız var.'dedim.

'Nasıl kehanetin gerçeğe dönmesini engelleyebilirim? Nephilim hakkında birkaç şey biliyorum, fakat bu Cherokee efsanesine özel hiçbir şey bilmiyorum.'

'Hayır, Onun çoğunu çözdüğümüzü düşünüyorum ve bu gece onun geri dönüşünü berbat edecek hareketlere girişeceğiz. Sana ihtiyaç duyduğum konu büyükannem. Görüyorsun, Raven Mockerler haklı. Büyükanneme zarar vermek, bana zarar vermek demek. Onu yalnız bırakırsam ona eziyet edebilirler. Burada bir şifa adamını çağırmanıza izin vermiyorlar, çünkü Pagan inançlarını sevmiyorlar. Dolayısıyla ruhen güçlü ve bana inanan birisine ihtiyaç duyuyorum.'

'Bu yüzden buradayım.'dedi.

'evet, Bana yardım edecek misin? Ben kehanetin bin yıl sonrasına ertelenmesini denerken sen de büyükannemi koruyup yanında kalacak mısın?'

'Bunu yapmakta memnuniyet duyacağım.'Ayağa kalkıp yürümeye başladı.

Geriye bana baktı.'Ne? Beni oraya göndermek için tekrar rüzgârı çağırman gerektiğini mi düşünüyordun?'

Güldüm ve ayağa kalkıp yanına gittim. Bu kez o antredeki Meryem heykelinde

ara verip başıyla selamladığında, sabırsızca beklemedim. Bakire heykeline uzunca baktım ve ilk defa yüzünün kibarlığını ve gözlerindeki bilgeliği fark ettim. Ve Mary Angela diz çökerken, ben de fısıldadım. 'Ateş, sana ihtiyacım var.' Sıcaklığı etrafımda hissettiğimde onu elimle heykelin ayağındaki yanmayan adak mumlara gönderdim. Aniden yarım düzine mum mutlu alevlere sahip oldu. 'Teşekkürler, ateş. Şimdi oynamaya gidebilirsin.' dedim. Mary Angela hiçbir şey söylemedi. Yanan adak mumlarından birini kaptı ve beklentiyle bana baktı. Bir şey söylemediğimde 'Bir çeyrekliğin var mı?' dedi. 'Evet, galiba.' pantolonumun cebini karıştırdım ve iki çeyreklik, iki on sent ve iki beş sent çıkardım. Ne yapmamı istediğini bilmeyerek ona uzattım. Sadece gülümsedi ve 'Güzel, şimdi onları mumun yerine bırak ve yukarı gidelim.' Koydum ve o mumun sönmesini engellemeye çalışırken yukarı çıkmaya başladık. Kanat sesleri içeri girdiğimizde bizi karşılamadı. Ve gözüme ilişen hiçbir karanlık gölge yoktu. Mary Angela mumu ikonun yanına yerleştirdi. Sonra daha önce benim oturduğum sandalyeye oturdu ve boynundan tespihini çıkardı. Bana bakmadan 'Gitsen daha iyi olmaz mı? Mücadele edeceğin şeyler var.' dedi.

'Evet, öyle.' Büyükannemin yatağına gittim. Hareket etmemiştii, faka renginin daha sağlıklı görüldüğüne ve biraz daha güçlü nefes aldığına inanmayı denedim. Alnından öptüm ve 'Seni seviyorum büyükanne. Yakında geri döneceğim. O zamana kadar Mary Angela seninle kalacak. Raven Mocker'lerin sana zarar vermesine izin vermeyecek.' dedim.

Sonra içten bir şekilde bakan rahibeye döndüm. Henüz ağzımı açıp teşekkür edecekti ki ilk o konuştu.

'Bana teşekkür etmek zorunda değilsin, çocuğum. Bu benim işim.'

'İşin bir hastayla oturmak mı?'

'Kötülüğü engellemeye yardım etmek benim işim.'

'Bu konuda iyi olduğuna memnunum.' dedim.

'Bende.'

Eğilip yumuşak yanağından öptüm ve o da gülümsedi. Fakat gitmeden önce söylemek zorunda olduğum bir şey daha vardı. 'Eğer onu yapmazsam. . . Eğer ben ve arkadaşlarım Kalona'yı ve yükselişini durduramazsak o buradaki insanlar, özellikle kadınlar için kötü olacak. Senin toprağın altında bir yere gitmen gerekecek. Böyle bir yer biliyor musun? Çabucak gidebileceğin ve bir süre kalabileceğin bir zemin katı, bir kiler hatta bir mağara bile olur?'

Başını salladı. 'Manastırımızın altında daha önce çoğu şey için kullanılmış büyük bir kiler var. Eğer eski hikâyeler doğruysa orada 20.yy boyunca illegal içki saklanmış. '

'Pekâlâ, bu gitmeniz gereken yer. Diğer rahibeleri ve tüm Sokak Kedilerini al ve oraya gidin. Kalona topraktan nefret eder, böylece sizi takip etmeyecek.'

'Anlıyorum ama kazanacağına inanıyorum.'

'Umarım haklısındır. Fakat eğer öyle olmazsa büyükannemi de alıp toprak altına gideceğine söz ver.' Onun bana yaralı bir kadını hastane dışına çıkarmanın ve bakmanın kolay olmayacağını hatırlatmasını beklerken gözlerine baktım.

Bunun yerine sadece samimice gülümsedi. 'Söz veriyorum.'

Şaşkınlıkla gözlerimi kırptım.

‘Sen büyüüyü tek kendinin mi kullandığını sanıyorsun?’ Rahibe gri kaşlarını bana kaldırdı. ‘ İnsanlar bir rahibenin davranışlarından kuşkulandır.’

‘Hım. Peki, iyi. Tama o zaman ben cep telefonu numaranı biliyorum. Onu yanından ayırma. İlk fırsatta seni arayacağım.’

‘Büyükannen veya benim için endişelenme. Yaşlı kadınlar kendilerine bakmayı bilir.’

Tekrar yanağını öptüm. ‘Büyükannem gibisin. Siz ikiniz hiç yaşlanmayacaksınız.’

30. Bölüm

Okulla arasındaki kısa mesafeyi kolayca yürüyebilecekken, Darius’un arabasını bulmasını, çalıştırmasını ve hastaneye sürmesini beklemek istemiyordum. Ama bunu kendimde yapamazdım. Gece bir arkadaştan, korkutucu ve güvenilmez bir düşmana dönüşmeye başlamıştı. Onun için beklerken, Stevie Rae’nin numarasını tuşladım.

Ama cevap vermedi. Zili çalmadı bile. Onun yerine direk olarak mesaj kutusuna yönlendirildim. Ve tekrar ayrılacağım hakkında ne tür bir mesaj bırakmam gerektiğini düşündüm. Selam, Stevie Rae, gecenin içinden yürümeye başlamadan önce büyük kehanet ve antik bir kötü hakkında sana anlatmak istediğim birkaç şey var. Ama sanırım, seni sonra yakalarım. Nedense bunun akıllıca olmayacağını düşündüm. Darius’u beklerken Stevie Rae’yi erkenden aramamak için kendimi yerden yere vurdum. Ama büyükannemin kazası beni tüketmişti.

Buda tam olarak Raven Mocker’ların yapmamı istediği şeydi.

Darius’un siyah Lexus’u Acil Servis Girişinin önünde durdu ve Darius kapıyı benim için açma için arabadan dışarı atladı.

‘Büyükannen nasıl?’

‘Yapacak hiçbir şey yok dedi doktor. Buda iyi bir şey. Rahibe Mary Angela bugün onunla kalacak. Bu sayede bende gidip arınma ritüelini yönetebilirim.’ Darius onayladıktan sonra arabayı okul ile aramızdaki kısa mesafeyi kat etmek üzere döndürdü. ‘Rahibe Mary Angela güçlü bir rahibe. Mükemmel bir vampir olurdu.’

Gülümsedim. ‘Bunu söylediğini ona söyleyeceğim. Bugün okulda bilmem gereken bir şey oldu mu?’

‘Büyükannenin kazasından duyulmasıyla beraber ritüeli erteleyeceğin hakkında bazı konuşmalar başlamıştı.’

‘Ah, hayır! Bunu yapmamalıyız.’ Dedim hızlıca. ‘Ertelemek için çok önemli bir olay.’

Bana meraklı bir bakış attı ama sadece ‘Neferet’te aynısı söylemişti. Shekinah’ı da aynı planı uygulamaya ikna etti.’

‘Öyle mi yaptı?’ dedim yüksek sesle dalmışken. Bu gece ritüeli gerçekleştirmem Neferet için neden bu kadar önemliydi ki? Belki de Aphrodite’in toprak gücünü kaybettiğini biliyordu ve onunla beni herkesin içinde utandırmak istiyordu. Peki, Neferet bunu bekliyorsa, karşılaşacağı şeye çok şaşırıacaktı.

Darius kolundaki dijital saate bakıp 'Aslında ritüele yeterince kısa bir zaman kaldı. Ama açıkça üstüne değiştirecek ve doğu duvarına zamanında varabilecek kadar süren var.'

'Sorun değil. Zor-zaman baskısı konusunda harikayımdır.' Diye yalan söyledim.

'Peki, Aphrodite'in ve diğer arkadaş grubunun her şeyi senin için hazırladıklarına eminim.'

Onayladım ve ona gülümsedim. 'Aphrodite, hah?'

Bana geri gülümsedi. 'Evet, Aphrodite.'

Arabayı kaldırıma çektik ve Darius kapıyı benim için açtı. 'Teşekkürler, erkek arkadaş.' Diye şakalaştım. 'Ritüelde görüşürüz.'

'Hayatta kaçırmam.' Dedi.

'Aman Tanrım! Büyükannen iyi mi? Bunu duyduğumda çok üzüldüm.' Dedi Jack, odama bir gay hortumu gibi daldıktan sonra. Bana sıkıca sarıldı.

Duchess da onunla birlikte yanıma geldi ve kuyruğunu sallayıp havlayarak bana o köpek selamlamasını verdi.

'Gerçekten de büyükannen konusunda endişelendik.' Dedi Damien ve Jack'le Duchess'ın etrafından dolanıp beni kucakladı. 'Onun için bir lavantalı mum yaktım. Tüm gün boyunca yanmayı sürdürdü.'

'Büyükanнем bundan çok hoşlanacaktır.' Dedim.

'Yani, sonuç nedir? İyileşecek mi?' diye sordu Erin.

'Evet. Aphrodite bize hiçbir b*k söylemedi.' Dedi Shaunee.

'Bildiğim her şeyi söyledim.' Dedi diğerlerini izleyerek odama girdiğinde. 'Ve bu iki gün içinde kesin bir şekilde bilemeyeceğimiz bir şeydi.'

'Hala tek bildiğimiz bunlar.' Dedim. 'Ama kötüleşmemesi iyiye işaret.'

'Gerçekten de kazaya neden olan Raven Mockerlar mıydı?' diye sordu Jack.

'Bundan eminim.' Dedim. 'Odasına girdiğimde orda da bir tane vardı.'

'Onu tamamen yalnız bırakmanın iyi bir fikir olduğuna emin misin? Demek istediğim,şey, onu yaralayamazlar mı?' diye sordu Jack.

'Bunu yapabileceklerinden eminim. Ama o yalnız değil. Aphrodite ve benim Kediler Sokağı'nın işletmecisi hakkında söylediklerimizi hatırlıyor musunuz? Oda büyükanнемle birlikte. Ve büyükanнемin rahatsız edilmesine izin vermeyecek.'

'Rahibeler beni korkudan öldürüyor.' Dedi Erin.

'Beni de korkutuyor. Öyle olacağından eminim. İlkokulda beş yılımı özel bir Katolik okulunda geçirdim. Ve size temin ederim orada gerçekten kötüyü kadınlarda var.' Dedi Shaunee.

'Rahibe Mary Angela kesinlikle kendi başına idare edebilir.' Dedi Aphrodite.

'Ve büyükanнемe sataşacak Raven Mocker'lara gününü gösterebilir.' Dedim.

'Yani rahibe Raven Mocker'ları biliyor mu?' dedi Damien.

'Hepsini biliyor- kehanet ve diğerlerininide. Ona büyükanнемi yalnız bırakmamasının ne kadar önemli olduğunu söyledim.' Durdum ve diğer şeyleride eklemeye karar verdim. 'Ayrıca, ona güveniyorum. Ne zaman onun yanında olsam büyük bir güç hissediyorum. Aslında bana büyükanнемi hatırlatıyor.'

'Bunun anında Nyx'in, Meryem Ana'nın başka bir versiyonu olduğunu

düşünüyor. Buda bizi kötü ve direk cehenneme gidecek yaratıklar olarak görmediğini gösteriyor.' Diye ekledi Aphrodite.

'Bu ilginç.' Dedi Damien. 'Onunla tanışmak isterdim- tabi Kalona çılgınlığını hallettikten sonra.'

'Ah, konu hazır deliliklerden açılmışken. Siz çocuklar dadı kamerasına hiç göz attınız mı?'

Jack onayladı ve omzundaki çantaya vurdu. 'Evet. Ve hala orda olduğuna eminim. Tamamıyla ölüm sessizliği.' Kıkırdadı ve sonra elini ağzına vurdu. 'Özür dilerim! Kesin olmayan ö-l-ü-m-ü-n-ü bu kadar saygısızca belirtmek istememiştim.' Dedi heceleyerek.

'Tatlım, sorun değil.' Dedi Damien ve bir kolunu omzuna attı. Mizah bu gibi durumlarda iyidir. Ve kıkırdadığında gerçekten tatlı oluyorsun.'

'Tamam, ben hasta olmadan ve şu enfes elbiseme kusmadan önce ritüel hakkındaki ana konumuza odaklansak ve gitsek? Geç kalmak bugün içi pekte hoş olmayan bir şey.' Dedi Aphrodite.

'Evet, haklısın. Şimdi gitmeliyiz. Ama siz çocuklar gerçekten çok iyi gözüküyorsunuz.' Dedim hepsine sırtırken. 'Biz o tatlı gruplardan biriyiz.' Herkes gülümsedi, reverans yaptı, eğildi ve tatlı bir şekilde döndü. Arınma ritüelinde yeni kıyafetler giyme fikri İkizlerden çıkmıştı. Okulumuzun yeniliğe ihtiyacı olduğu ve yeni yılı ve yeniliği sembolize ederek arınma ritüelini yapmamanız gerektiğini söylemişlerdi. Bunun gerçekten fazla 'yeni' olduğunu düşünmüştüm ve bir yol bulmak adına çok meşguldüm. Sonuç olarak ben büyükannemin yatağının yanındayken, ikizlerde alışveriş yapıyordu (Okuldan nasıl kaçtıklarını bile sormadım- Bazı şeyler detaylar bilinmeyince daha iyidir). Hepimiz birbirinden farklı siyah giysiler giyiyorduk. Aphrodite'in elbisesi siyah kadifedendi, gözyaşı şeklinde yakası vardı eteği gerçekten çok kısaydı. Siyah, sivri topuklu çizmeleriyle bir katile benziyordu. Sanırım, Güzel gözükeyim de ne olursa olsun iyidir, ilkesiyle hareket etmişti. Damien ve Jack siyah erkek giysileri giyiyorlardı. Erkek giysileri hakkında hiçbir halt bilmiyordum, ama kesinlikle tatlı gözüküyorlardı. İkizler siyah kısa etekler ve tatlı mı yoksa sadece hamile-görünüşü-veren giysiler mi olduğuna karar veremediğim siyah ipek bluzlar giyiyorlardı. Tabi ki bunu İkizlere söylemedim. Bende Erin'in bana aldığı yeni giysiyi giyiyordum. Siyahtı ama yakasında ve dar kollarının etrafına kırmızı camdan boncuklar dikilmişti. Ve elbise dizlerimin üstüne kadar sarkıyordu. Bana mükemmel bir şekilde uymuştu. Elementleri çağırırken kollarımı kaldırdığımda ay ışığının altında kan gibi parıldayacaklarını biliyordum. Diğer bir deyişle acayip havalı gözükenecekti.

Tabi ki hepimizde üç aylı Karanlık Kızlar ve Oğullar kolyelerimizi giyiyorduk. Benimki kırmızı taş biçimindeydi ve elbisem gibi parıldıyordu.

Arkadaşlarıma gururla, özgüvenle baktım ve sırttım. Büyükanneme, Rahibe Mary Angela ile hiçbir yerde olamayacağı kadar güvende idi. Arkadaşlarım benim yanımdaydı- ve aramızda daha fazla sırlar yoktu. Ritüel güzel geçecekti, Stevie Rae ve kırmızı çaylakları ortaya çıkacaktı ve bu sayede Neferet onların yaşadığını kabul etsede etmesede, artık hiçbir şey saklayamayacaktı. Erik benle konuşmaya başlamıştı. Ve konu oğlanlarla konuşmaktan açılmışken; Stark'ın tekrar yaşamaya başlayacağını umut

ediyordum. Bu sefer bir çocuk, güçlü vampir Shekinah'ın şahitliğinde geri gelecekti. Ve iki oğlandan da aynı anda hoşlanmak olasılığı hakkında endişelenmiyordum (tekrar). En azından şimdilik öyle bir planım yoktu. Temelde, iyi hissediyordum ve bize sataşacak herhangi bir aptal, antik kötüyü halletmeye hazırдық.

'Tamam, ritüel büyük ölçüde her zamanki gibi olacak. Jack'in çaldığı herhangi bir şarkıyla içeri gireceğim.'

Jack hevesle onayladı. 'Ben hazırım! 'Bir Geyşanın Yaşam Öyküsü' filminin albümünün en güzel bölümüyle başka bir tanesinin karıştırılmış hali eşliğinde içeri gireceksin. Ama senin gelmeni bekleyeceğim ve seni başka bir bölümüyle şaşırtacağım.'

Ona somurttum. Sanki bu gece bir sürpriz ihtiyacım vardı da.

'Endişelenme.' Dedi Damien. 'Bundan hoşlanacaksın.'

İç çektim. Bir şeyleri değiştirmek için çok geçti. 'O zamanda çemberi kurup elementleri çağıracağım. Aphrodite senin doğu duvarının oradaki o koca meşenin tam önünde duracağından emin olalım.'

'Bunu zaten hallettik, Z.' Dedi Erin.

'Evet, Jack ve Damien ses aletlerini ayarlarken bizde ritüel masasını ve mumları kurduk. Toprak mumunu tam ağacın önüne koyduk.'

'Ah, sizin Stevie Rae'den haberiniz yok, değil mi?'

'Hayır.' Dedi İkizler, Damien ve Jack.

Tekrar iç çektim. Ortaya çıksa iyi olurdu.

'Endişelenme. Burada olacak.' Dedi Damien.

Aphrodite ve ben hızlıca bakiştık. 'Umarım.' Dedim. 'Ya da toprağı çağırıldığında mum elinden uçunca ne yapacağımı bilmiyorum.'

'Aphrodite sen toprak dansını yaparken mumu aşağıya koyabilir.' Dedi Jack yardımcı olmaya çalışarak.

Aphrodite gözlerini devirdi, ama ben 'Bunu olmamasını umduğumuz B planı olarak değerlendirelim. Stevie Rae geldiğinde ve tüm elementleri çağırıp, çemberi kurduğumda kırmızı çaylaklar ve görünüşleri hakkında genel bilgiler duyuracağım. Ve böylece okul sırlarını açığa kavuşturacağız.'

'Bu gerçekten mükemmel olacak.' Dedi Damien.

'Teşekkürler.' Dedim. 'Ve sanırım ritüelden sonra açıklama gerektiren birçok şey olacak. Bu yüzden kısa keseceğim.'

'Sonra Neferet yaptığı şeylerin sonuçlarıyla yüzleşecek.' Dedi Aphrodite.

'Ve eğer düşündüğümüz gibi o kraliçe Tsi Sgili ise çok meşgul olacak ve çıldırmış Shekinah'ı Kalona'nın kehanetini açıklamaya başlayacak.' Dedim. Ve eğer en kötüsü olursa, Kraliçe Tsi Sgili Stevie Rae veya diğer çocuklardan birisiyse, bu işi halletmesi için Shekinah ve Nyx'e güvенеceğim. Sesli bir şekilde ekledim. 'Damien bir gözünü Raven Mocker'ların üstünde tut. Ve bir tanesini duyarsan onu rüzgarlar savuştur.'

'Yapacağım.' Dedi Damien.

'Yani, hazır mıyız?' diye sordum arkadaşlarıma.

'Evet!' diye bağıldılar.

Yurttan hızlıca çıktık. Kendine güvenen kalplerle birlikte başlarımızı masumiyetin son anlarına doğru dikleştirdik.

31.Bölüm

Tüm okul çoktan bizi bekliyor gibiydi. İkizler hoş sütun mumlarla sahnedeki yerlerini almışlardı. Düzenlenen alan etrafında çaylaklar ve vampirler biraz sonra oluşturulacak çemberin merkez noktası olacak büyük meşeyle kocaman bir çember oluşturmuştu.

Tüm Erebus'un oğullarını görmekten memnundum. Savaşçılar tüm çemberin dışına kendilerini yerleştirmişti. Fakat onlar büyük okulun taş ve tuğla duvarının üstünde de yerlerini almıştı. Bunun Stevie Ray ve Kızıl çaylaklar için içeri girmekte bir sorun olduğunu biliyordum, fakat Kalona, Raven Mockerler ve vampirleri öldürenler her kimse; bunların arasında güvenli hissettiriyorlardı. Damien, İkizler ve Afrodite yerlerini alıp mumlarını tutarken Jack ve ben yanda ayakta duruyorduk. Eğer parmak uçlarımda yükselseydim çemberin merkezindeki Nyx'in ziyafet masasını zar zor görebilirdim. Bu akşam kış ayında olduğumuz için kurumuş meyveler ve turşu halinde sebzelerin ritüel şarap kadehiyle masanın üzerinde olacağını tahmin ettim. Masanın yanında birisinin ayakta durduğunu gördüm ama çok fazla insan ortada olduğundan kim olduğunu göremedim.

'Neşeli buluşmalar!' Shekinah selamladı beni.

'Neşeli buluşmalar.' Gülümsedim ve onu selamladım.

'Büyükannen nasıl?'

'İyileşmeye çalışıyor.'

Ben ritüeli iptal etmek ya da en azından ertelemek istedim ama Neferet onun planlandığı gibi devam etmesinde inatçıydı. Bunun senin için önemli olacağına inanıyor gibiydi.'

Dediklerine nötr ama aynı zamanda ilgilenmiş gibi durmaya çalıştım.

'Şey, ritüelin önemli olduğunu düşünüyorum ve ben iptalinin sebebi olmayı istemeyecektim.' Dedim. Etrafa baktım. Neferet'in kendinin burada beni dürtmek için olmaması tuhaftı. Bu geceye devam etmeyi zorlamasının tek gerekçesinin büyükannemin kazasının beni üzdüğünü bilmesi olduğuna emindim.' Neferet nerede?' diye sordum.

Shekinah arkasına baktı ve sonra kaşlarını çatarak kalabalığın içine baktı.'Biraz önce arkamdaydı. Tuhaf ki şimdi bulamıyorum onu. . .'

'Belki çoktan çemberdedir.' Başımda çalan tehlike çanları nedeniyle yüzümün bana ihanet etmemesini umdum. Jack'in ses donanımını kurcaladığı yere doğru baktım. 'Şey, belki artık başlamalıyım.'

'Ah, Nerdeyse sana bunu bahsetmeyi unutmuşum. Aslında Neferet'in sana anlatmasını bekliyordum.' Shekinah ara verip tekrar Neferet için etrafına baktı. 'Sorun değil. Ben de senin bilmene izin verebilirim. Neferet senin hiç büyük bir arınma ritüelini yönetmediğini söyledi, çünkü çok genç bir çaylaksın, ki bu çeşit ritüel boyunca bir vampirin kanı ile karışmış şarabı elementlere teklif edeceksin.

'Ne?' Doğru duymuş olamazdım.

'Evet, oldukça basit aslında. Erik Night zavallı Loren Blake'imizin yerini alarak sana çemberin içine seslenmeye gönüllü oldu, fakat Erik rahibenin eşi olarak geleneksel bir rolü oynayacak ve kanını fedakârlık olarak sana teklif edecek. Onun mükemmel bir aktör olduğunu duymuştum, bu yüzden o oldukça iyi

yapacak bunu. Sadece onu takip et.'

'Benim söylediğim sürpriz buydu!' Jack dedi, Shekinah'ın yanına fırlarken.

'Şey, Erik'in seni merkezin içine çağırması kısmından bahsediyorum. Kan bölümünü boş ver.'dedi, kandan daha etkilenmeyecek kadar genç bir çaylak olarak. Erik'in gönüllü olması çok iyi değil mi?'

'Ah, evet, çok iyi. 'sadece bunu söyleyebildim.

'Şimdi ben yerimi alacağım.'Shekinah dedi.'Kutsanmış ol.'

Ben de ona aynısını mırıldandım, sonra Jack'e döndüm.

'Jack' Şiddetlice fısıldadım. 'Erik'in Loren'in yerinde oynamasının iyi bir sürpriz olduğunu düşünmeyecektim!'

Jack kaşlarını çattı.'Damien ve ben öyle düşündük. Bu sadece ikinizin tekrar konuşmaya başlayacağını gösterir.'

'Tüm okulun önünde konuşmamız iyi bir sürpriz değil'

'Ah, hım. Böyle düşünmemiştim. ' Jack'in dudağı bükülmeye başlamıştı. 'Özür dilerim. Kızacağını bilseydim daha önce anlatırdım.'

Saçımı yüzümden alarak bir elimi alnıma götürdüm. Jack'in ağlamaklı nefes alışığı ihtiyaç duyduğum son şeydi. Hayır, ihtiyaç duyduğum son şey ateşli Erik'le yüz yüze gelmek ve onun lezzetli kanını tatmak! Tamam, tamam, sadece nefes al. . . sen bundan daha utandırıcı durumlar içinde oldun.

'Zoey?' Jack burnunu çekti.

'Jack, her şey olunda. Gerçekten. Ben sadece, şey, şaşırdım. Ki bir sürprizin amacı da budur. Şimdi iyi olacağım.'

'T-tamam. Sen iyi misin? Hazır mısın?'

Karşı yöne dönüp çılgılık atmadan önce'Evet ve evet.'dedim.'Benim için müziği başlat.'

Müziği başlatmak için ses donanımının olduğu yere koştu.

Aklımı temizlemek ve elementlere seslenebileyim diye kendimi hazırlamak için ve Erik'in sürprizi yüzünden Jack'e dadı kamerasını kontrol etmesi gerektiğini söylemeyi tamamen unutarak gözlerimi kapatıp derin nefesler almaya başladım

Çembere doğru gidip müzik başlayana kadar her zamanki gibi sinir küpüydüm.

Bu geceki müzik Bir Geyşa'nın Anıları filminin güzel soundtrackiydi. Kollarımı kaldırıp vücudumun müziğe göre hareket etmesine izin verdim. O zaman Erik'in sesi müziğe ve geceye katılarak büyüü yaratmaya başladı.

Parlayan yıldızlar altında

Parıldayan ayın altında

Yanan öğlenin yaralarını

Gece iyileştirdiğinde

Şiirin sözleri beni Erik'in sesiyle etkiledi. Çemberin içinde yavaşça hareket edip kelimeleri dansla müzikle ve büyüyle dokurken, başımı geriye fırlatıp saçlarımın etrafıma düşmesine izin verdim.

. . . Ve böylece sana söylüyorum

Nefret kalbine sahip olursa,

Günün sıcak çekişmesi

Nefretin hareketinin girişimi içindedir

Erik'in söylediği mükemmel şiiri severek, hatasızca çemberin etrafında hareket

ettim. O çok iyi hissettirdi ve Loren'in daha önce bu fırsatı kullanarak gözlerimi kamaştırıp beni kandırdığını anladım. O, benim için ve çaylaklar için hatta Nyx için bile ritüelin ne kastettiğini düşünmemişti. Loren'in hareketleri daima kendi içindi. Bunu şimdi daha iyi görebiliyordum ve beni nasıl tamamen kandırdığını merak ediyordum. Erik ayın güneş gibi olmadığı kadar Loren gibi değildi. Seçtiği şiir affetme ve iyileşme hakkındaydı ve onun ilk düşüncesinin çocuklar ve okulu iki ölüm sorunundan iyileştirmek olduğunu bilmemem rağmen yine de onun bazı yerlerinde beni kastettiğini düşünmek iyiydi.

Düş kırıklığına uğraticı gün,
Her nasıl veya her ne zaman
Yanlış bir şey geçtiyse
Şimdi o sona erdi
Unut ve affet bu izleri
Ve uyku seni bulacak yakında
Parlayan yıldızların
Ve parıldayan ayın altında.

Nyx'in masası önünde Erik'e katılırken şiir sona erdi. Yukarı ona baktım. Uzun ve çok yakışıklıydı. Tamamen siyah giyinmesi siyah saçlarını tamamlamış ve mavi gözlerini belirginleştirmişti.

'Merhaba, Rahibe' hafifçe dedi.

'Merhaba, eş.' diye cevapladım.

Sağ yumruğunu göğsüne bastırarak resmi bir şekilde beni selamladı ve sonra masaya döndü. Geriye döndüğünde Nyx'in çok süslü, gümüş kadehini ve seremoni bıçağını ellerinde taşıyordu. Tamam, seremoni kelimesini kullanarak bıçağın oyun için olduğunu kastetmedim. Çok keskin ve güzeldi, Nyx için kutsal kelimeler ve sembollerle kaplanmıştı.

'Buna ihtiyaç duyacaksın.' Bıçağı bana uzatarak dedi.

Onu aldım. Yakında ne yapacağına ipucu olarak keskin bıçağın ay ışığında parıldamasından rahatsız oldum. Neyse ki müzik hala çalıyordu ve izleyenler melodinin güzelliğinde sersemlemiş bir şekilde sallanıyorlardı. Yani onlar bizi izliyorlardı ama kolay bekleyişteydiler ve alçak konuştuğumuz takdirde bizi duyamazlardı. Damien'e baktım, o da bana göz kırptı ve hemen başka yöne döndüm.

'Zoey? İyi misin?' Erik fısıldadı. "Bunun beni çok acıtmayacağını biliyorsun.'

'Acıtmayacak mı?'

'Sen bunu daha önce yapmadın, değil mi?'

Başımı yavaşça salladım.

Bir saniye için yanağıma dokundu. Burada nasıl yeni olduğunu sürekli unutuyorum. Pekâlâ, o kolay. Sağ elimi sana uzatacağım, avucumu yukarıya kadehe doğru tutacağım.' Kadehi kaldırdı ve o çoktan sol elini yukarıya tutmuştu. Kadehteki kırmızı şarabı koklayabiliyorum' Hançeri başının üzerine kaldır, onunla dört tarafa selam ver ve sonra elimi kes.'

'Kes!' yutkundum.

Gülümsedi.'Kes, kanat, her neyse. Sadece başa parmağımın altındaki etli kısma bıçağı getir. O gerçekten kekin, bu yüzden işini kolaylaştıracak. Ben elimi döndüreceğim ve sen de bana Nyx adına fedakârlığımı için teşekkür

edeceksin. Kanımın birazı şaraba karışacak. Bir süre sonra ben yumruğumu sıkarken sen de şarabı çemberde Damien2den başlayarak sunacaksın. Bu gece elementlerin temsilcilerinin her birine şaraptan vereceksin. Büyük okul arınmasından önce ayinsel elementlerin arınmasını yapacaksın. Anladın mı?' 'Evet' dedim titreyerek.

'O halde yapsan iyi olur. Endişelenme. Bunu iyi yapacaksın.'dedi.

Başımı salladım ve hançeri başıma kaldırdım.'Rüzgâr! Ateş! Su! Toprak! Sizi selamlıyorum!'dedim bıçağı seslendiğim elementlerin yönüne döndürerek.

Elementlerin gücünü hissederek gerginliğim biraz soldu. Hala selamlamamın ekosunu hissederken bıçağı aşağı indirdim. Bıçağın ucunu çoktan eli hazır bekleyen Erik'in avucuna bastırdım, tamamen onun söylediği gibi.

Sıcak karanlık ve inanılmaz lezzetli kanının kokusu bana hemen geldi.

Afallayarak yakut rengi boncukları izledim ve sonra Erik elini döndürdü, bu yüzden kandamları şaraba karıştı. Yukarıya onun mavi gözlerinin içine baktım.

'Nyx'in adında, bu geceki fedakârlığın, sevgin ve sadakatin için sana teşekkür ederim. Nyx tarafından kutsandın ve onun rahibesinin sevgisini aldın.'Ve o zaman eğilip onun kanayan elinin tersini kibarca öptüm.

Tekrar gözlerine baktığımda onların olağanüstü parlak olduğunu gördüm ve yüzünün sevecen, ifadesinin samimi olduğunu düşündüm, fakat onun hala Nyx'in eşi rolüne uygun olarak mı davrandığını yoksa hislerini mi gösterdiğini anlayamadım. Yumruğunu kaldırıp beni selamladı ve 'Öyleyim ve hep öyle olacağım, Nyx'e ve onun Yüksek Rahibesine sadakat göstereceğim.'

Rol yapıp yapmadığını anlamak için daha fazla zamanım yoktu. İşimi yapmak zorundaydım. Dolayısıyla kadehi alıp Damien'e doğru yürüdüm. Sarı mumunu kaldırıp bana gülümsedi.

'Rüzgâr, bana hayatın nefesi kadar benzer ve yakınsın. Bu gece gücünü kullanıp üzerimizdeki ölüm ve korkuyu arındırmana ihtiyacım var. Bana gelmeni istiyorum, Rüzgâr!' Bu ritüel biraz farklıydı ve Damien'in bundan benden önce haberi olduğu açıktı, dolayısıyla mumunu bir çakmakla yakamaya hazırdı. Yaktığında rüzgârın kontrolündeki mini bir hortumla çevrelendik. Damien ve ben birbirimize sırttık ve yudumlayabilmesi için kadehi ona kaldırdım.

Saat yönünde hareket edip çoktan hazır bulunan ve istekle gülümseyen Shaunee'nin önünde durdum.

'Ateş, sen ısıtır ve arındırırsın. Bu gece arındırıcı gücünle kalplerimizden karanlığı yakmana ihtiyacımız var. Gel bana, Ateş!'Genellikle olduğu gibi Shaunee'nin mumunu yakmaya gerek olmadı, muhteşem alevler kendiliğinden geldi ve biz sıcaklıkla dolduk. Kadehi içmesi için kaldırdım ve o da bir yudum aldı.

Ateşten suya, Erin'in mavi mumunu tuttuğu yere hareket ettim.

'Su, biz sana kirli geliriz ve senden temizlenerek çıkarız. Bu gece senden bize yapışmak isteyen herhangi bir kirden bizi yıkamanı istiyorum. Gel bana, Su!'Erin mumunu yaktı ve yemin ederim bir sahildeki dalgaların sesini duyabildim ve serinliğinin nemini vücudumda hissedebildim. Kadehi Erin'e kaldırdım ve o yudumladıktan sonra fısıldadı.'İyi şanslar, Z'

Başımı sallayıp Afrodit'e doğru yürüdüm. Solgun ve gergin görünüyordu ve elindeki mumun toprağı çağırırsak düşeceğini biliyordu. 'Nerde o?' dudaklarımı kıpırdatmamaya çalışarak fısıldadım.

Afrodit gergince biraz omzunu silkti.

Gözlerimi kapatıp dua ettim. Tanrıça, bu işi yapmaya değer veriyorum. Veya en azından aptalca bir şey yaparsam istemeyerek senin her nasılsa düzelteceğini umuyorum. Tekrar. Gözlerimi açtım. Stevie Ray gelmeseydi bile bu bir şeyleri değiştirmezdi. Herkese anlatacaktım yine de. Kanıt olmadan bazıları bana inanacaktı. Bazıları inanmayacaktı. Şansımı deneyecektim. Doğruyu anlattığımı biliyordum, arkadaşlarımda.

Toprağı çağırmaya başlama yerine Afrodit'e göz kırpıp fısıldadım. 'Pekâlâ, devam ediyoruz.' Ve soru soran bakışlarla bakan izleyicilere döndüm.

'Birazdan toprak elementini de çağıracağım. Hepimiz bunu biliyoruz. Ama bir sorun var. Hepiniz Nyx'in Afrodit'e toprak elementiyile akrabalık bahşettiğini gördünüz. Ve o sahipti buna. Fakat bu akrabalık sadece geçiciydi, çünkü Afrodit elementi asıl sahibi, Stevie Ray için muhafaza ediyordu.'

İsmi söyler söylemez büyük meşenin dalları sallandı ve Stevie Ray daldan bizim önümüze düştü.

'Lanet olsun, Z, Beni çağırman uzun sürdü.' dedi. Sonra Afrodit'e doğru yürüyüp mumu ondan aldı. 'Yerimi sıcak tuttuğun için teşekkürler.'

'Bunu yapabildiğine memnunum.' Afrodit dedi ve yana adımladı, böylece Stevie Ray yerini alabildi.

Stevie Ray yerini aldı ve sallana buklelerini sırtarak yüzünden attı. Kırmızı dövmesindeki karmaşık asma, kuşlar ve çiçekler de gülümsemesi kadar parlaktı. 'Tamam, şimdi toprağı çağırabilirsin

32.Bölüm

Doğal olarak cehennem sınırları kolayca kırıldı. Eresbus'un oğulları bağırdı ve hızla çemberimize gelmeye başladılar. Vampirler şok içinde ağılıyorlardı ve bazı kızlarsa haykırıyorlardı adeta.

"Ah, oh" diyen Stevie Rae'nin fısıltısını işittim. "bunlar çok daha iyi Z."

Yüzümü Stevie Rae'ye döndüm. Güzellikler için vaktimiz yoktu. "Toprak bana gel!" bir an için heyecanlanmayı bekledim çünkü çakmağım yoktu ve Stevie Rae'ye hiçbirşey olmamıştı, fakat Afrodit ona doğru eğildi ve hala tuttuğu mumu çakmak ile yaktı. Bir çayırın kokuları ve sesleri hemen bizi sardı. "Bu da içeceğimiz." Kadehi kaldırdım ve Stevie Rae en büyük lokmayı aldı. Ona hafifçe kaşlarımı çattım.

"Ne?" diye fısıldadı "Erik lezzetlidir."

Ona bakarak gözlerimi devirdim ve Erik'in Stevie Rae'ye aval aval baktığı çemberin merkezine baktım. Başımın üstünden el salladım. "Ruh bana gel!" bunu herhangi bir önsöz olmadan söyledim. Ruhumda benimle beraber enerji dolmuştu, Nyx'in masasından törensel çakmağı aldım ve orada bekleyen mor mumu yaktım. Sonra kan ile karıştırılmış şaraptan çok çok büyük bir yudum aldım.

Ve her şey şaşırtıcı bir derecede hızlı olmuştu! Stevie Rae'nin bir yeteneği vardı , Erik lezzetliydi ama diğer taraftan ben çoğu şeyi biliyordum. Şarap ve

kan tadıyla neşeyle dolan ruhumla dışarı doğru yürüdüm. Arkadaşlarımdan daha gururlu değildim. her biri çemberde kendi yerlerini tutuyorlardı, onların himayesi ve elementleriyle çemberimiz güçlü ve yıkılmaz idi. Çemberin sınırının etrafında yürüdüm ve sesimi yükselterek bizi kuşatan cehenneme bağırdım.

“Gece Evi, beni dinle!” Herkes sesimi büyüten ve dağıtan tanrıçanın gücünü hissettiğinde sustu. Bir an sessizleştım ve sarsıldım. Onun yerine boğazımı açıp yeniden bağırdım fakat bu sefer bir tanrıçanın haykırışına sahip değildim.

“Stevie Rae ölmedi. O başka bir türe dönüştü. En başta çok zordu ve insanlığının çoğunu kaybetmişti, fakat o bunu aştı ve insanlığını geri kazanarak yepyeni bir tür vampir oldu.” Çemberin etrafını bir kez daha gezdim ve açıklama gücü bulabilmek için onların gözleriyle kesişmeye çalıştım.

“Buna rağmen, Nyx asla ondan vazgeçmedi. Sizde görebildiğiniz gibi hala toprak özelliğine sahip, bu ona verilen bir hediye ve Nyx bunu ona yeniden bahşetti.”

Anlayamıyorum. “Bu kız önce ölen sonra dirilen bir çaylak mı?” Shekinah bir adım ileri geldi ve Stevie Raeye sertçe bakmaya başladı.

Ben cevaplamağan önce Stevie Rae konuştu. “Evet madam ben öldüm fakat diğerk taraftan geri döndüm ama döndüğümde ben kendim değildim. Ben kişiliğimi kaybetmiştim en azından çoğu yok olmuştu fakat Damien, Erin, Shaunee, Zoey ve Afrodit bana tekrar kendim olabilmem için yardım ettiler. Yeniden kendimi bulduğumda farklı bir vampir türüne dönüşmüşüm” derken kırmızı dövmelerini işaret ediyordu.

Afrodit bir adım attı ve çemberimizi saran gümüş çember de onunla beraber hareket etti. Korkunç bir şey olmasını, bombardımana tutulmayı, çemberin kaybolmasını bekledim fakat onun yerine o yanıma geldiğinde çemberimizin hala aynı şekilde durduğunu gördüm.

“Stevie Rae değiştiğinde bende değiştim.” Çabucak elini kaldırdı ve dikkatle çizilmiş mavi hilali sildi. Hızlıca aldığı birkaç solugu duydum. “Nyx beni insana dönüştürdü. Fakat ben yeni tür bir insanım aynı Stevie Rae’nin yeni tür bi vampir olması gibi. Nyx tarafından kutsanmış bir insanım ben. Nyx’in bana çaylakken verdiği görüş yeteneğim hala işliyor. Tanrıça bana yüzünü çevirmedi.” Afrodit başını kaldırdı ve Gece Evi’ne baktı, daha çok biri hakkında söver gibiydi.

“Artık yeni bir tür vampir ve insana sahibiz.” Dedim. Stevie Rae’ye göz attım , bana sırtıttı ve kafasını salladı. “Artık yeni tür çaylaklarımız var.” Konuşmayı bitirdiğimde dağ gibi çaylak sürüsü bize doğru akın etti. Stevie Rae’ye onları oraya nasıl sakladın der gibi bir bakış attım. Çünkü onlardan en az yarım düzine vardı. Venüs’ü gördüğümde tanıdım, Afrodit’in eski oda arkadaşıydı ikisi de eskisi gibi olsa nasıl olacaklarını merak etmiştim. Gelenlerin önünde benim hep uygunsuz diye nitelendirdiği Elliot’u gördüm. Onlar orada çemberin içinde sinirli bir şekilde Stevie Rae’ye bakıyorlardı. Alınlarındaki parlak kızıl hatlar açıkça görülüyordu. Çemberin dışında ağlayanların seslerini duyabiliyordum. Ölü olduklarını sandıkları arkadaşlarını yeniden görmenin nasıl bir duygu olduğunu bilirdim. Sonra onun yürüyüşü, konuşmasını ve nefes aldığını göürdün...

“Onlar ölmedi” dedim. “Onlar yeni tür çaylaklar- yeni tür topluluk. Fakat onlar hala bizim topluluğumuz, önemli olan Nyx’in onları geri getirmiş olması.”

“Yalanlar!” Bu sözcükler kulağıma vuran bir feryattı adeta. Kalabalıkta mırıldanmalar başladı ve çemberin güney ucunda bir hareketlenme gördüm, Neferet’e yol açıyorlardı. O intikamla tutuşan bir tanrıçaya benziyordu, onun çiğ güzelliği gerçekten hoştu. Onun zarıf omuzları vücuduna biçim veren siyah ipek giysisi ile açıldı. Kalın kumral saçları dalgalıydı, dalgalar ince belinden aşağıya düşüyorlardı. Yeşil gözleri parlıyordu- dudakları ise taze kanla kaplıydı.

“Doğanın bir saptırmasını Tanrıça’nın bir lütfu gibi kabul etmemizi mi istiyorsun?” derken sesi gene derin güzellikteki haliyle ayarlanmıştı. “O yaratıklar ölüydü ve yeniden ölü olmalılar.”

İçimde kaynayan öfke onun manyetizmasını kırdı. “Bu yarattıkların hakkındaları bilmeliydin, aynı onları çağırdığın gibi. ” Dimdik omuzlarım ve başımla ona bakıyordum. Onun iyi eğitilmiş sesine ve inanılmaz güzelliğine sahip olmasam da benim gerçeklerim ve Tanrıçam vardı. “Sen onları kullanmaya çalıştın. Onları dönüşmeyi denedin. Biz onları Nyx’in yardımıyla iyileştirip özgür bırakana kadar onları mahkûm tutan sendin.”

Gözleri sanki bir sürprizle karşılaşmış gibi genişlemişti. “Bu ucubeler yüzünden beni mi suçluyorsun?”

“Hey, ben ve arkadaşlarım ucube değiliz!” Stevie Rae’nin sesi arkamda yükseldi.

“Sessiz ol, yaratık!” diye emretti. “Yeter, yeter!” Neferet öyle bir döndü ki bakışları sersemleyen kalabalığı süpürdü. “bu gece keşfettim ki Zoey ve yaratıkları ölenleri ölümden kaldırıyorlar.” Eğildi ve ayaklarının önündeki bir şeyi çembere fırlattı. İçinden Stark’ı görüntüleyen dadı kamerası çıktı(morgda hiçbirşey gizli kalmaz). Neferet’in gözleri kalabalığı onu buluncaya kadar taradı ve sonra tısladı. “Jack! Zoey’in geçenlerde ölen birinin vücudunu izlemek ve sihrini onu dirildip diriltmediğini görmek için bu kamerayı morga koydurttuğunu inkar ediyor musun?”

“Evet. Hayır. Öyle bir şey değildi.” Dişlerini gıcırdattı. Bacaklarına bastırdığı Duchess acıklı bir şekilde mırladı.

“Onu yalnız bırak!” Damien çemberden ona bağıırıyordu.

Neferet’in gözleri yuvarlandı. “Böylece sende onun tarafından kör edileceksin? Nyx yerine onu izlemeye devam mı edeceksin ?”

Damien cevap veremeden, Afrodite onun arkasından konuştu. “Hey Neferet senin Tanrıça rütbelerin nerede?”

Neferet Damien’den Afrodite’e baktı ve gözleri öfkeyle küçüldü. Herkes şimdi Neferet’e bakıyor--Afrodite’in ne demiş olduğunu anlıyordu. Neferet’in mükemmel siyah giysinin göğsünde herhangi bir Nyx rozeti yoktu. Ve birden başka bir şey daha fark ettim. Daha önce hiç görmediğim bir pandatif giyiyordu. Emindim daha önce bunu görmüş olsam hatırladım ve görmemiştim. Boynunun etrafında altın zincirden sarkıtma kanatlardı – büyük siyah, kuzguni kanatlar, damarlı akikden yapılmış Raven Mockers kanatları.

“Boynunun etrafındaki nedir?” diye sordum.

Neferet otomatik olarak eliyle boynunda asılı duran siyah kanatları okşadı.

“Eresbus’un kanatları, Nyx’in grubu.”

“Um, pardon, ama, hayır , değiller” dedi Damien. “Eresbus’un kanatları altından yapılmadır, siyah değil.Bunu bize sen Sosyal sınıfında öğrettin.”

“Bu gevezelikten yeteri kadar yaptık” diye tısladı Neferet “bu küçük saçmalığın son bulma zamanı geldi.”

“Sen bilirsin bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyorum” dedim.

Gözlerin kalabalık arasında Shekinah’ı arıyordu ve o arkasındaki gölgeli bir cismi parmakları arasında büküyordu. “Bana gel ve onların ne olduğunu göster.”

Bu acıklı mırıltılar arasında Duchess’in uluması yükseldi ve hızla hareket ettiğinde Stark’ı gördüm. Hayalet gibi hareket ediyordu. Teni ürkütecek kadar soluk ve gözleri kan kırmızıydı. Alnındaki hilal kırmızıydı. Aynı çemberimi dolduran çaylaklar gibi ama onlardan biraz daha farklıydı.

Stark Neferet’in yanında durmuştu ve gözleri delilikle parlıyordu. Ona baktım ve kendimi hasta gibi hissettim.

“Stark!” Sesimin yüksek çıkmasını ummuştum fakat ağzımdan sadece fısıltılar çıkmıştı.

Bana doğru yüzünü çevirdi. O kan rengi gözlerde bir an için eskiden tanıdığım oğlanı gördüm.

“Zzzzoey...” bir tıslama gibi ismimi söylesede umutlanmıştım.

Ona doğru bir adım attım ve “Evet Stark benim” derken ağlamamak için kendimi tuttum.

“Sssana döneceğimi ssööylemiştim..” diye uğuldadı.

Bana doğru hareket ederken gözlerimi dolduran yaşlarla ona gülümsedim ve tam çemberin dışında durdu. Tam onu düzeltmek için bir yol bulabileceğimizi söylemek üzere ağzımı açmıştım ki arkamda duran Afrodite bileğimi kaptığı gibi beni çembere çekti.

“ona gitmemelisin” dedi. “Neferet seni yakalayabilir.”

Shekinah’ın sesi çemberin diğer tarafından geldiği zaman onu silkip atmak istedim. “Bu çocuğa noldu böyle? Dehşet verici! Zoey bu akşam bu çemberi kapatmanı istiyorum. Çaylakları içeri alacağız ve yargılanmak için Nyx yüksek kurumuna başvuracağız.”

Arkamda kırmızı çaylakların hareketlenmesini hissettim ve dikkatimi Stark’dan alarak Stevie Rae ile gözgöze geldim “İyidir. Shekinah iyidir. O gerçek ve yalanın farkına varacaktır.”

“Ben gerçek ve yalanı bilirim. Yüksek konseye bazı şeyleri de taşıyacağım” diyen Neferet’in sesini duydum ve ona döndüm.

“Sen yaptın!” diye bağırdım ona. “Bunları Stark ve diğer kırmızı çaylaklara ben değil sen yaptın ve sonuçlarıyla yüzleşeceksin!”

Neferet’in gülümsemesi küçümsemeden çok daha fazlaydı. “Lakin yaratık sana sesleniyor.”

“Zzzzoeeey...” Stark yeniden bana seslendi.

Onun peri gibi güzel yüzünün ardındaki gerçeği görmek için uzunca ona baktım. “Çok üzgünüm Stark. Bunlar sana olduğu için çok üzgünüm.”

“Zoey Kızılkuş!” Shekinah’ın sesi bir kamçı gibiydi. “ Şimdi çemberi kapatıyorsun. Bu olaylar kararına güvenebileceğimiz kurumlar tarafından

incelenmeli. Ve bu zavallı çaylağı kendi bakımımı altına alacağım.”

Shekinah’ın tepkisi karşısında Neferet gülmeye başladı.

Çemberin merkezine dönerken Afrodite “Bunun hakkında içimde kötü bir duygu var” dedi.

“Ben de” dedi Stevie Rae çemberin bulunduğu noktasından.

“Çemberi kapamayın” dedi Afrodite.

her şeyin ortasında Neferet’in sesi bana karşıdan fısıldadı. Çemberi kapatmazsan suçlu olacaksın. Çemberi kapatırsan korumasız olacaksın.

Hangisini Seçiyorsun ?

Çemberin etrafına dolanarak Neferet’in gözleriyle buluştum. “Çemberim ve gerçeğin gücünü seçerim” dedim.

Gülümsemesi muzafferdi. Stark’a döndü. “Gerçek izi hedefle- kanaması için topraga yönel. Şimdi!” diye emretti ona. Tereddütünden kendisiyle kavga ettiği belliydi. “Benim söylediğim gibi yap sana kalbinin istediğini vereceğim” diye Stark’ın kulaklarına fısıldadı fakat ben onun dudaklarını okudum. Onun sahip olduğu etki anıydı. Starkın gözleri delicesine parladı ve birden bir yılan çabukluğuyla çemberin yayını kaldırdı ve bir ok atılışını gördüm. Onun sapının sonundaki karanlık tüyler bir kalbe saplandı. Stevie Rae’nin kalbine.

Stevie Rae nefesini tuttu ve yere düştü. Haykırdım ve ona doğru koştum.

Afrodite’in Damien ve İkizlere çemberi kırmamaları için bağırıldığını duydum.

Sessizce onu kutsadım. Stevie Rae’nin yanında yere düştüm ve onun acı veren soluklarını duyabiliyordum, sonra başını eğdi.

“Stevie Rae! Tanrıçam hayır! Stevie Rae!”

Yavaşça başını kaldırdı ve bana baktı. Göğsünden kanlar yayılıyordu- bir insandan akacağını düşündüğümde bile daha fazla kan. Onun etrafını ıslatıyordu ve büyük meşenin köklerine yayılıyordu. Kan beni büyüledi. Onun sarhoş edici kokusundan dolayı değildi çünkü onun neye benzediğini fark ettim. Büyük meşenin altında toprak kanıyordu adeta. Çemberin dışında muzaffer bir gülümsemeyle duran Neferet’e omzumun üstünden dik dik baktım. Stark onun yanında yere düşmüştü gözleri artık kanla parlamıyor onun yerine dehşet ile dolmuştu. “Neferet sen bir ucubesin, Stevie Rae değil!” diye bağırardım.

Benim adım artık Neferet değil. Bu gecedен sonra Kraliçe Tsi Sgili’yim.

Neferet sanki benim yanımda duruyormuşçasına sözcükler açıkça kulağıma fısıldanıyordu.

“Hayır!” diye bağırarak ağladım ve sonra gece patladı.

dönüşmüşçesine dalgalanıyordu. Panik çılgınlıklarının arasından Aphrodite’in sadece Damien’a veya İkizlere moda anlayışı hakkında bağırıyormuşçasına sakin olan sesini duydum.

‘Bizim içimize doğru hareket et, ama çemberi kırma!’

‘Zoey.’ Dedi Stevie Rae hızlı hızlı solurken. Acıyla dolmuş gözlerini bana dikti.

‘Aphrodite’i dinle. Çemberi kırma. Ne olursa olsun!’

‘Ama sen-’

‘Hayır! Ben ölmüyorum. Yemin ederim. Sadece kanımı alıyor, canımı değil.

Çemberi kırma.’ Onayladım ve ayağa kalktım. Bana en yakın olanlar Erik ile

Venus’tü. ‘Stevie Rae’nin iki yanına geçin. Onu kaldırın. Mumu tutmasına

yardım edin ve ne olursa olsun çemberin kırılmasına izin vermeyin.'

Venus sarsılmış görünüyordu ama yinede onaylayıp Stevie Rae'ye doğru hareket etti. Şoktan dolayı yüzü bembeyaz olmuş Erik ise sadece bana bakıyordu.

'Seçimini yap' dedim. 'Ya bizimle olursun ya da Neferet ve diğerleriyle.'

Erik tereddüt etmedi. 'Bu akşam sana yardımcı olmaya gönüllü olduğumda seçimimi yapmıştım. Seninleyim.' Dedi ve Venus'ün yanına gidip Stevie Rae'yi kaldırdı.

Hareketli zeminin üstünde tökezleyerek Nyx'in masasının yanına gittim ve düşmek üzere olan mor mumu aldım. Kendime yakın bir şekilde kavradım ve dikkatimi Damien ve İkizlere verdim. Onlarda çemberimizin dışındaki çılgınlarla dolmuş kaosun ortasında Aphrodite'in sakın olma komutunu yerine getiriyorlardı. Etrafımızı gümüş bir ip görünüşünde sarmış olan çemberi bozmadan yavaşça yürümeye başladık. Damien, İkizler, Aphrodite, Erik ve kırmızı çaylaklarla birlikte Stevie Rae'nin etrafında kümelandik.

'Ağaçtan diğer tarafa doğru hareket etmeye başlayın.' Dedi Aphrodite. 'Hep birlikte, çemberi kırmadan. Duvardaki kapak şeklindeki kapıya doğru gitmemiz gerekiyor. Şimdi.'

Aphrodite'e gözlerimi diktim ve oda ağırbaşlı bir şekilde onayladı. 'Bundan sonra ne olacağını biliyorum ve bu hiçte iyi olmayacak.'

'O zaman buradan hemen gidelim.' Dedim.

Sıçrayan toprak üzerinde, bir grup olarak yavaşça hareket etmeye başladık. Küçük adımlar atarken Stevie Rae, mumlar ve çember hakkında ultra-dikkatli olduk. Çaylakların ve vampirlerin yolumuzu kapadıklarını düşünebilirsiniz. Ya da en azından Shekinah'ın bize bir şeyler söylemiş olduğunu. Ama aniden kan, panik ve kaosla yıkanmış bir dünyada küçük berrak bir baloncuğun içinde gibiydik. Duvarı takip ederek yavaşça ve dikkatlice ağaçtan uzaklaştık. Neferet'in karşı taraftan gelen korkunç kahkahasını duyduğumda, ayaklarımızın altındaki çimenliğin yumuşadığını ve Stevie Rae'nin kanıyla tamamen kuruduğunu fark ettim.

Meşe korkunç bir yarılma sesiyle ikiye ayrıldı. Stevie Rae'yi önden desteklediğim için arkada kalmıştım ve bu nedenle de ağacın ikiye ayrıldığını açık bir şekilde görmüştüm. Yıkılmış meşenin ortasından bir yaratık yükseldi. İlk başta tek görebildiğim büyük siyah kanatlar tarafından sarılmış bir şekildi. Sonra yıkılmış meşeden ileriye doğru bir adım attı ve büyük vücudunu dikleştirip, gece rengindeki kanatları açtı.

'Ah, Tanrıçam!' Kalona'yı ilk görüşümde bir haykırış vücudumdan koptu. Hayatımda gördüğüm en güzel şeydi. Teni tamamen pürüzsüz ve yarasızdı. Sevilesi güneş ışınlarının öpücüğüyle parlıyor gibiydi. Saçları kanatları gibi simsiyahtı ve omuzlarının etrafına dökülerek kalınlaşıyordu. Bu da onu antik bir savaşçı gibi gösteriyordu. Yüzü- Onun o güzel yüzünü tam olarak nasıl anlatabilirdim ki? Bir heykel canlanmış gibiydi. Ve en yakışıklı ölümlü, insan ya da vampir onun ihtişamının yanında hastalıklı ve başarısız bir girişim gibi gözükürdü. Gözleri kehribar rengindeydi. Mükemmellerdi. Neredeyse altın rengindeydiler. Kendimi onlar içinde kaybolmak isterken buldum. Gözleri beni çağırıyordu... O beni çağırıyordu...

Bir sendelemeyle durdum. Ve yemin ederim eğer o mükemmel kollarını kaldırıp, derin, zengin ve tamamen güçle dolu sesiyle 'Benimle birlikte yükselin, çocuklarım!' demeseydi o an çemberi kırıp geriye doğru koşup ayağının önüne düşebilirdim.

Raven Mocker'lar holden gelip gökyüzüne doğru yükseldiler ve onların o korkunç, tanıdık biçimsiz vücutlarını gördüğümde etkisi altında kaldığım Kalona'nın güzelliğinin büyüğü kırıldı. Haykırdılar ve gülüp onların kanatlarını okşamak için kollarını yukarıya doğru kaldıran babalarının etrafında bir çember oluşturdular.

'Buradan hemen defolup gitmeliyiz!' diye tısladı Aphrodite.

'Evet, şimdi. Acele edin!' dedim tamamen kendime gelip. Zemin artık sallanmıyordu. Bu sayede hızımızı artırabildik. Hala arkadan yürüdüğüm için büyüğü dehşetin ortasında Neferet'in serbest bırakılmış meleğin yanına doğru yaklaştığını gördüm. Onun önünde durdu ve yerleri süpürürmüşçesine, aşağıya doğru eğildi ve narin bir şekilde reverans yaptı.

Bir kralmışçasına başına eğdi ve ona bakmasıyla gözleri arzu ile ışıldadı.

'Kraliçem.' Dedi.

'Eşim.' Dedi Neferet. Sonra başını panikle ve büyüyle öğütölmüşçesine Kalona'ya bakan kalabalığa döndürdü.

'Bu yeryüzüne en sonunda gelen Erebus!' diye duyurdu Neferet. 'Nyx'in eşine ve yeryüzünün yeni efendisine boyun eğin.'

İzleyen kalabalık, özellikle çaylaklar hemen dizlerinin üstüne düştüler.

Stark'a baktım ama onu göremedim. Shekinah'ın ileriye doğru uzun adımlarla yürüdüğünü gördüm. Saygı dolu çaylaklar yolunun üzerinde toplandığında bilge yüzü hiddetle kaş çattı. O yürürken birçok Erebus'un Oğlu'na ona katıldı. Ama onların Shekinah'ın açıkça yaptığı gibi Kalona'yı sorguladıklarını mı yoksa onu Yüksek Rahibe'den korumaya mı çalıştıklarını anlayamadım.

Shekinah daha kalabalığın arasından çıkıp, yükselen meleklerle yüzleşmeden Neferet kolunu kaldırdı ve bileğiyle hızlı bir hareket yaptı. Dikkatli izlemeseydim bunu küçük, önemsiz bir hareket sanabilirdim.

Shekinah'ın gözleri genişledi, hızla soludu ve boynunu tuttuktan sonra zemine devrildi. Erebus'un Oğulları onun vücuduna doğru akın ettiler.

İşte cep telefonumu cebimden çıkarıp Rahibe Mary Angela'yı aradığım an o zamandı.

'Zoey?' diye cevap verdi ilk çalışla beraber.

'Çıkın oradan. Hemen şimdi çıkın.' Dedim.

'Anladım.' Sesi tamamen sakin çıkıyordu.

'Büyükannemi al! Büyükannemi kendinle birlikte götürmelisin!'

'Tabi ki öyle yapacağım. Sen kendine ve insanlarına dikkat et. Bende büyükanne dikkat edeceğim.'

'Seni yapabileceğim an arayacağım.' Telefonu çıldırmış gibi kapadım.

Bakışımı telefonumdan ayırdığımda Neferet'in dikkatini bize verdiğini gördüm.

'Buradayız!' dedi Aphrodite. 'Şu lanet kapıyı şimdi aç!'

'Zaten açık.' Dedi tanıdık bir ses. Darius büyüğü bir şekilde tuğlalar ve kayalarla arasından beliren kırık bir kapının yanında duruyordu. Sonra savaşçının yanında gözleri dışarı fırlamış gibi ama tek parça olan Jack ve yakınındaki

Duchess'ı görünce ani bir rahatlama hissettim.

'Eğer bizimleysen, onlara karşısındır.' Dedim çenemle arkamızda kalan Gece Evi'ni ve Kalona'ya karşı bir hareket bile yapmayan Erebus'un Oğulları'nı göstererek.

'Kendi seçimimi yaptım.' Dedi savaşı.

'Lütfen buradan çıkabilir miyiz? O bize bakıyor!' dedi Jack.

'Zoey! Bize zaman kazandırmak zorundasın.' Dedi Aphrodite. 'Elementleri-hepsini onlara karşı kullan. Bize kalkan yap.'

Onayladım ve gözlerimi kapatarak odaklandım. Zihnimde belli belirsiz bir şekilde Aphrodite'in kırmızı çaylaklara çember içinde kalmalarını söylediğini biliyordum. Her ne kadar biz kapının önünde sıkışmış bir şekilde durduğumuzdan dolayı çember şekli bozulmuş olsa da. Ama kısmen oradaydım. Her şeyimle birlikte rüzgâr, ateş, su, toprak ve ruhu bizi kaplaması için, koruması için ve Neferet'in görüşünü bulanıklaştırması için çağırdım, emrettim. Onların bana itaat etmesiyle birlikte daha önce hiç hissetmediğim gibi gücümüm boşaldığını hissettim. Tabi ki daha önce beş elementin beşini de tek bir kerede bu kadar güçle kullanmamıştım. Bu aklımın ve amaçlarımın maraton koşuyormuş gibi hissetmesine neden olmuştu.

Dişlerimi gıcırdattım ve dayandım. Elementler üstümüzde ve etrafımızda dolup taşı. Etrafımızı güçlü, kalın bir sis sardığında rüzgarı duydum ve okyanusun tuzunu kokladım. Sonra gök gürültüsüyle dolan bulutlu gökyüzünde bir Çat! Sesi geldi. Cızırdayan bir ışık kümesi aşağıya doğru indi ve birkaç metre önümüzdeki ağaca vurdu. Ağaç, toprak genişleşmişçesine büyümüş gözüküyordu. Gözlerimi açtığımda kırmızı çaylaklardan birinin bana yolu göstermesiyle etrafı hırsıyla elementler tarafından sarılmış, kapıdan geçen arkadaşlarımı gördüm. Tüm o kaosu ortasında 'Me-oww' diyen güzel bir ses duydum. Kapının arasından baktım ve içinde İkizlerin kötü niyetli Beelzebub'un yanında duran korkunç ve pejmürde-görünümlü Maleficent'ında olduğu okul dışındaki zeminin üstünde oturan kedi sürüsünün önündeki Nala'yı gördüm. Etrafına vahşi bir şekilde bakınan ve bizim ondan kaçabildiğimize inanmak istemeyen Neferet'e son bir kez baktım. Sonra kapı kapandı ve bizi Gece Evi'nden dışarı sızdırdı.

'Tamam, çemberi düzeltin. Biraz gerelim. İkizler! Birbirinize çok yakınsınız. Çemberi dengesizleştiriyorsunuz. Kediler! Duchess'a tıslamayı kesin. Bunun için vaktimiz yok.' Aphrodite bir çavuş gibi emirler veriyordu.

'Tüneller' Stevie Rae'nin zayıf sesi gecenin arasından geçip kesmiş gibiydi. Ona baktım. Ayağa kalkamıyordu. Erik onu bir bebek gibi kollarına almıştı ve arkasındaki oka değmemeye çalışıyordu. Yüzü kırmızı dövmeleri dışında tebeşir gibi bembeyazdı.

'Tünellere gitmeliyiz. Orada güvende olacağız.' Dedi.

'Stevie Rae haklı. Oraya gidersek o ve Neferet bizi daha fazla takip edemez.' Dedi Aphrodite.

'Ne tüneli?' diye sordu Darius.

'Şehrin altındaki, eski yasak saklamış yerler. Giriş şehir merkezindeki depoda.' Dedim.

'Depo. Orası 3 mil ötede şehrin kalbinde.' Dedi. 'Biz nasıl oraya-' Gece Evi'nin

dışında, etrafımızdan gelen korkunç çığlıklar cümlesini yarıda kesti. Parlak ateş topları gökyüzünde korkunç, ölümcül çiçekler gibi filizlendi.

'Ne oluyor?' diye sordu Jack, Damien'a yaklaşıırken.

'Raven Mocker'lar. Vücutlarına geri kavuştular ve açlar. İnsanlarla besleniyorlar.' Dedi Aphrodite.

'Ateşi kullanabiliyorlar mı?' diye sordu Shaunee tamamen sinirden çıldırmış bir şekilde.

'Kullanabiliyorlar.' Dedi Aphrodite.

'Sanki yapabilirlermiş gibi!' Shaunee kollarını kaldırdı ve etrafımızdaki havanın dönerek ısınmaya başladığını hissettim.

'Hayır!' diye haykırdı Aphrodite. 'Dikkatleri üstümüze çekemezsin. Bugün olmaz. Eğer yaparsan, işimiz biter.'

'Bunu görmüş müydün?' diye sordum.

Onayladı. 'Hepsini ve daha fazlasını. Yer altına girememelerini onların tuzağı olacak.'

'O zaman Stevie Rae'nin tünellerine gidiyoruz.' Dedim.

'Nasıl?' dedi kırmızı çaylaklardan kim olduğunu çıkaramadığım birisi. Sesi kulağa genç ve korkmuş gibi geliyordu.

Daha şimdiden beş elementin hepsini de yönlendirmekten dolayı yorulmuş vücudumu destekledim. Tüm bu olanlardan dolayı boşaldığımı bilmelerini istemedim. Benim güçlü, emin ve kontrol altında olduğumu bilmeleri gerekiyordu. Derin bir nefes çektim. 'Endişelenmeyin. Görünmeden nasıl gidebileceğimizi biliyorum. Bunu daha öncende yapmıştım.' Stevie Rae'ye yorgun bir şekilde gülümsedim. 'Bunu daha önce yaptık.' Aphrodite'e baktım. 'Değil mi?'

Stevie Rae yorgunca onaylamayı başardı.

'Evet, kesinlikle yaptık.' Dedi Aphrodite.

'Yani bir planımız mı var?' diye sordu Damien.

'Evet, hadi şunu yapalım.' Dedi Erin.

'Kesinlikle. Herkesin arasında sıkışmaktan dolayı her yerimde kramp oluşmaya başlayacak.' Diye söylendi Shaunee hala ateşi karşı ateşle savaşmadığından sinirli bir şekilde.

'Plan şu; Biz sis ve gölgeler, gece ve karanlık haline geleceğiz. Biz ortada bulunmuyoruz. Kimse bizi göremez. Biz geceyiz ve gece biziz.' Açıklarken vücudumdaki tanıdık titremeyi hissettim ve kırmızı çaylakların nefeslerini tuttuğunu gördüm. Onların bana baktığını ama sisle çevrilmiş karanlık ve gölge dışında hiçbir şey göremediklerini biliyordum. Karanlıkla harmanlanmanın tuhaf bir şekilde ne kadar kolay hissettirdiği fark ettim. Şimdi yorgunluğumun... gözden kaybolacağını ve uyuyacağımı...-

"Zoey!" Erik'in sesi beni tehlikeli trans halimden çekip çıkardı.

"İyiym, ben iyiym" dedim hızlıca. "Yapabilirsin. Odaklan. Erkek arkadaşınla buluşmak için Gece Evi'nden kaçmakla yada kampus ritüellerine gitmekten hiçbir farkı yok sadece biraz daha fazla odaklanman gerek. Yapabilirsin. Sen pus ve gölgesin. Hiçkimse seni göremez. Gece sadece burada ve sen onun bir parçasısın."

Küçük grubumun yaydığı parıltının eriğini hissettim. Mükemmel değildi.

Duchess hala bir labradordur ve bizim kedilerimiz gibi geceye karışamazdı- ama koyu rengiyle gecedan çok daha bir gölgeye benziyordu.

“Haydi gidelim. Birbirinizden ayrılmayıp elele tutuşun. Konsantrasyonunuzu dağıtacak bir şey yapmayın. Darius yolu göster” dedim.

Kabusun yaşandığı bu şehirden ayrıldık. Merak ettiğim bunu nasıl yaptığımızı ce şimdiye kadar cevapları nasıl fark ettiğimizdi. Biz yaptık çünkü Nyx’in rehber eli bizim üzerimizdeydi. Biz onun gölgesinde hareket ettik. Delilik olsa bile biz onun gücüyle beraber gece olmuştuk.

Raven Mockerslar her yerdelerdi. Gece yarısından sonrası yılbaşı arifesiydi ve insanlar çakırkef bi halde klüpler , restoranlar ve evlerinden akın akın sokağa çıkıp diğer insanları kutluyor ve havai fişek gösterisini izlemek için sürekli kafalarını gökyüzüne kaldırıyorlardı. Ama hiçiri siyah kanatlılarıyla uçarak onlara meraklı kan kırmızısı parlak gözlerle izleyen o havlanları fark etmiyorlardı.

Cincinnati ve 13. yolun yarısına ulaştığımızda polis ve siren seslerini arkasından da patlayan silah seslerinin duyduğumuzda neşesiz bi biçimde gülümsedim.

Terkedilmiş Tulsa Deposunun içindeki bir kısma geldiğimizde soğuk bir şekilde yağmur yağmaya başladı fakat bu bizi o araştıran art niyetli gözlerden koruyordu – insan veya hayvan fark etmez.

Tulsa deposuna girdiğimizde acele ettik ve aldatıcı bir şekilde engellenmiş gözüken metal ızgarayı kolayca açıp aşağı indik. Bodrum karanlığı bizi yutunca rahatlatanın verdiği etkiyle iç çektik.

“Şimdi çemberi kapatalım”

“Teşekkürler ruh, gidebilirsin” diye başladım. Hala Erik’in kollarındaki Stevie Rae’ye baktım. “Sana minnettarım toprak, gidebilirsin.” Erin solumdaydı ve ona karanlık boyunca gülümsedim. “Su bu gece çok iyiydin. Gidebilirsin.” Gene soluma döndüm ve Shaunee’yi buldum. “Ateş teşekkürler gidebilirsin.” Sonra onu açtığım ögeyle çemberi kapadım. “Hava her zaman olduğu gibi sana minnettarım. Gidebilirsin. ” Be küçük bir cızırtıyla bizi koruyup bağlayan ışıklı iplik kayboldu.

Beni ele geçirmekle tehdit eden yorgunluğa karşı dişlerimi gıcırdattım ve düştüğümü düşünüyordum, titreyen dizlerim düzelsin diye Darius kolumu tutmamış mıydı ki.

“Haydi şuradan aşağıya inelim. Hala tamamen güvende değiliz” dedi Aphrodite.

Hepimiz benim tünellere girişin saklandığı geniş bir sistemin olduğunu bildiğim bodrum katına gittik. Bu tünellere yeniden girmek bu geceki gibi olağandışı bir tecrübeydi. Ben en son buraya girdiğimde bir kar fırtınası olmuştu. Stevie Rae’den ve şimdi kurtarmaya çalıştığım kırmızı çaylaklardan Heath’i kurtarmaya çalışıyordum.

Heath!

Duraksadığında “Hadi Zoey” dedi Erik. Stevie Rae ve Darius onu geçmişti böylece o ve ben diğerlerinden geride kalmıştık.

“İlk olarak iki telefon çağrısı yapmalıyım. Buradan aşağıda resepsiyon yoktur.”

“Çabuk yap” dedikten sonra “Onlara senin geliyor olduğunu söyleyeceğim” diye devam etti.

Bitkince gülümseyerek “Teşekkürler, hızlı olacağım” dedim.

Bana tamam dercesine b işaret yaptıktan sonra, elik merdivenden inerek tünellerde kayboldu.

Şaşırmıştı ilk alıŐta açmıŐtı Heath. "Ne istiyorsun Zoey?"

"Beni dinle Heath. abuk olmalıyım. Bazı korkunç ve tekliteli şeyler Gece Evinde serbest bırakıldı. Bu kötüye gidiyor, gerçekten kötüye. Onu nasıl durduracağımı ve bunun ne kadar s reeğini bilmiyorum. Fakat yer altı güvende olabileceğiniz tek yer ve bu tek yol. Bu şey dünyanın altını sevmiyor. Anladın mı?"

"Evet" dedi.

"Bana inanıyormusun?"

Tekrar tereddütsüz "Evet" dedi.

Rahatlıkla nefes aldım. "Aileni ve önemsediğin insanları alarak yerlatında bir yere in. Senin dedenin evinin büyük bir bodrum katı yokmuydu? "

"Evet oraya gidebiliriz."

"Güzel, yapabilirsem seni tekrar arayacağım."

"Zoey sende güvenli bir yere gidiyor musun?"

Kalbim sıkıŐsa da "Ben evet" diye yanıtladım.

"Nereye?"

"Deponun altındaki tünellere" dedim.

"Ama orası tehlikeli!"

"Hayır- hayır , yer st nden daha tehlikeli değil. Sen endişelenme. Güvende kal yeterli. Tamam mı?"

"Tamam" dedi.

Ben bir şey demeden önce telefonu yerine koydum çünkü ikimizde  z lecektik. Aramak zorunda olduğum ikinci numarayı çevirdim. Annem cevaplamadı. 5 alıŐtan sonra tleefon postasına y nelendirildim ve annemin fazla canlı sesi telefonda yankılandı. "Burafı Hefferların evi, Tanrıyı sever ve ondan korkarız. Kutsal bir gün geçirmeniz dileğiyle mesajınızı bırakabilirsiniz. Amen!" Gözlerimi devirdim ve bip sesi geldiğinde "Anne bu sefer şeytan2ın dünyaya salındığını düşüneceksin ve doğruya çok yakınsın. Bu çok kötü, kötülük uyandı ve güvende olabilmek için yer altında bir yere git, bodrum yada magara gibi bir şey. Bu yüzden kilisenin bodrum katına gidip orda kalın. Tamam mı? Seni ve büyükannemi seviyorum anne. Güvende olmalısınız. Büyükannem de--" onun cevap servisi kelimelerimi ortada kesmişti. İ çektim ve uzun süreden sonra ilk defa benim sözümü dinlemesini diledim. Sonra tünellere, arkadaşlarımla yanına gittim.

Grubum girişin yakınında beni bekliyordu. Gerilmemin sebebi tünelin aŐaėılarında titreyen ıŐıklardı, yıldıracı karanlık ise tam önümüzde.

"Yolu ıŐıklandırmaları ve malzeme getirmeleri için kırmızı çaylakları yollamıŐtı" dedi Aphrodite ve sonra Stevie Rae'ye bir bakış attı. "Malzeme dediğim; bazı battaniye ve kuru-temiz giysileri almaları için."

"İyi, bu çok iyi." TükenmiŐlik hissi içinde düşünmeye çalışıyordum. aylaklar şimdiden bira yağ fenerini aydınlatmıŐlardı, bunlar eski moda elle tutulan ve hareket ettirilebilen ama kullanışlı őeylerdi, arkadaşlarımla yüz ifadesini görmek çok kolay oluyordu. Lütfen Nyx diye başlayarak ona sessizce duamı yolladım, bana güç ver ve doğru yolda yardım et çünkü burada yaşamaya

başlamak için bir şeyleri ayarlamam gerek. Lütfen beni karışıklığa terk etme. Bir sıcaklık hissettim fakat sözcüklere dökülen bir cevap alamadım ama genede sevindim kuvvet patlamasıyla dolan bedenimle daha güvenli hissediyordum.

“Evet bu kötü” diye başladım. “Hiçbirimizbunu inkar etmiyoruz. Bizler genciz. Yalnızız. Biz, yaralanabiliriz. Neferet ve Kalona güçlü ve uzaklar biliyoruz ki diğer çaylak ve vampirlere sahip olabilirler. Ama onların asla sahip olamayacağı bir şeye sahibiz. Biz sevgi ve gerçeklere sahibiz. Hem de, Nyx'imiz var. O her birimizi işaretledi ve bu özel yolda bizleri seçti. Orada asla bizim gibi bir grup olmadı – biz yeniyiz!” durakladım ve her birinin gözlerine bakarak gülümsemeyle karşılık verdim. Durmam la beraber Darius konuştu.

“Rahibe bu kötülük benim daha önce hissettiklerimin hiçbirine benzemiyordu.” Dedi. “Hatta duyduğum hiçbir şeye. Nefretle kaynayan evcilleştirilmemiş bir şeydi. O dünyayı patlattığında, kötülük tekrar doğmuş gibi hissettim.”

“Ama sen onu tanıdın Darius diğer savaşçıların hiçbirini bunu yapmadı. Onların tepkilerini izledim. Hiçbiri senin gibi silahını kapıp cehennemi savuşturmaya çalışmadı.”

“Belki, cesur bir savaşçı kalmak isteyebilir” dedi Damien.

“Saçmalık!” dedi Aphrodite. “Salak bir savaşçı kalmak isteyebilir. Ben burada bizimle berabersin ve bununla savaşmak için bir şansın var. Tüm diğer savaşçılar ya bu lanet kuş tarafından hareket ettiriliyorlar ya da diğer çaylakların hepsi garip bir sihrin etkisindeler biliyoruz.”

“Evet” dedi Jack. “Biz buradayız çünkü hakkımızda garip şeyler oluyor.”

“Özel şeyler” dedi Damien.

“Bunda da seninle beraberim İkiz” dedi Erin.

“Bizler özeliz, eğer kısa otobüs ün altındaki sözlüğe bakarsan orada bizim grupça resmimiz var” dedi Stevie Rae zayıfça fakat kesinlikle canlıydı.

“Peki, bundan sonra ne yapacağız?” dedi Erik.

Onlar bana baktılar, bende onlara baktım.

“Güzel, ah, plan yapmalıyız” dedim.

“Bir plan?” dedi Erik. “Hepsi bu mu?”

“Hayır. Bir plan yapar ve okulumuzu nasıl geri alacağımızı düşünürüz. Hep beraber.” Dedim. Softbol oynayan biri gibi elimi ortalarına koydum. “Benimle misiniz çocuklar?”

Aphrodite gözlerini devirdi fakat benimkinin üstüne kapanan ilk el onundu.

“Evet, ben varım.”

“Ve ben” dedi Damien.

“Ben de” dedi Jack.

“Aynen” dediler İkizler aynı anda.

“Bende varım” dedi Stevie Rae.

“Dünyada bunu kaçırmam” diyerek Erik yığının üstüne elini koydu ve bana gülümsedi.

“Tamam o zaman” dedim. “Hadi onları haklayalım”

Onlarda benimle beraber bağırıldılar ve bir anda vücudumu kaplayan karışık dövmeleme sahip olurken hissettiğim acının aynısını hissettim, karıncalanmalar parmak uçlarımdan ellerime ve kollarıma doğru yükseldi ve

tenimi kaplayan dövmeleri hissettim, Tanrıça beni egzotik eski bir rahibe misali beğenmişti.

Delilik, yorgunluk ve yaşam-değiştirmenin sebep olduğu kaosunun ortasında Tanrıçamın istediği yolda yürümenin verdiği güç sayesinde barış ve tatlı bilgiyle ödüllendirildim.

Bu yol düzgün ve acısız olmayacak. Fakat bu benim yolumdu ve benim gibi benzersizlikle bana bağlanmıştı.